

LUKIJASTA FIKTIIVISEN TEKSTIN KIRJOITTAJAKSI

13–25-vuotiaiden nuorten suomenkieliset *Harry Potter* -fikit luovan kirjoittamisen tuotoksina

Kirsi Schali

Pro gradu -tutkielma

Huhtikuu 2020

Kirjallisuus

Humanistinen tiedekunta

Oulun yliopisto

SISÄLLYS

1 JOHDANTO	3
1.1 Teoreettinen tausta	4
1.2 Fanifiktio kirjoitusharrastuksena ja tekstilajina	10
1.3 <i>Harry Potter</i> -tarinamaailma inspiraation lähteenä	19
1.4 Tutkimusaineiston ja metodin esittely	22
2 <i>FININ</i> KIRJOITTAMISTA TUKEVA TOIMINTAKULTTUURI	25
2.1 Yhteisön toimintatavat	27
2.2 Fikkihaasteet ja foorumikeskustelut ideoinnin apuna	29
2.3 Palautetta betalta ja lukijoilta	31
2.4 Suositut teemat ja lukijoita kiinnostavat kertomukset	34
3 KAANONIN MUKAINEN UUELLEENKIRJOITTAMINEN	43
3.1 Uudelleenkontekstualisointi	44
3.2 Aikajanan pidentäminen	53
3.3 Tunteiden tehostaminen ja näkökulman syventäminen	57
3.4 Genrenvaihto ja fikin kokonaisrakenteen variaatiot	63
4 KAANONIN VASTAINEN TOISINKIRJOITTAMINEN	69
4.1 Kaanonin vastaiset paritukset ja erotisointi	70
4.2 Huumori ja parodia	74
4.3 Henkilöhahmon dislokaatio ja vaihtoehtoinen todellisuus	80
4.4 Henkilökohtaistaminen ja kirjoittajan omat hahmot	85
5 KOHDETEKSTIT LUOVAN KIRJOITTAMISEN TUOTOKSINA	88
5.1 Fikkien sosiaalinen- ja tekstilajikompetenssi	89
5.2 Fikkien kognitiivinen ja tekstuaalinen kompetenssi	94
6 PÄÄTÄNTÖ	98
LYHENTEET	103
LÄHTEET	103
LIITE	112

1 JOHDANTO

Pro gradu -tutkielmani aiheena on suomenkielinen *Harry Potter* -fanifiktio yhteisöllisenä kirjoitusharrastuksena, jossa lukija ottaa aktiivisen roolin tekstin tuottajana. Tutkin noin 13–25-vuotiaiden nuorten kirjoittamia fanifiktioitarinoita luovan kirjoittamisen tuotoksina, jotka on suunnattu tietyille kohderyhmälle, tässä tapauksessa suomalaisen *Finfanfun*-fanifiktiofoorumin *Harry Potter*-fandomille, ja joiden tyyliin ja muotoon vaikuttavat pohjateksti, yhteisön kirjoituskulttuuri ja fanifiktio tekstinormit.

Fanifiktio (*fan fiction*) on tietyn kulttuurituotteen synnyttämää uudelleenkirjoitettua fiktiivistä tekstiä, jota tietyn faniyhteisön eli fandomin jäsenet kirjoittavat toisilleen yleensä vapaaehtoisesti ilman taloudellista palkkiota. Yksittäinen kertomus, fikki (*fanfic*, *fic*), perustuu aina jonkin alkuperäisteoksen tekstiin eli pohjatekstiin, joten kirjoittajalla ei ole tekijänoikeuksia käyttämiinsä hahmoihin ja maailmoihin. (Pimenova 2009, 44–45.) Tästä lähtökohdasta huolimatta kirjoittaja voi luoda hyvinkin omaperäisen fikin, jossa hän hyödyntää monipuolisesti kirjoitustaitoaan.

J. K. Rowlingin *Harry Potter* -kirjasarja kuuluu fantasiakirjallisuuteen, jossa leikitellään arkitodellisuudessa mahdottomilta tuntuvilla asioilla. Pohjatekstinä sen rikas henkilögalleria ja tarinamaailman fantasia-ainekset antavat fanifiktio kirjoittajalle valtavasti mahdollisuuksia tarinan kehittelyyn. Niitä antaa toisaalta myös fanifiktio tekstilajina, joka hyödyntää muiden tekstilajien muotoa ja esittämistapaa ja sisältää myös omia teksti- ja tyylilajeja (Pimenova 2009, 46).

Rowlingin *Potter*-kirjasarja käynnisti 2000-luvun alussa ennennäkemättömän fanifiktiobuumin, joka ei näytä laantumisen merkkejä, vaikka viimeisen osan *Harry Potter and the Deathly Hallows* (2007) julkaisemisesta on kulunut yli kymmenen vuotta. *Potter*-fikkejä on julkaistu ylivoimaisesti eniten suosituilla kansainvälisillä *Fanfiction*- ja *Archive of Our Own* -sivustoilla (*AO3*): niitä oli vuoden 2020 alussa *Fanfiction*-sivustolla yli 800 000 ja *AO3*-sivustoilla yli 200 000. Niiden suosio ylittää kirkkaasti muihin lähteisiin perustuvat aiheet, joista toiseksi yltävät Stephenie Mayerin kirjoittaman *Twilight*-kirjasarjan ja siihen perustuvien elokuvien inspiroimat fiktit. (Fanfiction; Archive of Our Own.)

Olen kerännyt aineistoni kohdetekstit *Finfanfun*-foorumilta, jatkossa *Fin*, joka on suurin suomenkieliseen fanifiktioon keskittynyt sivusto. Se perustettiin 2000-luvun alussa *Potter*-fandomin ympärille, mutta nykyisin siellä voi julkaista myös moniin muihin kirja-, elokuva-, TV-sarja- ja pelifandomeihin kuuluvia fikkejä. *Potter*-aiheiset kertomukset ovat kuitenkin säilyttäneet foorumilla ylivoimansa muiden fandomien teksteihin verrattuna, vaikka niiden määrä onkin viime vuosina vähentynyt. (Karasti 2016, 14; *Finfanfun*.)

Fanifiktio on minulle tuore ”tuttavuus”, löysin sen lukiessani Outi Kallionpään (2017) väitöskirjaa, joka käsittelee kirjoittamisen opetusta nykyaikaisessa sosiokulttuurisessa kontekstissa. Siinä Kallionpää nostaa esiin huolen lasten ja nuorten kirjoitustaitojen heikkenemisestä samaan aikaan kun yhteiskunnallinen vaikuttaminen ja osallisuus vaativat yhä monimutkaisempia vuorovaikutustaitoja. Tutkimusten mukaan kirjoitustaidon kehittämiseen kannustavat erityisesti myönteiset kirjoituskokemukset, joita nuoret saavat esimerkiksi vapaa-ajan kirjoitusharrastuksistaan fanifiktion ja blogitekstien parissa (Kallionpää 2017, 44, 79–81, 136–137.) Fanifiktioon kuuluu olennaisena osana lukeminen, jolla on tutkimusten mukaan myös selkeä yhteys kirjoitustaidon kehittymiseen (Makkonen-Graig 2011, 81).

Fanifiktion tutkijoilla on ollut usein kaksoisrooli sekä tutkijana että fanina alan uranuurtajasta Henry Jenkinsistä (1992) lähtien. Tässä suhteessa olen poikkeus, sillä minulla ei ole fanifiktion harrastustaustaa, vaan ainoastaan kiinnostus suomenkielisen fiktiivisen tekstin kirjoittamiseen ja kirjoittajana kehittymiseen. Tämä on myös syy siihen, miksi haluan tutkia tekstejä omalla äidinkielelläni. Viimeaikaisten havaintojen mukaan suomenkielinen fanifiktio on hiipumassa muun muassa siksi, että kirjoittamalla englanninkielistä fanifiktiota voi tavoittaa laajemman lukijakunnan (ks. Paajanen 2019). Yksi tutkimukseni tavoite onkin lisätä tietoa suomenkielisestä fanifiktiosta lukemiseen ja kirjoittamiseen innostavana harrastuksena ja herättää kiinnostusta sitä kohtaan. Lisäksi pro gradu -työni tuloksia voidaan soveltaa kirjoittamisen ja kirjallisuuden opetukseen, opiskeluun ja harrastamiseen.

1.1 Teoreettinen tausta

Tutkimukseni teoreettiset lähtökohdat ovat kulttuurintutkimuksen piiriin kuuluvassa fanifiktio tutkimuksessa, mutta sovellan aineiston analysointiin myös luku- ja kirjoitustaitojen

(*literacy*) tutkimusta. Fanikulttuuri- ja mediatutkija Henry Jenkins (1992, 23–24) lanseerasi jo 1990-luvun alussa käsitteen *osallisuuden kulttuuri* (*participatory culture*) kirjassaan *Textual Poachers, Television Fans & Participatory Culture*. Myöhemmin hän on arvioinut käsitettä uudelleen, ja siitä on tullut keskeinen termi mediatutkimuksessa sekä tekstitaitoihin liittyvässä tutkimuksessa, kun internetin käytön yleistymisen on vahvistanut osallisuuden kulttuuria entisestään (ks. Kallionpää 2017, 26–33).

Osallisuuden kulttuurin käsitteeseen sisältyy ajatus siitä, että fanit eivät tyydy olemaan pelkästään populaarikulttuurituotteiden kuluttajia, vaan ottavat aktiivisen roolin niihin sisältyvien tekstuaalisten merkitysten rakentamisessa ja kierrättämisessä. Termi korostaa fanikulttuurin yhteisöllisyyttä: fanit haluavat jakaa ajatuksiaan yhdessä muiden samalla tavalla ajattelevien kanssa, ja tämä massaviihdeteollisuuden sisältöjen uudelleen kirjoittaminen, muokkaaminen ja keskinäinen jakaminen synnyttää heissä erityisen osallisuuden tunteen.

Fanitutkimuksen perusteoksena pidetty Henry Jenkinsin *Textual Poachers* (1992) sisältää paitsi fanikulttuurin tarkastelua myös yksityiskohtaista tietoa fanifiktio kirjoittamisesta ennen internetin yleistymistä. Aihe on kiinnostanut Jenkinsiä (2006, 169–185) myöhemminkin. 2000-luvun alussa hän kiinnitti huomiota lasten ja nuorten omaehtoiseen fanifiktio harrastamiseen ja siihen, miten kirjoitustaito kehittyy tämän harrastuksen ohessa ikään kuin sivutuotteena.

Jenkins (et al. 2006, 3–4) on ollut etujoukoissa kehittämässä 2000-luvun mediakasvatusta, koska hän pitää tärkeänä sitä, että nuorille opetetaan taitoja, jotka mahdollistavat heidän toimimisensa aktiivisesti osallisuuden kulttuurin jäsenenä ja antavat heille myös mahdollisuuden vaikuttaa ympäröivään yhteiskuntaan. Mediakasvatukseen liittyvässä julkaisussaan *Confronting the Challenges of Participatory Culture* Jenkins kollegoineen määrittelee osallisuuden kulttuurin seuraavasti:

Osallisuuden kulttuuri on kulttuuria, johon sisältyy suhteellisen matala kynnys taiteelliseen ilmaisuun ja kansalaistoimintaan, vahva kannustus luovien tuotosten jakamiseen ja jonkinlainen epävirallinen mentorointi, jossa tietoa siirretään kokeneilta noviiseille. Osallisuuden kulttuurin jäsenet uskovat myös, että heidän osallistumisellaan on merkitystä ja tuntevat sosiaalista yhteyttä toistensa kanssa. (Jenkins et. al. 2006, 3, suom. KS.)

Teoksessaan *Convergence Culture: Where Old and New Media Collide* Jenkins (2006, 181–185) esittää useita ajatuksia siitä, miten monipuolisesti fanifiktio kehittää kirjoitustaitoja. Hänen käsityksensä mukaan faniyhteisö on usein suvaitsevaisempi tekstin kielivirheille kuin luokanopettaja äidinkielen tunnilla. Myös palautteen saaminen monelta henkilöltä lisää innostusta kirjoittamista kohtaan paremmin kuin perinteinen kouluopetus, jossa palaute tulee pääasiassa opettajalta. Nämä Jenkinsin esittämät huomiot todennäköisesti rohkaisevat luovaan ilmaisuun erityisesti silloin, kun kirjoittajan saama palaute on kannustavaa.

Jäljitellessään Rowlingin kirjoittamaa tekstiä fanifiktio kirjoittaja käyttää Jenkinsin (2006, 182–183) mukaan samantyyppistä menetelmää, mitä nuoret taiteilijat entisaikoina käyttivät: he avustivat mestareita heidän töissään ja ottivat heiltä mallia ennen kuin kehittivät oman tekniikkansa ja tyyliensä luovaan ilmaisuun. Jenkinsin mielestä nykyajan vaatimus omintakeiseen ilmaisuun voi olla raskas taakka aloittelevalle taiteilijalle. Fanifiktio antaa kirjoittajalle mahdollisuuden käyttää valmiiksi tuotettua materiaalia taitojen harjoitteluun ja hiomiseen sekä uusista ideoista keskustelemiseen.

Joidenkin Jenkinsin (2006, 182–185) haastatteleminen kirjoittajien mukaan pohjatekstin henkilöhahmojen käyttäminen antoi kriittistä etäisyyttä heidän ilmaisuunsa verrattuna siihen, että he kirjoittaisivat omista kokemuksistaan. Osa kirjoittajista koki, että heidän oli helpompi lähteä kehittämään juonta, henkilöhahmojen luonnehdintaa ja muita kirjallisen ilmaisun keinoja lukijoille entuudestaan tutusta tarinamaailmasta. Fikeissä nuoret käsittelevät monenlaisia aiheita, kuten rakastumista, vihaa ja seksuaalisuuden heräämistä. Tämänäköisistä aiheista ei yleensä keskustella koulussa, joten niihin liittyvien ajatusten jakaminen koettiin faniyhteisössä tärkeäksi. Samalla fanifiktio harrastajat oppivat myös kirjoittamiseen liittyvää sanastoa. Kirjallisuudesta nousevat aiheet avasivat keskustelun muihinkin elämän asioihin, jolloin yhteisön jäsenet saattoivat jakaa toisilleen elämäkokemustaan ja neuvojaan. Tässä on nähtävissä harrastuksen voimaannuttava puoli, jonka faniyhteisön jäsenyys voi tarjota.

Rebecca Black (2009) on tutkinut fanifiktiota nuorten luku- ja kirjoitustaitojen opetuksessa erityisesti englannin kielen opiskelun ja kriittisen medialukutaidon näkökulmasta. Hän on saanut myönteisiä tuloksia tarkastellessaan kielitaidon kehittymistä fanifiktiota kirjoittavilla opiskelijoilla, joille englanti ei ole äidinkieli. Hänen mukaansa fanifiktioyhteisöihin liittyvä osallisuuden kulttuuri tukee kirjoittajan identiteetin rakentumista aktiiviseksi yhteiskunnan

jäseneksi, joka osallistuu tekstien tuottamiseen omista sosiaalisista, kulttuurisista ja ideologisista lähtökohdistaan sen sijaan että jäisi tiedon passiiviseksi vastaanottajaksi. Blackin mukaan fanifiktioharrastus opettaa myös kriittistä medialukutaitoa ja vastuullista toimimista nykyaikaisessa mediaympäristössä.

Fanifiktiota on tutkittu varsin paljon sosiaalisena ja kulttuurisena ilmiönä, mutta vähän valitsemastani näkökulmasta, suomenkielisinä luovan kirjoittamisen tuotoksina. Sirpa Leppänen (2004; 2008; 2009) on tarkastellut kielellä leikittelyä suomeksi kirjoitetussa fanifiktiossa, ja hänen artikkelinsa ovat innostaneet myös minua samankaltaiseen näkökulmaan.

Englanti on fanifiktiossa valtakieli ja englanninkielisenä sitä on tutkittu myös kirjallisuustieteellisesti. Tekstilajin ominaispiirteiden selvittämisessä tärkeä lähteeni on ollut Karen Helleksonin ja Kristina Bussen (2006) toimittama kokoomateos *Fan Fiction and Fan Communities in the Age of the Internet: New Essays*, joka esittelee myös fanifiktioyhteisöjen toimintatapoja. Teoksen artikkeleista ovat olleet näkökulmani kannalta hyödyllisiä erityisesti Deborah Kaplanin tutkimukset fanifiktion kerrontatekniikoista ja Catherine Driscollin artikkeli romanttisten suhteiden merkityksestä fanifiktiossa. Yksi päälähteistäni on ollut myös Ingrid Hotz-Daviesin, Anton Kirchhoferin ja Sirpa Leppäsen (2009) toimittama kokoomateos *Internet Fictions* ja etenkin siihen sisältyvä Daria Pimenovan artikkeli Fan Fiction: Between Text, Conversation and Game.

Sanna Lehtonen (2015) esittelee self-insert-fanifiktioon liittyvää tutkimustaan artikkelissaan *Writing Oneself into Someone Else's Story. Experiments with Identity and Speculative Life Writing in Twilight Fan Fiction*. Hän on kerännyt korpuksensa kansainväliseltä *Fanfiction-*sivustolta, ja hänen näkökulmanaan on kirjoittajan identiteetin rakentaminen kuvitellun kertomuksen avulla. Lehtosen tutkimassa fanifiktion alagenressä kirjoittaja luo fikkinsä päähenkilöksi oman hahmon, jonka välityksellä hän tuo tapahtumiin omaa kokemusmaailmaansa. Toisinaan hahmo on kirjoittajan idealisoitu omakuva. Myös omaan tutkimusaineistooni sisältyy muutama kohdeteksti, joka kuuluu self-insert-genreen. Käytän siitä Jenkinsin (1992, 171) termiä henkilökohtaistaminen (*personalization*), ja käsittelen sitä johdannon alaluvussa 1.2 sekä luvun neljä alaluvussa 4.4.

Tällä vuosituhanella fanifiktiosta on tehty Suomessa useita pro gradu -tutkielmia ja muita opinnäytetöitä. Aihetta ovat tarkastelleet kirjallisuustieteellisestä näkökulmasta muun muassa Leena Viitanen (2008), Nina Pikkarainen (2012), Silja Kukka (2013), Oona Harkema (2017) ja Helena Haavisto (2018). Heillä kaikilla tutkimuksen kohdetekstit ovat englanninkielisiä. Sen sijaan Sannariikka Silénin (2012) ja Inka Paajasen (2019) opinnäytetyöt sisältävät kyselyaineistoa suomalaisilta fanifiktio harrastajilta. Silénin tutkielmassa harrastajat muun muassa kuvailevat fanifiktiota ilmiönä ja kertovat sen merkityksestä heille. Oman tutkimukseni kannalta kiinnostava on etenkin Paajasen tutkielma, jonka aiheena on ollut suomea äidinkielenään puhuvien harrastajien asenteet suomenkielistä fanifiktiota kohtaan.

Paajanen on kerännyt aineistonsa fanifiktio kirjoittajilta anonymilla verkkokyselylomakkeella joulukuussa 2016 ja saanut siihen 217 vastausta, joista hän on poiminut maisterintutkielmaansa 100 vastauksen otannan. Vastaajista 22 on kertonut kirjoittavansa fanifiktiota vain suomeksi, 39 vain englanniksi ja 39 sekä suomeksi, englanniksi että jollain muulla vieraalla kielellä. Mielenkiintoinen huomio tutkimuksessa on, että joillekin kirjoittajille suomeksi kirjoittaminen tuottaa vaikeuksia erityisesti kielen kääntämisen vuoksi, koska he lukevat tai katsovat fanittamaansa kulttuurituotetta englanniksi. (Paajanen 2019, 19–21, 54–55, 86.) Tämä viittaisi siihen, että suomenkielisellä pohjatekstillä on suuri merkitys suomenkielisen fanifiktio olemassaololle ja jatkuvuudelle lukemiseen ja kirjoittamiseen innostavana harrastuksena.

Kirjoittamisen tuotosten tarkastelussa tutkielmani teoreettinen tausta pohjautuu luku- ja kirjoitustaitojen tutkimukseen, jossa kognitiivisen lähestymistavan rinnalle on noussut 1990-luvulta lähtien kirjoittamisen sosiaalista ja yhteisöllistä näkökulmaa korostava lähestymistapa (Makkonen-Craig 2011, 78). Siinä päälähteinäni ovat Kimmo Svinhufvudin teos *Kokonaisvaltainen kirjoittaminen* ja Henna Makkonen-Craigin (2011) artikkeli Kirjoittajan kompetenssit ja äidinkielellä kirjoittaminen. Svinhufvud (2016, 20–24, 29) on tarkastellut tekstin tuottamista monipuolisesti käyttämällä kirjoittamisen tutkijan ja kielitieteilijän Roz Ivaničin hahmottelemia kirjoittamiskäsityksiä. Niiden mukaan kirjoittaminen on 1) *taitoa* eli virheetöntä lauseiden ja virkkeiden tuottamista, 2) *luovuutta*, 3) *prosessi*, 4) *tekstilajin tuottamista*, 5) *sosiaalista toimintaa* ja 6) *sosiopoliittista toimintaa*. Svinhufvud on yhdistänyt nämä näkökulmat käsitteeseen kokonaisvaltainen kirjoittaminen.

Tutkimusaineistooni kuuluvat fanifiktitekstit voidaan rinnastaa kaunokirjallisiin tuotoksiin, joissa arvostetaan tekstin sisältöä, tyyliä ja kirjoittajan omaa ääntä eli tietynlaista omaperäisyyttä. Näitä asioita painotetaan erityisesti luovuutta korostavassa kirjoittajakäsityksessä. Siinä tavoitellaan rohkeutta kirjoittaa itselle tärkeästä aiheesta toisten arvostelusta välittämättä ja suositetaan luovuutta vapauttavia harjoituksia, kuten vapaan kirjoittamisen harjoitusta (*freewriting*). Kirjoittajaa neuvotaan myös kirjoittamaan ja lukemaan paljon, jotta hän kehittyy tekstin tuottajana. (Svinhufvudin 2016, 33–36.) Fiktiivisen tekstin kirjoittaminen vaatii kuitenkin omaperäisen sisällön ja tyyliseikkojen lisäksi samoja taitoja kuin minkä tahansa tekstilajin kirjoittaminen. Tämän vuoksi lähtökohtani aineiston tarkastelussa on kokonaisvaltainen kirjoittamiskäsitys, jonka osa-alueista kiinnitän huomiota luovuuden lisäksi prosessiin, tekstilajin tuottamiseen ja sosiaaliseen toimintaan.

Fanifiktio on oma tekstilajinsa, jonka kirjoittaminen vaatii tietynlaista kielitajua ja taitoa. Tekstilajin ominaispiirteiden selvittämisessä minua ovat auttaneet Makkonen-Craigin (2011, 62–77) esittämät äidinkielellä kirjoittamisen kompetenssit, jotka liittyvät ylioppilaskirjoitusten äidinkielen esseekokeen arvioinnin pohdintaan ja perustuvat luku- ja kirjoitustaidon kansainvälisiin ja kotimaisiin tutkimuksiin. *Kompetenssin* Makkonen-Craig on määritellyt seuraavasti:

Kompetenssilla tarkoitetaan nykyään paitsi yksilön abstraktia tietoa ja intuitiivista kielikykyä ja -tajua myös monenlaista empiirisesti hankittavaa, käytännön havainnoista muodostuvaa osaamista. Kompetenssi voi olla tietoa, taitoa, kykyä, tajua, hallintaa, tuntemusta tai valmiuksia. Useimpia kompetensseja on mahdollista harjoitella ja opettaa, ja ne ovat myös arvioitavissa. (Makkonen-Craig 2011, 63.)

Äidinkielellä kirjoittamisen kompetenssimallissa näkyvimpiin kompetensseihin kuuluvat *motorinen ja visuaalinen kompetenssi* eli esimerkiksi tekstin siisteys, joka kertoo välineen hallinnasta sekä *kieliopillinen kompetenssi*. Jälkimmäiseen sisältyvät kirjoitetun kielen sanasto, rakenteet ja oikeinkirjoitustaito. Sen sijaan vaikeammin havaittavia ja arvioitavia kirjoitelman osia ovat *diskurssikompetenssit*, joihin kuuluvat *sosiaalinen, kognitiivinen ja tekstuaalinen kompetenssi* sekä *tekstilajikompetenssi*. (Makkonen-Craig 2011, 65–68, 75–76.) Kiinnitän kohdetekstien analyysissä huomiota erityisesti diskurssikompetensseihin, joita tarkastelen ottamalla huomioon fanifiktio tekstinormit.

Sosiaaliseen kompetenssiin liittyvät yhteisön toimintakulttuurin ja sosiaalisten normien tuntemus, ja sen hallitseminen edellyttää tietoa yhteisöstä ja sen toimintatavoista. Tähän kompetenssiin kuuluu myös kirjoittajan identiteetti: millaisiin diskurssiyhteisöihin jäsen kuuluu, millainen hänen jäsenyytensä yhteisössä on ja minkälaisen kirjoittajaroolin hän rakentaa itselleen. Tässä kompetenssissa kirjoittajan on osattava arvioida yleisöään, minkälaisille lukijoille hän kirjottaa, minkälaiset asiat ovat kertomisen arvoisia ja miten aihetta kannattaa käsitellä. (Makkonen-Craig 2011, 74.) Sosiaalinen kompetenssi liittyy läheisesti ajatukseen, että kirjoittaminen on sosiaalista toimintaa ja tietyn tekstilajin ominaispiirteiden kehittymiseen ovat vaikuttaneet sosiaaliset ja historialliset syyt (Svinhufvud 2016, 43–49.)

Makkonen-Craigin (2011, 69–71) mukaan kognitiivinen kompetenssi on ”kykyä keksiä, esittää ja jäsentää ideoita ja ajatuksia sekä kykyä nähdä yhteyksiä ajatusten välillä”. Tähän kompetenssiin kuuluu myös ”ajattelun ja käsittelyn syvällisyys ja abstraktiotaso”. Tekstuaalinen kompetenssi taas liittyy tekstin selkeyteen ja johdonmukaisuuteen, koheesioon ja teemankulkuun, tapaan annostella informaatiota, tekstin kokonaisrakenteeseen, näkökulman hallintaan ja reliefirakenteeseen eli olennaisen ja epäolennaisen erottamiseen.

Tekstilajikompetenssilla tarkoitetaan puolestaan eri tekstilajien tuntemusta ja hallintaa. Se on taitoa valita tietynlaiseen kirjoitukseen ja tilanteeseen sopiva tekstilaji ja hyödyntää tarkoituksenmukaisesti erilaisten tekstilajien ominaisuuksia. Siinä kirjoittajan intertekstuaalisella varannolla on suuri merkitys. Tekstilajikompetenssin hallitseminen vaatii sosiaalista kompetenssia, sillä eri tekstilajeilla on omat kieliyhteisön määrittelemät ja hyväksymät tekstinorminsa, jotka saattavat aiheuttaa kiivastakin väittelyä kieliyhteisön sisällä. Tekstilajikompetenssiin liittyy muun muassa kyky valita tiettyä yleisöä kiinnostavat aiheet ja niiden käsittelytapa. (Makkonen-Craigin 2011, 71–74.) Esittelen johdannon alaluvussa 1.4 tarkemmin, miten sovellan äidinkielellä kirjoittamisen kompetenssimallia aineistoni kohdetekstien analysoimiseen.

1.2 Fanifiktio kirjoitusharrastuksena ja tekstilajina

Kirjallisuuden intertekstuaalista luonnetta korostavasta näkökulmasta tarkasteltuna fanifiktion historia on pitkä, koska kaikkien kirjallisten teosten voidaan katsoa pohjautuvan aikaisemmin

kerrottuun tai kirjoitettuun. Myytit ja suullisena perimätietona kerrotut kansantarinat ovat yhteistä omaisuutta, jota kaikki kirjoittajat saavat vapaasti hyödyntää. Näin on tehnyt myös Rowling luodessaan valtavan, kaikenikäisiä lukijoita hämmästyttävän *Potter*-universumin (Ks. Wienker-Pieho 2004b, 99–127). Toisaalta termi fanifiktio sisältää ajatuksen siitä, että sen kirjoittaja on jonkun alkuperäisteoksen fani, ja varsinaisen fanikulttuurin katsotaan alkaneen 1960-luvun lopulla *Star Trek* -kulttisarjan myötä. Se synnytti sarjaan perustuvaa fanifiktiota, mutta jo tätä ennen, 1900-luvun alkupuolella, Arthur Conan Doylen *Sherlock Holmes* -kirjojen ja Jane Austenin teosten ihailijat kirjoittivat tarinoita lempikirjailijoidensa tekstien innoittamina. (Grandi 2009, 24; Pughin 2005, 13–19, 25.)

Tietokoneiden ja internetin tulo on muuttanut fanifiktioita julkaisukäytäntöjä. Paperisten harrastajalehtien (*fanzine*) tekijät ovat siirtyneet kopiokoneiden käytöstä tietokonepohjaisten tekstinkäsittely- ja grafiikkaohjelmien käyttöön. Verkkoon ladatut fanifiktio-tekstit ovat löydettävissä huolellisesti kootuista hakemistoista, ja fikkisivustot sisältävät hyperlinkkejä toisiin teksteihin, internetissä toimiviin tietosanakirjoihin tai muihin tietopalveluihin. (Hellekson & Busse 2006, 13–16.) Fanifiktioon liittyvä vuoropuhelu tapahtuu nykyisin usein teknologian mahdollistamin keinoin verkossa, ja fanifiktiota julkaistaan yleensä digitaalisessa muodossa. Vuonna 2016 toteutetun *Fansplaining*-podcastin laajan fanifiktio-kyselyn perusteella fanifiktioita lukijat etsivät luettavaa erityisesti *AO3*-, *Fanfiction*- ja *Dreamwidth*-sivustoilta, *Tumblr*- ja *Livejournal*-blogipalveluista sekä *Wattpad*-alustalta, joka on suunniteltu erityisesti mobiililaitteille (Klink & Minkel 2016).

Fanifiktioita tuottamiseen innostavat paitsi romaanit myös esimerkiksi elokuvat, televisiosarjat, anime, manga, sähköiset pelit, näyttelijät ja poptähdet. Sen harrastajat ovat epäyhtenäinen ja taidoiltaan eritasoinen joukko kirjoittajia, joita yhdistää intohimoinen suhde ihailunsa kohteeseen. Fandomiin kuulumisen on vapaaehtoista ja yhteisöllistä toimintaa, joka mahdollistaa oman identiteetin rakentamisen: tiettyyn viiteryhmään samaistumisen ja toisaalta muista erottumisen. (Leppänen 2008, 192–193, 202.) Kaikki fanifiktiofoorumien jäsenet eivät julkaise fikkejä, vaan osa ainoastaan lukee ja keskustelee niistä. Myöskään kaikki kirjoittajat eivät tavoittele korkeatasoista kaunokirjallista tuotosta, vaan osalle harrastuksen motiivina on yhteisöön kuulumisen.

Fanifiktiota pidetään yleisesti naisvaltaisena tekstitoimintana (ks. Jenkins 1992, 1–2; Pugh 2008, 7). Suomalaisten fanifiktioita harrastajien kyselytutkimusten tulokset ovat kirjoittajien

sukupuolijakauman perusteella hieman ristiriidassa kansainväliseen kuvaan. Leppänen (2008, 194, 206) laati vuonna 2005 suomalaisille fanifiktio kirjoittajille verkkokyselyn, johon hän sai 107 vastausta. Osallistujista lähes 90 % oli naisia ja noin puolet iältään 12–17-vuotiaita. Sen sijaan vuonna 2008 toteutetussa laajassa kyselytutkimuksessa, joka suunnattiin 58 lukion toisen vuosiluokan opiskelijoille, fikkejä kirjoitti kaikista vastaajista 16 %, joista tyttöjä oli 15 % ja poikia 18 %. Tutkimukseen liittyvän artikkelin kirjoittaja Anneli Kauppinen (2011, 334) pohtiikin, johtuuko vastausten sukupuolijakauman ero siitä, että tytöt osallistuvat poikia aktiivisemmin harrastukseensa liittyviin kyselyihin. Oma tutkimusmetodini on tekstilähtöinen eikä mahdollista kirjoittajan sukupuolen tarkastelua, koska kohdetekstit on julkaistu nimimerkin suojassa.

Fanifiktiosta käytetään usein termiä *work in progress* eli käynnissä oleva tai keskeneräinen työ. Se kuvastaa fanifiktio alati muuttuvaa luonnetta. Yksittäinen fikki kutsuu toisia faneja kommentoimaan, tulkitsemaan ja kehittämään sitä edelleen. Fikkejä tuotetaan toisille faneille, niistä keskustellaan, ja kirjoitettujen tekstien pohjalta fanit tuottavat taas uusia kirjoituksia. Tekstit ovat näin ollen osittain yhteistyön tulosta, osittain faniuden kohteena olevan pohjatekstin inspiroimia, mutta myös yhteydessä siihen kulttuuriseen kontekstiin, joka vallitsee fandomin sisä- ja ulkopuolella tekstien luomishetkellä. (Busse & Hellekson 2006, 6–7.)

Jokaisessa fanifiktio verkkoyhteisöissä on omat toimintakulttuurinsa ja sosiaaliset norminsa, joiden puitteissa sen jäsenet toimivat ja julkaisevat tekstejään. Niihin voidaan lukea esilukija- eli *betalukijajärjestelmä*, tarkkarajaiset genrekonventiot ja ikäsuositukset, jotka käyvät ilmi fikin pakollisesta *alkutieto-osasta*. (Leppänen 2008, 199.) Luvun kaksi alaluvussa 2.1 tarkastelen *Finin* käytäntöjä.

Fikin kehittelyyn osallistuu usein betalukija, jolta kirjoittaja saa tekstiinsä korjausehdotuksia ja kehittämisideoita, ja jolle hän osoittaa kiitollisuutensa fikin alkutiedoissa. Fikit julkaistaan yleensä osissa, jolloin kirjottaja saa faniyhteisöltä palautetta välittömästi yhden luvun julkaisemisen jälkeen. Palaute antaa hänelle mahdollisuuden muokata tarinan jatko-osia lukijoiden toivomaan suuntaan. Kirjoittaja voi muokata jälkikäteen myös julkaisemaansa fikkiä tai poistaa sen kokonaan yhteisön sivuilta. (Pimenova 2009, 46–47; Busse & Hellekson 2006, 6–7.) Fanifiktiofoorumien voidaankin katsoa toimivan käyttäjilleen yhtä aikaa

julkaisualustana, eräänlaisena kirjallisuusinstituutina ja vertaisryhmänä, jolta saa tukea ja palautetta.

Karpovich (2006, 176–177) vertaa betalukijoita kustannustoimittajiin ja kirjoittajien saamaa palautetta ammattikriitikoiden kritiikkeihin. Erotuksena viralliseen kirjallisuusinstituutioon on se, että betalukijoilla ja fanipalautteen antajilla ei ole työhönsä koulutusta, eivätkä he saa siitä rahallista korvausta. Tässä tehtävässä voi toimia kuka tahansa fanifiktio harrastaja tai kirjoittajan oma kaveri. Julkaistu fikki voikin sisältää esitarkistuksesta huolimatta kieliasuvirheitä ja juonen epäjohdonmukaisuutta.

Fanifiktio on oma tekstilaji fiktiivisten tekstien joukossa, ja sillä on omat tekstinorminsa, jotka tosin vaihtelevat eri fandomeissa ja joista faniyhteisö käy koko ajan keskustelua. Fanifiktio hyödyntää muiden tekstilajien muotoa ja esittämistapaa: fikkien muodot voivat vaihdella runoista novelleihin, episoditeksteihin, näytelmiin ja monisivuiseen proosaan. Tekstilajina se onkin hyvin omintakeinen, sillä sen voidaan ajatella sisältävän kaikki mahdolliset tekstilajit ja vieläpä omat teksti- ja tyyllilajinsa. Sen ainoa pysyvä ominaisuus näyttäisikin olevan muuttuminen ja vaihtelu. (Pimenova 2009, 46.)

Selvä fanifiktio tekstinormi on joka tapauksessa se, että fikki perustuu aina johonkin toiseen tekstiin. Faniyhteisö arvottaa fikkejä sen mukaan, miten hyvin ne noudattavat pohjatekstin todellisuutta ja faktoja. Tästä käytetään termiä *kaanon* (*canon*). Kaanonin rinnalla faniyhteisössä tunnetaan myös *faanon* (*fanon*). Sillä tarkoitetaan fanien keskuudessa muodostuneita konventioita ja ”faktoja”, jotka eivät sisälly alkuperäisteoksen todellisuuteen, mutta joita käytetään fikkeissä jatkuvasti. (Busse & Hellekson 2006, 9–10; Pimenova 2009, 46.) Yksi tavallisimmista on esimerkiksi *Potter*-fandomissa toistuva esitys Draco Malfoysta seksikkäänä antisankarina, vaikka romaanisarjassa hahmo kuvataan vastenmielisenä koulukiusaajana (Viitanen 2008, 21).

Sirpa Leppäsen (2009, 74–75, 78–80) mukaan fanifiktioille on tekstilajina tyypillistä, että siinä kierrätetään sekä pohjatekstin tyylikonventioita että toisilta fanikirjoittajilta saatuja malleja. Lisäksi siinä voidaan yhdistellä eri medioista, kuten televisio-ohjelmista, elokuvan käsikirjoituksista, peleistä ja sarjakuvista saatuja vaikutteita, minkä perusteella hän luonnehtii sitä intermediaaliseksi ja multimodaaliseksi tekstilajiksi.

Daria Pimenovan (2009, 48–49) mukaan fanifiktio ja sen pohjatekstin välinen suhde on kaikkea muuta kuin selkeä. Ainoa osoitettavissa oleva riippuvuussuhde näiden asioiden välillä on se, että fikki saa alkunsa pohjatekstistä. Alkuperäistä tekstiä kunnioitetaan ja siihen halutaan kiinnittyä, mutta se tehdään kirjoittajan ja fandomin omilla ehdoilla. Pimenovan fanifiktio harrastajille tekemän kyselyn mukaan kirjoittajien suhde pohjatekstiin vaihtelee runsaasti fandomista riippuen: joissakin vaaditaan kaanonin mukaisuutta pienimpiä yksityiskohtia myöten, kun taas toisissa kaanon voidaan kirjoittaa uuteen muotoon ja tutkia sitä kaikenlaisilla ”mitä jos?” -variaatioilla. Samanlaista vaihtelua esiintyy myös pohjatekstin hahmojen uudelleen kirjoittamisessa. Joissain fandomeissa henkilöhahmojen tulee olla mahdollisimman lähellä pohjatekstin hahmoja, kun joissain ainoaksi henkilöhahmoa ja pohjatekstiä yhdistäväksi linkiksi riittää hahmon nimi. Fanifiktiossa pohjatekstistä lainatun henkilöhahmon kaanonin mukaisuutta ilmaistaan termillä *IC (in character)* ja sen vastakohtaa termillä *OoC (out of character)* (Flawless 2014a).

Faniyhteisö keskustelelee ja jakaa toistensa kanssa ihailemansa kulttuurituotteen herättämiä ajatuksia, ja näistä keskusteluista nousevat myös fikkien sisällöt. Jenkins (1992, 82–86) vertaa faniyhteisön keskustelukulttuuria osuvasti juoruiluun. Hänen mukaansa fanit usein siirtävät huomionsa tarinan tapahtumista ihmissuhdeteemoihin, jotka ovat aina olleet juoruilun keskipiste. Nämä teemat liittyvät sukupuolirooleihin, seksuaalisuuteen, perheeseen, romansseihin ja ammatillisiin tavoitteisiin. Juoruilun voima piilee Jenkinsin mukaan sen kyvyssä tehdä abstraktista konkreettista ja muuttaa yleiset huolenaiheet asioiksi, joilla on henkilökohtaista merkitystä. Fanifiktiossa suosittuja aiheita ja teemoja ovat erityisesti ihmissuhteet, seksuaalisuus ja romanssit.

Catherine Driscollin (2006, 83–84) mukaan fanifiktio voidaan jakaa kolmeen suureen tekstityyppiin, jotka ovat *gen*, *het* ja *slash*. Ne eivät ole tyylilajeja, vaan tapa luokitella erilaiset tarinat omiin kategorioihinsa. Niillä tarinat jaetaan kolmeen luokkaan sen perusteella, sisältyykö niihin romanttisia suhteita vai ei. Tieto mahdollisesta romanttisesta suhteesta eli *parituksesta (pairings)* onkin fanifiktiossa tärkeämpää kuin tekstien luokittelu alagenreihin. Kaikkia näitä kolmea tekstityyppiä voidaan kirjoittaa erilaisten alagenrejen tyyliä, esimerkiksi kauhutarinan, komedian tai draaman tyyliin. Gen-teksteihin kuuluvat tarinat eivät sisällä romantiikkaa henkilöhahmojen välillä. Gen onkin vastakohta hetille ja slashille, joissa on aina kyse romantiikasta tai seksistä. Het-tarinoissa kerrotaan heteroseksuaalisista ja slash-tarinoissa homoeroottisista suhteista.

Kolmen tekstityypin lisäksi fanifiktio sisältää lukuisia tyyllilajeja tai *alagenrejä*, jotka ohjaavat lukijoita etsimään itseään kiinnostavia fikkejä. Alagenre ilmoitetaan fikin pakollisessa *alkutieto-osassa*, johon kirjoitetaan yleensä tarinan nimi, kirjoittajan nimimerkki, esilukijan eli betalukijan nimimerkki, tyyllilaji, ikärajasuositus lukijalle, paritus (esim. Harry/Draco), vastuuvapauslauseke ja kirjoittajan kommentti (A/N, *author's notes*), jossa hän kertoo taustaa kyseisen fikin kirjoittamisesta (Busse & Hellekson 2006, 10). Fikin alkutieto-osaa voidaan pitää yhtä aikaa sekä tekstilajin ominaispiirteinä että yhteisön toimintaa säätelevänä normina. Se helpottaa tarinan löytämistä julkaisualustalta ja auttaa lukijoita etsimään itseään kiinnostavia fikkejä. Alkutietojen ikärajasuosituksella fikin kirjoittaja osoittaa myös vastuullisuuttaan lukijoitaan kohtaan ja sitoutumista yhteisiin sääntöihin. Toisaalta alkutiedoilla myös houkutellaan fikeille lukijoita ja mainostetaan niitä. (Leppänen 2008, 199; Leppänen 2009, 77). Käsittelen aihetta tarkemmin toisen luvun alaluvussa 2.1, jossa kerron *Finin* toimintatavoista.

Busse ja Hellekson pitävät fanifiktion tunnetuimpina alagenreinä seuraavia:

- *Hurt/Comfort*, jossa kerrotaan henkilöhahmon fyysisestä tai psyykkisestä kärsimyksestä, mistä toinen henkilöhahmo pelastaa hänet.
- *Mpreg (male pregnancy)*, jossa mies on raskaana.
- *Deathfic*, jossa käsitellään kuolemaa ja teemana on yleensä henkiin jääneiden selviytyminen menetyksestään.
- *Curtainfic*, jossa kuvaillaan tavallista arkielämää, yleensä mieshomoparia shoppailemassa verhoja.
- *Episode fix*, missä uudelleenkirjoitetaan kaanoniin kuuluva kohtaus kaanonin vastaisella tavalla.
- *Missing scene*, jossa tehdään jatkokertomus kaanoniin kuuluvalla kohtaukselle.
- *AU (alternative universe)*, jossa tutut henkilöhahmot siirretään uuteen tapahtumaympäristöön, vaihtoehtoiseen todellisuuteen.
- *Crossover*, jossa sekoitetaan hahmoja, tapahtumia ja paikkoja kahdesta tai useammasta eri fandomiin kuuluvasta pohjatekstistä.
- *Fluff*, jossa kuvaillaan kevyttä romantiikkaa.
- *PWP ("porn without plot" tai "plot? what plot?")*, jossa kuvaillaan seksiä tai pornoa ilman juonta tai hataran juonikyhäelmän turvin.
- *BDSM (bondage and discipline, dominance and submission, and sadomasochism)*, johon sisältyy sitomista, alistamista ja sadomasokismia. (Busse & Hellekson 2006, 10–11, suom. KS.)

Fin-foorumilla on lueteltu slash- ja het-kategorioiden lisäksi 24 alagenreä, joihin sisältyvät Bussen ja Helleksonin (2006, 10–11) mainitsevat genret lukuun ottamatta alagenrejä *curtainfic*, *episode fix* ja *missing scene*. Tutkimusaineistossani esiintyviä *Finin* alagenrejä

ovat *angst* eli surumielinen teksti, kuolemaa käsittelevä *deathfikki* (*deathfic*), *mysteeri* (*mystery*) eli selittämätöntä asiaa selvittelyä fikki, *romance*, josta käytän termiä *romanssi*, sekä sen kevyempi versio *fluff* ja *AU* eli vaihtoehtoinen todellisuus. *Finin* Ficcarin sanakirjassa AU-genre on määritelty hieman eri tavalla kuin Busse ja Hellekson (2006, 11) sen määrittelevät. *Finissä* se on alatyylilaji, jonka kertomuksissa käytetään *Potter*-universumin henkilöihahmoja mutta ei huomioida kaikkia pohjatekstin tapahtumia kaanonin mukaisella tavalla vaan muutetaan jotain. (Flawless 2014a.) Tutkimusaineistoni fikkien alkuteksteissä alagenreiksi on luokiteltu myös *huumori*, *parodia* ja tietyn musiikkikappaleen inspiroima *songfikki*, jotka puuttuvat *Finin* genreluettelosta. Songfikkia käsittelem tutkielmassani fanifiktio alatekstilajina, koska se vaikuttaa usein selkeästi kertomuksen rakenteeseen ja muotoon.

Fanifiktio omiksi alatekstilajeiksi voidaan lukea songfikin lisäksi *raapaleet* (*drabbles*) eli fikit, joiden sanamäärä on 100 ilman otsikkoa (ks. Busse & Hellekson 2006, 15). Raapaleista voidaan kirjoittaa eripituisia versioita: 150 sanan puolitoistaraapale, 200 sanan tuplaraapale ja 300 sanan triplaraapale. Omia alatekstilajejaan ovat myös *ficlet*, joka on yleensä alle 500 sanaa, yksiosainen kertomus eli *one-shot*, jonka sanamäärää ei ole tarkkaan määritelty, monilukuinen *jatkotarina* sekä *Round Robin -jatkotarina*, joka kirjoitetaan ryhmässä siten, että jokainen kirjoittaa yhden kappaleen ennalta määrättyssä järjestyksessä. (Ks. Flawless 2014a.)

Fanifiktio tekstilajiin liittyy keskeisesti pohjatekstin uudelleen- tai toisinkirjoittaminen eli *interventio*, jossa kirjoittaja luo oman versionsa pohjatekstistä. Se on kielellistä leikkiä, luovuutta ja tekstilajityyppien rajojen ylittämistä, mutta toisaalta kuitenkin fandomin kaanonin säätelemää tekstitoimintaa. (Leppänen 2008, 199–205.) Käytän termiä *uudelleenkirjoittaminen* kaanonin mukaisesta interventiosta ja termiä *toisinkirjoittaminen* kaanonin vastaisesta pohjatekstin muuttamisesta, koska silloin on kyse vastaan tulkinnasta ja sana *toisin* kuvastaa sitä paremmin kuin sana *uudelleen*.

Pimenovan (2009, 55–59) mukaan fanifiktio tuotoksen olemus on leikin ja pelin yhdistelmä, mikä ilmenee monikerroksisena vuoropuheluna. Myös fanifiktio kirjoittajat käyttävät usein fikin alkutekstin vastuuvapauslausekkeessa sanontaa ”me vain leikimme”. Tähän leikkiin kuuluu kilpailemista, matkimista ja rajojen rikkomista. Kilpailu ilmenee erilaisina fikkihaasteina, joissa jäseniä haastetaan kirjoittamaan tietyn aikarajan puitteissa fikkejä tietyn

vaatimuksin. Matkimiseen kuuluvat sekä pohjatekstin että julkaistujen fiktiivien erilaiset jäljittelykeinot. Rajojen rikkominen sen sijaan ilmenee pohjatekstin erilaisissa käsittelytavoissa, joissa laajennetaan alkuperäisteokseen sisältyviä merkityksiä.

Ideoiden keksiminen lähtee fanifiktiossa usein liikkeelle kysymyksellä ”mitä jos...?” Kirjoittaja lähtee pohtimaan uudelleen pohjatekstin tarinan tapahtumien kulkua ja muuttamaan sitä. (Leppänen 2009, 75.) Yksi fanifiktioille tyypillinen tapa toisinkirjoittaa pohjatekstiä on *paritus*, jossa leikitellään pohjatekstin henkilöhahmojen välisillä suhteilla ja rakennetaan usein rakkaussuhteita sellaisten hahmojen välille, joilla ei pohjatekstissä ole minkäänlaista kiinnostusta toisiaan kohtaan. (Busse & Hellekson 2006, 10–11; Driscoll 2006, 83–84; Leppänen 2008, 203.)

Jenkins on luetellut teoksessaan *Textual Poachers* seuraavat kymmenen tapaa muuttaa pohjatekstiä:

1. *Uudelleenkontekstualisointi (recontextualization)*, jossa pohjatekstin aukkoja täydennetään uusilla kohtauksilla.
2. *Uudelleenfokalisointi (refocalization)*, jossa pohjatekstin sivuhenkilö nostetaan keskeiseen rooliin.
3. *Moraalinen uudelleenasettelu (moral realignment)*, jossa pohjatekstin hyvä-paha-asetelmaa käännetään tai hämärretään.
4. *Aikajanan pidentäminen (expanding timeline)*, jossa kerrotaan, mitä henkilöhahmolle tapahtui ennen varsinaisen pohjatekstin alkamista tai sen päättymisen jälkeen.
5. *Genrenvaihto (genre shifting)*, jossa pohjateksti luetaan vaihtoehtoisen kirjallisuudenlajin mukaisesti.
6. *Cross over*, jossa yhdistellään erilaisia pohjatekstejä.
7. *Henkilöhahmojen dislokaatio (character dislocation)*, jossa hahmo sijoitetaan esimerkiksi myyttisiin tai historiallisiin maailmoihin ja joskus myös hahmon nimi ja/tai identiteetti muutetaan.
8. *Henkilökohtaistaminen (personalization)*, jossa kirjoittaja luo uuden hahmon, toisinaan idealisoidun omakuvansa eli ns. Mary Sue -hahmon.
9. *Tunteiden tehostaminen (emotional intensification)*, jossa henkilöhahmot selviytyvät fyysisestä tai psyykkisestä tuskasta tukeutumalla toisiinsa.
10. *Erotisointi (eroticization)*, jossa tarkastellaan henkilöhahmojen seksuaalisuutta ja siihen liittyviä kokeiluja. (Jenkins 1992, 162–177; termien suomennokset Viitanen 2008.)

Muutamat Jenkinsin luettelemista uudelleen- tai toisinkirjoittamisen keinoista ovat nykyisin vakiintuneet fanifiktion alagenreiksi tai ne muistuttavat niitä. Esimerkiksi tunteiden tehostaminen on hyvin lähellä Hurt-Comfort-genreä, jossa käsitellään henkilöhahmon kärsimystä, uudelleenkontekstualisointi vastaa Missing scene -genreä, Crossover on oma

samanniminen alagenrensä ja henkilöhahmon dislokaatiossa käytetään samantapaista toisinkirjoittamisen keinoa kuin AU-genressä.

Jenkinsin luettelemiin tapoihin muuttaa pohjatekstiä voidaan lisätä pari Roberta Grandin (2009, 27–35) esittämää tapaa. Niistä toinen on *näkökulman syventäminen* (*point of view, POV*), jossa kuvaillaan henkilöhahmon tunteita ja ajatuksia tietyssä pohjatekstin kohtauksessa. Siinä alkuperäistä vuoropuhelua ja tilannetta katsotaan uudesta perspektiivistä. Yksi toisin kirjoittamisen keino on myös *metafikki* (*metafic*), jossa tarinaan sisällytetään kirjoittamisprosessi. Siinä hahmot esimerkiksi keskustelevat itsestään ja elämästään kirjoittajan kanssa tai niissä esiintyy ylimpänä hahmona kirjailija. Näissä teksteissä on usein ironinen tai parodioiva tyyli.

Deborah Kaplan (2006, 134–151) on tutkinut fanifiktiossa käytettäviä kerrontatekniikoita, jotka antavat fanifiktion kirjoittajalle mahdollisuuden kehittää pohjatekstin henkilöhahmojen tulkintaa. Hänen mukaansa kaanoniin kuulumattomissa paritusfikeissä kertojia on usein kaksi, molemmille henkilöhahmoille omansa. Tämä sallii kirjoittajalle mahdollisuuden esitellä syitä siihen, miksi tämä kaanoniin kuulumaton suhde olisi voinut toteutua. Henkilöhahmojen kuvausta voidaan rakentaa esimerkiksi antamalla molempien hahmojen kertoa tarinaa omalla äänellään ensimmäisessä persoonassa tai käyttämällä vuoroin ensimmäisen persoonan ja vuoroin kolmannen persoonan kertojaa. Fikissä saatetaan antaa pohjatekstin roiston kertoa tapahtumista ensimmäisessä persoonassa ja pohjatekstin päähenkilön kolmannessa persoonassa. Tämä helpottaa lukijan samaistumista roistoon, mutta toisaalta laajentaa hänen näkemystään ihailemastaan päähenkilöstä, kun tätä katsotaan roiston silmin. Narratiivisten tekniikoiden avulla pohjatekstin tulkintaa voidaan laajentaa niin, että hahmot käyvät vuoropuhelua paitsi toistensa myös pohjatekstin kanssa ja sen tulkinnan kanssa, jonka faniyhteisö on heistä luonut.

Kaplanin (2006, 147–150) mukaan fikki voi olla myös vuoropuhelua pohjatekstin, fandomin tulkintojen ja uuden tarinan välillä. Esimerkiksi gen-fikki kirjoitetaan tyypillisesti episodikertomukseksi, joka pohjautuu pohjatekstin kohtaukseen ja henkilöhahmoihin, mutta pidentää sen aikajanaa ja kertoo tapahtumista ennen pohjatekstin alkamista. Siinä voidaan näyttää televisiosarjan tavoin välähdyksiä eri henkilöhahmojen näkökulmasta. Näin muodostetaan episodimainen rakenne, joka mahdollistaa tapahtumien kokemisen henkilökohtaisesti eri henkilöiden silmin.

Fanifiktion erityispiirteiden lisäksi siihen liittyy tiettyjä yleisiä kriteereitä, jotka ilmenevät fanifiktion harrastajien itsensä kirjoittamista ohjeista hyvän fikin laatimiseen. Ne ovat pitkälti samoja asioita, joita kirjallisuuden lukijat arvostavat yleensä eli hyvää juonta, mukaansatempaavaa aloitusta, omaperäistä kirjoitustapaa ja tekstiä, joka herättää mielikuvia ja tunteita. (Leppänen, 2009, 78–80). Esimerkiksi *Dr. Merlin's Guide to Fan Fiction* -ohjeissa painotetaan: hyvää kieliasua ja oikeinkirjoitusta, esilukijan eli betalukijan käyttämistä ennen tekstin julkaisemista, selkeitä näkökulman vaihdoksia henkilöhahmojen välillä, johdonmukaista kirjoitustyyliä, turhan toiston välttämistä ja aiheeseen liittyvien taustatutkimusten tärkeyttä. (Wilson 1996.)

1.3 *Harry Potter* -tarinamaailma inspiraation lähteenä

Tutkielmassani tarkastelen kohdetekstien kaanonin mukaisuutta tai vastaisuutta Rowlingin kirjoittamaan seitsenosaiseen *Harry Potter* -romaanisarjaan verrattuna eli en huomioi kaanoniin kuuluviksi esimerkiksi kirjojen pohjalta tuotettuja elokuvia tai kirjailijan antamia haastatteluja teoksistaan. Käytän pohjatekstiin kuuluvista romaaneista lyhennettyjä nimiä: *Philosopher's Stone* (PS), *Chamber of Secrets* (CoS), *Prisoner of Azkaban* (PoA), *Goblet of Fire* (GoF), *Order of the Phoenix* (OoP), *Half-Blood Prince* (HBP) ja *Deathly Hallows* (DH). Aineistoni kohdetekstit on kirjoitettu suomeksi, ja niissä on käytetty Jaana Kapari-Jatan suomennoksia Rowlingin (1998; 1999; 2000; 2001; 2004; 2006; 2008) luomaan tarinamaailmaan liittyvistä henkilöhahmoista, paikoista, taikaolentoista ja -esineistä. Tämän vuoksi käytän fikkejä analysoidessani niissä esiintyvää suomenkielistä sanastoa, mutta verratessani fikkiä pohjatekstiin lisään sulkeisiin keskeiset englanninkieliset *Potter*-universumiin liittyvät sanat, kun ne mainitaan ensimmäisen kerran.

Rowlingin *Potter*-kirjasarja kuuluu fantasiakirjallisuuteen, jonka piirteitä ovat sadunomaiset ihmeet ja arkitodellisuudessa mahdottomilta tuntuvat asiat. Lajityyppi on saanut vaikutteita Saksan romantiikasta ja Englannin goottilaisesta romaanista, ja sen tarinamaailma sisältää myyttisiä olentoja, kuten hirviötä ja aaveita. (Tieteen termipankki 2020, Kirjallisuudentutkimus, fantasiakirjallisuus.) Rowling kuitenkin venyttää kirjasarjassaan generajoja reilusti fantasian yli huumorilla maustettuun seikkailu- ja jännityskirjallisuuteen, jossa on myös tunteisiin vetoavaa surumielisyyttä. Anne Hiebert Alton (2009, 199–200)

esittää *Potter*-romaanisarjan ennennäkemättömän suosion johtuvan ainakin osittain siitä, että se on eräänlainen fuusio valtavasta määrästä eri genrejä. Hän luokittelee sen päägenreiksi fantasian, seikkailun ja romanssin, mutta löytää kirjoista myös lukuisten alagenrejen kuten goottilaisen-, kauhu-, koulu-, salapoliisi-, urheilu- ja sarjakuvatarinoiden piirteitä.

Potter-kirjasarjassa fantasia syntyy maagisista elementeistä, jotka tunkeutuvat realistista maailmaa muistuttavaan jästien (*Muggles*) maailmaan. Ensimmäisen osan alussa orvoksi jäänyt, tätinsä Petunia Dursleyn perheeseen sijoitettu Harry saa kutsun Tylypahkaan velhojen ja noitien kouluun (*Hogwarts School for Witchcraft and Wizardry*) (PS). Rowling on rakentanut suljetun fantasiamaailman, jossa taikuutta ymmärtämättömät, tavallisen ihmisen kaltaiset jästit elävät velhojen ja noitien keskellä. Lastenfantasian kerronnassa yhdistetään usein realistisen ja fantastisen maailman kuvaus, jolloin lukija voi löytää siitä yhtä aikaa jotain tuttua, mutta myös ihmetystä herättävää. (Ihonen 2004, 82–83, 86.) Rowlingin käyttää *Potter*-kirjoissa pääasiassa hän-kertojaa, joka on välillä kaikkietävä ja tapahtumien ulkopuolinen tarkkailija, mutta usein rajattu päähenkilön Harryn näkökulmaan.

Johanna Sinisalo (2004, 11–20) määrittelee fantasian piirteitä teoksessa *Fantasian monet maailmat*. Siinä hän kertoo fantasiakirjallisuuden alalajeihin kuuluvan science fictionin lähtevän liikkeelle spekulatiivisesta kysymyksestä ”entäpä jos”. Rowlingin *Potter*-romaanisarjasta voi löytää myös science fictionin vaikutteita, sillä sen tarinamaailma on täynnä teknisiä laitteita, joihin sisältyy taikuutta. Sheltrownin (2009, 47–49) mukaan *Potter*-kirjoissa häivytetään taikuuden ja tekniikan välistä rajaa maagisella teknologialla (*magic-tech*) kuten lentävillä autoilla ja luudanvarsilla. Toinen teknologinen keksintö romaanisarjassa ovat hänen mukaansa ”teknomaagiset” (*tech-magic*) esineet, kuten taikasauvat ja ajankääntäjä, jota Hermione käyttää kirjassa *Prisoner of Azkaban* (PoA).

Fanifiktio pohjatekstinä Rowlingin *Potter*-tarinamaailma on kiehtova ja antaa kirjoittajalle runsaasti mahdollisuuksia juonen kehittelyyn. Sen fantasiamaailma suorastaan houkuttelee fanifiktioille tyypillisiin ”mitä jos” -variaatioihin, aivan kuten science fictionin avainsanat ”entä jos”. Kirjasarjassa liikutaan maagisesti myös menneisyyden ja nykyhetken välillä. Harry voi saada esimerkiksi salaman muotoisen arpensa välityksellä yhteyden pahimpaan viholliseensa lordi Voldemortiin (*Lord Voldemort*), jolloin hän pystyy katsomaan maailmaa hänen näkökulmastaan. Velhojen ja noitien muistoihin pääsee käsiksi professori Albus Dumbledoren ajatuseulalla (*Pensieve*), jos muistot saa säilöttyä lasipulloon henkilöhahmon

itsensä suostumuksella. Muun muassa tällä tavalla Harry saa arvokasta tietoa menneisyyden tapahtumista, ja johtolangat auttavat häntä Voldemortin kukistamisessa. (Ks. esim. HBP; DH.)

Rowling on ammentanut *Potter*-tarinamaailmaan valtavasti vaikutteita myyteistä ja kansanperinteestä. Folklore'en sen liittää paitsi saduissa toistuva teema, hyvän ja pahan välinen taistelu, myös monet aiheet, kuten ”viisasten kivi” (*the Philosopher's Stone*). (Ks. Wienker-Piehpo 2004a; Wienker-Piehpo 2004b.) *Potter*-universumissa lukuisilla taikaolentoilla hevoskotkista (*Hippogriff*) tupahaamuihin (*house ghosts*) ja kotitonttuihin (*house-elves*) on erilaisia kykyjä. Kotitontut voivat esimerkiksi ”ilmiintyä” (*Apparate*) haluamiinsa paikkoihin ja ”kaikkoontua” (*Disapparate*) niistä. Outoja ominaisuuksia on myös esineillä, esimerkiksi valokuvien hahmot liikkuvat, ja Tylypahkan rehtorin huoneessa olevat entisten rehtoreiden muotokuvat puhuvat ja nyökyttelevät. Rehtorin kanslian edustalla olevaa portaikkoa vahtivat kivihiirviöt, joille on lausuttava salasana päästäkseen sisään. Harrylla ystävineen on käytettävissään taikasauvan lisäksi maagisia esineitä, kuten näkymättömyysviitta (*Invisibility Cloak*) ja Kelmien kartta (*Marauder's Map*), jotka mahdollistavat heidän pelastumisensa kiperistä tilanteista. Velhojen ja noitien koulussa Tylypahkassa heille opetetaan erilaisten taikavoimien hallintaa, kuten loitsuja, kirouksia, taikajuomien valmistusta, muodonmuutoksia ja pimeyden voimilta suojautumista. (Ks. CoS; PoA).

Potter-universumin henkilöahmot jakautuvat puhdas- ja puoliverisiin velhoihin ja noitiin sekä jästisyntyisiin (*Muggle borns*), jotka polveutuvat velhosukuun kuulumattomista jästeistä. Harry on itse puoliverinen velho, puhdasveriseen velhosukuun kuuluvan James Potterin ja jästisyntyisen noidan Lily Potterin jälkeläinen. Hänen ystävänsä Ron Weasley kuuluu puhdasveriseen, mutta köyhään velhoperheen ja teräväpäinen Hermione Granger on puolestaan jästisyntyinen. Hermione saa taustansa vuoksi kuulla toistuvasti pilkkaa ”kuraverisyydestään” (*mud-blood*) velhokoulun ilkeältä oppilaalta ja Harryn vihamieheltä Draco Malfoylta, joka kuuluu puhdasverisiin. Kirjasarjan yhteiskuntajärjestelmässä on yhteneväisyyttä nykymaailmaan, muun muassa aina ajankohtaisiin tasa-arvo ja ihmisoikeusasioihin. (Ks. PS; GoF; DH.)

Fanifiktio kirjoittaminen on herättänyt keskustelua alkuperäisteosten tekijänoikeusloukkauksista. J. K. Rowling suhtautuu kuitenkin asiaan suopeasti ja sallii fanifiktio

kirjoittamisen omista teoksistaan (Waters 2004). Fikkien kirjoittajat ovat pääosin hyvin tietoisia siitä, että he uudelleen- tai toisinkirjoittavat pohjatekstiä, johon heillä ei ole tekijänoikeuksia. Heidän keskuudessaan on vakiintunut käytäntö, jonka mukaan he ilmoittavat tekstinsä julkaisemisen yhteydessä vastuuvapauslausekkeella todellisten oikeuksienhaltijoiden nimet. *Finiin* on kirjattu yhteinen vastuuvapauslauseke *Harry Potter* -fikeille:

Kaikki *Harry Potter* -universumin hahmot, paikat ja nimet kuuluvat J.K. Rowlingille ja hänelle kuuluu kaikki kunnia niiden käyttämisestä. Muut oikeudet kuuluvat Bloomsbury Booksille, Scholastic Booksille, Raincoast Booksille, WarnerBrosille sekä Tammelle. Suomennetuista nimistä oikeudet omistaa Jaana Kapari-Jatta. Sivuston materiaaleilla ei tehdä rahaa. Julkaistut materiaalit itsessään kuuluvat tekijöilleen. J.K. Rowling on antanut luvan fanfictionin tuottamiseen. (Firdilien 2008.)

1.4 Tutkimusaineiston ja metodin esittely

Tutkimusaineistoni koostuu viidestäkymmenestä suomalaisen *Fin*-foorumin one-shot-fikistä eli yksiosaisesta kertomuksesta, jonka sanamäärä ei ole tarkasti rajattu. Tekstit on julkaistu vuosina 2007–2009 foorumin Godrickin notko -osastossa, joka sisältää 11-vuotiaille ja sitä nuoremmille sallitut *Potter*-fandomin draama- ja seikkailufikit (Illusia 2014a). Olen valinnut aineiston käyttämällä hakusanaa ”one shot” ja poiminut tuloksista järjestyksessä vanhimmat fikit, koska olen halunnut varmistua siitä, että niiden kirjoittajat ovat jo täysi-ikäisiä. Yksi valintaperusteista on ollut se, että fikit ovat vapaasti kaikkien internetin käyttäjien luettavissa, jotta tutkimuksen todistettavuus ja toisinnettavuus eivät kärsi.

Olen määritellyt kohdetekstien kirjoittajien iäksi noin 13–25-vuotiaat nuoret. Tämä raja perustuu kirjoittajien käyttäjäprofiileista keräämiini tietoihin, jotka olen saanut kirjautumalla *Fin*-foorumille. Mitään muita kohdeteksteihin liittyviä tietoja en ole kerännyt tällä tavalla. *Finissä* kirjoittajat käyttävät nimimerkkejä, ja aineistoon sisältyy kaikkiaan 38:lla eri nimimerkillä kirjoitettuja fikkejä. Näiden nimimerkkien käyttäjistä ainoastaan 16 on ilmoittanut ikänsä *Finin* käyttäjäprofiilissa, ja tästä tiedosta päätellen he ovat olleet kohdetekstinsä kirjoitushetkellä 13–23-vuotiaita. Nuorimpien kirjoittajien ikä voidaan päätellä myös foorumille rekisteröitymisen ikärajasta, joka on 13 vuotta (SMF käyttäjän opas 2016). Osa kohdeteksteistä voi olla yli 25-vuotiaiden kirjoittamia. Esimerkiksi Paajasen (2019, 21) kyselytutkimuksessa 100:sta fanifiktiota kirjoittavasta vastaajasta 79 prosenttia oli 15–25-

vuotiaita ja 21 prosenttia yli 26-vuotiaita. Tuosta suhdeluvusta päätellen niistä 22 kirjoittajasta, joiden käyttäjäprofiilista puuttuu ikätieto, noin viisi on voinut olla kirjoitushetkellä yli 26-vuotias. Vaikka aineistoon sisältyy fikkejä, joilla on sama tekijä, en tarkastele tekstejä tekijöiden, vaan fikkien sisältöjen ja tyylipiirteiden mukaan. Kohdetekstien varsin suuren määrän takia mainitsen kirjoittajan nimimerkin pääsääntöisesti luvuissa kolme ja neljä kohdetekstin analyysin yhteydessä.

Valitsin kohdetekstit Godrickin notko -osastosta, koska oletin, että siellä julkaistut draama- ja seikkailufikit olisivat alagenreltään lähellä pohjatekstin tyylipiirteitä. Muut *Finin* kaikille avoimet *Harry Potter* -fandomin osastot ovat Pimeyden voimat ja Hunajaherttua. Pimeyden voimiin sijoitetaan angst- ja horror-fikit ja Hunajaherttuaan romanssi- ja fluffy-fikit (Illusia 2014b; Illusia 2014c). *Finin* draama-alagenre osoittautui kuitenkin varsin joustavaksi käsitteeksi, foorumin ”Ficcarin sanakirjassa” ohjeistetaan, että se on ”yleispätevä genre eli tyyliilaji. Jos ficci ei sovellu mihinkään muuhun, silloin se on draamaa” (Flawless 2014a). Fikkien alkutiedoissa lukeekin toisinaan, että kirjoittaja on sijoittanut sen Godrickin notkoon siksi, ettei ole ollut kovin tietoinen siitä, mihin genreen se kuuluu. Näin ollen aineistosta tuli varsin monipuolinen. Siihen sisältyvien fikkien alagenreksi on merkitty harvoin vain yksi genre, yleensä genrejä on useita, vähintään kaksi.

One-shot-fikkien valintaan päädyin sen vuoksi, että halusin saada kokoelman lyhyitä kertomuksia, joista on hahmotettavissa teema ja yleensä myös jonkinlainen juoni. Jatkotarinat saattavat sisältää kymmeniä osia, joten ne olivat tähän tarkoitukseen liian pitkiä. Raapaleet taas ovat niin lyhyitä, että niistä on harvoin hahmotettavissa juoni, joten jätin ne aineiston ulkopuolelle lukuun ottamatta paria noin sadan sanan mittaista fikkiä, joiden alkutietoihin oli kirjattu one-shot. Ficletit ovat usein tyyliiltään runollisia ja kerrontatekniikaltaan tietyn henkilöahmon ajatuksenvirtaa, joten ne eroavat niin paljon Rowlingin *Potter*-kirjojen kerronnasta, että jätin ne aineiston ulkopuolelle. One-shot-fikkien muodoissa, tyylilajeissa ja kerronnassa esiintyy varsin paljon variaatiota, mikä on tutkimusnäkökulmani kannalta hyvä asia.

Olen soveltanut aineiston järjestämiseen laajojen fiktiivisten tekstikokonaisuuksien tarkasteluun suunniteltua kertomusten sisällön analyysiä, joka auttaa kertomuksen skemaattisen superstruktuurin eli tapahtumarakenteen ja sisältöä jäsentävän semanttisen makrostruktuurin eli teeman hahmottamisessa. Se mahdollistaa aineiston jakamisen erilaisiin luokkiin, jolloin niistä voidaan hahmottaa teksteissä ilmenevät samankaltaisuudet ja

erilaisuudet. (Apo 1998, 63–69.) Aineiston yksiköitä ovat one-shot fikit, jotka olen numeroinut kirjoittajan nimimerkkien mukaisessa aakkosjärjestyksessä, ja käytän tätä numerointia viitatessani kohdeteksteihin. Olen liittänyt fikkeihin tutkimukseni kannalta tärkeimmät lähdetiedot: tekijän nimimerkin, otsikon, julkaisuajankohdan, betalukijan, genren, henkilöhahmot, sisältöselostuksen ja montako kertaa fikki oli luettu joulukuun lopussa 2019. Sisältöselostusten pohjalta olen määritellyt kertomusten teemat. (Liite.)

Selvyyden vuoksi on tarpeen määritellä termit kertomus, tarina ja juoni. *Kertomuksella* tarkoitan aineiston yksittäistä kohdetekstiä, one-shot-fikkiä, joka koostuu tapahtumista, toimijoista, ajan ja paikan ominaisuuksista sekä kertojan toiminnasta, johon sisältyy näkökulman valinta (ks. Apo 1998, 63). *Tarinalla* tarkoitan henkilöhahmolle tai -hahmoille tapahtuneita tapahtumia tietyssä rajallisena ajanjaksona. Se vastaa kysymykseen ”mitä tapahtuu”. *Juonella* tarkoitan kertomukseen sisältyvien tapahtumien ja henkilöhahmojen ”toiminnan suuntautumista muutosten kautta kohti jotain päämäärää” tai loppuratkaisua. Se muodostaa kertomukseen tietynlaisen tapahtumarakenteen ja vastaa kysymykseen ”miksi?”. (Ikonen 2008, 183–203.)

Kohdetekstien teemaluokittelu ja tekstianalyysi perustuvat tulkintaan, johon vaikuttaa oma subjektiivinen näkemykseni tekstien sisällöstä. Pyrin todistamaan väitteeni riittävillä tekstiesimerkeillä. Aloitan aineiston tutkimisen tarkastelemalla luvussa kaksi sosiaalista ympäristöä, jonka piirissä kohdetekstit ovat syntyneet eli *Finin* toimintakulttuuria ja sosiaalisia normeja sekä sitä, minkälaisia tekstejä yhteisössä arvostetaan. Tätä kirjoittamisen sosiaalista puolta ja siihen liittyvää sosiaalista kompetenssia lähestyn kysymällä: Miten *Finin* toimintaan osallistuminen tukee kirjoitusprosessia? Minkälaiset kertomukset kiinnostavat *Finin Harry Potter* -fandomin lukijoita?

Sovellan äidinkielellä kirjoittamisen kompetenssimallia kohdetekstien analyysiin tarkastelemalla kertomuksissa ilmenevää kognitiivista-, tekstuaalista- ja tekstilajikompetenssia fanifiktio viitekehyksessä, jolloin näkökulman määräävät tekstilajin omat tekstinormit. Diskurssikompetenssit limittyvät kirjallisissa tuotoksissa niin tiiviisti toisiinsa, että niiden erillinen analysointi on vaikeaa (ks. Makkonen-Craig 2011, 76–77). Tämän vuoksi tarkastelen niihin kuuluvia piirteitä samanaikaisesti kunkin kohdetekstin analyysin yhteydessä. Käsittelen ensin kaanonin mukaisia kohdetekstejä luvussa kolme ja sen

jälkeen kaanonin vastaisia kohdetekstejä luvussa neljä. Kokoan analyysini tulokset luvussa viisi.

Kognitiivinen kompetenssi liittyy ideoiden keksimiseen, esittämiseen ja jäsentämiseen. Fanifiktiossa siihen on omat käytänteensä: ”mitä jos?” -variaatiot, joiden käyttöä tarkastelen aineistossa. Tekstuaaliseen kompetenssiin kuuluu kertomuksen johdonmukaisuus ja se, kenen näkökulmasta tapahtumat kerrotaan. Tähän liittyen analysoin kohdeteksteissä kerronnan näkökulmaa ja henkilöhahmon toiminnan uskottavuutta suhteessa pohjatekstiin. Tekstilajikompetenssiin liittyvät fanifiktion omat tekstityypit, alagenret ja alatekstilajit. Siihen kuuluu myös kohdetekstin suhde kaanoniin, miten paljon kirjoittaja on lainannut siihen kaanonin mukaista tarinamaailmaa, lähtenyt muuttamaan pohjatekstiä tai lisäämään siihen itse keksimiään elementtejä. Kohdetekstien analyysin yhteydessä tutkimuskysymykseni ovat: Minkälainen suhde fikeillä on pohjatekstiin? Miten luovuus ja omaperäisyys ilmenevät Rowlingin *Harry Potter* -tarinamaailman inspiroimissa suomenkielisissä fikeissä?

2 *FININ* KIRJOITTAMISTA TUKEVA TOIMINTAKULTTUURI

Tässä luvussa tarkastelen *Finin Harry Potter* -fandomia yhtenä osallisuuden kulttuurin ilmenemismuotona. Fanifiktion verkkoyhteisössä toimiakseen jäsenen on tunnettava yhteisön toimintakulttuuri ja sosiaaliset normit eli hänellä on oltava riittävästi tietoa yhteisöstä ja sen toimintatavoista. Nämä asiat kuuluvat Makkonen-Craigin (2011, 74) äidinkielellä kirjoittamisen kompetenssimallissa sosiaaliseen kompetenssiin. Siihen liittyy myös kirjoittajan identiteetti: millaisiin diskurssiyhteisöihin jäsen kuuluu, millainen hänen jäsenyytensä yhteisössä on ja minkälaisen kirjoittajaroolin hän rakentaa itselleen. Teen tekstilähtöistä tutkimusta, mikä ei mahdollista syventymistä kirjoittajien identiteettiin tai kokemukseen osallisuuden kulttuurista. Kohdetekstien alkutiedoista ja kommenteista voi kuitenkin löytää viitteitä *Finin* toimintakulttuurista.

Julkaistavan tekstin valmistumista edeltää kirjoittamisen prosessi, johon sisältyvät yleensä seuraavat vaiheet: ideointi, luonnostelu, analysointi, palautteen pyytäminen ja tekstin

muokkaaminen lopulliseen muotoonsa. Tämä prosessi on yhdessä tekstin kanssa osa kirjoituskulttuuria, johon kuuluvat yhteisön työskentelytavat ja tieto siitä, minkälaisia tekstejä yhteisössä arvostetaan. Kirjoittamisen prosessia on todettu edistävän 1) *osallistuminen*, 2) *ohjelmallisuus*, 3) *itsehallinta* ja 4) *sosiaalinen verkostoituminen* (Svinhufvud 2016, 20–24, 130–137).

Osallistumisella tarkoitetaan kirjoittajan aktiivista mukanaoloa sen yhteisön toiminnassa, missä hän kirjoittaa. Siinä tulee esiin kirjoittamisen sosiaalisuus: se on tekstin tuottamista tietylle yhteisölle, jonka toimintaa säätelevät tietyt normit ja käytännöt. Ohjelmallisuuteen kuuluvat kirjoittamisen suunnitelmallisuus ja säännöllisyys, joista suunnitelmallisuuteen sisältyy sekä aikatauluttamista että tekstin sisällön suunnittelua. Itsehallintaan liittyy omien käsitysten ja toimintatapojen arvioimista ja kehittämistä sekä positiivisten asenteiden omaksumista omaa kirjoittamistaan kohtaan. Sosiaalisen verkostoitumisen avulla kirjoittaja saa sekä käytännöllistä että henkistä tukea muilta. Se mahdollistaa myös palautteen saamisen kirjoitusprosessin aikana. Sosiaalinen verkostoituminen eroaa osallistumisesta siinä, että se ei ole niin virallista eikä liity niin kiinteästi mihinkään kieliyhteisöön tai instituutioon. (Svinhufvud 2016, 131–137.)

Finin toimintakulttuuri mahdollistaa sen jäsenille osallistumisen kirjoittajayhteisön toimintaan ja sosiaalisen verkostoitumisen muiden kirjoittamista harrastavien kanssa. Se edustaa osallisuuden kulttuuria, jossa kirjottaja oppii sekä yhteisön toimintatapoja että kirjoittamiseen liittyviä taitoja eräänlaisessa mestari-kisälli-järjestelmässä julkaisemalla omia tekstejään foorumilla ja seuraamalla muiden yhteisön jäsenten toimintaa. Verkostoitumalla muiden foorumin jäsenten kanssa kirjottaja saa fanifiktioon liittyviä hyödyllisiä käytännön vinkkejä ja mikä tärkeintä: palautetta teksteistään. (Ks. Svinhufvud 2016, 131–132, 136–137; ks. Jenkins 2006, 181–185.)

Yhteisön kirjoituskulttuurin tunteminen auttaa siinä toimivaa kirjoittajaa ymmärtämään, minkälaisia tekstejä yhteisössä arvostetaan. Tämä tieto on kirjoittajan sosiaalista kompetenssia: hänen on osattava arvioida, minkälaisille lukijoille hän kirjoittaa. Tähän liittyvät myös arviot siitä, minkälaiset asiat ovat yhteisössä kertomisen arvoisia ja miten aihetta kannattaa käsitellä. (Makkonen-Craigin 2011, 74.) Tämän vuoksi tarkastelen *Finin* toimintakulttuurin yhteydessä myös aineistossa esiintyviä teemoja ja lukijoita kiinnostavia kertomuksia.

2.1 Yhteisön toimintatavat

Finissä käyttäjiä ohjaavat tarkat yhteiset säännöt ja eri fandomeihin kuuluvilla osastoilla on lisäksi omat toimintaohjeensa. Niiden noudattamista seuraavat moderaattorit eli valvojat, joilla on valvottavanaan tietyt alueet sekä foorumin ylläpitäjät (*admin*) (Carabella Lëralondîr 2020). Yleisiin sääntöihin on kirjattu nämä:

- Foorumilla tulee ehdottomasti noudattaa Suomen lakia sekä nettietikettiä.
- Foorumilla ei suvaita asiattomuutta tai huonoa käytöstä (esimerkiksi spämmäämistä, muiden haukkumista, jatkuvaa sääntöjen tahallista rikkomista jne.)
- Lue Alkutieto- ja ikärajaopas teksteille sekä kuville, jossa kerrotaan tekstien julkaisemiseen liittyvät säännöt!
- Muiden yksityistietojen levittäminen ilman henkilön lupaa on kiellettyä.
- Kaikenlainen rahan kerääminen ja tuotteiden mainostaminen on kiellettyä ilman adminien lupaa.
- Ylläpito voi tarvittaessa poistaa sääntöjä rikkovat viestit ja/tai antaa harkintansa mukaisia sanktioita, kuten esimerkiksi huomautuksia, varoituksia tai porttikieltoja. Näistä tarkempi selvitys myöhemmin. (Flawness 2017.)

Yleisten sääntöjen lisäksi *Finistä* löytyy ohjeita foorumille kirjoittamiseen, tekstien julkaisemiseen ja jäsenen profiilin ulkoasuun. Ne ohjaavat asialliseen keskustelukulttuuriin ja kommentointiin: asioista voidaan olla eri mieltä, mutta toisten käyttäjien loukkaaminen ei ole sallittua. Säännöillä ohjataan myös kunnioittamaan tekijänoikeuksia: ”Toisen henkilön taideteosta ei missään tapauksessa saa esittää omanaan, olipa kyse ficistä tai piirustuksesta tai mistä ikinä.” (Flawless 2017.)

Finin kirjoittajat saavat pienistä sääntöjen rikkomuksista ohjeistuksia, jotka eivät ole varsinaisesti sanktioita. Ohjeistus tulee esimerkiksi pakollisten alkutietojen puuttumisesta tai fikin turhasta kommentoimisesta ilman merkittävää sisältöä, mikä nostaa fikkiä ylöspäin sen osaston etusivulla, jossa se on julkaistu. Sääntöjen rikkomisesta seuraa eriasteisia sanktioita, jotka ovat vähäisimmästä merkittävimpään huomautus, varoitus, esitarkistus ja määräaikainen tai pysyvä porttikielto (*bannit*). Viimeksi mainittu sanktio seuraa muun muassa plagioinnista. (Flawless 2017.)

Foorumin jäseneksi pääsee rekisteröitymällä, jolloin on vakuutettava olevansa vähintään 13-vuotias. Rekisteröityneiden käyttäjien nimimerkit näkyvät foorumin jäsenluettelossa, ja he pääsevät lukemaan ja julkaisemaan kaikille internetin käyttäjille avoimien tekstien lisäksi fikkejä, joiden ikärajaksi on merkitty 15 ja 18 vuotta. Käyttäjät voivat kommentoida julkaistuja fikkejä ja lähetellä yksityisviestejä toisilleen. (SMF käyttäjän opas 2016; Flawless 2017.) Foorumilla on tietyt keskustelualueet, joilla voi vaihtaa ajatuksia muiden jäsenten kanssa. Esimerkiksi Mustepullo-osastosta löytyvät yleiset keskustelunaiheet ja fikkipiirit, Sulkakynä-osastosta erilaiset fikkihaasteet ja Ficcién listaukset -alueelta käyttäjien laatimat luettelot heidän kirjoittamistaan fikeistä linkeineen. (Neme 2014.)

Jäsenten omat profiilit antavat muille käyttäjille viitteitä siitä, minkälaisen roolin jäsen haluaa omaksua yhteisössä ja mikäli hän julkaisee fikkejä myös siitä, minkä tyylistä tekstiä häneltä voi odottaa. Käyttäjä voi esitellä profiilissa itsensä, ladata siihen profiilikuvan (*avatar*), bannerin, itseään kuvaavan tekstin (*titteli*) ja allekirjoituksen (Flawless 2017). Omaperäisellä profiililla kirjoittajat voivat erottua muista ja herättää persoonallisella tyyllillään lukijoissa kiinnostusta omia tekstejään kohtaan.

Finissä pakollisia alkutietoja ovat ikärajasuositus ja varoitukset, jotka vaaditaan seuraavista aiheista: inesti, alle 16-vuotiaan henkilön seksikokemus, pedofilia, nekrofilia, zoofilia, yleisistä normeista poikkeavat seksuaaliset mieltymykset, seksiin pakottaminen, itsetuhoisuus ja kannibalismi. Varoituksiin tulee kirjata myös mahdollinen pohjatekstin juonipaljastus (*spoiler*), joka voi pilata toisten lukunautinnon. Pakollisten tietojen lisäksi alkutietoihin kirjaan yleensä kertomuksen otsikko, kirjoittajan nimimerkki, betalukija, tyyllilaji, ikärajasuositus, paritus, vastuuvapauslauseke, kirjoittajan kommentti, mahdolliset sisältöön liittyvät varoitukset ja tarinan tiivistelmä. (Flawless 2014b; Flawless 2017.)

Aineistoon kuuluvien fikkien alkutiedot vaihtelevat hyvin paljon, mutta niistä näkyy vähintään fikin otsikko, ikärajasuositus, mahdolliset varoitukset ja kirjoittajan kommentti, jossa hän kertoo taustaa kyseisen fikin kirjoittamisesta. Toisinaan kirjoittajan voi päätellä ainoastaan fikin julkaisseen jäsenen nimimerkistä, kuten esimerkiksi fikissä *Perhe* (37), tosin siitä ei voi olla täysin varma. Joka tapauksessa foorumin fikkien julkaisemiseen liittyvien sääntöjen mukaan siellä ”on tarkoitus julkaista omia tekstejä” (Flawless 2017).

Finin ikärajasuositukset sisältävät ohjeita seksin, väkivallan, kuoleman ja päihteiden nauttimisen kuvailuun sekä kirosanojen käyttöön. Foorumin Godrickin notko -osastossa, josta olen kerännyt tutkimusaineistoni, fikkien ikärajana on joko sallittu (S) tai vähintään 11 vuotta (K-11). Ohjeiden mukaan S-ikäraja voi sisältää viatonta suutelemista ja koskettelua. Siinä väkivaltaa ei saa käsitellä eikä kuvailla avoimesti, mutta sen saa mainita. Päihteiden käyttö on rajattu maltilliseen alkoholin nauttimiseen ja tupakointiin. Fikissä saa käyttää lieviä voimasanoja, kuten ”hitto”, ja yksittäisiä voimakkaita kirosanoja. K-11-ikärajassa seksiaktin kuvailu ei ole sallittua, mutta henkilöhahmot voivat kosketella toisiaan kiihkeästi. Tässä ikärajassa väkivaltaa saa kuvailla jonkin verran ja alkoholinkäyttöä sekä tupakointia paljonkin. Myös kevyt huumeiden käytön kuvailu sekä rankkakin kiroilu ovat sallittuja. Näistä ikärajasuosituksista huolimatta yhdessäkään aineiston kohdeteksteissä seksuaalinen kosketeleminen ei etene suutelemista pitemmälle, väkivaltaa ei ole juurikaan kuvailtu eikä kirosanoja suosittu. Alkoholinkäyttö on mainittu muutamassa fikissä ja yhdessä viitataan myös huumeisiin, mutta aihetta ei käsitellä avoimesti.

Finin sanahakutoiminto antaa lukijoille mahdollisuuden etsiä fikkejä tietyistä osastoista, tietyiltä käyttäjiltä ja tietyltä aikajaksolta. Toiminnolla fikkit voi myös järjestää osastoittain lukukertojen ja niiden saamien vastausmäärien mukaan. (*Finfanfun.*) Hakutoiminto on varsin rajoitettu verrattuna suurten kansainvälisten sivustojen vastaaviin toimintoihin. Esimerkiksi suosituilla AO3-sivustolla fikkejä voi hakea sen perusteella, miten paljon ne ovat saaneet tykkäyksiä, kommentteja ja näyttökertoja. Niitä voi myös järjestellä fandomin, ikärajan, parituksen ja avainsanojen mukaan tiettyyn aikajärjestykseen. AO3-sivuston kaltaiset foorumit tarjoavatkin lukijoilleen selvästi käyttökelpoisemmat hakutoiminnot, mikä luultavasti vaikuttaa myös niiden käyttäjien määrään. (Archive of Our Own; ks. Paajanen 2019, 72–73.)

2.2 Fikkihaasteet ja foorumikeskustelut ideoinnin apuna

Aineiston fikkeihin sisältyvät kirjoittajan kommentit antavat usein tietoa siitä, mistä tekijä on saanut inspiraationsa tekstiin. Yli puolet aineiston fikeistä, kaikkiaan 29 fikkiä, on kirjoitettu vastauksena johonkin fikkihaasteeseen. Niihin osallistuminen näyttäisikin olevan keskeistä *Finissä*, kuten muillakin fanifiktiofoorumeilla (Pimenova 2009, 55–59). Se on leikkimielistä kilpailua, jolla innostetaan jäseniä tuottamaan uusia fikkejä tietyn aikarajan sisällä.

Haasteiden voi ajatella tukevan fikin kirjoitusprosessia, koska ne auttavat kirjoittajaa asettamaan itselleen tavoitteita ja pysymään tietyssä aikataulussa, mikä on tärkeää, jos tekstin tuottamisessa haluaa edistyä (ks. Svinhufvud 2016, 133). Niistä voi olla apua myös tekstin sisällön suunnittelussa, vähintäänkin idean löytämisessä.

Haasteisiin osallistuneiden kohdetekstien alkutiedoissa on mainittu usein Fanfic100 -haaste (*FF100*), jossa kirjoittaja valitsee *Potter*-fandomista haluamansa aiheen, josta kirjoittaa sata fikkiä. Lisäksi kirjoittaja valitsee yhteisestä sanalistasta yhden sanan, jota käyttää fikissään. Esimerkiksi nimimerkin Picca kirjoittama fikki *Peikkotyttö takkutukka* (35) on osallistunut FF100-haasteeseen sanalla ”ulkopuoli” aiheena Harry, Ron ja Hermione. Lisäksi se on ollut mukana ”Sadut *Pottereiksi*” -haasteessa. Picca on uudelleen kirjoittanut sadun muotoon teokseen *Goblet of Fire* sisältyvän tapahtumasarjan, jossa pörröhiuksisesta ja pitkiä etuhampaitaan häpeävästä Hermionesta kuoriutuu joulutanssiaisissa kaunotar (GoF).

Haasteet voivat innostaa kirjoittamaan fikin tietynlaisella parituksilla. Esimerkiksi nimimerkki Liz on kirjoittanut fikin *Itsesäili yhdistää* (18) vastauksena rarehaasteeseen eli tässä tapauksessa ilmeisesti harvinaiseen paritukseen, jonka tavoitteena on ollut parittaa Bill Weasley ja Remus Lupin. Inspiraationsa hän on saanut teoksen *Half-Blood Prince* kohtauksesta, jossa ihmissusi Fenrir Harmaaselkä (*Fenrir Greyback*) on raadellut Billin kasvot (HBP). Fikissä toinen ihmissuden uhriksi joutunut henkilöahmo, Remus Lupin, löytää Billistä sielunkumppaninsa. Fikin alkutekstissä Liz kertoo, että tekstin ”piti olla rarehaasteficci, mutta hahmot eivät vieläkaan suostu minulla pariutumaan tai tekemään mitään muutakaan kuin kyhjäyttämään sohvalle”. Fikin saaman palautteen perusteella tämä ei ole häirinnyt lukijoita, jotka poikkeuksetta kehuvat fikkiä. Haaste on toiminut tässä tapauksessa enemmänkin ideoinnin apuna kuin pakottavana sääntönä, jota on noudatettava lopputulokseen asti. Tämänäyttöinen toiminta voi auttaa luovuuden vapauttamisessa, mikä on tärkeää fiktiivisen tekstin kirjoittamisessa (ks. Svinhufvud 2016, 36).

Haasteet kannustavat kirjoittajia tuottamaan fikkejä myös tietynlaisella alagenrellä tai rakenteella. Monet aineiston songfikeistä eli tietyn musiikkikappaleen inspiroimista fikeistä on kirjoitettu vastauksena albumihaasteeseen. Tällainen on esimerkiksi nimimerkki Jennean fikki *Isäni* (14), joka on kirjoitettu Anssi Kelan kappaleen *Hakaniemen harmaa mies* inspiromana. Aineistosta löytyvä fikin rakenteeseen vaikuttava haaste on myös ”kolme kertaa kun” -haaste, tai toiselta nimeltään ”3 kertaa kolme” -haaste, jossa innostetaan kirjoittamaan

kolmeen osaan jaettu fikki. Siinä voidaan tarkastella saman henkilöhahmon tiettyä kokemusta kolmen tapahtuman sarjana tai tiettyä aihetta kolmen henkilöhahmon näkökulmasta. Analysoin näitä kertomuksia tarkemmin luvun kolme alaluvussa 3.4.

Kirjoittaja voi saada idean uuteen kertomukseen myös foorumikeskusteluista. Esimerkiksi nimimerkin Fiorella kirjoittama fikki *Ripaus ylellisyyttä* (9) on saanut alkunsa ”Potter-kirjoissa mieltäni jäi vaivaamaan” -keskustelusta. Siellä on esitetty *Deathly Hallows* -kirjaan liittyvä kysymys siitä, miten nuori naishenkilöhahmo Luna Lovekiva (*Luna Lovegood*) mahtoi pärjätä vankina Malfoyn kellarissa yli kolme kuukautta, jos siellä ei ollut edes vessaa (DH). Fiorella on kirjoittanut aiheesta fikin, joka kertoo kellariin teljetystä Lunasta, jolla alkavat kuukautiset. Fikki on saanut *Finissä* poikkeuksellisen paljon lukijoita ja kommentteja ja on keräämäni aineiston luetuin kertomus: sitä on luettu yli 12 000 kertaa ja kommentoitu 29 kertaa. Monissa kommentteissa kehdutaan tarttumista arkipäiväiseen aiheeseen, jollaisia kirjoissa ei yleensä käsitellä. Kommenttien mukaan se on ollut luettavana monissa fikkipiireissä ja yksi kommentoija kertoo löytäneensä sen ”Suosittele luettavaa” -topikista, mistä päätellen lukijat ovat pitäneet siitä niin paljon, että ovat halunneet suositella sitä eteenpäin. Nämä eivät kuitenkaan ole ainoita syitä siihen, miksi sitä on luettu. Pohdin syitä sen suosioon alaluvussa 2.4., ja analysoin sitä tarkemmin luvun kolme alaluvussa 3.1.

2.3 Palautetta betalta ja lukijoilta

Finin ohjeissa fikkien kirjoittajille suositellaan betan eli oikolukijan käyttöä ennen tekstin julkaisemista. Beta korjaa fikissä olevat kirjoitusvirheet, antaa tekstistä rakentavaa palautetta ja esittää korjausehdotuksia. Oikolukijana voi toimia kirjoittajan oma kaveri tai betaa voi hakea Mustepullo-osaston erityisestä ”betatopikista”. (Flawless 2017.)

Kaikista 50 kohdetekstistä alle puolessa, kaikkiaan 18 fikissä, on käytetty betalukijaa. Esilukijan käytöllä näyttäisi olevan jonkin verran vaikutusta siihen, minkä verran fikki saa lukijoita. Nimittäin aineiston seitsemän luetuimman kertomuksen joukossa on neljä fikkiä, joilla on ollut esilukija, tosin kahdesta eniten luetusta kertomuksesta se puuttuu. Kun tarkastellaan edellistä isompaa kertomusten määrää, 12 luetuinta kertomusta, niihin sisältyy kahdeksan fikkiä, joissa on käytetty esilukijaa eli selvästi yli puolet kokonaismäärästä.

Toisaalta 12:n vähiten luetun fikin joukossa on vain kaksi fikkiä, jossa on käytetty betalukijaa.

Karpovich (2006, 185) on tutkinut betalukijoiden roolia internetin fanifiktioyhteisöissä ja havainnut, että kokeneet kirjoittajat luottavat mieluummin omaan arviointikykyynsä tekstin suhteen kuin esilukijoihin, joilla ei välttämättä ole tehtävään riittävää ammattitaitoa. Toinen ryhmä, joilla ei useinkaan ole betalukijaa, ovat nuoret kirjoittajat, joille yhteisön käytännöt ovat vielä uusia. Nämä syyt näyttäisivät selittävän esilukijoiden roolia myös tässä aineistossa.

Betalukijajärjestelmä voidaan nähdä *Finissä* kirjoittajan sosiaalista verkostoitumista tukevana toimintatapana. Svinhufvud (2016, 137) pitää tärkeänä palautteen saamista myös keskeneräisistä töistä, koska se auttaa huomaamaan omia heikkouksia ja vahvuuksia jo työprosessin aikana ja ”itse kirjoittaminen muuttuu julkiseksi”. Silloin kirjoitusprosessista tulee kirjoittajalle näkyvä: hän työstää versioita, jotka kehittyvät kohti lopullista tuotosta palautteen antajien tuella. Tämä keskeneräisten tekstien luetuttaminen muilla tasoittaa kuilua kirjoittamiseen liittyvän yksityisyyden ja toisaalta julkaisemista seuraavan julkisuuden välillä. Parhaimmillaan betalukijajärjestelmä tukee myös kirjoittajan itsehallintaa eli auttaa häntä arvioimaan ja kehittämään omia tekstin tuottamiseen liittyviä toimintatapojaan. Tällainen itsetutkistelu mahdollistaa kirjoittajalle myönteisten, omaa kirjoitustyötä tukevien asenteiden omaksumisen. (Ks. Svinhufvud 2016, 135.)

Finissä kirjoittajat saavat palautetta paitsi itse hankkimaltaan betalukijalta myös foorumin lukijoilta, joista monet kirjottavat myös itse. Tämäkin on yksi sosiaalisen verkostoitumisen tarjoama etu ainakin niille, jotka haluavat kehittyä kirjoittajina. Paajasen (2019, 48–50) tutkielman haastatteluaineistossa vastaajat pitivät tärkeänä sitä, että he saavat teksteistään palautetta, joka auttaa kehittymään kirjoittajana ja innostaa jatkamaan harrastusta. Esiin nousi se, että fanifiktio lukijoiden antama palaute on nykyisin aika harvinaista. Palautekäytännöissä vaikutti olevan eroa suurten kansainvälisten ja pienten suomalaisten fanifiktiofoorumeiden välillä. Osa vastaajista koki saavansa pienillä suomenkielisillä fanifiktiofoorumeilla monipuolista ja laadukasta palautetta, kun taas kansainvälisillä foorumeilla palaute oli pääasiassa ”tykkäämistä” tai lyhyttä positiivista kommentointia. Kirjoittajia innosti kansainvälisillä sivustoilla julkaisemiseen kuitenkin mahdollisuus saavuttaa fikeilleen suuret lukijamäärät.

Kohdetekstien perusteella lukijoilta saadun palautteen ei voi väittää olevan *Finissä* kovin yleistä: suurin osa aineiston fikeistä on saanut nollasta viiteen kommenttia. Eniten lukijoiden palautetta keränneet fikit kuuluvat seitsemän luetuimman fikin joukkoon. Olen poiminut tähän ryhmään kohdetekstit, joita on luettu yli 3 000 kertaa joulukuun 2019 loppuun mennessä. Luetuimman, *Ripaus ylellisyyttä* -fikin (9), joka on saanut 29 kommenttia, lisäksi toiseksi luetuin fikki, *Isäni ei osaa leikata kalkkunaa* (46), on saanut 24 kommenttia. Muihin kohdeteksteihin verrattuna palautetta ovat keränneet paljon myös *Drakon politikon* (36), 13 kommenttia, sekä *'Humalassa, minäkö?'* (41) ja *Rumuus on ikkunan edessä* (22), jotka ovat saaneet yhdeksän kommenttia. Aineistosta erottuu kommenttien perusteella myös kolme yli 2 000 lukijaa kerännyttä fikkiä: *"Isä, minä kuolen pian"* (13), joka on saanut yhdeksän kommenttia ja *Sen voi kuvailla vain tunteella* (43) sekä *Kiehumispiste* (42), jotka ovat keränneet kuusi kommenttia.

Kaikissa paljon kommentteja saaneissa fikeissä on käytetty kaanonin mukaisia uudelleenkirjoittamisen keinoja lukuun ottamatta fikkiä *Drakon politikon*, joka on yksi aineiston omaperäisimpiä. Käsittelen sitä tarkemmin luvun neljä alaluvussa 4.2. Palautteissa keskitytään pääasiassa kehumaan kirjoittajan kykyä rakentaa tarinaa ja kuvata henkilöahmoja kaanonin mukaisella tavalla eli ne innoittavat *Potter*-faneja keskustelemaan heidän rakastamastaan tarinamaailmasta.

Finissä fikkejä voi järjestää osaston etusivulla niiden saamien kommenttien ja lukukertojen mukaan, mikä nostaa esiin yhteisössä suosittuja fikkejä ja todennäköisesti kerää niille lisää lukijoita. Aineiston vähiten luetut fikit eivät ole saaneet palautetta lainkaan tai korkeintaan yhden kommentin. Esimerkiksi nimimerkki "leofuriso" on vastannut epäviralliseen kommenttihaasteeseen ja kirjoittanut nimimerkin Millijoona fikkiin *Loppu* (24) sen ainoaksi jääneen palautteen. Siinä hän toivoo kirjoittajaa kehittämään tekstin selkeyttä: "Ficissä tuli hyvin esiin se, mitä Fenrir itsestään mietti. Oli kuitenkin [vaikea] ilman alkuinfoa päätellä, kuka hahmo kyseessä olisi, sillä tuo pätkä tavallaan sopisi monii kuolonsyöjiin tai muihinkin." Joskus palautteet ovat hyvinkin suorasukaisia, kuten Nevillan kirjoittama vastaus "toyhton" fikkiin *Syy ja seuraus* (47): "Tunnelmakuvausena siis toimiva, mutta juonellisesti aika mitänsanomaton."

Kommenteissa saatetaan antaa käytännön ohjeita yhteisön toimintatapoja sääteleviin normeihin, kuten Araminta Melifluan vastauksessa "neiti Rosemary Grantin" fikkiin *Oliks*

meillä karvanopat? (27): ”Olisitko niin kiva, että merkitsisit parituksettomuuden (siis general tai gen) otsikoonkin? – – Suosittelen myös päähenkilöiden pistämistä otsikkoon (jepjep, oli paritus tahi ei), koska ihmiset usein etsivät luettavansa henkilöiden perusteella.” Nimimerkki Maya on saanut fikistään *Tyttöbakteereja* (21) kehuja *Potter*-kirjoissa sivuhenkilönä esiintyvän Seamusin kuvaamisesta. Hänen omasta vastauksestaan palautteen kirjoittajalle Raitakarkille ilmenee tapa, jolla fanifiktiossa otetaan vaikutteita muilta kirjoittajilta: ”Kiva tietää onnistuneensa:) Huomasin tätä kirjoittaessa, ettei minulla ole harmainta aavistusta siitä, millainen Seamus on kirjoissa; mielikuvani perustuu täysin ficceihin.”

Kohdetekstien kommentoissa kirjoittajalle tarkoitetut kehittämissuhteet pysyvät asiallisina ja sisältävät pääasiassa kirjoitusvirheisiin liittyviä huomautuksia. Tutkimusaineiston perusteella ei voi kuitenkaan päätellä sitä, minkä verran *Finissä* esiintyy epäasiallista keskustelukulttuuria, koska mahdolliset ilkeät kommentit on poistettu valvojen toimesta. Esimerkiksi Viitasen (2008, 11) mukaan faniyhteisön sisällä voi syntyä hyvin voimakkaita ja henkilökohtaisia kiistoja pohjatekstin tulkinnoista. Tekstianalyysiin perustuva tutkimusmetodini ei kuitenkaan mahdollista *Finin* toimintakulttuurin tarkastelua tästä näkökulmasta.

2.4 Suositut teemat ja lukijoita kiinnostavat kertomukset

Suurin osa aineiston kohdeteksteistä on muodoltaan ja sisällöltään lähellä *novellia* eli lyhyttä fiktiivistä proosakertomusta, ”jossa yleensä kuvataan kiinteässä muodossa keskitettyä tapahtumaa, erityistä mielentilaa tai yksilöllistä kehitystä” (ks. Tieteen termipankki 2020, Kirjallisuudentutkimus, novelli). Kohdeteksteistä 27 ovat *juonellisia kertomuksia*, joissa juoni johtaa alussa esitetyn ongelman ratkeamiseen tai jonkinlaiseen muutokseen kertomuksen alun ja lopun välillä (ks. Ikonen 2008, 193–194). Kohdeteksteistä 17:ssä keskitytään henkilöhahmon tunteisiin tai mielentilaan tietyllä, yleensä käänteentekevällä hetkellä. Käytän näistä fikeistä termiä *tuokiokuva*. Kohdeteksteistä kuudessa on episodirakenne, jossa kertomus jakautuu selkeisiin jaksoihin. Näissä *episodikertomuksissa* tiettyä tapahtumaa tai aihetta tarkastellaan eri henkilöhahmojen näkökulmasta tai monta kertaa saman henkilöhahmon silmin ajallisen siirtymän jälkeen (ks. Kaplan 2006, 147–150).

Olen luokitellut kohdetekstit seitsemään teemaan kertomuksen pääsanoman mukaan käyttämällä tulkintaa. Selkeä teemaluokittelu ei ole ongelmaton, koska osan kohdeteksteistä voisi sijoittaa kahden tai useamman teeman alle. Tämän vuoksi esittelen erikseen monta teemaa sisältävät kohdetekstit. Aineistosta löytämäni teemat ovat yleisimmästä harvinaisimpaan: 1) rakkaus ja seksuaalisuus, 2) vanhemmuus sekä perhe- ja sukulaisuussuhteet, 3) ystävyys, 4) kuolema, 5) ulkopuolisuuden tai erilaisuuden kokemus, 6) pahuus ja 7) maagisten taitojen harjoittelu.

Kaikkiaan 16 kohdetekstiä käsittelee rakkautta ja/tai seksuaalisuutta ja jakautuu tasan het- ja slash-tarinoihin: molempia on seitsemän ja lisäksi kaksi tarinaa, joissa on viittaus sekä slash-että het-suhteeseen. Fikkiä *Varmuus on parasta* (33) lukuun ottamatta kertomuksissa on kyse romanssista: alkavasta, käynnissä olevasta tai päättyneestä rakkaussuhteesta. *Varmuus on parasta* -fikissä Harry pohtii seksuaalista suuntautumistaan, mutta olen sijoittanut sen rakkausteeman alle, koska kertomukseen sisältyy Harryn ja Hermionen välinen seksuaalinen jännite. Eri sukupuolta olevien henkilöhahmojen parituksen vuoksi olen luokitellut sen het-fikkeihin. Kohdeteksteistä kahdeksan liittyy ihastumiseen tai rakastumiseen (1; 5; 17; 21; 28; 34; 35; 36) ja kahdessa fikissä teemana on ikuinen rakkaus, joka jatkuu vielä kuoleman jälkeen (7; 39). Nämä kertomukset päättyvät päähenkilön kannalta onnellisesti. Viisi fikkiä kertoo rakkauden tuottamasta surusta, joka liittyy rakastetun menettämiseen (2; 8), suhteen päättymisen aiheuttamaan pettymykseen (20; 40) tai toteutumattoman rakkauden kaipuuseen (48), ja niissä tilanne joko pysyy samanlaisena tapahtumasarjan alusta loppuun tai päättyy päähenkilön näkökulmasta ikävästi.

Vanhemmuutta sekä perhettä ja sukulaisuussuhteita tarkastelevia fikkejä sisältyy aineistoon kymmenen. Niistä neljä kuuluu ns. *next gen* -fikkeihin, jotka kertovat Harryn ja muiden romaanisarjan päähenkilöiden lapsista (Haavisto 2018, 15). Näissä kertomuksissa painotetaan usein samanlaisten luonteenpiirteiden siirtymistä sukupolvesta toiseen, ja tästä näkökulmasta tarkasteltuna niissä on onnellinen loppu. Esimerkiksi huumorifikissä *Kiehumispiste* (42) Severus Kalkaros (*Severus Snape*) opettaa liemen keittämistä eri aikoina Lucius Malfoylle, hänen pojalleen Dracolle ja Dracon pojalle Scorpiukselle. Kaikissa kohtauksissa liemi ylikuumenee ja lopulta räjähtää. Kolmessa muussa *next gen* -fikissä tarkastellaan isä-poikasuhdetta (14; 16; 46). Fikissä *You can't change your destiny* (44) on kyse myös onnellisesta suvun jatkumisesta: se kertoo Harryn vanhempien Lilyn ja Jamesin suhteesta ja päättyy Voldemortin hyökkäykseen, jossa Lily ja James kuolevat, mutta Harry jää eloon.

Fikissä *Miekat, keihäät ja naamiot* (3) pohditaan äiti–tytär-suhdetta ja huumorifikissä *3 isää ja yksi äiti* (12) vanhemmuutta. Yksi fikki, *Ripaus ylellisyyttä* (9), kertoo äidillisestä huolenpidosta, jota Luna Lovekiva saa osakseen Narcissa Malfoylta ollessaan vankina Malfoyn kellarissa. Tämän vuoksi olen sijoittanut sen vanhemmuusteemaan, vaikka Lunan ja Narcissan välinen suhde ei ole pohjatekstissä biologinen (DH). Fikissä *Perhe* (37) pohditaan sitä, kuuluuko lemmikki perheenjäseniin ja fikissä *Rumuus on ikkunan edessä* (22) vaikeaa sukulaisuussuhdetta ja siitä irtautumista. Näissä fikeissä on päähenkilön kannalta onnellinen loppuratkaisu lukuun ottamatta fikkejä *Miekat, keihäät ja naamiot* sekä *Perhe*, joissa alussa esitetty ristiriita jää ratkaisematta.

Seitsemän fikkiä liittyy ystävyysteemaan. Ne ovat yhtä lukuun ottamatta perustunnelmaltaan myönteisiä ja kertovat yhdessä koetuista seikkailuista (15; 27), hyväksytyksi tulemisesta (4) ja kohtaamisen tai yhdessä olemisen ilosta (10; 30; 38). *Lupaus*-fikki (25) poikkeaa muista synkkämielisellä tunnelmallaan: se kertoo ihmissusi Fenrir Harmaaselän ja Draco Malfoyn välisestä suhteesta, jonka yhdyssiteenä ovat huumeet. Tämä eroaa muista ystävyyteen kuuluvista kertomuksista myös siinä, että sen päähenkilöksi on nostettu *Potter*-romaanisarjan pahis, Fenrir. Fikissä henkilöhahmojen välillä vallitsee kuitenkin selvästi keskinäinen luottamus, jonka vuoksi olen sijoittanut sen tähän teemaluokkaan.

Kuuden kohdetekstin pääteemana on kuolema. Ne kertovat rakkaan ihmisen kuolemaan liittyvästä surusta (6; 23), kuoleman väistämättömyydestä (13), kuolemalta varjeltumisesta (11) tai kuoleamisen tuomasta lohdusta, koska vaikeudet on silloin voitettu (19; 47). Näiden tekstien lisäksi aineistoon sisältyy 11 fikkiä, joiden juoni päättyy kuolemaan tai kuolema on tarinassa keskeisessä osassa, mutta tarinan pääsanomana on rakkaus tai perhe- ja sukulaisuussuhteen tarkastelu.

Kohdetekstejä, joissa kuolema liittyy rakkausteemaan, on seitsemän. Päähenkilö päättyy itsemurhaan rakkauden vuoksi fikeissä *Vaikea rakkaus suhde* (20) ja *Werther-efekti* (39), ensimmäisessä rakkaudessa pettymisen vuoksi ja toisessa halusta päästä rakastettujen luokse tuonpuoleiseen. Fikissä *Vääräuskoinen* (8) Luna on menettänyt mielenterveytensä Harryn kuoltua ja haluaa tehdä itsemurhan, jotta pääsisi hänen luokseen, mutta häntä estetään toteuttamasta toiveensa. Fikissä *Kaunis vanha mies* (48) Draco käy vanhana miehenä Harryn haudalla muistelemassa ja kaipaamassa häntä. Fikissä *Kolme päivää pelastukseen* (2) Sirius

Musta (*Sirius Black*) suree poikaystävänsä Remus Lupinin mielenterveyden menettämistä, mikä on tuhonnut heidän suhteensa, ja kertomuksen lopussa kuolonsyöjät tappavat Remuksen. Fikissä *Révolution de Drago: "Pourquoi, ma mère?"* (28), jatkossa *Révolution de Drago*, Draco surmaa isänsä kuolettavalla loitsuilla, koska rakastaa äitiään eikä tahdo isän tulevan heidän väliinsä. Fikissä *Kaunotar ja hänen hirviönsä* (7) kuolema on onnellinen päätös Nymphadora Tonksin ja Remus Lupinin rakkaustarinalle, koska tuonpuoleisessa he saavat olla yhdessä.

Kertomuksia, joissa perhe- ja sukulaisuussuhteissa ilmenevät traagiset käännteet tai muut ongelmat liittyvät kuolemaan, on neljä. Fikki *You can't change your destiny* (44) päättyy kohtaukseen, jossa lordi Voldemort tappaa Harryn vanhemmat. *Isäni*-fikissä (14) Teddy Lupin saa tietää isänsä Remus Lupinin kuolemasta ja suree sitä, että ei ole saanut tavata isäänsä hänen eläessä, koska Remus on antanut hänet muiden kasvatettavaksi. Kuolema on läsnä myös fikissä *Perhe* (37), jossa Ronin ja Hermionen välinen riita johtuu lemmikkieläimen kuolemasta. Fikissä *Rumuus on ikkunan edessä* (22) Petunia Dursley muistaa kuolleen Selene-tädin ilkeyden itseään kohtaan joka kerta, kun hän katsoo olohuoneensa verhoja, jotka Selene on testamentannut hänelle.

Ulkopuolisuuden ja/tai erilaisuuden kokemukseen liittyviä fikkejä on neljä. Näihin sisältyy kaksi ihmissusiaiheista fikkiä: *Itsesääli yhdistää* (18) ja *Sen voi kuvailla vain tunteella* (43). Niistä ensimmäisessä Bill pohtii kehossaan ja mielessään tuntemiaan muutoksia sen jälkeen, kun Fenrir Harmaaselkä on purrut häntä. Jälkimmäisessä samanlaisen kohtalon kokenut Remus Lupin kuvailee tuntemuksiaan sillä hetkellä, kun hän muuttuu ihmissudeksi. Kriittisen itsetutkistelun teemaa käsitellään kahdessa fikissä päähenkilöiden kautta: fikissä *Jos joskus* (31) Hermione miettii tunnollisuuttaan ja kykenemättömyyttään heittäytyä hetkeen ja fikissä *Uudenvuodenlupaus* (32) Ron kateudentunnettaan. Molemmat päähenkilöt halusivat muuttaa itseään, mutta eivät tunne pystyvänsä siihen. Hermione kokee itsensä selvästi ulkopuoliseksi.

Pahuudesta kertoviin fikkeihin olen luokitellut kohdetekstit, joiden päähenkilöinä ovat *Potter*-kirjasarjan pahikset: kuolonsyöjät (*Death Eaters*) eli lordi Voldemortin seuraajiin liittyneet Lucius Malfoy ja Bellatrix Lestrange sekä ihmissusi Fenrir Harmaaselkä. Yhdessä näistä fikeistä päähenkilönä on Harryn vihamies Draco Malfoy, joka liittyy myös Voldemortin joukkoihin kirjassa *Half-Blood Prince* (HBP). Romaanisarjan viimeisen osan lopussa Malfoyt

kääntyvät Voldemortia vastaan, eikä asetelma ole enää niin mustavalkoinen kuin kirjasarjan muissa osissa, mutta he ovat kuitenkin pahisten puolella suurimman osan *Potter*-sarjan fiktiivistä aikaa. (Ks. HBP; ks. DH.) Näitä ns. pahisfikkejä on viisi ja niistä kaikissa teemaa käsitellään yhden henkilöhahmon näkökulmasta. Fikissä *Häivähdys lämpöä* (50) Draco pohtii, miksi on aina ilkeä Hermionea kohtaan ja tuntee siitä hetkellisesti huonoa omaatuntoa, mutta ei kuitenkaan kykene muuttumaan. *'Humalassa, minäkö?'* -fikki (41) kertoo Dracon isän, Luciuksen, ylimielisyydestä muita kohtaan ja kykenemättömyydestä sietää naurunalaiseksi joutumista. *We live for the future* -fikin (29) päähenkilönä on Bellatrix, ja se kertoo hänen muuttumisestaan herkästä nuoresta naisesta kylmäksi ja pahaksi aikuiseksi. Fenrir on päähenkilö fikeissä *Vappuaatto* (26) ja *Loppu* (24), joista ensimmäinen kertoo ihmissuden pureman aiheuttamasta pedoksi syntymisestä ja jälkimmäinen pedon olemuksesta ja pedon töistä, jotka aluksi voimaannuttavat, mutta lopulta näännyttävät niin, että Fenrir haluaa kuolla. Pahisfikit laajentavat pohjatekstin tulkintaa henkilöhahmon sisäisestä maailmasta. Tarkastelen näitä tekstejä tarkemmin luvun kolme alaluvuissa 3.3 ja 3.4.

Kaksi fikkiä poikkeavat teemaltaan niin paljon muista kohdeteksteistä, että olen luokitellut ne omaan kategoriaan, joka on maagisten taitojen harjoittelu. Huumorigenreen kuuluva episodikertomus *3 kertaa, kun Ginny melkein tipahti luudanvarrelta* (49) kertoo nimensä mukaisesti Ginny Weasleyn luudalla lentämisen harjoittelemisesta ja päähenkilön sisukkuudesta, jota epäonnistumiset eivät lannista. *Vuoden pahin tunti* (45) on poikkeuksellinen paitsi teemansa myös tapahtumaympäristönsä vuoksi, sillä se on sijoitettu Durmstrangin taikakouluun (ks. DH) ja siinä on useita OC-hahmoja eli kirjoittajan itse luomia hahmoja. Fikissä opiskellaan suojelusloitsua pimeyden voimia vastaan. Oppilaista vain harva kykenee oppimaan tämän, ja opettajana toimivan Sergei Yermolovin mielestä se johtuu siitä, että heillä ei ole riittävästi hyviä muistoja, mikä estää heitä olemasta onnellisia.

Aineiston seitsemän luetuinta fikkiä ovat suurimmasta lukijamäärästä pienimpään *Ripaus ylellisyyttä* (9), *Isäni ei osaa leikata kalkkunaa* (46), *3 kertaa, kun Ginny melkein tipahti luudanvarrelta* (49), *Drakon politikon* (36), *Rumuus on ikkunan edessä* (22), *'Humalassa, minäkö?'* (41) ja *Peikkotyttö takkutukka* (35). Käytän teksteistä jatkossa lyhenteitä *Ripaus*, *Isäni ei osaa*, *Ginny melkein tipahti*, *Drakon*, *Rumuus* ja *Humalassa*. Selvästi muita luetuimpia ovat *Ripaus* (9), jota on luettu yli 12 000 kertaa ja *Isäni ei osaa* (46) joka on kerännyt yli 7 000 lukukertaa. Tässä alaluvussa tarkastelen luetuimpien ja vähiten lukijoita

saaneiden fikkien piirteitä, ja pohdin niiden lukijamäärien syitä. Analysoin esittelemieni kohdetekstien sisältöä tarkemmin luvuissa kolme ja neljä.

Yhtä selkeää syytä seitsemän luetuimman fikin lukijamääriin on vaikea löytää. Niistä neljä kuuluu gen- (9; 41; 46; 49) kaksi het- (22; 35) ja yksi slash-luokkaan (36). Kohdeteksteistä vähän yli puolet ovat gen-fikkejä, kaikkiaan 28, het-fikkejä on 13 ja slash-fikkejä seitsemän. Lisäksi kahdessa kertomuksessa käsitellään sekä hetero- että homosuhdetta, joten ne voidaan luokitella het-slash-fikeiksi (28, 40). Kommenttien mukaan fikit *Ripaus* (9), *Drakon* (36) ja *Isäni ei osaa* (46) ovat olleet luettavana fikkipiireissä, mikä on todennäköisesti lisännyt niiden lukijamääriä, mutta ei yksin selitä syytä niiden suosioon. *Drakon* ja *Peikkotyttö* (35) liittyvät aineistossa suosittuun rakkausteemaan ja fikit *Ripaus*, *Isäni ei osaa* ja *Rumuus* (22) aineistossa usein toistuviin sukulaisuutta, perhettä ja vanhemmuutta käsitteleviin teemoihin. Sen sijaan fikki *Humalassa* (41) kuuluu aineistossa harvinaisiin tarinoihin, joissa tapahtumia tarkastellaan pahisten, tässä tapauksessa Lucius ja Draco Malfoyn näkökulmista. Fikki *Ginny melkein tipahti* (49) on poikkeuksellinen maagisten taitojen sinnikkääseen harjoitteluun liittyvän teemansa vuoksi.

Suosittuja fikkejä yhdistää omaperäisten aihevalintojen ympärille rakennettu monipolvinen juoni, joka on kerrottu mielikuvia ja tunteita herättäen ja johdonmukaisesti ilman turhia kohtia. *Ripaus* kertoo Malfoyn kellariin teljetystä Lunasta, jolla alkavat kuukautiset (9). Fikissä *Isäni ei osaa* Harryn poika, pikku-James, häpeää isänsä osaamattomuutta arkisissa asioissa, koska ei tiedä hänen sankarimenneisyydestään (46). Fikissä *Drakon* pidetään velhomaailman ensimmäiset vapaat vaalit, jossa Draco juonii kannattamansa puolueen voittoon, mutta Harry paljastaa hänen petoksensa ja kääntää vaalivilpin omaksi edukseen (36). Fikissä *Rumuus* Selene-tädin Petunia Dursleyille testamenttaamat verhot vainoavat päähenkilöä yötä päivää, koska hän ei uskalla kertoa Selenen kuolemaa surevalle aviopuolisolleen Vernonille inhoavansa niitä. Isotäti Selene on kirjoittajan keksimä OC-hahmo. (22.) *Humalassa*-fikki tarkastelee päihtyneen kuolonsyöjän Lucius Malfoyn toimintaa, jonka koomisuus kasvaa kertomuksen loppua kohden (41). Fikin *Peikkotyttö* aihe on varsin tavanomainen: se kertoo lähes kaanonin mukaisesti siitä, miten Hermione selviytyy ulkonäköönsä liittyvistä ongelmistaan ja saa lopulta osakseen muiden ihailua. Fikin omaperäisyys ilmenee Hermionen vertaamisessa peikkoon ja genren vaihdossa eli pohjatekstin uudelleenkirjoittamisessa sadun muotoon. (35.) Fikissä *Ginny melkein tipahti* on pohjatekstille ominaista maagisuutta ja huumoria. Se piirtää myös selkeän henkilökuvan

sisukkaasta Weasleyn sisarusparven kuopuksesta ja ainoasta työstä, joka nauttii vauhdikkaasta lajista ja jota pienet epäonnistumiset eivät hetkauta (ks. CoS; GoF; OotP). Fikissä ei ole muista suosituista kohdeteksteistä poiketen selkeää juonta, vaan se on rakenteeltaan episodikertomus, jossa samantyyppinen tilanne toistuu ja päättyy aina lähes samankaltaiseen loppuratkaisuun. Sen kolme kertaa kun -tarinan muoto antaa sille kuitenkin omaperäisyyttä. (49.)

Kohdeteksteissä angsti eli surumielinen teksti ja huumori ovat yleisimmin käytetyt alagenret, ja kaikissa luetuimmissa fikeissä on jommankumman genren tyylipiirteitä, vaikka niitä ei ole aina merkitty fikin alkutietoihin. Kertomukset *Ginny melkein tipahti* (49) ja *Drakon* (36) on luokiteltu alkutiedoissa huumorigenreen, jonka piirteitä löytyy runsaasti myös pohjatekstistä. *Humalassa*-fikki (41) on alkutietojen mukaan parodiaa, joka voidaan lukea huumorigenren ivalliseksi alalajiksi. Humoristinen pohjavire on myös fikeissä *Isäni ei osaa* (46) ja *Rumuus* (22), vaikka molemmat on alkutiedoissa merkitty draamaksi. Surumielisen angstin piirteitä on fikeissä *Ripaus* (9) ja *Peikkotyttö* (35), joiden tunteisiin vetoava kirjoitustyyli saa lukijan samaistumaan päähenkilön kohtaloon. Niistä ensimmäisen genrenä on alkutiedoissa pelkkä draama, mutta jälkimmäisessä ”angstinen romanttinen draama”.

Luetuimmissa kohdeteksteissä tapahtumat kerrotaan pohjatekstin mukaisella kerrontatekniikalla. Kahta fikkiä lukuun ottamatta kaikissa luetuimmissa fikeissä tapahtumia tarkastellaan päähenkilön tai päähenkilöiden näkökulmasta hän-kerronnalla, ja välillä käytetään dialogia. *Isäni ei osaa* -fikki (46) on kirjoitettu muista poiketen minä-kerronnalla pikku-Jamesin näkökulmasta, mutta siinäkin kerrontaa täydentävät vuoropuhelut. Fikissä *Peikkotyttö* (35) ei ole lainkaan dialogia, mutta siinä on käytetty kaikkietävää kertojaa, jota myös Rowling käyttää pohjatekstissä.

Luetuimpia fikkejä yhdistää fantasiaan kuuluva maagisuus *Rumuus*-fikkiä lukuun ottamatta, jonka tapahtumien kuvaus pysyy arkitodellisuudessa. Näiden kertomusten kirjoittajat ovat myös säilyttäneet hahmojen luonteenpiirteet pohjatekstin mukaisina. Pienenä poikkeuksena on *Drakon* (36), jonka olen sijoittanut kaanonin vastaisiin kohdeteksteihin, koska siinä paritetaan Harry ja Draco, jotka ovat pohjatekstissä toistensa vihamiehet. Fikin kirjoittaja *Proserpina* on kuitenkin onnistunut rakentamaan henkilöahmojen muutoksille juonelliset perusteet.

Luetuimpien kohdetekstien päähenkilöinä ja merkittävinä sivuhenkilöinä esiintyy henkilöahmoja, joita on käytetty aineiston fikeissä usein, ainoastaan varsin suosittujen Ron Weasley ja Remus Lupinin hahmot puuttuvat niistä. Kohdeteksteissä eniten käytetyt henkilöahmot, Harry ja Draco, esiintyvät fikissä *Drakon* (36) yhtä aikaa päähenkilöinä, sillä tarinaa kerrotaan vuorotellen jommankumman näkökulmasta. Molemmat hahmot ovat myös sivuhenkilöinä: Harry fikissä *Isäni ei osaa* (46) ja Draco fikissä *Humalassa* (41). Kohdeteksteissä usein esiintyvät naishahmot Hermione, Luna ja Ginny, ovat saaneet jokainen yhden päähenkilöroolin luetuimmissa fikeissä. Poikkeus aineiston henkilögalleriaan verrattuna on *Rumuus*-fikin (22) Petunia, Harryn täti ja kasvattivanhempi, jota ei muissa kohdeteksteissä esiinny. Fikin saama suosio selittyy ainakin sen kommentteista päätellen kuitenkin juuri tällä poikkeuksellisella henkilöahmovalinnalla.

Luetuimmissa fikeissä laajennetaan erityisesti pohjatekstin pahisten henkilökuva. Dracon äitiä Narcissaa tarkastellaan lempeänä äitihahmona (9; ks. HBP; ks. DH) ja pohjatekstissä itsevarmaksi kuvailtu Dracon isä Lucius (41; ks. GoF; ks. OotP) on lähellä menettää tilanteen hallinnan juotuaan liikaa alkoholia, mutta korjaa asian taikasauvallaan. Lopulta hän joutuu kuitenkin poikansa Dracon silmissä naurunalaiseksi. Rowlingin romaaneissa Harryn täti ja kasvattiäiti Petunia ei kuulu varsinaisesti pahiksiin, mutta kohtelee Harryä hyvin tylysti. Fikki *Rumuus* laajentaa myös Petunian henkilökuva kertomalla hänen kätkeystä vihastaan ja loukkaantumisestaan Selene-tätiä kohtaan. (22; ks. PS.)

Aineiston vähiten lukijoita saaneisiin kohdeteksteihin kuuluvat seuraavat seitsemän fikkiä, joita oli luettu alle 1 200 kertaa joulukuun lopussa 2019: *14. helmikuuta* (38), *We live for the future* (29), *Syy ja seuraus* (47), *Kohtaaminen* (10), *Loppu* (24), *Lupaus* (25) ja *Vappuaatto* (26). Näitä fikkejä yhdistää se, että niiden päähenkilöt ovat pohjatekstissä vähäisen tai vastenmielisen roolin saaneita sivuhenkilöitä. Lisäksi fikissä *Kohtaaminen* päähenkilönä on kirjoittajan keksimä OC-hahmo, jollaiset eivät ole fanifiktiossa suosittuja, sillä faneja kiinnostavat erityisesti tekstit, joissa seikkailevat heidän tuntemansa pohjatekstin hahmot (Jenkins 1992, 171, 173; Wilson 1996).

Fikit *We live for the future* (29), *Vappuaatto* (26) ja *Loppu* (24) kuuluvat synkkätunnelmaisiin pahisfikkeihin. Ensimmäisessä päähenkilönä on kuolonsyöjä Bellatrix Lestrange ja kolmessa muussa ihmissusi Fenrir Harmaaselkä. *Lupaus* (25) liittyy ystävyysteemaan, mutta siinäkin päähenkilönä on Fenrir ja tapahtumaympäristönä realistisesti kuvailtu rikollinen alamaailma.

Syy ja seuraus jatkaa kirjassa *Deathly Hallows* kuvattua tapahtumasarjaa, jossa pohjatekstin sivuhenkilö Regulus Musta (*Regulus Black*) joutuu manaliusten (*Inferius*) sieppaamaksi ja hukkuu. Se kertoo tapahtumista Reguluksen kuoleman jälkeen, joten se poikkeaa aineiston muista kohdeteksteistä unenomaisella ajan, paikan ja päähenkilön toiminnan kuvauksella. (47; DH.)

Kohtaaminen ja *14. helmikuuta* eroavat muista vähän lukijoita saaneista kohdeteksteistä myönteisellä tunnelmallaan. Molemmat liittyvät ystävyysteemaan. Ensimmäisessä kertomuksessa kirjoittajan itsensä keksimän päähenkilön Hannah Snown elämä saa uuden käänteen, kun hän tapaa vanhan koulukaverinsa Harry Potterin. (10.) Myös jälkimmäisen fikin lopussa Harry ”pelastaa” päähenkilön Cedricin Diggoryn päivän tuomalla hänelle kahvia take away -mukissa linja-autoon, jossa istuu päähenkilön lisäksi muitakin Tylypahkan koulun oppilaita. Samalla Harry muistuttaa Cedriciä siitä, että on ystävänpäivä. Tapahtumien kertojana toimiva Cedric esiintyy sivuhenkilönä kirjassa *Goblet of Fire*. (38; GoF.)

Vähän lukijoita saaneissa kohdeteksteissä alkutiedot on kirjoitettu yleensä epämääräisesti tai puutteellisesti: niistä ei käy yleensä ilmi kertomuksen päähenkilö eikä niissä ole myöskään parituksia, jotka kiinnittäisivät lukijoiden huomion. Ainoastaan fikkien *Syy ja seuraus* sekä *We live for the future* alkutiedoissa päähenkilöt on mainittu selkeästi. (10; 24; 25; 26; 29; 38; 47.)

Hyvällä otsikoinnilla ja fikin päähenkilöiden ilmoittamisella alkutiedoissa on todennäköisesti vaikutusta siihen, herääkö lukijoiden kiinnostus fikkiä kohtaan. Kaikissa luetuimmissa fikeissä kertomuksen henkilöhahmot on ilmoitettu joko otsikossa, alaotsikossa tai alkutietojen kohdassa ”päähenkilöt” tai ”paritukset” (22; 35; 36; 41; 46; 49). Esimerkiksi fikin *Ripaus* alaotsikosta ilmenee heti sen aihe: ”Luna vankina Malfoyn kellarissa” (9).

Genreltään vähiten luetut fikit ovat pääasiassa draamaa. Ainoastaan *Lupaus* (25) on luokiteltu selkeästi AU-genreen, johon kuuluvia fikkejä on aineistossa hyvin vähän. Fikissä *14. helmikuuta* (38) on epämääräinen genretäsmennys: ”Ei kuulkaa harmainta haisua. Ehkä hieman fluffy.” Useita vähän lukijoita keränneitä kohdetekstejä yhdistää myös tapahtumien epäjohdonmukainen kerronta, mikä vaikeuttaa kertomuksen ymmärtämistä. Tämänäyttöisiä fikkejä ovat *Kohtaaminen*, *Vappuaatto*, *Loppu* ja *14. helmikuuta*. Esimerkiksi fikissä *Kohtaaminen* kerrotaan, että päähenkilön ”pitäisi etsiä yksi kuolonsyöjä ja tämä kyseinen

henkilö on ollut missä milloinkin”, mutta ei tarkenneta, miksi ja kuka hänen tulee löytää. Tämän jälkeen tarina kääntyy muistoihin Suomesta ja lopulta tapaamiseen Harry Potterin kanssa. Näihin fikkeihin sisältyy myös kohtia, jotka eivät vie kerrontaa eteenpäin, kuten fikissä *14. helmikuuta* Cedricin vessassa käynti. (10; 24; 26; 38.) *Syy ja seuraus* -fikin tapahtumien ymmärtämistä vaikeuttaa se, että kertomus on sijoitettu ympäristöön, missä tavallisen maailman, edes *Potter*-universumin, lainalaisuudet eivät päde (47).

3 KAANONIN MUKAINEN UDELLEENKIRJOITTAMINEN

Tässä luvussa tarkastelen aineistoon sisältyviä kaanonin mukaisia fikkejä, joissa on käytetty erilaisia fanifiktion uudelleenkirjoittamisen keinoja. Kirjoittaja on mukaillut pohjatekstin tapahtumaa kirjoittamalla sen uudelleen omin sanoin, lisännyt pohjatekstin tapahtumaan tai tapahtumasarjaan itse keksimiään sivujuonia ja kertomuselementtejä, jotka laajentavat sen merkitystä. Kirjoittaja on voinut luoda myös kokonaan uuden kertomuksen, joka täydentää pohjatekstin aukkoja tai toimii pohjatekstin tausta- tai jatkotarinana. Tämänäyttöiset juonelliset fikit ovat vaatineet kirjoittajalta usein runsaasti taustatyötä, pohjatekstin henkilöhahmoihin eläytymistä ja tarinamaailmaan syventymistä.

Olen jaotellut kohdetekstit 33 kaanonin mukaiseen ja 17 kaanonin vastaiseen kertomukseen pitkälti sen perusteella, miten niiden henkilöhahmojen kuvaus ja toiminta vastaa pohjatekstiä. Fikit, joiden päähenkilönä on kirjoittajan keksimä oma hahmo, olen luokitellut pääosin kaanonin vastaisiin kertomuksiin. Sivuhahmoina tällaisia OC-hahmoja voi esiintyä myös kaanonin mukaisissa fikeissä. Jaottelun perusteena on ollut myös se, miten kertomuksen tapahtumaympäristö noudattaa pohjatekstin ajan ja paikan ominaisuuksia: vaihtoehtoiseen todellisuuteen sijoitetut AU-fikit sekä kohdetekstit, joissa pohjatekstin tapahtumien kulkua on olennaisesti muutettu tai joissa on käytetty henkilöhahmon dislokaatiota, olen luokitellut kaanonin vastaisiin kertomuksiin.

Kaanonin mukaisissa fikeissä mahdolliset paritukset ovat pohjatekstin mukaisia. Niissä henkilöhahmolla voi kuitenkin esiintyä kaanonin vastaista romanttista kiinnostusta jotain

henkilöhahmoa kohtaan, mutta se ei etene ajatuksista toiminnan tasolle. Siitä huolimatta olen tulkinnut tämäntyyppiset fiktit parituksiksi. Joskus fikin alkutietoihin on voitu kirjoittaa paritus, vaikka henkilöhahmoilla ei ole kertomuksessa romanttista suhdetta tai aikomusta aloittaa sellaista. Niihin kuuluu esimerkiksi fikki *All the sacred things Today don't mean a thing* (23), jossa kuollut Fred Weasley jättää jäähyväiset kaksosveljelleen Georg Weasleylle. Näitä fikkejä en ole lukenut paritukseen eli het- tai slash-fikkeihin.

Kohdeteksteissä on käytetty usein useampaa kuin yhtä interventiokeinoa, mutta tarkastelen niitä kuitenkin omissa alaluvuissa sen mukaan, mihin uudelleenkirjoittamisen keinoon ne selkeimmin liittyvät. Uudelleenfokalisointi on kohdeteksteissä niin yleistä, että jätän sen analyysin ulkopuolelle. Pohjatekstin päähenkilöiksi voidaan lukea Harryn lisäksi myös hänen parhaat ystävänsä Ron ja Hermione (ks. Heilman & Trevor 2009, 141), ja nämä kolme hahmoa ovat suosittuja päähenkilöitä myös aineiston fikeissä: Harry on tässä toimintaroolissa kuudessa, Ron viidessä ja Hermione neljässä fikissä. Muissa kertomuksissa päähenkilönä on joko pohjatekstin sivuhenkilö tai kirjoittajan itsensä keksimä henkilöhahmo, tosin seitsemässä fikissä päähenkilöitä on kaksi tai useampia. Draco esiintyy päähenkilönä kuusi kertaa ja Luna neljä kertaa. Myös Remus Lupin, Ginny Weasley ja Fenrir Harmaaselkä esiintyvät päähenkilöinä usein, kukin kolme kertaa.

3.1 Uudelleenkontekstualisointi

Aineistossa yleisin kaanonin mukainen uudelleenkirjoittamisen keino on uudelleenkontekstualisointi, jossa pohjatekstin aukkoja on täydennetty uusilla tapahtumilla tai tapahtumasarjoilla. Lähes kaikki kaanonin mukaiset kohdetekstit hyödyntävät uudelleenkontekstualisointia. Poikkeuksena ovat fiktit *Isäni ei osaa* (46), *Jos joskus* (31), *”Isä, minä kuolen pian”* (13) *Isäni* (14) ja *Vuoden pahin tunti* (45), joissa on käytetty aikajanan pidentämistä eli ne ovat joko pohjatekstin tausta- tai jatkotarinoita. Tässä alaluvussa keskityn analysoimaan kertomuksia, joissa uudelleenkontekstualisointi on selkein uudelleen kirjoittamisen keino: *Taikuuden alkeet* (5), *Ripaus* (9), *Tyttöbakteereja* (21), *Rumuus* (22), *Oliks meillä karvanopat* (27), jatkossa *Karvanopat*, *Uudenvuodenlupaus* (32), *Kyllä sinä vielä tajuat* (34), *Perhe* (37) ja *14. helmikuuta* (38). Ne ovat kaikki alagenreltään draamaa, mutta fikeissä *Tyttöbakteereja*, *Rumuus*, *Karvanopat* ja *Uudenvuodenlupaus* on myös huumorin piirteitä.

Fikit *Kyllä sinä vielä tajuat* (34) ja *Perhe* (37) on uudelleenkontekstualisoitu kirjasta *Prisoner of Azkaban* (PoA). Niissä molemmissa Ron on päähenkilönä, mutta myös Hermionella on keskeinen osa. Kertomuksissa henkilöhahmot ja heidän välinen suhteensa on kuvattu hyvin pohjatekstin mukaisesti: Ron nurisee ja Hermione laukoo viisastelevia kommentteja.

Nimimerkin ”raato” kirjoittamassa fikissä *Perhe* Ron syyllistää Hermionea siitä, että tämän lemmikkikissa Koukkujalka (*Crookshanks*) on syönyt hänen lemmikkirottansa Kutkan (*Scabbers*). Ronin mielestä Kutka oli hänen perheenjäsenensä, kun taas Hermionesta on sääliä, että Ron pitää rottaa sukulaisenaan. Kirjassa *Prisoner of Azkaban* Kutka on välillä kadoksissa ja Ron luulee, että Koukkujalka on syönyt sen, kunnes Hermione löytää Kutkan elävänä Rubeus Hagridin maitokannusta. Kohdeteksti poikkeaa aineiston muista kertomuksista siten, että sen kerrontakeinona on käytetty ainoastaan dialogia. Kertomustyypiltään se on tuokiokuva, jossa jäljitellään pohjatekstiä mukaillen Ronin ja Hermionen kinastelua, jossa kumpikaan osapuoli ei pääse voitolle kertomuksen loppuun mennessä. (37; PoA.)

Nimimerkki Picca on täydentänyt pohjatekstiä uudella juonellisella kertomuksella *Kyllä sinä vielä tajuat*. Siinä Ronin on vaikea ymmärtää veljensä Percyn seurustelua Penelopen kanssa, eikä varsinkaan sitä, miksi he pussailevat eivätkä osaa olla erossa toisistaan. Fikin alagenrenä on mysteeri, ja kertomuksen juoni rakentuu tämän Ronia ihmetyttävän asian varaan ja avautuu päähenkilölle tarinan lopussa. Ronin hämmästellessä Percyn käytöstä Hermione toteaa hänelle fikin otsikon mukaisesti: ”Kyllä sinä vielä tajuat.” Kommenttiin sisältyy viittaus heidän tulevaan suhteeseensa (ks. HBP). Ronin mielestä sanat kuulostavat pahaenteisiltä, ja hän näkee itsensä raahaamassa Hermionen painavaa kirjalaukkua. Tarinan lopussa Ron jää kiinni Penelopen seuraamisesta ja joutuu tunnustamaan tälle, että on kulkenut hänen perässään koska ei ymmärrä veljensä käytöstä. Penelope toistaa hänelle samat otsikon mukaiset sanat, jotka Ron on kuullut Hermionelta. Silloin Ron huomaa olevansa itsekin ihastunut Penelopeen ja alkaa ymmärtää Percyä. (34; PoA.)

Nimimerkin Ben eneth kirjoittama *Taikuuden alkeet* liittyy kirjaan *Half-Blood Prince*, jossa Albus Dumbledore antaa Harrylle yksityistunteja. Niiden aikana hän paljastaa Harrylle tietoja lordi Voldemortista. (HBP.) Kirjoittaja on täydentänyt pohjatekstiä kokonaan uudella sivujuonella. Fikki alkaa lyhyellä prologilla, jossa kerrotaan, että Dumledore haluaa antaa

Harrylle tulevaisuuden varalta ”myös toisenlaisia yksityistunteja”. Harryn ihmetellessä asiaa, hän vastaa: ”Minä aion näyttää sinulle palasen maailmaa sellaisena kuin sen itse näen.” (5.)

Dumbledore johdattaa Harryn Tylypahkan linnan pimeään pihamaan kautta Kiellettyyn metsään (*The Forbidden Forest*). Harryn ajatukset paljastavat, että hän ihailee Dumbledoren kykyjä, jotka hän yhdistää ajatuksissaan kauneudeksi: ”Ja mitä oli kauneus? Voimaa, valtaa, valtaa taivuttaa maailma mieleisekseen, lukemattomien vuosien suomaa viisautta, valkoista kuin lumi; – –”. Dumbledore kertoo kävelleensä Kielletyssä metsässä Harryn äidin Lilyn kanssa tämän eläessä. Tuolloin Lily oli sanonut toivovansa, ettei hänen lapsensa pelkäisi koskaan pimeää. Tämän jälkeen Dumbledore haluaa puhua Harrylle valosta ja pimeydestä suojatakseen häntä pelolta, josta ”kasvaa vain lisää mustuutta”. Harry näkee ympärillään Kielletyn metsän pimeyden, mutta ymmärtää, että Dumbledore ei näe samoin. Vähitellen hänkin alkaa nähdä kuten ihailemansa professori ja huomaa puiden latvoissa palavan valkean liekin, joka kasvaa hohtavaksi valkeudeksi heidän ympärillään. Valo vertautuu Harryn ihailuun Dumbledorea kohtaan ja kasvaa tarinan loppua kohti palavan rakkauden metaforaksi. Tarinan alkupuolella Harry toivoo, että professori koskettaisi häntä, ja kun näin lopulta tapahtuu Dumbledoren laskiessa kätensä Harryn olkapäille, kosketus polttaa ”häntä kuin tuli ” ja kylmää ”kuin jää”. Professorin kysyessä Harryltä näkeekö hän valon, Harry ajattelee mielessään: ”*Sinä – olet – valo.*” Sen jälkeen hän menettää näkökykynsä ja kaatuu hervottomana Dumbledoren vahvojen käsien varaan. (5.)

Fikissä *Taikuuden alkeet* kuvailtu Harry on hieman ristiriidassa kaanonin mukaisen henkilökuvauksen kanssa, koska siinä Harry tuntee Dumbledorea kohtaan paremminkin kunnioitusta kuin rakkautta. Joka tapauksessa kaanonissa Harrylla on selvä erityisasema Dumbledoren oppilaiden joukossa, joten tämän tyyppinen kohtaaminen on varsin pohjatekstin mukainen. Fikissä Harry ei kerro Dumbledorelle todellisista tunteistaan, vaan ne jäävät ajatuksen tasolle, mikä lisää Harryn toiminnan uskottavuutta. Dumbledore on kuvattu repliikkejään myöten hyvin samankaltaiseksi kuin pohjatekstissä. Tapa kehua Harryä ja toisaalta jakaa opettavaisia viisauksia on hyvin dumbledoremaista, kuten repliikissä: ”Mutta teemme vääryyttä itsellemme ja pimeydelle, jos pelkäämme sitä sen itsensä tähden. Minä en yritä suojata sinua siltä, vaan pelolta, – –”. Myös fikin tapahtumat on sijoitettu kaanonin mukaisiin paikkoihin. Tarinan alussa Harry lähtee Rohkelikkotornista (*Gryffindor Tower*) rehtorin kansliaan, jolloin Ron jää Hermionen kanssa pelaamaan shakkia tornin oleskeluhuoneeseen. Dumbledore johdattaa Harryn Tylypahkan koulun lähellä sijaitsevaan

Kiellettyyn metsään. Kaanonin mukaisuutta tukee myös fikin kerronta, jossa on käytetty pohjatekstin tavoin kaikkietävää kertojaa sekä hän-kerrontaa Harryn näkökulmasta. (5; HBP.)

Fikki *Ripaus* täydentää uudella juonellisella kertomuksella kirjan *Deathly Hallows* tapahtumaa, jossa Luna on joutunut kuolonsyöjien vangiksi Malfoyn kellariin. Sen kirjoittaja Fiorella ilmoittaa kommentissaan, että häntä on kiinnostanut tutkia Narcissa Malfoyn lempeää, äidillistä puolta, joka tulee esiin kirjoissa *Half-Blood Prince* ja *Deathly Hallows*. Lunan ja Narcissan lisäksi kertomuksessa on runsaasti muitakin pohjatekstiin kuuluvia henkilöitä: Narcissan sisar Bellatrix, Lucius Malfoy, taikasauvoja valmistava Garrick Ollivander, Matohäntä (*Wormtail*) sekä kuolonsyöjät Leswyn (*Selwyn*) ja Travers. (9; HBP; DH).

Kertomuksessa Luna on herra Ollivanderin kanssa Malfoyn kellarissa, kun hänen kuukautisensa alkavat. Hän uskaltuu tunnustamaan ongelmansa Ollivanderille, joka kehottaa häntä pyytämään apua. Lunaa nolottaa, joten Ollivander auttaa häntä ilmoittamalla isäntäväen palvelijalle Matohännälle Lunan olevan kipeä ja pyytää häntä kutsumaan naisen huolehtimaan hänestä. Lopulta julma Bellatrix saapuu katsomaan Lunaa, joka pyytää päästä kylpyhuoneeseen. Bellatrix antaa hänelle ensin kidutuskirouksen, mutta vie Lunan lopulta yläkertaan siinä pelossa, että hän kuolee, koska silloin kuolonsyöjät eivät voisi enää kiristää hänen isäänsä kuolleella tyttärellä. Luna viedään Luciuksen ja Narcissan luokse, ja Narcissa osoittaa hänelle yllättäen äidillistä huolenpitoa. Hän vie Lunan kylpyhuoneeseen peseytymään, laittaa hänen likaiset vaatteensa pesuun ja antaa hänen lainata niiden tilalle omia vaatteitaan. Narcissa antaa Lunalle kuukautissuojiksi valkoisia kangassuikaleita ja sidevyön. Hän tarjoaa Lunalle myös syötävää ja kampaa hänen hiuksensa hellästi. Lopulta Bellatrix vie Lunan takaisin tyrmään. Siellä päähenkilö makoilee tyytyväisenä puhtaasti pellava- ja silkki-vaatteet ihoaan vasten ja tuntee sisimmässään löytäneensä ”äidin”, joka asuu yläkerran huoneissa. (9.) Pohjatekstin tuntevat lukijat ymmärtävät, että äitihahmon löytäminen on Lunalle tärkeää, koska hänen äitinsä on kuollut Lunan ollessa yhdeksänvuotias ja hän asuu kahdestaan isänsä kanssa (OotP).

Ripaus-fikki on merkitty alkutiedoissa draamaksi. Sen tyyli- ja rakenteelliset piirteet on kuitenkin draaman lisäksi surumielistä angstiä ja hetkittäin kauhun elementtejä, koska Lunan hyvin arkisesta asiasta johtuvat ongelmat aiheuttavat hänelle aluksi lisää kärsimystä Bellatrixin julmassa

käsittelyssä. Hän joutuu kokemaan kidutuskirouksen, jonka seurakusena hän kaatuu ”kivilattiaan raatelevan tuskan kouristaessa hänen koko olemustaan.” Siinä vaiheessa, kun kuolonsyöjät ovat kantaneet lähes tajuttoman Lunan kovakouraisesti Lucius ja Narcissa Malfoyn eteen, hän on niin voimaton, ettei kykene seisomaan omilla jaloillaan. Bellatrix saa yllättäen vastaansa sisarensa Narcissan, joka ei koe Lunaa uhkaksi toisin kuin Bellatrix, joka pitää Lunan avunpyyntöä vain salajuonena. Sisarten erimielisyys huipentuu kohtaukseen, jossa Bellatrix taikoo kaiken varalta Lunan kädet yhteen tiukalla nyörillä. Hän saa kuitenkin osakseen Narcissan halveksunnan, ja tilanne kääntyy Lunan eduksi: ”Olet naurettava, Bella. Narcissan ääni viilsi ilmaa yhtä viileänä kuin lattian marmori Lunan paljaiden varpaiden alla. – Tyttö on hädin tuskin tajuissaan.” Narcissa näkee kaltoin kohdellussa Lunassa oman poikansa Dracon, ja äidinrakkaus herää hänessä. Pohjatekstin maagisuus on kuvattu hyvin Bellatrixin langettamassa kidutuskirouksessa (*Curciatus Curse*) ja loitsussa, jolla hän sitoo Lunan kädet. Myös Narcissa käyttää taikasauvaansa Lunan likaisten vaatteiden keräämiseen ja pesemiseen, koska ei halua sotkea niihin käsiään. (9; DH.)

Narcissan ja hänen sisarensa Bellatrixin välisessä suhteessa on *Ripaus*-fikissä samankaltaista valtataistelua kuin kirjan *Half-Blood Prince* alussa, jossa Narcissa onnistuu taivuttelemaan Kalkaroksen vannomaan rikkumattoman valan poikansa Dracon suojelemiseksi Bellatrixin vastustelusta huolimatta. Voldemort on antanut Dracolle tehtäväksi tappaa Albus Dumbledore, ja Narcissa pelkää, että tämä koituu Dracon kohtaloksi. (9; HBP; DH.)

Ripaus-fikissä käytetään hän-kerrontaa vuorotellen Lunan ja Narcissan näkökulmasta. Tällä tavalla kirjoittaja tuo esiin näihin henkilöihämiin liittyvää tietoa pohjatekstistä ja rakentaa samalla molempien toiminnalle uskottavaa pohjaa. Fikissä kerrotaan, että Luna on isänsä kasvattama tyttö, joka on ”tottunut kaikenlaiseen epäsäännöllisyyteen, epätavallisiin tapahtumiin ja tekoihin, sekä äärimmäiseen joustavuuteen järjestelmällisyyttä vaativissa asioissa.” Kellarissa hän muistelee, kuinka saattoi herätä isänsä kanssa yöllä ”etsimään hilutiukkusten kimmeltävää lehtipesää” ja itkee enemmän ryöstön yhteydessä menettämänsä rannekorua kuin sitä, että on joutunut kuolonsyöjien vangiksi. (9.) Tämä sopii pohjatekstin kuvaukseen Lunasta. Siinä henkilöihämi on kuvailtu omissa maailmoissaan eläväksi tytöksi, joka näkee asioita, joita muut eivät näe. Hän käyttää itse tehtyjä koruja, pitää taikasauvaansa korvansa takana ja lukee lehteä ylösalaisin. (OotP.)

Narcissa näkee vaaleahiuksisessa ja vankeuden riuduttamassa Lunassa oman poikansa kärsimyksen. ”Jos Draco olisi vihollisen käsissä, antaisiko joku hänen pienelle rakkaalleen syötävää?” hän miettii. Samaan aikaan hän on kuitenkin itsekäs ja ylpeä Voldemortin seuraaja, joka kiinnittää huomiota Lunan puhtasverisyyteen ja sievään ulkonäköön. Bellatrixin vietyä Lunan takaisin kellariin Narcissa pyyhkäisee silmiään ja haluaa unohtaa, minne Luna joutuu: ”Ellei hän ajattelisi asiaa, hän ei edes muistaisi koko vankeja, nainen uskotteli itselleen.” (9.)

Tyttöbakteereja (21), *Karvanopat* (27), *Uudenvuodenlupaus* (32), *14. helmikuuta* (38) ja *Rumuus* (22) ovat kaikki Rowlingin *Potter*-tarinamaailman pohjalta luotuja uusia kaanonin mukaisia kertomuksia, jotka eivät liity selkeästi mihinkään romaanisarjan osaan. Niistä kolme ensimmäistä kuuluvat huumorigenreen ja *Tyttöbakteereja*-fikkiin on yhdistetty myös kevyttä romantiikkaa eli fluff-genreä. Kaksi viimeksi mainittua on luokiteltu alkutiedoissa draamaksi.

Ron on pääosassa juonellisessa kertomuksessa *Uudenvuodenlupaus*, jonka tapahtumat sijoittuvat Weasleyn perheen taloon, Kotikoloon (*The Burrow*), jossa vietetään uudenvuodenaattoa. Tapahtumat kerrotaan hän-kerronnalla Ronin näkökulmasta. Pohjatekstin fantasia-ainekset loitsuineen ja taikasauvoineen kuuluvat fikin maailmaan ja sen pääteema, Ronin kateus, kytkeytyy hänen ystäviensä menestykseen velhojen ja noitien koulussa (ks. CoS; ks. OotP). Tarinassa uudenvuodenaattoa ovat viettämässä pohjatekstin päähenkilökolmikon lisäksi Ronin vanhemmat Molly ja Arthur, kaksoisveljet Fred ja George sekä isovelji Bill tyttöystävänsä Fleurin kanssa. Jästisyntyinen Hermione perehdyttää velhoperheen jäseniä jästitapoihin, tinanvalamiseen ja uudenvuodenlupaukseen. Ron päättää tehdä jälkimmäisen ja lupaa mielessään olla kadehtimatta Frediä ja Georgea, Harrya ja Hermionea. Hän joutuu kuitenkin perumaan lupauksensa yksi kerrallaan huomattessaan, ettei pysty tähän: Kaksoisveljet langettavat hänelle loitsun, joka saa hänen hiuksensa kasvamaan, kunnes Harry palauttaa ne entiselleen taikasauvallaan. Harry saa tiedon, että hän pääsee ”auroriopistoon”, minkä vuoksi Ron menee ”keittiöön murjottamaan”. Aurorit (*Auror*) ovat pohjatekstissä taikaministeriön taikalainvartijaosaston korkea-arvoisia työntekijöitä, jotka toimivat ikään kuin agentit taistellen pimeyden voimia vastaan (GoF; OotP). Hermione kertoo saaneensa stipendin kevätlukukaudelle, minkä kuultuaan Ron ei voi olla kadehtimatta hänen älykkyyttään. Lopussa hän muotoilee uudenvuodenlupauksekseen: ”Lupaan, että muistutan ystäviäni ja perhettäni silloin tällöin siitä, miten paljon kadehtimisen arvoista heillä on.” (32.)

Juonellisessa kertomuksessa *Tyttöbakteereja* Rohkelikon tupaan (*Gryffindor*) kuuluvat opiskelijat viettävät torstai-iltaa Rohkelikkotornissa. Fikin kirjoittaja Maya on vastannut tekstillä haasteeseen, johon on täytynyt sijoittaa lause: ”Tuohan on ällöttävää!” Tarinan alussa Hermione kirjoittaa esseetä peikkojen koulutusjärjestelmästä, ja Ron ja Seamus haluaisivat kopioida sen päästäkseen koulutehtävistään helpolla. Ron valittaa esseen pituutta, koska sen kopiointi on työlästä. Hänen kommenttiaan seuraa Hermionen perusteellinen luento peikkojen koulutusjärjestelmän mielenkiintoisuudesta. Tämän pohjatekstin tyyliin sopivan kertomuselementin keksiminen on vaatinut kirjoittajalta runsaasti sekä taustatyötä että omaa mielikuvitusta. (21.)

Lavender ehdottaa, että he alkaisivat tehdä joitain muuta kuin läksyjä. Niinpä he ryhtyvät pelaamaan totuutta ja tehtävää. Hermione nuolee tikkarina sokerisulkakynää. Harry saa tehtäväkseen syödä siitä puolet ja suostuu tähän. Ronista toisen nuoleman tikkarin syöminen on ällöttävää, koska ihmisen suussa on paljon bakteereja. Tähän Seamus kommentoi: ”Ron taitaa kammota *tyttöbakteereja*”. Ronia aletaan pilkkaamaan hänen sanojensa vuoksi, ja Seamus kehottaa laittamaan tikkarin kiertämään, jotta nähdään, kuka on niin pelkuri, ettei uskalla nuolaista sitä. Ron on ainoa, joka ei halua nuolla sitä, mutta suostuu hipaisemaan sitä kielensä kärjellä muiden painostuksesta. Leikki loppuu, kun Percy komentaa kaikki nukkumaan. Viisi vuotta myöhemmin, kun Ron on syömässä suklaasammakoita Hermione tulee huoneeseen ja alkaa suudella häntä Harryn nähden. Harry tietää heidän seurustelevan, mutta ihmettelee, miten he suutelevat noin näkyvästi. Tarinan lopussa Seamus tulee huoneeseen ja toteaa: ”Ron, eikö tuo ole aika ällöttävää?” (21.)

Tyttöbakteereja on lopussa tapahtuvaa Ronin ja Hermionen paritusta myöten kaanonin mukainen. Tätä lisää se, että kirjoittaja on käyttänyt tekstissä hän-kerrontaa ulkopuolisen näkökulmasta. Kaikki siinä esiintyvät sivuhenkilöt Seamus, Lavender, Neville ja Parvati kuuluvat Rohkelikkoon ja Ronin isovelji Percy on tuvan valvojaoppilas. Opiskelijat keskustelevalle *Potter*-kirjojen mukaisesti taikaolentoista, käyttävät sulkakyniä ja syövät suklaasammakoita (*Chocolate frogs*). (21; PS; GoF; DH.)

Fikin *Karvanopat* päähenkilöinä ovat Hermione ja Ginny. Tarinan kerronnassa on käytetty sekä kaikkitietävää kertojaa että hän-kerrontaa vuorotellen kummankin päähenkilön näkökulmasta. Fikistä löytyy yhtymäkohtia kirjaan *Chamber of Secrets*, jossa Ginny aloittaa ensimmäisen opiskeluvuotensa Tylypahkassa ja pääsee Rohkelikko-tupaan. Fikin juonessa on

käytetty lentävää sinistä Ford Angliaa, joka sisältyy myös *Chamber of Secrets* -romaaniiin. Pohjatekstissä Ron ja Harry eivät pääse King's Crossin aseman laiturilta 9^{3/4} Tylypahkan junaan, joten he päättävät lentää sinne Weasleyn perheen Anglialla. Tylypahkan pihalla auto osuu Tällipajuun (*Whomping Willow*) ja kolhiintuu. Tämän jälkeen auto villiintyy ja jää kiertelemään Kiellettyä metsää. (27; CoS.)

Karvanopat-fikissä on yhdistelty Tylypahkan taikamaailmaa ja arkitodellisuutta. Tarinan alussa Hermionea kyllästyttää ja Ginny houkuttelee hänet ulos Rohkelikkotornista ja vie hänet Kiellettyyn metsään. Siellä Ginny kutsuu loitsulla sinisen Ford Anglian luokseen, ja tytöt lentävät sillä luvatta pois Tylypahkasta jästimaailmaan. Päähenkilöiden toiminta noudattaa varsin hyvin pohjatekstiä (ks. esim. HBP), Hermione yrittää tunnollisena ja sääntöjä noudattavana vastustaa Ginnyn päähänpistoja, mutta uskaltautuu lopulta seikkailuun ystävänsä kanssa. Ginnyn rohkeaa luonnetta on korostettu fikissä hieman kaanonista poiketen. Hän selailee kioskillä pornolehteä, jonka Hermione sieppaa muiden ostosten mukaan vilkaisematta tarkemmin, minkälaisesta lehdestä on kyse. Huomattuaan lehdessä naisen, joka poseeraa ”vailla rihmankiertämää”, Hermione punastuu ja antaa lehden Ginnylle, joka työntää sen laukkuunsa olkapäitään kohauttaen. Tytöt lentävät autolla takaisin Tylypahkaan eivätkä jää karkurekkestään kiinni, vaikka kaikki oppilaat komennetaan Suureen saliin (*Great Hall*) kuulusteltaviksi, koska lentävästä sinisestä autosta on tehty havainto. Tarina päättyy aamiaispöytään, jossa on tyttöjen lisäksi Harry ja Ron. Joukkoon pyrkivä Seamus kysyy, onko heillä seuraavaksi oppitunti muodonmuutoksista, jolloin Ginny sanoo: "Oliks meillä karvanopat?" Nelikko purskahtaa nauruun ja Seamus siirtyy hämmentyneenä Nevillen seuraan. (27.)

Tylypahkan koulun oppilaiden yhdessäoloa on kuvailtu myös nimimerkin Reincarnate kirjoittamassa kohdetekstissä 14. *helmikuuta*, joka on kertomustyypiltään lähempänä tuokiokuvaa kuin juonellista fikkiä. Siinä tapahtumat on sijoitettu arkitodellisuuteen eikä taikuutta käsitellä lainkaan. Päähenkilö Cedric Diggory herää linja-autossa päänsärkyyn, joka johtuu liian vähäisestä kahvin juonnista. Realistinen kerrontatyyli korostuu muun muassa kohdissa, joissa Cedric raikastaa hengityksensä ksylitolipastilleilla ja repii kynsitikkua etusormestaan. Tarinan lopussa Harry ”pelastaa” hänet päänsäryltä kantamalla linja-autoon tarjottimellisen mukeja, joissa on höyryävää juomaa. (38.)

Fikin minä-kertoja Cedric on kirjassa *Goblet of Fire* esiintyvä Puuskupuh-tupa (Hufflepuff) kuuluva oppilas, joka valitaan edustamaan Tylypahkaa Kolmivelhoturnajaisissa (*Triwizard Tournament*). Tämä koituu kuitenkin hänen kohtalokseen. (GoF.) Suurin osa fikin henkilöahmoista kuuluu Rohkelikko-tupaan: Harry, Hermione, Ron, Neville ja Oliver. Sen sijaan Hannah Abbott on fikin päähenkilön tavoin Puuskupuh. Fikissä on mainittu Sean-niminen henkilöahmo, jota ei ole pohjatekstissä. Voi olla, että kirjoittaja tarkoittaa sillä Seamusia, joka kuuluu myös Rohkelikkoon. (38; PS.)

Juonellisessa *Rumuus*-fikissä nimimerkki Maya on uudelleenkontekstualisoinut jästimaailmassa elävien Harryn kasvattivanhempien Petunia ja Vernon Dursleyn arkielämän tapahtumia (22.) Pohjatekstissä Petunia ja Vernon on kuvattu hyvin koomisina hahmoina (PS). Fikissä draama syntyy kirjoittajan itse luoman Selene-tädin henkilöahmon vaikutuksesta. Selene on Vernonin lempisukulainen, jota Petunia vihaa salaa, koska hän on loukannut Petuniaa ilkeillä sanoillaan.

Kertomuksen alussa Petunia hörppii teetä ”sisustuslehden uusin numero avaamattomana edessään”, kun hänen katseensa osuu olohuoneen verhoihin. Vernonin isotäti Selene on testamentannut ne Petunialle, koska on ollut tietoinen siitä, että Petunia pitää sisustamisesta. Petunia ei ole kehdannut kieltäytyä ripustamasta verhoja ikkunaan, koska heidän kodissaan on suruaika. Siinä ne muistuttavat häntä Selenen ilkeistä sanoista, joiden mukaan hän on ollut ”kummajainen kummallisesta suvusta”. Katseltuaan verhoja kuukauden Petunia päättää, että suruaika on ohi. Hän keskustelelee asiasta miehensä kanssa, ottaa verhot pois ikkunasta ja polttaa ne. Päähenkilön sisäinen raivo vertautuu fikin lopussa tuleen, joka polttaa verhot tuhaksi. Fikki päättyy siihen, kun Petunia katselee sytyttämiään verhoja, ”kauneinta nuotiota, jonka oli eläessään nähnyt.” (22.)

Fikin alkutietoihin sen genreksi on merkitty draama. Lukija voi löytää siitä kuitenkin myös angstia ja huumoria. Petunian kärsimys rumien verhojen vuoksi yhdistettynä hänen ikäviin muistoihinsa Selene-tädistä herättävät myötätunnon päähenkilöä kohtaan. Petuniasta tuntuu ”– kuin verhot olisivat ilkkuneet hänelle, huutaneet julki pilkkaansa isotäti Selenen julmalla suulla.” Huumori syntyy ristiriidasta, jossa Vernon on täysin tietämätön siitä, että hänen vaimonsa ei voi sietää hänen lempisukulaisensa lahjoittamia verhoja. Petunia ei sen sijaan halua kertoa todellisista ajatuksistaan, koska tietää Selene-tädin olleen Vernonille rakas, ja Selenen kuolemasta on kulunut vain vähän aikaa. Kirjoittaja kuvailee humoristisesti, kuinka

tämä pieni arkinen asia kasvaa Petnian mielessä niin suureksi, että hän näkee siitä öisin painajaisia eikä saa asiasta rauhaa päivälläkään. (22.) Fikki tuo pohjatekstiin verrattuna enemmän sävyjä Petunian henkilökuvaukseen.

3.2 Aikajanan pidentäminen

Fanifiktio kirjoittaja käyttää aikajanan pidentämistä silloin, kun hän haluaa pohtia, mitä tietylle henkilöhahmolle on tapahtunut ennen pohjatekstin alkamista tai sen päättymisen jälkeen (Jenkins 1992, 162–163). Aineistossa on kaksi fikkiä, jotka taustoittavat kaanonin Harryn vanhempien tarinalla ennen Harryn syntymää: *Kelmien alku* (15) ja *You can't change your destiny* (44), jatkossa *You can't*. Niissä kaanonin tapahtumia on väritetty omilla sivujuonilla ja kertomuselementeillä.

Nimimerkin Joiku kirjoittama *Kelmien alku* pohjautuu kirjaan *Prisoner of Azkaban*, jossa kerrotaan Harryn isän, James Potterin, kouluvuosista Tylypahkassa. James tutustui siellä Sirius Mustaan, Remus Lupiniin ja Peter Piskuiilaan (*Peter Pettigrew*), joiden kanssa hän perusti ystäväryhmän Kelmit (*Marauders*). Fikissä kerrotaan Jamesin näkökulmasta, miten hän tapaa tulevat ystävänsä ja tulevan vaimonsa, punahiuksisen Lily Evansin, junamatkalla Tylypahkaan. Samaan vaunuun heidän kanssaan tulee myös Lilyn ystävä Kathleen Dodds, joka on kirjoittajan luoma henkilöhahmo. He kaikki pääsevät Tylypahkassa Rohkelikon tupaan. James kertoo Kelmien seikkailuista näkymättömyysviitassa Tylypahkan salakäytävissä ja siitä, miten hän piirtää Kelmien kartan. Pohjatekstissä kerrotaan, että se on pergamentin pala, jonka saa taikasauvan ja -sanojen voimalla muuttumaan kartaksi, jossa näkyy Tylypahkan linna pihoineen ja salakäytävineen sekä alueella liikkuvat henkilöt (15; PoA). Fikki syventää erityisesti pohjatekstin kuvausta Jamesin ja Siriuksen ystävydestä. Siinä tulee ilmi myös se, että Sirius inhoaa omaa perhettään, mistä kerrotaan *Potter*-sarjan osassa *Order of the Phoenix* (OofP). Sirius ilmoittaa junassa olevalle serkulleen Anrdomeda Mustalle ettei halua olla samanlainen kuin muut perheenjäsenensä, kun Andromeda yrittää viedä hänet pois Jamesin seurasta (15).

Fikissä *You can't* nimimerkki ”ssatine” on kehitelty oman versionsa sille, mitä Lilyn ja James Potterin suhteessa tapahtui ennen Harryn syntymää. Siinä hän yhdistää itse keksimiään tapahtumia pohjatekstin todellisuuteen siten, että taikuuden maailma on koko ajan läsnä

loitsuineen ja kirouksineen. Tarinan alussa Lily on raskaana ja odottaa kotiin Jamesia, joka on lähtenyt Kelmi-ystäviensä Kuutamon (Remus), Anturajalan (Sirius) ja Matohännän (Peter) kanssa tutkimaan Walesin murhia. James on uskaltanut jättää vaimonsa kotiin, koska Dumbledore on taikunut heidän talonsa ylle vahvan suojaloitsun. Jamesin saavuttua matkalta, hän kertoo, kuinka kuolonsyöjät, ankeuttajat (*the dementors*) ja ihmissudet olivat vaikeuttaneet heidän selvitystyötään. Pariskunta tietää olevansa vaarassa, ja Jamesin mielestä heidän kannattaisi luovuttaa syntyvä lapsi Lilyn sisarelle, mutta Lily kieltäytyy tästä ehdottomasti. Hän saa kirjeen sisareltaan Petunialta, joka kertoo synnyttäneensä myös lapsen, jonka nimeksi on annettu Dudley. Pohjatekstissä hän on Harryn pilalle hemmoteltu serkku. Lily loukkaantuu siskolleen, joka ei kysele hänen kuulumisiaan. Heidän kylmiä välejäan painottaa lause, jonka hän kirjottaa sisarelleen vastaukseksi: ”*Minäkin sain pojan, vaikka tuskin se sinua liikuttaa.*” Tarinan lopussa Voldemort hyökkää Lilyn ja Jamesin taloon juuri, kun Lily on valmistamassa ”loistoillallista” Jamesille. Tapahtumat päättyvät kaanonin mukaisesti siihen, että Harryn vanhemmat kuolevat, mutta Voldemortin tappokirous (*Killing Curse*) kimpoaa Harrystä takaisin häneen itseensä, ja Harry jää eloon. (44; PS; OotP; DH.)

Fikeissä *Isäni ei osaa* (46), ”*Isä, minä kuolen pian*” (13) ja *Vuoden pahin tunti* (45) kirjoittajat ovat hyödyntäneet pohjatekstiä fikin lähtökohtana kokonaan uudelle kertomukselle. *Isäni ei osaa* ja *Vuoden pahin tunti* sisältävät pitkän, juonellisen kertomuksen, kun taas ”*Isä, minä kuolen pian*” on eräänlainen tuokiokuva, joka kertoo käänteentekevistä hetkestä päähenkilön elämässä, ja siinä keskitytään kuvailemaan hänen tunteitaan ja toimintaansa.

Nimimerkin Toyhto kirjoittama *Isäni ei osaa* on next gen -fikki, jonka päähenkilönä on Harryn vanhin poika, yhdeksänvuotias James eli pikku-James. Hänen ongelmana on oudosti käyttäytyvä isä, jolla ei omien sanojensa mukaan ole muita sukulaisia, mutta silti hän puhuu aikuisten kesken Barny-serkusta, joka on ollut taitava velho ja tuhonnut pimeyden velhon vuosia sitten. Kertomuksen lopussa Barny-serkku osoittautuu Harryn peitenimeksi, jota pikku-Jamesin vanhemmat käyttävät keskustellessaan menneisyydestään, koska eivät halua kertoa pienille lapsilleen tapahtumista, jotka voisivat pelottaa heitä. Kertomuksen henkilöahmot perustuvat *Potter*-sarjan viimeisen osan epilogiin, jossa Harryn vaimona on Ginny Weasley ja heillä on kolme lasta: James, Albus ja Lily. Ron on puolestaan avioitunut Hermionen kanssa, ja heille ovat syntyneet lapset Rose ja Hugo. Epilogissa ja fikissä mainitaan myös Harryn kummipoika Teddy Lupin, jonka vanhemmat Remus Lupin ja Nymphadora Tonks ovat kuolleet Tylypahkan taistelussa. Pohjatekstissä Teddyn kerrotaan

käyvän Harryn perheen luona päivällisellä neljä kertaa viikossa. Myös Barny serkku perustuu pohjatekstiin: Harry naamioituu Barny-serkuksi (*Cousin Barny*) Bill Weasleyn ja Fleur Delacourin häissä kirjassa *Deathly Hallows*. (46; DH.)

Isäni ei osaa on alkutietojen mukaan tyyliltään draamaa, mutta kerronnassa on myös humoristisuutta, joka syntyy siitä, että lukija tietää pikku-Jamesin isän olevan kuuluisa Harry Potter, mutta päähenkilö itse ei. Fikki kerrotaan pikku-Jamesin näkökulmasta minäkerronnalla, mikä mahdollistaa ristiriidan kasvattamisen mysteerisen Barny-serkun ja päähenkilön isän välillä. Hyvin kaanonin mukaisen kertomuksen omaperäisyys syntyy siitä, että kirjoittaja on eläytynyt pikku-Jamesin asemaan ja kuvitellut uskottavasti, miten hänen vanhempansa voisivat kertoa lapsilleen menneisyydestään ja miltä tämä kaikki voisi näyttää ja tuntua lapsen näkökulmasta. (46.)

Harry on luvannut pojalleen, että hän tapaisi Barny-serkun vielä jonain päivänä. Pikku-James kuitenkin epäilee, ettei hänen isänsä suostu esittelemään lapsiaan Barny-serkulle, koska häntä nolottaa se, ettei hän osaa itse tehdä muuta kuin ristisanatehtäviä. Päähenkilön häpeä oman isän osaamattomuudesta ja kummallisuudesta huipentuu kohtaan, jossa hän toteaa: ”Tämä on kyllä nyt viimeinen pisara. Minä olen yleensä kärsivällinen, mutta tätä minä en voi sietää. Minun isäni ei edes osaa leikata kalkkunaa.” Tämän jälkeen tapahtumat kääntyvät kohti loppuratkaisua. Weasleyn perhe on nauttimassa päivällistä Pottereilla, kun Hermione-täti kertoo, että lehdessä on taas ollut juttu Barny-serkun suurteoista. Harry miettii, miksi vanhoja asioita pitää nostaa vielä esiin. Hänestä Barnyn pitäisi jo antaa olla rauhassa. Silloin pikku-James sanoo, että hänen isänsä on vain kateellinen, kun Barny-serkku on tehnyt kaikkea hienoa, mutta hän itse ei mitään. Hetken keskusteltuaan aikuiset päättävät, että Jamesin on jo aika saada tarkempaa tietoa Barny-serkusta, koska hän aloittaa kahden vuoden päästä opinnot Tylypahkassa. Isä vie hänet olohuoneeseen ja kertoo totuuden Barny-serkusta. Silloin pikku-James tajuaa, että hänen isänsä on sankari ja haluaa itsekkin tulla sellaiseksi. (46.)

Nimimerkin Taki kirjoittama *Vuoden pahin tunti* sijoittuu pohjatekstiä edeltävään aikaan ja poikkeaa kaanonin mukaisuudestaan huolimatta muista kohdeteksteistä siten, että sen ainoa pohjatekstiin perustuva henkilöhahmo on Gellert Grindelwald. Teoksessa *Deathly Hallows* kerrotaan, että hän on Voldemortin jälkeen maailman toiseksi mahtavin pimeyden velho ja Albus Dumbledoren nuoruudenystävä. Hän opiskeli Durmstrangin velhokoulussa, mutta hänet erotettiin, koska hän oli pimeyden voimiin liittyvien taikakokeilujensa vuoksi vaaraksi muille.

(DH.) Kaikki muut kertomuksen henkilöhahmot ovat kirjoittajan keksimiä OC-hahmoja. (45.) Varsinainen päähenkilö on opettaja Sergei Yermolov, joka opettaa Durmstrangissa pimeyden voimia ja niiltä suojautumista. Olen lukenut tämän kohdetekstin kaanonin mukaisiin fikkeihin, koska sen tapahtumaympäristö noudattaa *Potter*-kirjojen ajan ja paikan ominaisuuksia. Teema rakentuu pohjatekstistä lainatun suojeliusloitsun (*Patronus Charm*) ympärille, jolla velho tai noita voi loihtia itselleen suojeliuksen (*Patronus*) puolustautuakseen ankeuttajilta. Se onnistuu ainoastaan ajattelemalla jotain hyvin onnellista muistoa ja lausumalla taikasanat ”expecto patronum”. (45; PoA.)

Kertomuksessa Yermolov kokee suojeliusloitsun opettamisen turhaksi, koska suurin osa oppilaista ei voi oppia sitä lukuisista yrityksistään huolimatta, sillä heillä ei ole riittävästi hyviä muistoja, mikä estää heitä olemasta onnellisia. Kirjoittaja on käyttänyt mielikuvitustaan kuvaillessaan Yermolovin oppituntia, joka etenee hyvin samaan tapaan kuin Tylypahkan koulun tunnit, vaikka varsinaiset tapahtumat kirjoittaja on keksinyt itse. Oppilaista Onufrius Aachen onnistuu loihtimaan suuren, hehkuvan orin, Jochen Metzger hohtavan pingviinin, Nicodem von Eichel kyyhkyn ja Alfons Kowalski jättimäisen, huonetta valaisevan alligaattorin. Luokan oppilaat ovat keskenään huonoissa väleissä, ja Yermolov havaitsee keskinäistä kilpailua erityisesti Alfonsin ja Gellertin välillä. Gellertin viehätys pimeyden voimiin tuodaan esiin siten, että hän sytyttää Alfonsin paidan tuleen. Hän pilkkaa myös Nicodem von Eichelin taikaa neitimäiseksi, koska sen seurauksena luokkaan ilmestyy kyyhkynen. Tunnin päättyessä Gellert kysyy opettajaltaan, eikö ole muuta keinoa suojautua ankeuttajilta kuin suojelius. Hän turhautuu, kun opettaja vastaa, että ei ole ja kehottaa häntä hankkimaan itselleen hyviä muistoja ja korjaamaan asian, joka estää häntä olemasta onnellinen, jotta hän kykenisi suojeliusloitsuun. Tarinan lopussa Yermolov toteaa, ettei koulu ole onnellisten ihmisten koulu, koska vain neljä kahdestakymmenestä oppilaasta oli kyennyt tekemään suojeliusloitsun. Vastaavanlainen tilanne oli toistunut vuodesta toiseen, minkä vuoksi sen opettaminen ”oli Yermoloville aina koko vuoden pahin tunti”. Niinpä hän päättää ottaa lopputilin. (45.)

Nimimerkin ”iittaliia” kirjoittama fikki ”*Isä, minä kuolen pian*” sijoittuu pohjatekstin jälkeiseen aikaan ja kertoo Lunasta, jolla on pahanlaatuinen aivokasvain. Kohdeteksti on aineistossa poikkeuksellinen, koska siinä kertojana on sairaanhoitaja tai lääkäri, jonka näkökulmasta tilannetta tarkastellaan. Lunan tyyni olemus on tehnyt tarinan kertojaan vaikutuksen, ja hän pohtii ikään kuin sisäisenä monologina, mistä se johtuu, vaikka Luna

tietää pian kuolevansa. Kertoja kysyy asiaa suoraan Lunalta, jolloin tämä katsoo häntä pitkään ja vastaa: ”Kaikki kuolevat joskus. Toiset aikaisemmin kuin toiset. Toiset kuolevat hitaasti, kituen. Toiset kuolevat nopeasti, tajuamatta sitä itsekään. Toiset taas saavat nauttia elämästään niin pitkään, että ovat viimein nähneet kaiken.” Sairaanhoitaja tai lääkäri ymmärtää, että Luna ei halua taistella kasvainta vastaan, koska se vain pitkittäisi hänen kipujaan ja kuolemaansa, mutta hän ei kuitenkaan halua kuolla niin, ettei ehdi hyvästellä ketään. Tarinan lopussa Lunan isä tulee sairaalahuoneeseen, ja Luna kertoo hänelle voimakkaalla ja varmalla äänellä kuolevansa pian. (13.)

Kaikessa yksinkertaisuudessaan ”*Isä, minä kuolen pian*” kuvaa pohjatekstin mukaisesti Lunan suorapuheista ja rehellistä luonnetta. Se ilmenee esimerkiksi kirjassa *Order of the Phoenix*, kun Luna kertoo Harrylle äitinsä kuolemasta sen jälkeen, kun Harryn kummisetä Sirius Musta on kuollut. (OotP.) Fikki on yksi esimerkki siitä, miten fanifiktiossa voidaan käsitellä ja pohtia raskaita ihmiselämään kuuluvia aiheita faniyhteisölle tuttujen henkilöhahmojen avulla.

3.3 Tunteiden tehostaminen ja näkökulman syventäminen

Tuokiokuvissa *Itsesääli yhdistää* (18) ja *Nuku taas kotiin* (6) on käytetty uudelleenkirjoittamisen keinona tunteiden tehostamista, missä henkilöhahmot selviytyvät fyysisestä tai psyykkisestä tuskasta tukeutumalla toisiinsa. Fanifiktiossa tätä keinoa käytetään pohjatekstin suurten käännekohtien ja henkilöhahmojen kriisivaiheiden painottamiseen. (Jenkins 1992, 174.)

Nimimerkin Chikyro kirjoittamassa *Nuku taas kotiin* on käytetty yksinkertaista interventiota: siinä Chikyro on uudelleenkirjoittanut omin sanoin kirjan *Order of the Phoenix* tapahtuman, jossa Harryn kummisetä Sirius Musta kuolee serkkunsa Bellatrixin langettamaan kiroukseen. Fikki on lyhyempi kuin pohjatekstin kuvaus tapahtumasta, mutta siinä syvennyttään kuvailemaan tunnelmaa sillä hetkellä, kun Harry on saanut tiedon Siriuksen kuolemasta eikä halua uskoa sitä todeksi, ja Remus Lupin lohduttaa häntä. (6; OotP.) Kertomuksessa pysähdytään äärimmäisen surun hetkeen: ”– – kaksi miestä, aikuinen ja toinen niin kovasti isäänsä muistuttava nuorukainen, seisoivat sylikkäin ja tuska melkein repi rikki heidän sydämensä – –”. Samaan aikaan Remus ja Harry kuulevat kuinka Bellatrixin nauru kaikuu

linnan holvissa. Fikki loppuu kuitenkin töksähtäen asiayhteydessä irralliselta tuntuvaan toteamukseen: ”Mutta kuten Luna Lovekivan äiti aikoinaan totesi: kadotetut tavarat palaavat aina takaisin. Lopussa, oli se onnellinen tai ei.” (6.) Pohjatekstissä Luna kertoo Harrylle Siriuksen kuoleman jälkeen oman äitinsä kuolemasta samalla, kun hän etsii kadonneita tavaroitaan, ja tämä lyhyt keskustelu helpottaa hieman Harryn surullista oloa (OotP). Ehkä tämä tapahtumien välinen yhteys pohjatekstissä selittää loppulauseen valintaa. Fikki on luokiteltu draamaksi, mutta sopii tyylipiirteiltään myös angstiin.

Nimimerkin Liz kirjoittama *Itsesääli yhdistää* liittyy kirjaan *Half-Blood Prince*, missä ihmissusi Fenrir Harmaaselkä hyökkää Bill Weasleyn kimppuun ja raatelee hänen kasvonsa. Onnettomuus ei tapahdu täydenkuun aikaan, joten kukaan ei tarkkaan tiedä, minkälainen vaikutus sillä on Billin tulevaisuuteen. (HBP.) Alagenreltään angstiin kuuluva kertomus laajentaa pohjatekstiä ja Billin henkilökuvaa uudella kertomuksella, jossa Bill jakaa Remus Lupinille Fenririn puremaan liittyvät huolensa (18). Sama peto on purrut myös Remusta hänen ollessaan lapsi, minkä vuoksi hän muuttuu aina täydenkuun aikaan ihmissudeksi. Kalkaroksen kehittämä sudenmyrkyjuoma (*Wolfsbane Potion*) auttaa häntä pysymään harmittomana, kunnes täysikuu menee ohi. (PoA.) Tuokiokuva on vaatinut kirjoittajaltaan hyvää pohjatekstin tuntemusta, mutta myös eläytymiskykyä Billin osaan.

Kertomuksen alussa Bill istuu Sianpäässä (*Hog's Head*) Remus Lupinin kanssa ja pohtii hän-kertojana tilannettaan. Hän yrittää turruttaa viskillä oudon tuntemuksen, joka kuplii hänen sisällään ja muistelee, miten on ”yllättänyt tänään itsensä ensimmäistä kertaa miettimästä puraisua”. Hän kysyy Remukselta: ”Tunnetko koskaan halua... puraista?” Remus vastaa: ”Toisinaan”. Miehet jatkavat seurustelua Remuksen kotona, koska Bill ei uskalla mennä omaan kotiinsa, koska pelkää vahingoittavansa jotain perheenjäsenistään. Fikin lopussa Remus tunnustaa, ettei ole kyennyt olemaan pahoillaan Billin onnettomuudesta, koska on ajatellut, että on viimeinkin löytänyt itselleen ymmärtäjän. (18.)

Tunteiden tehostamisesta on kyse myös nimimerkin Codename juonellisessa kertomuksessa *Kaunotar ja hänen hirviönsä* (7), jossa on uudelleenkontekstualisoitu Remus Lupinin ja Nymphadora Tonksin rakkaustarina kertaamalla heidän muistojaan rakastumisesta takaumana ja kuvailemalla välillä Tylypahkan taistelua, missä he molemmat saavat surmansa, Lupin kuolonsyöjä Dolohovin ja Tonks tätinsä Bellatrixin toimesta. Remuksen ja Nymphadoran suhteesta ja kohtalosta on viitteitä kirjoissa *Half-Blood Prince* ja *Deathly Hallows*. Niissä

kerrotaan mm. heidän avioliitostaan ja poikansa Teddy Lupinin syntymästä sekä molempien kuolemasta Tylypahkan taistelussa (HBP; DH). Codename on käyttänyt mielikuvitustaan täydentämällä pohjatekstin aukkoja itse keksimillään tapahtumilla, joissa eläydytään Remuksen ja Nymphadoran osaan ja sanoitetaan heidän tunteitaan rakastumisen hetkellä sekä Tylypahkan taistelun aikana. Tyylipiirteiltään fikki on sekoitus romanssia, angstia sekä deathfikkiä. Lisäksi se on alatekstilajiltaan songfikki. Henkilöhahmojen rakkaustarina vertautuu tunnettuun kaunotar ja hirviö -satuun, jota painotetaan Nigtwishin kappaleella *Beauty and the Beast*. Laulun englanninkieliset sanat on sijoitettu tekstin lomaan.

Remuksen ja Nymphadoran viimeisistä hetkistä taistelun tiimellyksestä kerrotaan fikissä käyttämällä hän-kertojana ensin Remusta ja sen jälkeen Nymphadoraa, mikä syventää henkilöhahmojen kuvausta pohjatekstiin verrattuna. Takaumissa ja fikin loppuosassa on kaikkitietävä kertoja. Kertomuksen loppupuolella rakastavien ruumiit löydetään linnan lattialta taistelun päätyttyä. Ne asetetaan yhteiseen arkkuun, missä ne pitävät toisiaan kädestä samalla, kun arkku kannetaan hautaan. Fikki päättyy takaumaan, jossa Remus lupaa rakastaa Tonksia ikuisesti. Tunteiden tehostaminen ilmenee kohdetekstissä sekä päähenkilöiden tukeutumisena heitä yhdistävään rakkauteen että heidän tunteneiden hahmojen toiminnan kuvauksessa: ”Myös monet heidän tuttunsa järkyttyivät, kun he näkivät näiden kahden, niin ystävällisen ihmisen makaavan maassa kuolleina.” Heidän tapansa käsitellä surua on saatella Remus ja Nymphadora viimeiseen lepoon samassa arkussa. (7.)

Näkökulman syventäminen, englanniksi *point of view* eli *POV*, on fanifiktiossa keino pysähtyä tietyn henkilöhahmon tunteisiin ja ajatuksiin. Se antaa lukijalle erilaisen tai laajemman näkökulman tiettyyn pohjatekstin tapahtumaan tai henkilöhahmon sisäiseen maailmaan. (Grandi 2009, 29.) Aineistoon sisältyy useita kohdetekstejä, joissa henkilöhahmojen välillä ei ole juurikaan tai lainkaan dialogia ja fikissä on keskitytty kuvailemaan tilannetta vain yhden henkilöhahmon näkökulmasta. Niissä on yleensä käytetty hän-kertojaa, mutta toisinaan myös minä-kertojaa ja yhdessä fikissä sinä-kertojaa. Käytän näistä kertomuksista termiä *POV-fikki*.

Selkeä POV-fikki on nimimerkin Bebe kirjoittama tuokiokuva *Todelliset ystävät* (4), jossa Luna muistelee ystäviään Nevilleä, Ginnyä, Harryä, Hermionea ja Ronia ja katselee huoneensa kattoa, johon piirtyy heidän kuvansa yksi kerrallaan sekä sana ”ystävyys”. Fikki liittyy kirjan *Deathly Hallows* tapahtumaan, jossa Harry ja Hermione menevät Lunan isän,

Ksenofilius Lovekivan (*Xenophilus Lovegood*) luokse ja Harry huomaa Lunan huoneen katossa erikoisen maalauksen.

– – Luna had decorated her bedroom ceiling with five beautifully painted faces: Harry, Ron, Hermione, Ginny and Neville. They were not moving as the portraits at Hogwarts moved, but there was certain magic about them all the same: Harry thought they breathed. What appeared to be fine golden chains wove around the pictures, linking them together, but after examining them for a minute or so, Harry realised that the chains were actually one word, repeated a thousand times in golden ink: friends ... friends ... friends ... – – (DH, 338–339.)

Monet Tylypahkan oppilaat pitävät Lunaa omituisena, ja hän tietää itsekin saaneensa lisänimen Lööperi (*Loony*) (OotP). Fikissä *Todelliset ystävät* Bebe on uudelleenkontekstualisoinut maalauksen valmistumishetken ja eläytynyt Lunan ajatuksiin ja tunteisiin tuolla hetkellä. Kertomus ei laajenna pohjatekstin tapahtumia mutta syventää Lunan henkilökuvaa: ”Siinä he olivat, kattoon luonosteltuina [sic], ystävät. Ainoat ihmiset koko maailmassa, jotka perheen lisäksi välittivät hänestä.” Luna suree fikissä Albuksen kaartin hajoamista, koska hän on tuntenut olevansa siinä tarpeellinen ryhmän jäsen ja toivoo, että saisi auttaa taas ystäviään. (4.) Albuksen kaarti (*Dumbledore's Army*) oli kirjassa *Order of the Phoenix* Harryn johtama kerho, jossa harjoiteltiin puolen vuoden ajan itsepuolustustaitoja ja pimeyden voimilta suojautumista. Kaarti perustettiin, koska tuona viidentenä kouluvuonna pimeyden voimilta suojautumisen opettajana oli Dolores Pimento (*Dolores Umbridge*), joka ei opettanut taikomista lainkaan. (OotP).

Nimimerkin ”miisa” kirjoittamassa tuokiokuvassa *All the sacred things Today don't mean a thing* (23), jatkossa *All the sacred*, kuollut Fred Weasley tarkkailee kaksosveljeään Georgea, joka suree hänen poismenoaan. Kirjoittaja on täyttänyt pohjatekstin aukkoja uudella kertomuksella, joka liittyy kirjaan *Deathly Hallows*, jossa Fred kuolee Tylypahkan taistelussa (DH). Tekstin tyylilajina on surumielinen angst. Fikin tapahtumaympäristössä Georgen huoneessa lojuvat noidankattilat ja taivaalla liitelevät pöllöt muistuttavat sen sijoittumisesta *Potter*-universumiin. Tarinaan tuo ylikuonnollisen ulottuvuuden kuolleen Fredin henkilöahmo, jonka koskettaessa veljeään George tuntee ”lämpöaallon lävistävän” ruumiinsa. Fredin sisäinen monologi kuvailee sekä Georgen toimintaa, tapahtumien tunnelmaa että Fredin omia ajatuksia: ”Istut sänkysi reunassa. Turvonneet silmäsi ovat sumeat ja tyhjät. Poskillasi on suolaiset juovat vasta äskettäin vuodatetuista kyynelistä. Tuoko on sinun iloinen ilmeesi? Virnistän ajatukselleni.” Fikkiin sisältyy yksi Georgen repliikki

”miksi?”, johon kiteytyy koko tarinan teema: hämmentynyt suru kaksosveljen menettämisestä. Muutos Georgen käytöksessä näkymättömän Fredin lohduttaessa häntä kuvataan ainoastaan toimintana: hän pyyhkii kyyneleensä, avaa ikkunan, josta tuuli puhalttaa hänen kasvoilleen ja alkaa hymyillä. Tarinan lopussa Fred toteaa: ”Sinä pärjää nyt.” Hän halaa veljeään viimeisen kerran ja lausuu: ”Hyvästi George.” (23.)

Tuokiokuvassa *Sen voi kuvailla vain tunteella* (43) nimimerkki Snapu on Pyörylä on syventänyt *Potter*-tarinamaailmaan kuuluvan Remus Lupinin tulkintaa kuvailemalla hänen tuntemuksiaan hetkellä, jolloin hän muuttuu ihmissudeksi (PoA). Alagenreltään angstiin kuuluvassa fikissä Remus vertaa muodonmuutostaan myrskyn saapumiseen, jota hän toisaalta pelkää, mutta toisaalta toivoo, koska silloin hänen voimansa lisääntyy. Sinä-kerronta on tehokas keino saada lukija mukaan Remuksen tuntemuksiin: ”Yhdyt paksuihin pilviin, salamoista tulee kynsiäsi ja hampaitasi, sade on sylkeäsi ja vertasi. Välähdys repii taivasta, ihoasi, saa sateen vuotamaan kipeästi ja hukuttamaan maankamaraa.” (43) Fikin kerronta on sisäisen monologin sijaan enemmän tajunnanvirtaa, koska siinä kuvaillaan päähenkilön ajatusten lisäksi myös hänen aistimuksiaan ja tunteitaan, tosin kieliooppia noudattaen, mitä tajunnanvirrassa ei yleensä tehdä (ks. Tieteen termipankki 2020, Kirjallisuudentutkimus, tajunnanvirta).

Aineistossa on useita POV-fikkejä, joiden päähenkilöinä ovat pohjatekstin pahikset. Niihin liittyy moraalista uudelleenasettelua, koska ne hämärtävät pohjatekstin hyvä–paha-asetelmaa tarkastelemalla *Potter*-tarinamaailmaa pahiksen silmin (Jenkins 1992, 168). Tässä luvussa analysoimani kohdetekstien päähenkilöt pysyvät kaanonin mukaisina, mutta fikit näyttävät heistä uusia puolia, joita pohjateksti ei kerro.

Nimimerkin Lallu kirjoittama *Ensimmäinen kohtaaminen* kuvaa hetkeä, jolloin Draco Malfoy saa ensimmäisen kerran syliinsä oman poikansa, Scorpius-vauvan. Hän näkee pojassaan ”täydellisyyden perikuvan” ja on varma siitä, että Scorpiuksesta tulee jotain ”suurta ja mahtavaa”. (16.) Next-gen-fikki on uudelleenkontekstualisoitu *Potter*-sarjan viimeisen osan epilogin pohjalta. Siinä Draco on vaimonsa kanssa saattelemassa poikaansa Scorpiusta Tylypahkan junaan samaan aikaan Harryn perheen kanssa. (DH.) Tämä tuokiokuva on uusi kertomus, joka laajentaa Dracon henkilöhahmoa inhimilliseen suuntaan vastakohtana kaanonin mukaiselle Dracolle.

Dracon ajatuksiin ja tunteisiin syvennyttään myös nimimerkin ”yhyy” kirjoittamassa tuokiokuvassa *Häivähdys lämpöä*. Se kuvailee Dracon ajatuksia yhden liemitunnin aikana Tylypahkan koulussa. Siinä Draco toimii ulkoisesti samalla tavalla kuin pohjatekstin hahmo, mutta hänen ajatuksensa paljastavat aivan muuta. Fikin alussa hän haukkuu Hermionea kuraveriseksi, mutta alkaakin potea toiminnastaan huonoa omaatuntoa: ”Draco tunsu muutaman luihaisen taputtavan hänen selkäänsä varmoin ottein, kuin onnitellakseen häntä piikittelystä Rohkelikoille. Yleensä se tuntui Dracosta hyvältä, hän oli aina suorastaan nauttinut saamastaan huomiosta ja suuresta suosiostaan, mutta nyt se tuntui lähinnä pahalta.” Pienen hetken ajan Draco kuvittelee voivansa lopettaa ”muiden ihmisten nälvimisen” ja se tuntuu hänestä hyvältä. Luokasta lähtiessä tilanne kuitenkin palautuu entiselleen, kun Hermione kyykistyy hetkeksi Dracon eteen auttamaan Nevilleä, jolloin Draco tiuskahtaa: ”Väistyisit, senkin kuraverinen!” (50; ks. esim. CoS.)

Nimimerkin nichaila kirjoittama juonellinen fikki *We live for the future* kertoo muutamassa kappaleessa Bellatrix Lestrangen tarinan hänen nuoruudestaan Azkabanin vankeuteen saakka (29). Kirjoittaja on yhdistänyt pohjatekstin tapahtumiin omia sivujuonia, jotka tuovat esiin kuolonsyöjä Bellatrixin inhimillistä ja herkkää puolta ennen hänen kääntymistään Voldemortin seuraajaksi ja myös syitä hahmon muuttumiseen (GoF; OotP; HBP; DH). Fikissä kuvaillaan, miten Bellatrix on nuoruudessaan hiipinyt salaa ulos katsomaan tähtitaivasta ja makaamaan ruohikolla. Hänen vanhempansa ovat nimenneet hänet tähden mukaan, mikä on hänen ylpeydenaiheensa. Sen vuoksi tähdet kiinnostavat häntä ja hän tuntee niiden kirkkaudet. Kouluvuosinaan Tylypahkassa hän ei pääse enää katsomaan tähtitaivasta. Vähitellen hän rakentaa korvikkeita menetetyn yötaivaan tilalle, siirtyy pimeän puolelle ja löytää sieltä uuden tähden, millä viitataan Voldemortiin: ”Hän löysi miehen, joka vei hänet pahuuden porteille, eikä päästänyt enää takaisin.” Sen seurauksena hänen oma tähtensä himmenee. Fikki päättyy siihen, kun Bellatrix katsoo Azkabanin vankilan kaltereiden raosta tähtiä ja ymmärtää, etteivät nekään ole ikuisia. (29.)

Nimimerkin Millijoona kirjoittamissa POV-fikeissä *Vappuaatto* (26) ja *Loppu* (24) päähenkilönä on ihmissusi Fenrir Harmaaselkä, joka kuvataan kirjassa *Half-Blood Prince* seuraavasti:

— Fenrir Greyback is, perhaps, the most savage werewolf alive today. He regards it as his mission in life to bite and to contaminate as many people as possible —

Greyback specialises in children... bite them young, he says, and raise them away from their parents, raise them to hate normal wizards. – – (HBP, 313–314.)

Millijoonan fikeissä Fenririn toiminta on kuvailtu kaanonin mukaiseksi. *Vappuaatto* täydentää pohjatekstiä kirjoittajan keksimällä juonellisella kertomuksella siitä, miten Fenriristä on tullut ihmissusi. Hän on saanut vappuaattoyönä kuuta katsoessaan pureman Alan Philipsiltä, kirjoittajan itsensä keksimältä henkilöahmolta, joka on ”herättänyt hänet eloon” 23-vuotiaana. Tapahtuma saa Fenririn tappamaan Alan Philipsin, jättämään huolehtimatta ulkonäöstään ja liittymään pimeyden velhon Voldemortin joukkoihin. Jokainen purema tuo ”uuden aamun hänen sielulleen”. (26.) Fikki *Loppu* on kertomustyypiltään tuokiokuva. Siinä Fenririn olemuksessa on uhoamisen lisäksi väsymisen merkkejä ja kuvauksessa lievää moraalista uudelleenasettelua. Kertomuksessa Fenrir tietää olevansa peto, joka nousee öisin tappamaan ja lepää päivisin, mutta hän tuntee olevansa lopussa. Hänen kohtalonaan on kuitenkin jatkaa pedon työtään, koska hänen ei sallita kuolla. (24.)

3.4 Genrenvaihto ja fikin kokonaisrakenteen variaatiot

Kolmessa kaanonin mukaisessa kohdetekstissä keskeisenä uudelleen kirjoittamisen keinona on käytetty genrenvaihtoa eli pohjateksti on luettu vaihtoehtoisen kirjallisuuden lajin mukaisesti. Nämä juonelliset kertomukset ovat *Ystäväni menninkäinen* (30), *Peikkotyttö* (35) ja *Humalassa* (41).

Nimimerkki Picca on kirjoittanut fikin *Peikkotyttö takkutukka* (35) vastauksena haasteeseen sadut Pottereiksi: hän on muuttanut sadun muotoon Hermioneen liittyvän tapahtumasarjan, josta kerrotaan kirjassa *Goblet of Fire*. Siinä Hermione hämmästyttää luokkatovereitaan ilmestymällä joulutanssiaisiin sähköyväna kaunottarena parinaan bulgarialaisen huispausmaajoukkueen (*Quidditch Team of Bulgarian*) taitava pelaaja Viktor Krum. Ennen tanssiaisia Hermionella on ollut vaikeuksia ulkonäkönsä kanssa, koska Draco Malfoy on taikonut vahingossa hänen etuhampaansa alkuperäisiä hampaita pitemmiksi. (GoF.) Alkutietojen mukaan Picca on käyttänyt kohdetekstin toisena pohjatekstinä Maria Suo-Tuomailan satua *Suopeikon tytär*. Genreltään fikki on ”angstinen romanttinen draama”, mikä on hyvin osuva luonnehdinta tarinan tyylistä. (35.)

Peikkotyttö alkaa kuvailulla: ”Hermione Granger. Kukapa häntä pitäisi kauniina. Hiukset ovat ikuisesti pörrössä ja etuhampaat saavat hänet näyttämään majavalta”. Hermione häpeää omaa rumuuttaan eikä usko koskaan löytävänsä itselleen poikaystävää. Sadun tyylipiirteitä tukevat fikin kaikkitietävä kertoja ja tarkoituksellisen kliseiset ilmaisut, kuten Tylypahkan tyttöoppilaiden tanssiaisiin liittyviä ajatuksia kuvaava lause: ”Sinä iltana he olisivat prinsessoja.” Pohjatekstin mukaisesti Hermionen ahdistus syvenee, kun hän saa ”– – osuman loitsusta, joka muuttaa hänen ennestäänkin liian suuret hampaansa jättiläismäisiksi.” Matami Pomfrey (*Madam Pomfrey*) kuitenkin auttaa häntä ja taikoo hänen hampaansa jopa hieman lyhyemmiksi kuin mitä ne alun perin olivat. (35; GoF.)

Picca on täydentänyt kaanonia samastumalla Hermionen osaan ja lisäämällä tapahtumasarjaan sivujuonia, jotka pohjatekstistä puuttuvat. Masentuneena Hermione yrittää piiloutua kirjastoon, mutta tapaakin siellä Viktor Krumin, joka on tullut sinne pakoon ihailijoitaan. Hermione auttaa Viktoria löytämään hänen etsimänsä loitsukirjan. Vastapalvelukseksi Viktor tarjoutuu kantamaan Hermionen laukkua ja pyytää häntä parikseen joulutanssiaisiin, mihin päähenkilö suostuu. Fikin lopussa Hermione liittää tanssilattialla hiukset kauniisti laitettuna lemmikinsinisessä mekossa. Kertomus päättyy onnellisesti sadun loppua mukaillen: ”Ja kaikki oppilaat ihmettelevät, mitä tapahtui sille Hermione Grangerille, jota kukaan ei tahtonut parikseen.” (35.)

Nimimerkki Nukkemestari on kirjottanut pohjatekstiä laajentavan uuden kertomuksen *Ystäväni menninkäinen* päiväkirjamuotoon. Sen päähenkilönä on Molly Weasley, seitsenlapsisen perheen äiti ja noita, joka hoitaa kotia miehensä Arthurin käydessä töissä (ks. PS). Fikissä Molly kirjoittaa yhdeksän peräkkäisen päivän ajan päiväkirjaansa syyskuun alussa, kun hänen lastensa kesäloma on päättynyt ja talo on tyhjentynyt:

” – – Aika tuntuu taas pitkältä, näin vauhdikkaan kesän jälkeen. Ei ole Frediä ja Georgea räjäyttelemässä paikkoja ja montaa suuta ruokittavana. Arthur paiskii yhä pitkää päivää, joten seuranani on vain pöllö, paha henki ja menninkäiset. Siitä tulikin mieleeni, täytyy huomenna kitkeä menninkäisiä.” (30.)

Menninkäisillä (*gnome*) viitataan *Potter*-tarinamaailman taikaolentoihin, jotka kaivavat koloja puutarhoihin, minkä vuoksi ne pitää ”kitkeä” eli etsiä ja heittää niin kauas, että ne eivät löydä takaisin (CoS). Kolmantena päivänä Molly kirjoittaa löytäneensä pensaasta loukkaantuneen menninkäisen, jonka murtuneen jalan ja ruhjeet hän on hoitanut ja sulkenut sen sitten

kanahäkkiin. Myöhemmin hän nimeää sen Brindleksi ja huomaa sen osaavan puhua. Brindle kertoo Mollylle olevansa puoliksi kotitonttu, joka oli huomannut osaavansa kaikkoonua ja ilmiintyä paikkaan, jossa on paljon menninkäisiä ja oli tämän vuoksi päätynt Weaslyn puutarhaan. (30.)

Brindle on kirjoittajan itsensä luoma taikaolento, jonka kuvauksessa hän on hyödyntänyt pohjatekstin tarinoita menninkäisistä ja kotitontuista (*house-elf*). Molly on kuvattu fikissä kaanonin mukaiseksi henkilöahmoksi, joka laittaa perheensä aina itsensä edelle ja käyttää tarvittaessa taikavoimiaan. (CoS; GoF; DH.) Fikin alkutekstin mukaan Nukkemestari on nimennyt menninkäisen Robert Jarvisin teoksen *Kuolontuoksu* henkilöahmon mukaan. Molly esittelee Brindelle taloa ja antaa sen lukea Ronin sarjakuvia. Menninkäinen ilmoittaa haluavansa jäädä heille joksikin aikaa asumaan parantaakseen luku- ja kirjoitustaitojaan. Yhdeksäntenä päivänä Molly esittelee Brindlen miehelleen Arthurilla, joka lupaa alun varovaisuuden jälkeen, että Brindle saa jäädä heille asumaan joksikin aikaa. Hänet majoitetaan pikkuhuoneeseen, jonne Molly taikoo hänelle pieniä huonekaluja. (30.)

Humalassa-fikki (41) on kaanonin mukainen tapahtumaympäristön ja henkilöahmojen kuvauksen osalta, vaikka kyseessä on humoristinen parodia, jonka tapahtumat on keksinyt tarinan kirjoittaja Snapu on Pyörylä. Fikin päähenkilö Lucius Malfoy kuvataan pohjatekstissä ylimieliseksi oman edun tavoittelijaksi, joka on ylpeä puhtasverisyydestään ja tuntee oman arvonsa (GoF; OotP). Fikin huumori syntyykin näiden luonteenpiirteiden liioittelusta. Kohdetekstissä Lucius on juhlimassa kuolonsyöjien kanssa Severus Kalkaroksen luona, kun isäntä ilmoittaa juhlien päättyneen. Lucius ei halua lähteä kotiin, vaikka tietää olevansa tukevassa humalassa: ”Hän onnistui kerta toisensa jälkeen naamioimaan horjahduksensa tyylikkääseen venyttelyliikkeeseen tai istahtamaan tuoliin ja nostamaan jalan toisen päälle, aivan kuin se olisi ollut alun perinkin hänen tarkoituksensa.” Kodin sijaan Lucius menee jästibaariin, jossa hän loukkaantuu huomattaessaan jästien nauravan hänelle. Niinpä hän taikoo heidät kantamaan itsensä kotiin taikasanalla ”komennu”. Tapahtumat kerrotaan Luciuksen näkökulmasta siihen saakka, kun hän pääsee kotiin. Tämän jälkeen tilannetta tarkastellaan hänen poikansa Dracon silmin, mikä kääntää tarinan parodiaksi ja saa Luciuksen käytöksen näyttämään naurattavalta. Dracon ihmetellessä, miksi jästimiehet kantavat hänen isäänsä, Lucius vastaa hänelle kouluttavansa jästejä. Tämän jälkeen tapahtumat kärjistyvät entisestään. Lucius kääkee miesten riisua itseltään viitan ja nuorimman miehistä riisua vaatteensa. Fikki

päättyy siihen, kun yksi jästeistä hakee hiilihangon ja kohottaa sen vaatteensa riisuneen miehen pakaroiden yläpuolelle. (41.)

Aineistoon sisältyy useita kolme kertaa kun -tarinoita, joiden kerronnassa on selkeästi kolmeen osaan jaettu episodimainen rakenne. Tätä tekstilajia ei ole mainittu *Finin* ohjeissa kirjoittajille, mutta sitä voidaan pitää omana alatekstilajinaan. Siinä tarkastellaan tiettyä teemaa tai tapahtumaa joko saman henkilöhahmon näkökulmasta ajallisen siirtymän jälkeen tai kolmen henkilöhahmon silmin. Rakenteessa voi nähdä vaikutteita TV-sarjan tai näytelmän käsikirjoituksesta. Episodit erottuvat tekstistä otsikoituina tai ajallinen hyppäys on ilmaistu kahdella asteriksilla (**). Aineistossa on viisi selkeää kolme kertaa kun -tarinaa, joista neljä on kirjoitettu kaanonin mukaisesti. Ne ovat *Tulella ei kannata leikkiä* (11), *Kolme anteeksiantamatonta kirousta* (19), *Kiehumispiste* (42) ja *Ginny melkein tipahti* (49).

Kolme kertaa kun -tarinoissa yksi episodi on oma kertomuksensa, jolla on alku, keskikohta ja loppu. Toisinaan kaikki episodit päättyvät samalla tavalla. Esimerkiksi Snapu on Pyörylän kirjoittamassa fikissä *Kiehumispiste* (42) Severus Kalkaros opettaa liemen keittämistä eri aikoina Lucius Malfoylle, hänen pojalleen Dracolle ja Dracon pojalle Scorpiukselle. Kaikissa kohtauksissa liemi ylikuumenee ja lopulta räjähtää. Myös nimimerkin Wallen fikki *Ginny melkein tipahti* (49) jakautuu kolmeen episodiin, joissa kaikissa Ginny on vähällä pudota luudalta ja epäonnistuu tavoitteessaan: ensimmäinen lentotunti päättyy Matami Huiskin (*Madam Hooch*) moitteisiin, toinen lentotilanne siihen, ettei häntä valita Weaslyn huispaustiimiin ja kolmas siihen, että vastapuolen huispausjoukkue saa maalin. (Ks. CoS; GoF.) Nämä fikit ovat tyylilajiltaan humoristisia toisin kuin vakavampia aiheita käsittelevät *Tulella ei kannata leikkiä* (11) ja *Kolme anteeksiantamatonta kirousta* (19).

Nimimerkin Hedwigg kirjoittamassa *Tulella ei kannata leikkiä* -fikissä Arthur Weasley on kuollut tulipalossa noin 70-vuotiaana ja hänen lapsensa Ginny, Ron ja Charlie muistelevat tuleen liittyviä tilanteita menneisyydessään. Kirjoittaja on käyttänyt uudelleenkirjoittamisen keinoina sekä aikajanan pidentämistä pohjatekstin jälkeiseen aikaan, jossa Arthurille on tapahtunut onnettomuus, että uudelleenkontekstualisointia henkilöhahmojen kerrattessa kokemuksiaan. Tällä tavalla hän on hyödyntänyt pohjatekstiä uuden tarinan luomiseen. Ginny muistelee sitä, kun hän käytti ensimmäisen kerran hormipulveria isänsä opastuksella. Hän oli ihmetelty, kun hänen isoveljensä olivat kadonneet liekkeihin ja luullut, että he paloivat. Seuraavana päivänä Ginny oli kokeillut samaa vehnäjäuholla ja astunut palavaan takkaan

seurauksena pahat palovammat. Charlie muistelee ensimmäistä työpäiväänsä lohikäärmeenkesyttäjänä. Lohikäärme oli puhaltanut lieskoja häntä kohti ennen kuin hän oli saanut taltutettua sen. Ron muistelee, kuinka hän pelkäsi Harryn puolesta kolmivelhoturnajaisissa, kun tämä väisteli sarvipyrstön lieskoja ja Ron ajatteli hänen kuolevan. Kaikki kolme päätyvät samaan ajatukseen, että tulella ei kannata leikkiä. (11.) Pohjatekstissä Arthur opettaa hormipulverin (*Floo powder*) käyttöä Harrylle kirjassa *Chamber of Secrets*. Samassa kirjassa kerrotaan, että Charlie Weasley tutkii lohikäärmeitä Romaniassa. (CoS.) Teoksessa *Goblet of Fire* Ron pelkää Harryn kuolevan kolmivelhoturnajaisissa, kun tämän täytyy siepata kultainen muna lohikäärmeeltä, joka on unkarilainen sarvipyrstö (*Hungarian Horntail*) (GoF).

Nimimerkin Lozku kirjoittamassa fikissä *Kolme anteeksiantamatonta kirousta* (19) pohjatekstin tapahtumia on täydennetty omilla sivujuonilla. Siinä taustoitetaan kaanonin kertomalla Harryn äidin Lilyn kohtaamista kirouksista ennen pohjatekstin alkamista. Otsikon mukaiset kolme anteeksiantamatonta kirousta (*Unforgivable Curses*) ovat pohjatekstissä komennuskiros (*Imperius Curse*), kidutuskirros (*Curciatus Curse*) ja tappokirros (*Killing Curse*). Niiden käyttäminen toiseen henkilöön johtaa elinkautiseen vankeustuomioon Azkabanin vankilassa. (GoF). Fikissä Lily saa ensimmäiseksi komennuskirouksen opettajaltaan koulussa, mutta kykenee vastustamaan sitä ja saa osakseen kehuja. Toisella kerralla hän saa Bellatrixiltä kidutuskirjouksen ja tuntee niin suurta tuskaa, että uskoo kuolevansa. Lopulta James pelastaa hänet tainnuttamalla Bellatrixin. Viimeisessä episodissa Lily saa Voldemortilta tappokirouksen. (19.) Tämä fikin osa jatkaa pohjatekstissä kerrottua Jamesin ja Lilyn tarinaa hieman pidemmälle (PS; OotP; DH). Lily kaatuu Harryn kehdon eteen ja siirtyy tuonpuoleiseen: ”Ensin oli täysin pimeää, sitten lempeä valkeus ympäröi hänet.” Lily löytää itsensä hiekkarannalta ja tuntee olevansa turvassa. Hän uskoo myös Harryn selvinneen Voldemortin hyökkäyksestä. James koskettaa Lilyn olkapäätä ja Lily hymyilee miehelleen, joka vastaa hänen hymyynsä. Fikin lopussa Lily ja James lähtevät ”kulkemaan yhdessä rantaviivaa pitkin”. (19.)

Episodikertomuksen rakentaminen on varsin helppoa aloittelevalle kirjoittajallekin, koska se ei vaadi pitkää juonen kehittelyä tai suurta eläytymistä henkilöhahmon tunteisiin. Ne ovat esimerkki osallisuuden kulttuurin luovista tuotoksista, joissa kynnys taiteelliseen ilmaisuun pysyy matalana (ks. Jenkins et. Al. 2006, 3). Jokaisessa jaksossa tulee kuitenkin kertoa

lyhyesti tietty tapahtuma alusta loppuun siten, että henkilöhahmon toiminnassa tapahtuu muutos.

Aineiston kohdeteksteissä musiikki on toiminut usein inspiraationa fikin aiheeseen ja tunnelmaan. Silloin, kun tietyn kappaleen sanat tai osa niistä on kirjoitettu tekstiin, kertomuksen alatekstilajina on songfikki. Siinä kappalevalinta parhaimmillaan ikään kuin säestää tekstin kerrontaa ja luo siihen uuden tason. Songfikit ovat tunnelmaltaan yleensä melankolisia, ja niiden teemat liittyvät usein rakkauteen, rakkaan tai läheisen ihmisen kaipaamiseen ja kuolemaan. Aineistoon sisältyy seitsemän kaanonin mukaista songfikkiä: *Nuku taas kotiin* (6), *Kaunotar ja hänen hirviönsä* (7), *All the sacred* (23), *We live for the future* (29), *Jos joskus* (31), *Humalassa* (41) ja *Sen voi kuvailla vain tunteella* (43).

Tekstin lomaan kirjoitettuna laulun sanat korostavat yleensä kertomuksen tunnelmaa ja päähenkilön tunteita. Samalla sanoitus rytmittää myös fikin rakennetta. Näin tapahtuu esimerkiksi nimimerkin Picca kirjoittamassa fikissä *Jos joskus*, joka on Scandinavia Music Groupin kappaleen *Joisin viskin ja nousisin* innoittama. Siinä laulun sanat ”Jos voisin joskus olla / Niin kuin hän jota rakastan – – Nauraisin kirjoille, jotka kuuluu osata ulkoa / Katsoisin järvenselkää ilman kynää ja paperia – –” kuvaavat päähenkilön Hermionen sisäistä ristiriitaa ja ulkopuolisuuden kokemusta: hän haluaisi olla kuten kaverinsa, mutta ei tunnollisuutensa vuoksi kykene siihen. (31.)

Fikki *Jos joskus* on uudelleenkontekstualisoitu tuokiokuva Hermionen ja Ronin suhteesta kirjan *Deathly Hallows* viimeisen luvun ja epilogin väliseltä ajalta, jolloin heillä ei ole vielä lapsia (DH). Hermione tulee kotiin ja löytää Ronin kavereineen nukkumasta öisen juhlinnan jälkeen. Ron on sammunut vaatteet päällä heidän vuoteelleen, jonka toiseen päähän ovat nukahtaneet Harry ja kirjottajan keksimä hahmo Nadia. Asunnossa on juhlistettu Nadian valmistujaisia, ja siellä on täysi kaaos. Tapahtumien ja ympäristön realistiseen kuvaukseen on yhdistetty luontevasti *Potter*-universumin todellisuus. Siinä ”[j]ästit ja velhot juhlivat valmistumisiaan aivan yhtä päättömästi ja olivat seuraavana päivänä aivan yhtä huonovointisia.” Hermione työntää hedelmävadin koulukaverinsa Padman eteen juuri ennen kuin tämä oksentaa ja ihmettelee mielessään, miten Padmakin on saanut juotua itsensä tuollaiseen krapulaan, vaikka Hermione on pitänyt häntä aina järkevänä. Ron ymmärtää Hermionea ja saa taivuteltua hänet lähtemään seuraavana iltana jatkamaan juhlimista heidän kanssaan. Hermionea suunnitelma epäilyttää, mutta hän suostuu. (31.)

Samantyyppistä rakennetta kuin fikissä *Jos joskus* on käytetty myös tuokiokuvassa *All the sacred* (23). Siinä Breaking Benjaminin laulun *So Cold* sanat säestävät tunnelmaa kuolleen Fredin lohduttaessa kaksosveljeään Georgea ja sanojen myötä veljekset hyvästelevät toisensa: ”You're so cold / Keep your hand in mine / Wise men wonder while / Strong men die – – Lay your hands on me one last time – –”. Samaan tapaan Remuksen ja Nymphadoran välistä rakkautta on korostettu fikissä *Kaunotar ja hänen hirviönsä* (7) Nigtwishin kappaleella *Beauty and the Beast*.

Osassa songfikkejä laulun sanat tai osa niistä on kirjoitettu kertomuksen loppuun: Nuku taas kotiin on Yön kappaleen Sininen planeetta inspiroima (6), *We live for the future* Antic Cafen kappaleen *Ryuusei rocket* innoittama (29) ja *Sen voi kuvailla vain tunteella* Gnarl Barkleyn kappaleen *Storm Coming* innoittama (43). *Humalassa*-fikki poikkeaa muista songfikeistä parodisella tyyllillään. Siinäkin Robbie Williamsin kappaleen *Come Undone* sanat päättävät kertomuksen. (41.)

4 KAANONIN VASTAINEN TOISINKIRJOITTAMINEN

Kaanonin vastaisessa toisinkirjoittamisessa intervention keinoja käytetään pohjatekstin vastaan tulkintaan, jolloin pohjatekstiä muutetaan jollain tavalla. Selkeimmin tämä on nähtävissä kohdeteksteissä, joissa genrenä on huumori, parodia tai AU eli vaihtoehtoinen todellisuus. Aineistossa yleisin toisinkirjoittamisen keino on kaanonin vastainen paritus, johon liittyy usein erotisointia eli henkilöhahmojen seksuaalisuuden tarkastelua. Tutkimusaineistossa erityisesti *Potter*-kirjojen päähenkilö Harry on innostanut faneja tämäntyyppisiin teksteihin. Tämä voi johtua siitä, että Rowling on kuvannut kirjasarjassa Harryn hahmon niin tarkkaan, että löytääkseen siitä uusia puolia, on tarkasteltava hahmon seksuaalisuutta uudesta näkökulmasta.

Kaikki kaanonin vastaiset kohdetekstit ovat pääosin kirjoittajan keksimiä uusia kertomuksia. Pienenä poikkeuksena on juonellinen kertomus *Syy ja seuraus* (47), joka on jatkotarina

kirjassa *Deathly Hallows* kuvatulle tapahtumasarjalle ja hyödyntää jonkin verran pohjatekstiä kertomuksen taustana. Siinä keskeinen toisinkirjoittamisen keino on henkilöhahmon dislokaatio eli kaanonin mukaista tapahtumaympäristöä on muutettu radikaalisti. Kaanonin vastaisiin kertomuksiin olen luokitellut myös kolme kohdetekstiä, joiden päähenkilönä on kirjoittajan keksimä hahmo ja joissa esiintyy henkilökohtaistamisen piirteitä eli kirjoittaja on yhdistänyt tekstissä omaa kokemusmaailmaansa ja *Potter*-universumista lainattuja kertomuselementtejä.

4.1 Kaanonin vastaiset paritukset ja erotisointi

Kaanonin vastaisissa parituksissa leikitellään henkilöhahmojen välisillä suhteilla ja rakennetaan rakkaussuhteita sellaistenkin henkilöhahmojen välille, joilla ei ole pohjatekstissä kiinnostusta toisiaan kohtaan. (Driscoll 2006, 82–84; Jenkins 1992, 192–194; Leppänen 2008, 203.) Kaplanin (2006, 139–143) mukaan kaanonin vastaisissa slash-fikeissä kertojia on usein kaksi, molemmille henkilöhahmoille omansa. Tämä sallii kirjoittajalle mahdollisuuden esitellä piilossa olevia syitä siihen, miksi tämä kaanoniin kuulumaton suhde olisi voinut toteutua. Näin paritukselle pyritään rakentamaan juonelliset perusteet.

Aineistossa on kuusi fikkiä, joissa Harry on paritettu kaanonin vastaisesti. Niistä kolme on Harryn ja Draco Malfoyn romanttista suhdetta käsitteleviä tai siihen viittaavia fikkejä: *Unen poika* (1), *Drakon* (36) ja *Kaunis vanha mies* (48). Muissa parituksissa Harry saatetaan yhteen sellaisten henkilöhahmojen kanssa, jotka ovat kaanonissakin hänen puolellaan, mutta eivät romanttisessa mielessä: Hermionen kanssa fikissä *Varmuus on parasta* (33), Lunan kanssa fikissä *Vääräuskoinen* (8) ja Sirius Mustan sekä Remus Lupinin kanssa fikissä *Werther-efekti* (39). Huumorigenreen kuuluvia fikkejä *Drakon* ja *Werther-efekti* analysoin alaluvussa 4.2 ja fikkiä *Vääräuskoinen* alaluvussa 4.3, koska sen toisinkirjoittamisen keinoissa on vaihtoehtoisen todellisuuden piirteitä.

Harryn lisäksi aineiston kohdeteksteissä on paritettu kaanonin vastaisesti Weasleyn kaksoset Fred ja George fikissä *Vasta sitten kun on aika* (40). Kertomuksessa *Macnairin suunnitelma* (17) leikitellään kuolonsyöjien Walden Macnairin ja Rabastan Lestrangen slash-romanssilla. Parodiafikissä *Révolution de Draco* paritetaan Draco äitinsä Narcissan kanssa ja viitataan myös Dracon ja hänen isänsä Luciuksen väliseen inestisuhteeseen (28). Tarkastelen tätä

parodiaa alaluvussa 4.2 muiden kaanonin vastaisten huumori- ja parodiafikkien yhteydessä. Fikissä *Kolme päivää pelastukseen* (2) kerrotaan Siriuksen ja Remuksen rakkaussuhteesta. Tämä kohdeteksti kuuluu AU-genreen, joten analysoin sitä alaluvussa 4.3. Fikissä *Vaikea rakkaus suhde* (20) käsitellään *Potter*-tarinamaailmaan kuuluvan Dennis Creeveyn (GoF; OotP) ja nimimerkin Luihuinen_89 luoman henkilöhahmon Sharonin seurustelun päättymistä. Siinä on käytetty toisinkirjottamisen keinona henkilökohtaistamista, joten käsittelen sitä alaluvussa 4.4.

Nimimerkin Ameijoa kirjoittama *Unen poika* on *Potter*-universumiin sijoitettu juonellinen kertomus, jossa Harry ja Draco toimivat kaanonin mukaisesti fikin lopussa tapahtuvaan seurustelun alkamiseen saakka. Henkilöhahmot ovat toistensa vihamiehiä, kuten pohjatekstissäkin, mutta Harry näkee öisin unia pojasta, jolla on tutut silmät ja vartalo. Erotisointi ilmenee Harryn pohtiessa, mitä toistuva uni mahtaa tarkoittaa: ”Unen poika oli kasvoton, mutta silmät ja hoikan, mutta lihaksikkaan vartalon Harry muisti, joka ikinen kerta. Harrystä se oli kammottavaa, eihän hän mikään homo ole, vai onko?” (1.)

Fikissä *Unen poika* tapahtumat alkavat kehittyä romanssin suuntaan, kun Harry joutuu Dracon parina opettelemaan tainnuttamista professori Lipetitin (*Filius Flitwick*) tunnilla. Pohjatekstissä tainnutusloitsulla (*Stunning Spell*) tyrmätään tietty kohde (ks. GoF). Kumpikaan pojista ei suostu antamaan toisen tainnuttaa itseään, minkä seurauksena he joutuvat jälki-istuntoon, jota valvoo Kalkaros. Heidän tehtävänään on purkittaa lientä Kalkaroksen varastuhuoneessa. Kun työ on melkein valmis, pojat alkavat kilpailla purkkien keräämisellä. Kalkaros on jättänyt heidät työskentelemään kahden kesken. Harryn kurkottaessa viimeistä liemipurkkia syli valmiiksi täynnä purkkeja, ne putoavat lattialle ja räjäyttävät myös Dracon purkit. Pojat peittyvät vaaleansiniseen ja mintunvihreään liemeen, ja heidän hortoillessa sokeana pitkin varastoa Harryn katse osuu Dracon silmiin. Kalkaros saapuu paikalle ja ilmoittaa: ”[E]n edes halua tietää, mitä täällä on tapahtunut. Tästedes saatte luvan harrastaa irstaita toimintojanne jossain muualla—”. Seuraavana yönä Harry näkee taas unta samasta pojasta ja tajuaa herättyään, että unen pojalla on Dracon kasvot. Nähtyään Dracon aamiaisella hän ymmärtää olevansa tähän rakastunut. Harryn ajatukset Dracon vartalosta viittaavat seksuaaliseen kiinnostukseen: ”Siinä hän nyt oli, täydellisempänä kuin mitä Harry oli koskaan voinut kuvitella. Valkean käsivarren lihasten kaari, kauniisti muodostuneet vatsalihakset, pojan ruumiissa ei ollut yhtään ainoata virhettä.” (1.)

Unen poika -fikin lopussa tapahtumat etenevät yllättävän nopeasti suoraan seurustelu-suhteeseen: Draco ilmestyy kirjastossa hyllyjen välistä Harryn eteen ja suutelee häntä. Myöhemmin Harry löytää Dracon tähtitornista katsomasta tähtiä, ja heidän suhteensa alkaa. (1.) Dracon mielen muuttuminen tulee lukijalle yllätyksenä, koska kirjoittaja on käyttänyt kertomuksessa hän-kerrontaa ainoastaan Harryn näkökulmasta ja täydentänyt sitä vuoropuhelulla. (1.)

Harryn seksuaalista suuntautumista tarkastellaan myös nimimerkin Picca kirjoittamassa juonellisessa kertomuksessa *Varmuus on parasta*, jonka kirjoittaja on luokitellut mysteerigenreen. Kertomuksessa Hermione huomaa, että Harryä vaivaa jokin. Harry tunnustaa epäilevänsä, että pitää pojista. Hän on tehnyt tämän johtopäätöksen katseltuaan poikien kanssa pornolehteä ja huomattuaan, että siinä esiintyvät naiset eivät olleet hänen mielestään ”mahtavia” toisin kuin muiden mielestä. Hermione haluaa auttaa ystäväänsä selvittämään asian ja vie Harryn liinavaatevarastoon. Siellä hän riisuu itseltään paidan ja ohjaa Harryn koskettelemaan itseään. Harry huomaa, ettei Hermione sytytä häntä, vaikka on ”varsin nätti, ystävällinen ja suloinen”. Niinpä hän toteaa: ” – – ilmeisesti olemme saaneet vastauksen kysymykseen mahdollisesta homoudestani.” Tämän jälkeen Harry taikoo itsensä pois liinavaatevarastosta ja vie mukanaan Hermionen mustat rintaliivit. (33.) Fikki alkaa hyvin kaanonin mukaisella henkilökuvauksella, jossa Harrya askarruttava ongelma näkyy ulospäin hänen istuessaan nojatuolissa ”pieneksi käpertyneenä” ja kiinnittää empaattisen Hermionen huomion. Loppua kohden jutun tyyli muuttuu draamasta koomiseksi, kun Hermione osoittaa kaanonin vastaista rohkeutta yrittäessään auttaa Harrya löytämään seksuaalisen suuntautumisensa, ja Harry kiinnostuu Hermionen rintaliiveistä.

Nimimerkin Viwiél Singóllon kirjoittamassa tuokiokuvassa *Kaunis vanha mies* kaanonin vastainen paritus on hyvin lievä. Siinä Draco käy vanhana miehenä Harryn haudalla muistelemassa häntä ja puhumassa hänelle. Tekstissä pohjatekstin hyvä–paha-asetelmaa on hämärretty esittelemällä Dracon lempeää ja tunteellista puolta. Henkilöhahmon sisäinen maailma ja toteutumattoman rakkauden kaipuu on kirjoitettu kuitenkin hyvin uskottavasti. Dracon kasvoilla on ”yhä lähes yhtä ylpeä ilme” kuin neljäkymmentä vuotta aikaisemmin. Ainoastaan hänen silmiensä ilme on muuttunut ja tämän on aiheuttanut ”[v]aalean miehen elämän ainoa oikea rakkaus. / Ja tuon oikean rakkauden menetys. / Juuri oman ylpeytensä takia hän oli menettänyt sen ainoan, / millä koskaan oli ollut mitään merkitystä.” Fikin lopussa Draco on näkevinään nuoren Harryn hahmon, joka kuitenkin katoaa. (48.)

Kaunis vanha mies poikkeaa aineiston muista kohdeteksteistä runollisen muotonsa vuoksi: se koostuu lyhyistä lauseista, jotka on sijoitettu omille riveilleen. Se on myös songfikki, jossa Jipun samanniminen kappale on ollut inspiraation lähteenä ja josta kirjoittaja on lainannut myös tarinaansa otsikon. Laulun sanat on kirjoitettu tekstin lomaan, mikä korostaa entisestään fikin runollista muotoa. Sanat heijastavat myös Dracon tunteita: ”Hän oli palanut kertomaan / Että osaa rakastaa ja / Ettei saa unta ilman sua”. (48.)

Weasleyn kaksoset Fred ja George on paritettu kaanonin vastaisesti nimimerkin Scarlett kirjoittamassa juonellisessa kertomuksessa *Vasta sitten kun on aika* (40). Tyyli- ja tekstilajiltaan se on angstinen songfikki, joka on kirjoitettu yhtyeen Maroon 5 kappaleen *Makes me wonder* inspiroimana. Laulun sanat on lisätty kertomuksen loppuun. Kohdeteksti on aineistossa poikkeuksellinen, koska se on sekä het- että slash-fikki: se kertoo Fredin ja Georgen välien rikkoutumisesta, kun Fred alkaa epäillä, että George pettää häntä naisen kanssa. Fikki kerrotaan Fredin näkökulmasta, ja sen teemana on paitsi henkilöhahmojen parisuhteen myös seksuaalisuuden tarkastelu, ja fikin keskeisenä toisinkirjoittamisen keinona on erotisointi:

Kuvat piirtyivät Fredin silmien verkkokalvoille. George, hänen veljensä, identtinen kaksosensa, hänen rakastajansa istumassa Sianpäässä joku punapäinen nainen hajareisin sylissään ja isohko tuliviskilasi sekä muutama muu tyhjä lasi edessään. Punahiuksisen naisen kädet takertuneena Georgen kaulan ympärille, Georgen kasvot painautuneena lähestulkoon naisen rinnoille – (40.)

Fred ei ole aivan varma siitä, onko naista sylissään pitävä mies varmasti hänen veljensä. Hän menee sekavin mieltein asuntoonsa, jonka hän jakaa kaksosveljensä kanssa ja kysyy asiaa suoraan Georgelta tämän saavuttua kotiin. Veljen vastaus vahvistaa hänen epäilynsä, ja miehet päättävät keskustella asiasta tarkemmin aamulla. Seuraavana päivänä George on lähtenyt ja jättänyt veljelleen kirjeen, jossa hän toivoo, etteivät he näkisi toisiaan vähään aikaan vaan sopisivat asian ”vasta sitten, kun on sen aika”. Tarinan lopussa Fred jää yksin sekavien mielteidensä kanssa. (40.)

Fikin tapahtumaympäristö on kuvattu pohjatekstin mukaiseksi. Fred suuntaa Tylyahon kylässä (*Hogsmeade*) sijaitsevaan publiin, Sianpäähän (*Hog's Head*), aikomuksenaan juoda tuopillinen kermakaljaa (*Butterbeer*). Ennen sitä hän on kiinnittänyt ”ison kasan Weasleyn Welhowitsien mainoksia ympäri Tylyahoa”. Weasleyn Welhowitsit (*Weasleys' Wizard*

Wheezes) on Fredin ja Georgen perustama pilailupuoti, joka sijaitsee myös Tylyahossa. Palatessaan Sianpäästä Fred on näkemästään niin hämmentynyt, että unohtaa voivansa ”ilmiintyä” suoraan kotiovelle. Sen sijaan hän kiiruhtaa sinne ”hengitys höyryten kylmässä ilmassa”. Nähdessään asunnon makuuhuoneessa parisängyn Fred muistaa, kuinka ”hän ja George olivat useina öinä tehneet [sängyssä] aivan jotain muuta kuin pelkästään nukkuneet”. Hänen mielentilansa sekavuutta kuvastaa ajatus helpottaa omaa oloaan kirouksella: ”Hänestä tuntui myös siltä, että paras ratkaisu saada kuvat häviämään mielestään oli ottaa sauva, osoittaa sillä itseään ja lausua anteeksiantamattomista kirouksista se anteeksiantamattomin – –”. Pohjatekstissä pahin anteeksiantamaton kiros on tappokiros ”Avada Kedavra”. (40; OotP; DH.) Kertomuksen kaanonin vastaisesta parituksesta huolimatta kirjoittaja on rakentanut veljesten toiminnalle uskottavan perustan. Tämä ilmenee esimerkiksi Fredin pohtiessa syitä siihen, miksi George on voinut päätyä heterosuhteeseen:

Olihan hänen ja Georgen suhde kyllä jonkin verran ongelmainen: heidän täytyi yrittää pitää kulusseja pystyssä ja rakastaa toisiaan kunnolla salassa, omassa rauhassa. – – pystyiväthän he pienen asuntonsa ulkopuolellakin osoittamaan rakkautta naamioimalla sen pelkäksi viattomaksi veljesrakkaudeksi – – Loput hellyydenosoitukset he sitten tekivätkin asuntonsa sisällä tai muussa paikassa, jossa kukaan ei ollut näkemässä. (40.)

Nimimerkin Lallu kirjoittamassa juonellisessa fikissä *Macnairin suunnitelma* Walden Macnair tekee vaikutuksen Rabastan Lestrageen teloittamalla lohikäärmeen. Tilanteessa hän saa käsivarteensa syvän haavan taikaolennon pyrstön piikistä, mutta onnettomuus kääntyy hänen eduksensa, koska teloitusta seurannut Rabastan haluaa parantaa hänen haavansa. Kertomuksen lopussa vihjataan slash-romanssin alkamiseen kertomalla Macnairin ajatuksista: ”Walden olisi nauranut ääneen, ellei sekin olisi sattunut hänen käteensä. Suunnitelmahan oli toteutunut mitä parhaimmalla tavalla.” (17.) Fikin kaanonin vastaisuus ilmenee ainoastaan miesten välisen romanttisen suhteen virittämisessä, jonka Lallu on rakentanut uskottavasti. Pohjatekstissä Walden Macnair on kuolonsyöjä, joka työskentelee Taikaministeriössä (*the Ministry of Magic*) vaarallisten eläinten teloittajana (PoA). Myös Rabastan Lestrage kuuluu kuolonsyöjiin (GoF; OofP).

4.2 Huumori ja parodia

Aineistoon sisältyy huumori- ja parodiagenreen kuuluvia fikkejä, joissa henkilöhahmojen toiminta on kaanonin vastaista. Niitä ovat humoristiset tarinat *3 isää ja yksi äiti* (12) ja *Drakon* (36) sekä parodiat *Révolution de Drago* (28) ja *Werther-efekti* (39). Näissä kohdeteksteissä hauskuus luodaan pääasiassa henkilöhahmojen piirteitä ja tavanomaista toimintaa muutamalla tai liioittelemalla.

Nimimerkin ”hiddenben” kirjoittama episodikertomus *3 isää ja yksi äiti* muistuttaa muodoltaan kolme kertaa kun -tarinoita, mutta siinä on neljä osaa. Fikissä pohditaan, minkälaisia vanhempia *Potter*-kirjasarjan Kelmit eli James Potter, Sirius Musta, Peter Piskuilan ja Remus Lupin olisivat, jos saisivat lapsia. Pohdinnat ovat kirjottajan omaa kuvitelmaa, jonka hän on luonut pohjatekstiä tulkitsemalla. Jamesin, Siriuksen ja Peterin mietteet vaikuttavat pohjatekstiin nähden uskottavilta. James pohtii aina tienneensä, minkälainen isä hän olisi: rakastava ja hauska isä, joka opettaisi lapselleen kaikki tärkeät taidot. Sirius ei ollut koskaan tullut ajatelleeksi isyyden hyviä tai huonoja puolia eikä tiennyt, minkälainen isä hän olisi. Peter taas halusi lapsen, mutta ei naista. Lapsen hän kuvitteli voivansa opettaa itsensä kaltaiseksi, iloiseksi ja optimistiseksi. (Ks. PoA.) Sen sijaan Remuksen pohdinnat kääntävät kerronnan huumoriksi ja poikkeavat kaanonista. Hänen kerrotaan haaveilleen vaimosta, mutta koska sitä ei ollut löytynyt hän oli alkanut miettimään lapsen hankkimista. Fikki päättyy lauseeseen: ”Tulisiko Remusista hyvä äiti? Mitä luultavimminkin.” (12.) Pohjatekstissä Remus menee naimisiin Nymphadora Tonksin kanssa ja he saavat lapsen, mikä aluksi hirvittää Remusta, koska hän pelkää vahingoittavansa tätä muuttuessaan ihmissudeksi. Lopulta hän kuitenkin päättää pysyä vaimonsa rinnalla. Sekä Remuksen että Tonksin kohtaloksi koituu kuitenkin Tylypahkan taistelu, jossa he saavat surmansa. (DH.)

Nimimerkin Proserpina kirjoittamassa juonellisessa fikissä *Drakon* (36) Harry pyrkii aktiivisesti viettelemään Draco Malfoyn ja onnistuu lopussa kiristämään hänet kanssaan ulos, minkä voi tulkita viittaukseksi romanssin alkamiseen. Harryn tavoite ja toimintatapa ovat selvässä ristiriidassa Rowlingin luoman henkilöhahmon ja pohjatekstin kanssa. Siitä huolimatta kirjoittaja on onnistunut tekemään Harryn toiminnasta uskottavaa. Yksi syy tähän on se, että tarinassa käytetään vuorotellen Harryä ja Dracoa hän-kertojana. Kerronta etenee kolmena jaksena, joiden välinen ajallinen hyppäys on ilmaistu kahdella asteriksilla (**). Ensimmäinen ja viimeinen jakso kerrotaan Drakon ja toinen jakso Harryn näkökulmasta.

Draco pysyy alusta loppuun saakka hyvin pohjatekstin mukaisena. Lopussa hän alistuu Harryn tahtoon, koska on jäänyt kiinni vilpistä. (36.)

Kertomuksen tapahtumat on sijoitettu Voldemortin kuoleman jälkeiseen aikaan eli se tapahtuu *Potter*-sarjan viimeisen romaanin *Deathly Hallows* jälkeen (DH). Fikin kirjoittaja on käyttänyt runsaasti mielikuvitustaan tarinan rakentamisessa sen lisäksi, että hän on hyödyntänyt siinä pohjatekstiä.

Drakon-fikin velhomaailmassa ovat menossa ensimmäiset vapaat vaalit ja myynnissä on vaalibaskereita, jotka kertovat käyttäjälleen, ketä kannattaa äänestää. Vaalibaskeri on kirjoittajan itsensä keksimä maaginen päähine, jossa voi nähdä yhteiskunnallista satiiria vaalien alla yleisiä vaalikoneita kohtaan. Tarinan päähenkilöt tapaavat ensin kaupassa, jossa vaalibaskereita on myynnissä. Draco haluaa tietää, kuka baskerit on keksinyt, joten myyjä tarkistaa pergamenttirullasta, että niiden takana on Velhomaailman Kansanvallan Puolesta -liike. Harry ostaa Dracolle vaalibaskerin, koska tämä ei saa päätettyä ostaako sen vai ei, ja myyjä ahdistuu. Vastalahjaksi Draco vie Harryn väkisin Viistokujan (*Diagon Alley*) kalleimpaan ravintolaan, jolla on *Potter*-maailmaan sopiva, kirjoittajan keksimä nimi ”Kultainen sisulisko”. (36.)

Proserpina on keksinyt *Potter*-kirjojen pohjalta osuvia puolueiden nimiä, kuten Kaljuunat Uusjakoon, Velhomaailman Yhtenäisyys ja Hermionen perustama Samat Yhteiset Lait Kaikille, jota Harry taustoittaa Dracolle seuraavasti: ”Hän on vähän laajentanut Tylypahkan aikaista agendaansa, hän perusti SYLKP:in. Silloin aiemmin K merkitsi kotitonttuja – ja oli tietysti yhdistys, eikä puolue.” (36.) Harryn repliikki viittaa romaaniin *Goblet of Fire*, jossa Hermione perustaa Samat yhteiset lait kotitontuillekin -yhdistyksen (*Stands for the Society for the Promotion of Elfish Welfare*) puolustamaan kotitonttujen oikeuksia. Yhdistyksen lyhenne on pohjatekstissä S.P.E.W. ja Jaana Kaparin suomennoksessa S.Y.L.K.Y. (GoF; Rowling 2001.)

Draco haluaa, että hänen kannattamansa Velhomaailman Yhtenäisyys -puolue voittaa vaalit ja manipuloi vaalibaskereita muuttamalla niissä olevaa taikaa siten, että hän pääsee tavoitteeseensa. Harry ei kannata Velhomaailman Yhtenäisyys -puoluetta, koska siihen kuuluu useita entisiä kuolonsyöjiä. Hän pääsee selville Dracon toimista ja onnistuu kääntämään tilanteen omaksi voitokseen. Dracon väittäessä, että Harrylla ei ole todisteita

häntä vastaan, Harry sanoo: ”Onpas. Minä olen aurori, minä pääsen käsiksi papereihin. – – Tiedätkö, sinä voit joutua vuosiksi vankilaan. Keskellä elämäsi parhaita aikaa. Vuosiksi rikollisten ja pohjasakan keskelle.” Draco yrittää lahjoa Harryn hiljaiseksi tarjoamalla hänelle kultaa mutta yllättyy, kun Harry tahtookin lähteä hänen kanssaan ulos. Draco epäilee Harryn vitsailevan, mutta tämä väittää olevansa vakavissaan hymyillen ”outoa hymyä”. Harry toteaa silmää iskien, että ”vaalit pitää pitää uudelleen. Mutta ei kenenkään tarvitse tietää, että se olit juuri sinä.” Tämä saa Dracon taipumaan Harryn tahtoon. (36.)

Dracon kaanonin mukaisuus ilmenee esimerkiksi Harryn ihmetellessä, miksi Draco oli järjestänyt kaupassa kohtauksen ja lähes itkettänyt myyjää, Draco vastaa: ”Minä vain vaadin arvoistani palvelua ja laatua.” Kun Harry innostuu puhumaan tasa-arvosta ja heikoista huolehtimisesta, Draco haluaa poistua nopeasti pakalta: ”Voi ei. Potter alkoi käynnistyä. ’Minun pitää mennä’, Draco keskeytti.” Dracon kaanoninmukainen toiminta huipentuu fikin lopussa, kun hän myhäilee voittoa omassa kodissaan Harryn yllättäessä hänet:

Draco oli nauttimassa juhlan kunniaksi kuohuviiniä, kun joku kolkutti oveen. Kotitonttu meni luonnollisesti avaamaan, joten Dracon ei tarvinnut vaivautua, mutta hän oli hiukan utelias näkemään, kuka tulisi häntä tervehtimään. Ehkä VY:n [Velhomailman Yhtenäisyys] johtaja, Magnus McKorruptus, tulisi kiittämään häntä henkilökohtaisesti. Draco suoristi takkinsa ja valmistautui hymyilemään vaatimattomasti. (36.)

Harryn kaanonin vastaista käytöstä kuvastaa hänen suorapuheisuutensa, merkitsevät katseet, joita hän luo keskustelukumppaniinsa ja ”outo hymy”. Harry kertoo Dracolle eronneensa ”kahden vuoden seurustelun jälkeen” Weasleysta, eli pohjatekstin mukaisesta suhteestaan Ginnyyn (DH), koska tavanomaiset sukupuoliroolit eivät sovi hänelle. Draco pyytää häntä pilkallisesti kertomaan lisää, jolloin Harry vastaa: ”Voisin kertoakin, mutta sinä tiedät varmasti homoudesta jo kaiken tarpeellisen, huhuista päätellen.” Hetken kuluttua hän kysyy Dracolta suoraan: ”No, miten sinun rakkauselämäsi laita on?” Tämän seurauksena Dracolla menee tee väärään kurkkuun, jolloin Harry läimäyttää häntä velhomailmassa onnistuvan toimintatavan mukaisesti ”loitsulla selkään”. Kirjoittajan rakentamat perusteet Harryn henkilöahmon muutokselle ilmenevät Dracon ihmetellessä Harryn suorapuheisuutta. Harry kertoo tunteneensa elämänsä tyhjäksi Voldemortin kukistamisen jälkeen, mikä oli saanut hänet pohtimaan uudelleen elämänsä tarkoitusta: ”Sitten minä päätin, että tarvitsen muutosta ja ilmoittauduin vapaaehtoiseksi auroriksi vuoden pituiselle tehtävälle Intiassa. Siellä minä

aloin harrastaa joogaa ja minulla oli aikaa miettiä, ja minä löysin tasapainon.” Tämän vuoksi hän kertoo olevansa aikaisempaa itsevarmempi. (36.)

Drakon-fikissä henkilöhahmojen uskottavuutta lisää Harryn ja Dracon välinen valtataistelu, mikä on pohjatekstin mukaista. Se alkaa heti fikin alussa, kun Harry ostaa Dracolle vaalibaskerin. Se pilaa Dracon ”tähtihetken”, koska hän nauttii siitä, että saa valittaa kaupassa. Draco kokee itsensä nöyryytetyksi, minkä vuoksi hän pakottaa Harryn ottamaan vastalahjaksi lounaan: ”Väkipakolla Draco raahasi Potterin Viistokujan kalleimpaan ravintolaan ja pakotti tämän tilaamaan itselleen ruokaa.” Vaalipäivänä Harry kohtaa Dracon äänestyspaikalla ja pyytää häntä lähtemään kanssaan teelle. Draco yrittää kohteliaasti kieltäytyä, jolloin Harry puolestaan ”raahaa” hänet vastusteluista huolimatta Vuotavaan noidankattilaan (*Leaky Caldron*). Fikin lopussa Draco luulee päässeensä voitolle, kunnes Harry tulee yllättäen hänen kotiinsa kiukkuisena ja pilaa hänen tunnelmansa. (36.)

Nimimerkin Sakura kirjoittamassa fikissä *Werther-efekti* Harrystä on luotu niin kaanonin vastainen kuva, että kertomusta voi pitää parodiana. Kirjoittaja on käyttänyt parituksen lisäksi toisinkirjoittamisen keinona erotisointia. Fikin otsikko viittaa Johann Wolfgang von Goethen klassikkoteokseen *Nuoren Wertherin kärsimykset* (1774), ja parodisen sävynsä vuoksi tekstin voi tulkita ivalliseksi mukaelmaksi Goethen klassikosta. (39.) Muodoltaan fikki on Harryn mielenliikkeisiin keskittyvä tuokiokuva. Sen tapahtumat sijoittuvat *Potter*-sarjan viimeisen osan jälkeiseen aikaan, jossa Harryllä on puoliso ja lapset (DH). Siinä Harry muistelee sisäisenä monologina eroottista suhdettaan kummisetäänsä Sirius Mustaan ja opettajaansa Remus Lupiniin sen jälkeen, kun molemmat ovat kuolleet:

Sirius meni ensin. Minä tiesin, että Remus tiesi, joten yhteiseen salaisuuteemme jäivät jäljelle vain minä ja hän. Se oli tavallaan kiusallista, koska Remuksen ei olisi pitänyt tietää, minun olisi pitänyt hävetä eikä Siriuksen muisto olisi saanut tahraantua. Vaikka ei se varmaankaan ollut Siriuksen mielestä häväisyä eikä rienaamista. Oikeastaan se sopi varsin hyvin Siriuksen likaisen mustan koiran imagoon. (39.)

Mustalla koiralla tarkoitetaan fikissä Siriuksen eläinhahmoa, joksi hän osaa muuttaa itsensä, koska on animaagi (*Animagus*) (39; PoA). Harryn ajatuksissa menneisyyden romanttiset suhteet saavat nostalgisen sävyn verrattuna tarinan nykyhetkeen: ”Mutta nyt minulla on vain muistot kahdesta kauniista ja karusta. He täyttävät kaiken. On hankalaa ajatella mitään muuta, kuten Ginnyä, giniä, lapsia...” Harry kertoo olevansa Remuksen pojan, Teddyn, kummi, mikä

on pohjatekstin mukaista (DH). Kaanonin vastaisuus huipentuu Harryn tunnustaessa olleensa seksuaalisesti kiinnostunut myös Teddystä: ”Minua piinasi vastuu, jota koin hänestä, mutta myös halu, joka voimistui vuosi vuodelta hänen kasvaessaan. Ehkä se oli nostalgiaa. Onnistuin kuitenkin pitämään näppini erossa hänestä.” Fikin lopussa Harry kertoo suunnitelmistaan päättää päivänsä, koska on väsynyt elämäänsä eikä halua ”katsella sivusta, kun Sirius ja Remus temmeltävät yhdessä tuonpuoleisessa.” Loppuhuipennuksena hän toteaa, että siellä he voisivat yhdessä odotella myös Teddyn liittymistä heidän joukkoonsa. (39.)

Nimimerkin Nettie, c'est moi kirjoittamassa juonellisessa parodiafikissä *Révolution de Drago* Draco juoksee isäänsä Luciusta kohti kotinsa pihalla. Isä odottaa häntä avoimin käsivarsin, mutta Draco juokseekin käsivarsien alta äitinsä luokse, joka on ottamassa aurinkotasolla aurinkoa. Draco tunnustaa rakastavansa äitiään eikä tahdo isän tulevan heidän väliinsä. Isän saapuessa paikalle Draco tappaa hänet kuolettavalla loitsulla ”Avada Kedavra”. Tämän jälkeen äiti ja poika kävelevät sisälle käsi kädessä. (28)

Kohdetekstin ranskankielinen otsikko korostaa sen erikoisuutta, kirjoittaja on suomentanut sen fikin alla olevassa kommentissaan: ”Dracon vallankumous: ’Miksi, äitini?’” Samalla kirjoittaja kertoo, että haluaa ilmaista otsikolla, ettei fikki ole täysin *Oidipus*-myytin mukainen, missä poika surmaa isänsä ja saa äitinsä puolisoikseen. Fikin alkuteksti sisältää otsikkoa suuremman vihjeen sen sisältöön: ”pienenpieni slash (joka onkin inestistä)”. Kertomuksessa Luciuksen ja Dracon inestisuhdetta ei kuitenkaan ilmaista suoraan. Dracon juostessa isäänsä kohti häntä verrataan hauraaseen posliininukkeeseen, jonka sisälle ”tunteet ovat lukittuina.” Dracon nähdessä isänsä ”[k]atkerat ajatukset pulpahtelevat nuoremman Malfoyn mieleen, ja ne täyttävät hänen sielunsa joka sopukan, kunnes hän ei enää kestä.” Dracon äiti, Narcissa, on kuvattu fikissä hieman viekkaaksi, mikä ilmenee tilanteesta, jossa Draco lähestyy häntä isä perässään: ”Ja sitä hetkeä kolmas vaaleakutrinen hahmo - vähän saman näköinen kuin nuorin, joka juoksee - käyttää hyväkseen –”. (28.)

Fikin *Révolution de Drago* parodisuus ilmenee sen omaperäisissä sanavalinnoissa ja ilmaisuissa, jotka mahdollistavat dramaattisen aiheen etäännyttämisen tunnetasolla. Fikissä myös liioitellaan puhtasverisyydestään ylpeiden ja varakkaiden Malfoyn perheenjäsenten ulkonäköä ja toimintaa (28; GoF; OotP). Heidän kotinaan on suuri keskiaikainen kartano, jonka aurinkotasoa kannattelevat tontut. Fikin sanastoon sisältyy mainoksista tuttuja

ilmaisuja, eräänlaista ”tuotesijoittelua” ja toiminnan kuvailua, joka tuo siihen liikkeen ja kuvan yhdistävää multimodaalisuutta ja TV-mainoksen tuntua:

Lucius seisoi tummasti rajattuine, nypittyine kulmineen ja hopeisine luomineen. Ripsien matkalla sinistä mascaraa. Kauniin vetyperoksidiset hiukset hulmahtelevat – –

Draco juoksee hidastettuna Dressman-juoksuna kohti isäänsä. – –

Hän [Narcissa] kohottaa mustaksi värjättyä, täydellisesti muotoiltua kulmakarvaansa huomattaessaan liikettä sivusilmällään, ja laittaa Wiorin aurinkolasit nenänsä päähän, – – (28.)

Jälkikommentissaan kirjoittaja mainitsee, että ”Wiorit” tarkoittavat velhomaailman Dioreita. Mainoksista tuttuun sanastoon on yhdistetty runollinen kuvaus rouva Kesän ja herra Syksyn välisestä valtataistelusta, joka kääntyy lopussa syksyn voitoksi. Tämä vertautuu Dracon ja hänen isänsä väliseen kamppailuun. Kesän voi tulkita ajankohdaksi, jolloin Lucius on pitänyt poikaansa otteessaan. Fikin alussa Luciuksen hiusten ympärillä tanssivat lehdet ”kielien syksystä”. Seuraavassa kappaleessa Dracon kieli on kuin ”hiipivän syksyn ruska”, mikä vihjaa hänen tulevaan voittoonsa. Hänen annettuaan isälleen tappokirouksen ”Rouva Kesä vetäytyy hyvän häviäjän elkein, ja antaa maan vaihtaa väriskaalansa kokonaan syksyiseksi”. (28.)

4.3 Henkilöhahmon dislokaatio ja vaihtoehtoinen todellisuus

Aineistoon kuuluu useita fikkejä, joiden tapahtumat on sijoitettu vaihtoehtoiseen todellisuuteen eli ne kuuluvat AU-genreen. Tässä alatyylilajissa käytetään *Potter*-universumin henkilöhahmoja, mutta kertomuksissa ei huomioida kaikkia pohjatekstin tapahtumia oikealla tavalla, vaan niissä muutetaan jotain. *Finin* Ficcarin sanakirjan mukaan tällainen muutos voi olla esimerkiksi Remus Lupinin kuvaaminen kuolonsyöjänä. (Flawless 2014a.) AU-fikeissä käytetään samantapaista toisinkirjoittamisen keinoa kuin Jenkinsin (1992, 171) mainitsemissa henkilöhahmon dislokaatioissa, jossa pohjatekstin hahmo tai hahmot sijoitetaan esimerkiksi myyttisiin tai historiallisiin maailmoihin. Näissä teksteissä hahmon nimi ja identiteettikin saatetaan muuttaa.

Nimimerkin ”toyhto” kirjoittama *Syy ja seuraus* (47) liittyy kirjaan *Deathly Hallows* ja jatkaa Regulus Mustaan liittyvää tapahtumasarjaa, jossa hän joutuu manaliusten sieppaamaksi yrittäessään tuhota yhden hirnyrkeistä (*Horcrux*) eli esineistä, joihin Voldemort on säilönyt palan sielustaan säilyäkseen kuolemattomana. Regulus juo myrkyllistä nestettä altaasta, johon

hirnyrkki on piilotettu ja yrittää sen jälkeen sammuttaa liemen aiheuttaman polttavan janon, mutta kuolee manaliusten kynsiin. (DH.) Fikissä on käytetty henkilöhahmon dislokaatiota, sillä se kertoo tapahtumista Reguluksen kuoleman jälkeen, kun hän herää vainajien olinpaikassa. Pohjatekstissä Regulus on Harry Potterin kummisedän Sirius Mustan veli (ks. OotP).

Fikin minä-kertojana on päähenkilö Regulus, ja henkilöhahmon dislokaation lisäksi siinä on käytetty näkökulman syventämistä (*POV*). Regulus kertoo mielessään tapahtumia, jotka ovat edeltäneet hänen joutumistaan paikkaan, jota hän ei tunnista: ”Jostain syystä en kai yksinkertaisesti ollut ajatellut kuolemista. Tai totta kai, sitähan minä nimenomaan olen ajatellut viimeiset pari kuukautta, mutta vain tasan siihen pisteeseen saakka, kun se tapahtuu.” Regulus on mielestään suunnitellut kaiken tarkkaan, mutta huomaa, että suunnitelmissa ”souda, juo, kuole” on ollut aukkoja. Hän on valinnut päälleen silitetyt jästivaatteet ja kiiltonahkakengät. Hänellä on mukanaan myös kamera, jonka hän on ostanut jästi-Lontoosta. (47.)

Fikissä tuonpuoleinen maailma, johon Regulus on joutunut, kuvataan unenomaiseksi ja epätodelliseksi paikaksi. Regulus huomaa olevansa märissä vaatteissa ja kengissä, kamerakin on kastunut. Hänen suustaan on hävinnyt liemen aiheuttama polttava tunne, ja hän tietää hukkuneensa. Hänen ympärillään on nilkkoihin asti loskaa ja ilma on viileä. Sirius huutaa hänen nimeään, ja Regulus näkee Siriuksen istuvan puussa. Sirius vetää Reguluksen puuhun aivan kuten hän teki heidän ollessaan lapsia. Nyt Siriuksen käsi vain tuntuu viileältä, koska siinä ei enää kierrä veri. Sirius tarjoaa veljelleen tupakan ja ihmettelee, miksi hän on kuollut. Regulus ei osaa vastata. Hän katsoo ympärilleen ja näkee pelkkää loskaa ja laivan, joka ei näytä olevan matkalla minnekään. Hän irrottaa kenkensä, pudottaa ne loskaan ja katsoo niiden jättämiä aukkoja. Laiva on kadonnut näkyvistä ja sen aiheuttamat aallot hajoavat puunrunkoa vasten. Regulus ei tiedä syytä siihen, miksi hän on hukuttautunut. (47.) Reguluksen havaintojen ja toiminnan kuvaus antaa vaikutelman siitä, että hän on joutunut ympäristöön, jossa tavallisen maailman lainalaisuudet eivät päde. Tämä luo fikkiin hyvin surrealistisen tunnelman.

Aineiston fikit *Kolme päivää pelastukseen* (2), *Isäni* (14) ja *Lupaus* (25) on luokiteltu niiden alkutiedoissa AU-genreen. Myös *Vääräuskoinen* (8) sopii tähän alagenreen, vaikka sen tyyli-lajeiksi on kirjoitettu draama sekä angsti, ja se on lisäksi songfikki. Siinä Harry on

kuollut taistellessaan Voldemortia vastaan, mikä ei vastaa *Potter*-kirjasarjan viimeisen osan *Deathly Hallows* tapahtumia (DH). Myös *Kolme päivää pelastukseen* ja *Isäni* ovat songfikkejä, joissa on angstin tyylipiirteitä (2; 14). Näitä kaikkia AU-fikkejä yhdistää surumielinen ja synkkä tunnelma. Fikkiä *Vääräuskoinen* lukuun ottamatta niistä puuttuu myös *Potter*-tarinamaailmaan kuuluva maagisuus, ja sen tilalla on realismi.

Nimimerkin Annie Black kirjoittamassa fikissä *Kolme päivää pelastukseen* Sirius Musta hoitaa poikaystäväänsä Remus Lupinia pohjatekstin mukaisessa Pyhän Mungon taikatautien ja -vammojen sairaalassa (*St Mungo's Hospital for Magical Maladies and Injuries*). Remus on menettänyt mielenterveytensä, koska Antonin Dolohov on vienyt osan Remuksen muistista ja järjestä. Dolohov on pohjatekstissä yksi kuolonsyöjistä (ks. OotP.) Fikin alkutietojen mukaan henkilöhahmot ovat tarinassa noin 20-vuotiaita nuoria miehiä. Sirius lukee Remukselle hänen lempikirjaansa, joka on Jane Austenin *Ylpeys ja ennakkohuulo* (*Pride and Prejudice*). Tämä intertekstuaalisuus syventää fikin teemaa, joka kertoo rakastetun menettämiseen liittyvästä surusta, mistä on kyse myös Austinin romaanissa. Fikissä on lainauksia teoksesta ja niiden lisäksi Remus pohtii toistuvasti Elizabethin ja herra Darcyn välistä suhdetta ja sitä, rakastaako Elizabeth herra Darcya, vaikka kieltäytyykin menemästä naimisiin hänen kanssaan. Muistinsa menettämisen vuoksi Remus ei muista kirjan juonta, vaikka on lukenut sen monta kertaa. Hän ei muista edes sitä, että kyseessä on kansainvälinen bestseller. Tarinan intertekstuaalisuutta lisäävät The Frayn kappaleesta *Vienna* lainatut sanat, joita on lisätty fikin loppuosaan. Ne voi tulkita viittaukseksi siihen, ettei Remus kykene muistamaan hänen ja Siriuksen välistä rakkaussuhdetta: ”There’s really no way to reach me, / ‘Cause I’m already gone” (2.)

Kolme päivää pelastukseen on muodoltaan kolmiosainen episodikertomus. Siinä jaksojen välinen aikasiirtymä on ilmaistu väliotsikoilla, jotka jakavat tarinan Remus Lupinin huonoon, hyvään ja pahaan päivään. Ne ovat otsikkojensa mukaisia päiviä myös Remuksen poikaystävälle Siriukselle, jonka näkökulmasta tapahtumia tarkastellaan. Siriuksen lisäksi fikin henkilögalleriaan kuuluvat Harryn vanhemmat James ja Lily. Huonona päivänä Remus leikkaa partaansa ja saa haavan, jolloin Sirius laittaa siihen laastarin. Lily ja James tulevat katsomaan Remusta ja Siriusta, ja Sirius yrittää teeskennellä heille, että kaikki on hyvin. Remuksen hyvänä päivänä hän käy Siriuksen, Lilyn ja Jamesin kanssa baarissa. Remuksen pavana päivänä hänet löydetään kuolonsyöjien tappamana pieneltä kujalta läheltä Vuotavaa noidankattilaa. Lily ja James kertovat tiedon Siriukselle, kun hän on tuomassa Remukselle

suklaata ja kirjan. Lopussa Sirius jää Remuksen huoneeseen muistelevaan häntä ja heidän rakkaussuhdettaan. (2.)

Nimimerkin Jennea fikissä *Isäni* pohjatekstin tapahtumia on muutettu siten, että Remus Lupinin poika, Teddy Lupin, saa vasta 20-vuotiaana tietää isästään, koska tämä on jättänyt hänet kasvatusvanhempien huostaan Teddyn ollessa hyvin pieni. Myöhemmin isä on kuollut taistelussa, mutta Teddyllä ei ole kerrottu asiasta, jotta hän ei lähtisi etsimään isäänsä. (14.) Pohjatekstissä Teddyn vanhemmat Remus Lupin ja Nymphadora Tonks kuolevat Tylypahkan taistelussa, jolloin heidän vastasyntynyt poikansa jää orvoksi (DH).

Isäni on tuokiokuva ja POV-fikki, joka kerrotaan Teddyn näkökulmasta ikään kuin hänen tajunnanvirtanaan, jossa ajatukset, tunteet ja aistimukset sekoittuvat: ”Kirjeen luettua näen hänet joka paikassa. Hän seuraa minua. Hän on viereisellä kadulla. Hän on kaupassa, jossa käyn. Hän istuu jokaisessa autossa, jonka näen. Hän on kylpyhuoneeni peilissä. Hän on kaikkialla.” Päähenkilön tunteet omaa isää kohtaan vaihtuvat kertomuksen aikana vihasta ja häpeästä ihailuun ja ylpeyteen. Fikin tapahtumaympäristöstä puuttuu maagisuus, ja ainoa lause, joka paljastaa sen olevan *Harry Potter* -fikki on: ”En halunnut Rohkelikon tupaani siksi, että sinä olit siellä.” Ilman tätä lausetta kertomuksen voisi ajatella kuvaavan kenen tahansa sellaisen nuoren tunteita, joka ei ole saanut tavata vanhempansa tämän eläessä. (14.)

Isäni-fikin inspiraation lähteenä on toiminut Anssi Kelan kappale *Hakaniemen harmaa mies*, jonka sanat on kirjoitettu fikin loppuun. Laulun tunnelma vertautuu Teddyn sekavaan mielentilaan ja aistimuksiin isänsä läsnäolosta, vaikka hän tietää tämän olevan kuollut: ”Se on vain urbaania legendaa / Kummitusjuttu kukaties / Varjona ikkunoissa välähtää / Et muuten sitä nää / Hakaniemen harmaa mies.” Teddyn tajunnanvirtaan yhdistettynä laulun sanat tuovat fikin kokonaisuuteen maagisuutta, joka puuttuu varsinaisesta kertomuksesta. (14.)

Nimimerkin Codename kirjoittamassa juonellisessa kertomuksessa *Vääräuskoinen* päähenkilö Luna on menettänyt mielenterveytensä Harryn kuoleman vuoksi. Fanifiktiossa suosittuun rakastetun menettämisen teemaan liittyvä fikki on surumielistä angstia ja songfikki, jossa Apulannan kappaleen *Usko* sanat tukevat Lunan epätoivoista mielentilaa. Hän ei voi käsittää Harryn kuolemaa todeksi, ja näkee toistuvasti unia, joissa vihreä valo surmaa Harryn. Hänen kerrotaan seurustelleen Harryn kanssa viikon ajan ennen tämän kuolemaa. Luna on ollut jo

kolme vuotta sairaalassa, jossa hänet on sidottu pakkopaitaan ja josta hän yrittää karata uudelleen ja uudelleen. (8.)

Hermione haluaa olla Lunan lähellä, koska pelkää tämän tekvän itsemurhan. Sen sijaan Hermionen luokkakaveri Lavender (ks. PS) haluaa, että Hermione jättää Lunan rauhaan. Hän taikoo Hermionen tajuttomaksi ja kantaa hänet kaappiin, ettei hän voi auttaa Lunaa. Sen jälkeen hän ”ilmiintyy” pois sairaalasta. Lunan jäätyä yksin hän hourailee, että Harry saapuu ikkunasta hänen luokseen. Harry pyytää Lunaa antamaan luvan laittaa hänen käsivarteensa lääkettä, jotta hänen on helpompi kuljettaa Luna pois heidän yhteiseen kotiinsa, ja tämä suostuu Harryn pyyntöön. Tarinan lopussa hoitajat huomaavat Lunan piikittäneen itseensä yliannostuksen lääkettä ja ruiskuttavat häneen vastalääkettä. Harry katoaa vähitellen Lunan läheltä ja tämä huomaa olevansa taas sairaalan huoneessa ilman Harryä, joten hänen mielenhäiriönsä jatkuu. (8.)

Nimimerkin Millijoonan kirjoittamassa fikissä *Lupaus* päähenkilönä on *Potter*-kirjojen pahis Fenrir Harmaaselkä (ks. HBP), jonka luokse Draco saapuu pyytämään rahaa huumeisiin. Fikki on lähempänä tuokiokuvaa kuin juonellista kertomusta, koska siinä keskitytään henkilöhahmojen tunteisiin, jotka ilmenevät vuoropuhelusta. Kertomuksessa ei myöskään tapahdu muutosta alun ja lopun välillä. Fikin alkutiedoissa sen kirjoittaja kertoo saaneensa idean tarinaan TV-sarjasta *Langalla (Wire)*, joka on realistinen rikosdraamasarja, jossa selvitetään huumekauppaan liittyviä rikoksia. Fikissä velhomaaailma onkin vaihdettu rähjäiseksi laitakaupungiksi, jonka ”likaista kujaa” huumeita välittävä Fenrir astelee pää collegepuseron huppuun peitettynä. Pohjatekstin kuolonsyöjät ovat fikissä huumekauppiaita, ja Voldemort on palkattu ”hoitelemaan” Fenrir. (25.)

Lupaus-fikissä Fenrir menee ympärilleen pälyillen pienellä kujalla sijaitsevaan tyhjään asuntoon, jonka sisustukseen kuuluu virttynyt sohva ja pahvilaatikoita. Hän kutsuu sinne Dracon tekstiviestillä. Paikalle saapuva Draco kehottaa Fenririä pakenemaan jonnekin, koska ”isot kihat” ovat päässeet hänen jäljilleen ja tietävät hänen käyneen väärillä piilopaikoilla. Fenririä edes ”uusi tyyppi”, Tom Valedro eli Voldemort, ei pelota, sillä hän kertoo hoidelleensa tämän kanssa keikkoja Brightonissa: ”Se on hyvä tyyppi, fiksukin. Ja pinnaa sillä on niin pahuksen paljon. Se myi hyvää kamaa, joutui tosin siitä vankilaan viitisen vuotta sitten. Jos Potter ei pidä varaansa, on näillä kulmilla pian uusi pomo –”. (25.)

Lupa on kirjoitettu ulkopuolisen hän-kertojan näkökulmasta, jossa tapahtumien kuvaus rajoittuu henkilöhahmojen toimintaan ja vuoropuheluun. Tämä vahvistaa kertomuksen kolkkoa tunnelmaa, ja samalla lukija pääsee tarkkailemaan maailmaa pahisten silmin, mutta ikään kuin turvallisen välimatkan päästä. Henkilöhahmojen välinen luottamus ilmenee siinä, että he toivovat toisilleen hyvää, vaikka ovat molemmat tilanteessa, jossa mahdollisuudet vaihtaa elämän suuntaa vaikuttavat epätodennäköisiltä. Draco ehdottaa, että Fenrir aloittaisi alusta jossain muualla, koska vuosikin on vaihtumassa. Fenrir ei kuitenkaan usko voivansa tehdä niin, mutta hän kehottaa suorastaan isällisesti Dracoa lopettamaan huumeiden käytön, sillä hän näkee Dracon käsissä neulanpistojen jäljet. Fenrir antaa kuitenkin Dracolle rahaa. Draco tunnustaa haluavansa aloittaa alusta, mutta ei tiedä miten. Hän haluaa Fenririn menevän turvaan, koska hänestä on lohdullista ajatella, että jos hän ei onnistu, hän voi palata Fenririn luokse pyytämään rahaa tai ”kamaa”. Fenrir kysyy, aikooko Draco antaa uudenvuodenlupauksen. Draco sanoo tekevänsä sellaisen, mutta ei halua kertoa tarkemmin minkälaisen. Sitten hän lähtee ja Fenrir jää asuntoon nauramaan susimaisesti. (25.) Fikissä *Potter*-maailmasta irrotetut henkilöhahmot toimivat uskottavasti vaihtoehtoisessa todellisuudessa, johon kirjoittaja on ne sijoittanut.

4.4 Henkilökohtaistaminen ja kirjoittajan omat hahmot

Aineiston fikeissä *Miekat, keihäät ja naamiot* (3), *Kohtaaminen* (10) ja *Vaikea rakkaus suhde* (20) on kirjoittajan keksimä päähenkilö. Jenkins (1992, 171–172) käyttää nimitystä henkilökohtaistaminen toisinkirjoittamisen keinosta, jossa häivytetään fanikirjoittajan oman kokemusmaailman ja pohjatekstin välistä kuilua luomalla uusi hahmo. Tätä keinoa voidaan kutsua myös englanninkielisillä termeillä *self-insertion* tai *self-insert*, koska siinä kirjoittaja lisää itsensä tarinamaailmaan (Lehtonen 2015, 8). Kirjoittaja saattaa tehdä omasta hahmostaan idealisoidun omakuvansa eli ns. Mary Sue -hahmon. *Finfanfunin* Ficcarin sanakirjan mukaan Mary Sue -hahmo tai sen miespuolinen vastine Gary Stu ”on ylenpalttisen ihana” henkilöhahmo, joka ”saa yleensä päähenkilön voitettua omakseen” (Flawless 2014a). Fanifiktio piirissä tämäntyyppiset tarinat eivät kuitenkaan ole suosittuja, joten yleensä kirjoittajat pyrkivät välttämään liian täydellisiä omia hahmoja (Jenkins 1992, 171–172; Lehtonen 2015, 8–9).

Nimimerkin Luihuinen_89 kirjoittama juonellinen kertomus *Vaikea rakkaus suhde* (20) on aineiston kohdeteksteistä ainoa, jossa kirjoittaja viittaa henkilökohtaistamiseen fikin alkutiedoissa. Niihin on kirjoitettu ”POV: Luihuinen_89 Alias Sharon”. Fikissä käsitellään päähenkilön Sharonin näkökulmasta hänen seurustelusuhteensa päättymistä *Potter*-tarinamaailmaan kuuluvan Dennis Creeveyn kanssa. Jästisyntyinen Dennis kuuluu pohjatekstissä ja fikissä Rohkelikkoon ja hänellä on isovelji Colin (GoF; OotP). Sharon kuuluu sen sijaan Luihaisen tupaan (*Slytherin*), johon pohjatekstissä on kuulunut myös Voldemort ja monet muut noidat ja velhot, joista on tullut pahoja (ks. PS). Dennisin sukulaiset eivät hyväksy heidän suhdettaan, ja Dennisin isovelji Collin on huutanut Sharonille, koska on löytänyt hänen kirjeensä Dennisin tyynyn alta. (20.)

Fikin alussa Sharon istuu joen rannalla, kun Dennis tulee hänen luokseen. Sharon ehdottaa, että he karkaisivat yhdessä, menisivät kihloihin ja naimisiin ja hankkisivat lapsia. Dennis hämmästyty ehdotuksesta ja haluaa lopettaa suhteen. Hän on kaksi vuotta Sharonia vanhempi ja pian valmistumassa koulusta, joten tekstistä päätellen hänen ainoa syynsä kieltäytymiseen on, ettei hän halua jättää koulua kesken. Sharonia kaduttaa, että hän on halunnut mennä Luihaisen tupaan vain ollakseen samanlainen kuin oma sukunsa, koska jos hän olisi valinnut Rohkelikon, Dennisin sukulaiset saattaisivat hyväksyä hänet paremmin kuin nyt. Kertomuksen juoni etenee ilman tapahtumien syvällistä taustoittamista nopeasti dramaattiseen päätökseen, joka kuvastaa nuoren ihmisen ehdottomuutta. Dennis jättää Sharonin yksin rannalle, minkä seurauksena tämä päätyy hukuttautumaan järveen. Fikin minä-kertoja jatkaa kertomusta vielä kuoltuaankin ja tuo esille ajatuksen, että hän halusi kostaa hylkäämisen rakastetulleen ikuisella syyllisyyden tunteella: ”Aamulla kaikki ihmettelivät missä olen. – – Löysit minut järvestä ja tajusit. Minä olin koko ajan tosissani sinun kanssasi. Et voi antaa tätä itsellesi ikinä anteeksi...” (20.) Vaikka kirjoittajan luoma omakuva ei ole täydellinen Mary Sue -hahmo, kirjoittaja on rakentanut loppuratkaisun niin, että Sharon ikään kuin selviytyy tilanteesta kostonsa ansiosta voittajana, vaikka ei saa Dennisin rakkautta.

Kirjoittajien itse keksimistä päähenkilöistä idealisoiduin on nimimerkin Gil Galad luoma Hannah Snow juonellisessa fikissä *Kohtaaminen* (10). 20-vuotias Hannah on juuri valmistunut ja saanut ensimmäisen virallisen tehtävän: hänen pitäisi löytää yksi kuolonsyöjä. Fikissä ei kerrota selkeästi, mistä opinnoista Hannah on valmistunut ja hänet kuvaillaan hieman epäjohdonmukaisesti. Fikin alussa kerrotaan: ”Naisen olemuksesta huokuu itse varmuus ja toivo”. Hän on junamatkalla Lontooseen ja näkee junan ikkunasta joutsenia, jotka

tuovat hänen mieleensä Suomessa vietetyn lapsuuden. Näkymä kääntää valoisuuden yllättäen surumielisyydeksi: ”Hän ei voi ajatella niitä iloisia hetkiä nyt, koska nykyään kaikki on niin synkkää, iloisten hetkien muistelu sytyttäisi liikaa toivoa.” Kertomuksen onnellisesta lopusta vihjaa jo fikin ensimmäisessä kappaleessa tieto siitä, että Hannahia vastapäätä istuu vihreäsilmäinen mies, jonka otsassa on salaman muotoinen arpi. Päähenkilö on siis päätenyt samaan vaunuun Harry Potterin kanssa. Junassa on toinenkin *Potter*-kirjoista tuttu hahmo: ihmissusi, jolla on perhe ja jonka Hannah muistaa opettaneen häntä koulussa pari vuotta sitten. Ilmeisesti tällä henkilöahmolla tarkoitetaan Remus Lupinia (ks. PoA; DH), vaikka häneen ei enää tarinan edetessä palata. (10.)

Kohtaaminen kehittyy yllättävän sattuman johdattamana siihen, että Hannah pääsee keskusteluyhteyteen Harryn kanssa, kun hänen matkalaukkunsa putoaa lattialle ja sen tavarat leviävät laukusta ulos. Vastapäätä istuva mies ottaa yhden laukusta pudonneen valokuvan ja aloittaa keskustelun Hannahin kanssa esitellen itsensä Harry Potteriksi. Käy ilmi, että he ovat opiskelleet yhtä aikaa Tylypahkassa. Fikin lopussa juna saapuu King’s Crossin aseman laiturille yhdeksän, joka tunnetaan pohjatekstissä Tylypahkaan vievän junan lähtöpaikkana, siinä se on tarkemmin laiturin 9 $\frac{3}{4}$ (PS). Päähenkilön kannalta tapahtumat saavat onnellisen käänteen, kun Harry ehdottaa, että Hannah tulisi hänen luokseen asumaan ”Kalmahanaukio kahteen toista [sic]”, mihin Hannah luonnollisesti suostuu. (10.) Teoksessa *Order of the Phoenix* Lontoon osoitteessa Kalmanhanaukio 12 (*12 Grimmauld Place*) sijaitsee Albus Dumbledoren perustama Feeniksin kiltä (*The Order of the Phoenix*), joka pyrkii vastustamaan lordi Voldemortia ja kuolonsyöjiä (OotP). Fikissä kirjoittaja vaikuttaa yhdistäneen omaa kokemusmaailmaansa ja pohjatekstin maailmaa, ja luoneen kertomuksen, joka päättyy hänen toiveensa täyttymiseen: Harry Potterin tapaamiseen ja asumiseen hänen kanssaan.

Nimimerkin Aurélie kirjoittamassa fikissä *Miekat, keihäät ja naamiot* (3) nuori naispäähenkilö Carinae on julman kuolonsyöjän Bellatrix Lestrangen tytär vastoin pohjatekstiä, jossa Bellatrixillä ei ole lapsia (OotP; DH). Angstinen draama kertoo äidin ja tyttären välisestä valtataistelusta, mihin myös otsikko viittaa. Kertomustyypiltään fikki on tuokiokuva, jossa keskitytään Carinaen tunteisiin. Äiti päättää kaikesta tytön elämässä ja on vuoropuhelusta päätellen valinnut tälle myös puolison. Tämä ilmenee Bellatrixin lauseesta: ”Kauan saat unelmoida, mutta kun miehesi haluaa sinun tulevan, sinä menet ja pidät pääsi matalana.” Carinae ei halua alistua äitinsä tahtoon ja vastaa, ettei ole vielä naimisissa.

Bellatrix tokaisee siihen, että ”kapinan voi nujertaa, tulipalon voi tukahduttaa, väärintekijää voi rangaista. Sinä opit kyllä. Varo vain, ettei oppitunti nujerra sinua.” (3.)

Carinaen tilanne on kuvailtu lohduttomaksi. Hän istuu koko kertomuksen ajan omassa huoneessaan kuin vangittu prinsessa pahan kuningattaren hallitsemissa linnassa. Realistinen ympäristön kuvaus ikkunasta näkyvine katulamppuineen, roskatynnyreineen ja tiiliseinineen yhdistyy romanttiseen, saduista ja keskiaikaisista kertomuksista tuttuun sanastoon, jossa äiti ja tytär testaavat riidellessään ”miekkojen vahvuutta, haarniskoidensa lujuuutta” kuin ritarit. (3.)

Carinae on lukenut salaa äidiltään peiton alla kynttilän valossa Romeon ja Julian tarinan, jossa kuolema on vienyt Julialta hänen rakastettunsa. Tekstistä voi päätellä, että Carinaella ei ole omaa rakastettua: ”Ikkunasyvennykseen sovitetulla penkillä istuen tyttö mietti, miltä tuntuisi jos äkkiä komea prinssi tulisi, astuisi lätäkön yli ja veisi hänet pois.” Hän ei kuitenkaan halua ottaa äitinsä hänelle valitsemaa puolisoa. Fikin dramaattisimmassa kohdassa äiti tulee tyttären huoneeseen moittimaan ja vaatimaan häntä alistumaan tahtoonsa. Bellatrixin hahmo on kuvattu fikissä yhtä kovaksi ja taipumattomaksi kuin pohjatekstissäkin (ks. DH). Kertomuksessa käy ilmi, että Carinae on oppinut äitinsä toimintaa seuraamalla, että ”[k]uolema otti, vei pois ja tukahdutti”. Kertomuksessa ei tapahdu etenemistä, joka johtaisi ristiriidan ratkeamiseen äidin ja tyttären välillä, vaan fikki loppuu siihen, että Carinae tuntee itsensä nujerretuksi äidin vallan alla tämän poistuessa hänen huoneestaan. Kertomus päättyy lauseeseen: ”Pimeän kuningattarella täytyi olla prinsessansa. Niin kuin kuninkaalla kuningattarensa.” (3.)

5 KOHDETEKSTIT LUOVAN KIRJOITTAMISEN TUOTOKSINA

Tässä luvussa vastaan tutkielmani alussa aineistolle esittämiini kysymyksiin. Ensin esittelen kohdeteksteissä ilmenevää sosiaalista ulottuvuutta: fikeistä löytyviä viitteitä *Finin* toimintakulttuurin käytännöistä, jotka tukevat kirjoitusprosessia ja ilmentävät osallisuuden kulttuuria (ks. Jenkins 2006, 169–185; Jenkins et al. 2006, 3–4; Svinhufvud 2016, 43–49). Tämän jälkeen kokoon johtopäätökseni *Finin Harry Potter* -fandomin lukijoita kiinnostavista

kertomuksista, mikä liittyy kirjoittamisen sosiaaliseen kompetenssiin mutta myös tekstilajikompetenssiin (ks. Makkonen-Craig 2011, 71–74). Kuten totesin johdantoluvussa, diskurssikompetenssit limittyvät teksteissä niin tiiviisti toisiinsa, että niitä on vaikea käsitellä toisistaan erillisinä. Tämän takia esittelen tämän luvun ensimmäisessä alaluvussa kohdeteksteissä ilmenevän sosiaalisen kompetenssin lisäksi kertomusten suhdetta kaanoniin tekstilajin näkökulmasta eli tekstilajikompetenssia.

Tämän luvun toisessa alaluvussa kokoan johtopäätökseni kohdetekstien kongnitiivisesta ja tekstuaalisesta kompetenssista. Tähän liittyvät käytetyt ”mitä jos?” -variaatiot ja kerrontatekniikat sekä henkilöhahmojen toiminnan uskottavuus pohjatekstiin verrattuna. Samassa yhteydessä tarkastelen kohdetekstien suhdetta kaanoniin luovuuden ja omaperäisyyden näkökulmasta sekä luovuuden ilmenemistä aineistossa.

5.1 Fikkien sosiaalinen- ja tekstilajikompetenssi

Tekstilähtöisellä tutkimuksella ei ole mahdollista syventyä *Finin* kuuluvien kirjoittajien kokemukseen osallisuuden kulttuurista – sen selvittäminen vaatisi tekstianalyysin rinnalle haastattelututkimusta. Kohdetekstien alkutiedoista ja kommenteista päätellen *Finin Harry Potter* -fandomi vaikuttaa kuitenkin innostavan osallisuuden kulttuurille ominaiseen taiteelliseen ilmaisuun, jossa kynnys luovien tuotosten jakamiseen ei muodostu liian korkeaksi aloittelevalle kirjoittajallekaan.

Finin toimintaan osallistuminen näyttäisi tukevan kirjoittajan kirjoitusprosessia monella tavalla. Faniyhteisön keskusteluista, fikkihaasteista ja fikin saamasta palautteesta voi poimia ideoita kertomuksilleen. Haasteet tukevat kirjoitusprosessia myös siten, että ne auttavat asettamaan kirjoittamiselle sekä sisällöllisiä että aikataulullisia tavoitteita. Ne voivat kannustaa kirjoittamaan fikin tietynlaisella genrellä tai rakenteella, kuten songfikki tai kolme kertaa kun -tarina, jolloin kertomuksen suunnitteluun saa tietynlaisen rungon, josta voi olla apua myös fikin sisällön kehittäessä. Kohdeteksteistä peräti 29 oli kirjoitettu vastauksena johonkin haasteeseen.

Finin ohjeissa kirjoittajille suositellaan betalukijan käyttöä, ja tällä toimintatavalla näyttäisi olevan jonkin verran vaikutusta siihen, miten paljon fikki saa lukijoita. Kohdeteksteistä 18:ssa

on käytetty betalukijaa ja 12:n luetuimman fikin joukossa on kahdeksan kertomusta, jotka on esiluettu. Sen sijaan 12:een vähiten lukijoita saaneeseen fikkiin kuuluu vain kaksi kertomusta, joissa on käytetty betalukijaa. *Finin* betalukijajärjestelmä voi hyvin toimiessaan madaltaa kynnystä yksinäisen kirjoitustyön ja oman tekstin julkaisemisen välillä. Samalla se tekee kirjoitusprosessista näkyvän ja auttaa hahmottamaan, että siihen liittyy vaihteita, jotka kehittävät tuotosta eteenpäin. Esilukijan käyttäminen voi auttaa kirjoittajaa myös arvioimaan ja kehittämään omia tekstin tuottamiseen liittyviä toimintatapojaan.

Kohdetekstien saamista kommentteista päätellen *Finin* toimintakulttuuriin kuuluu osallisuuden kulttuurille ominaista epävirallista mentorointia, jossa kokeneet harrastajat tukevat aloittelijoita tekstilajiin perehtymisessä. Palautteeseen sisältyy yleensä kehuja kirjoittajalle mutta myös käytännön ohjeita yhteisön toimintatapojen ja tekstinormien noudattamisesta, kirjoitusvirheisiin liittyviä huomautuksia sekä kertomuksen sisällön kehittämisehdotuksia.

Finin asialliseen palautteen antamiseen ohjaava toimintakulttuuri voi tukea kirjoitusprosessia, koska kannustava palaute yleensä rohkaisee kirjoittamisesta kiinnostunutta harrastajaa uusien fikkien kehittämiseen ja julkaisemiseen. Kohdetekstien perusteella lukijoilta saatu palaute ei kuitenkaan ole *Finissä* kovin yleistä, sillä suurin osa aineiston fikeistä on saanut nollasta viiteen kommenttia. Yksi syy kommenttien vähäisyyteen voi tosin olla se, että aineisto on koottu fikeistä, joita internetin käyttäjät pääsevät vapaasti lukemaan: osa foorumin jäsenistä ei välttämättä rohkene antaa julkista palautetta. Eniten palautetta saaneet kohdetekstit kuuluvat aineiston luetuimpiin fikkeihin. Niiden kommentteista päätellen nämä kertomukset ovat innostaneet *Potter*-fandomin jäseniä keskustelemaan rakastamastaan tarinamaailmasta, sillä palautteissa kehuutaan pääasiassa kirjoittajan kykyä rakentaa tarinaa ja kuvata henkilöhahmoja kaanonin mukaisesti. Käyttämälläni tutkimusmetodilla ei ole ollut mahdollista selvittää sitä, saavatko kirjoittajat epäasiallista palautetta muun muassa siksi, että sivuston valvojat ja ylläpitäjät poistavat asiattomat kommentit.

Aineistossa eniten käsiteltyjä teemoja ovat fanifiktiossa suositut rakkaus ja seksuaalisuus, vanhemmuuteen, perheeseen ja sukulaisuuteen liittyvät ihmissuhteet sekä ystävyys. Myös kuolema toistuu usein kertomuksen pääsanomana, ja se liittyy jollain tavalla monien rakkautta tai perhe- ja sukulaisuussuhteita tarkastelevien fikkien juoneen. Edellisiä harvinaisempia teemoja ovat kohdeteksteissä ulkopuolisuuden tai erilaisuuden kokemus, pahuus ja maagisten taitojen harjoittelu.

Potter-tarinamaailman laaja henkilögalleria on mahdollistanut aineistossa monenlaisten henkilöhahmojen tutkimisen luovan kirjoittamisen keinoin. Kohdeteksteistä 15:ssä päähenkilöinä on joku pohjatekstin päähenkilökolmikosta: Harry, Ron tai Hermione. *Potter*-kirjasarjan sivuhenkilö on nostettu päähenkilöksi peräti 32 kertomuksessa, tosin seitsemässä fikissä päähenkilöitä on kaksi tai useampi. Kohdetekstien pääroolissa on suosittu Dracoo ja Lunaa suurin piirtein saman verran kuin päähenkilökolmikkoo. Remus, Ginny ja ihmissusi Fenrir esiintyvät kukin päähenkilönä kolmessa kertomuksessa. Neljässä fikissä päähenkilö on kirjoittajan keksimä OC-hahmo.

Kirjoittajat ovat yleensä pyrkineet laajentamaan tai syventämään henkilöhahmon tulkintaa suhteessa pohjatekstiin. Aineistossa näkyy selvästi fanien näkemys Harrysta homoseksuaalisena tai seksuaalista suuntautumistaan pohtivana hahmona. Pohjatekstissä toisiaan vihaavien Harryn ja Dracon välille on rakennettu fikeissä romansseja *Potter*-fanifiktioon kuuluvan faanonin mukaisesti. Muiden henkilöhahmojen tulkinnoissa on noudatettu pääosin kaanonia, mutta fikeissä keskitytään usein hahmojen tunne-elämään toisin kuin *Potter*-kirjoissa. Pohjatekstin tulkintaa on laajennettu erityisesti *Potter*-universumin pahisten kuvauksissa; osa kohdeteksteistä tuo pahiksista esiin inhimillisiä piirteitä, kuten herkkyyttä, hyvyttä tai väsymystä. Niissä esitetetään toisinaan myös syitä hahmojen pahuuteen.

Kohdetekstit ovat yleensä Rowlingin *Potter*-romaanien tyylipiirteiden tapaan monien eri alagenrejen yhdistelmiä. Kaikki aineiston fikit on luokiteltu draamaksi, jonka lisäksi alagenreinä on käytetty lukumääräisesti eniten tunteisiin vetoavaa angstia ja huumoria. Päähenkilön Harryn tunteisiin eläytyminen ja huumori kulkevat pohjavireinä myös Rowlingin *Potter*-kirjoissa. Muutamien fikkien alagenreksi on määritelty myös romanssi, deathfikki, parodia, vaihtoehtoinen todellisuus (AU), fluff tai mysteeri. Näistä genreistä vaihtoehtoinen todellisuus, huumori ja parodia erottuvat selkeimmin pohjatekstin vastaan tulkinnoissa. Huumori- ja parodiafikeissä henkilöhahmojen luonteenpiirteitä tai toimintaa on liioiteltu tai se on muutettu täysin kaanonin vastaiseksi. AU-genreen kuuluvia kohdetekstejä yhdistää realismi tapahtumien ja ympäristön kuvauksessa: niistä puuttuu *Potter*-universumiin kuuluva maagisuus.

Kohdetekstit edustavat fanifiktion alatekstilajina yksiosaisia one-shot-fikkejä, joiden pituutta ei ole tarkkaan rajattu ja jotka muistuttavat novellia. Fanifiktion tekstilajin joustavuudesta kertoo osaltaan se, että aineistossa tämä alatekstilajikin jakautuu kolmeen erilaiseen kertomustyyppiin, juonellisiin kertomuksiin, tuokiokuviin ja episodikertomuksiin. Aineiston 27 juonellista fikkiä etenevät kohti alussa esitetyn ongelman ratkaisua tai niiden tapahtumat johtavat muutokseen kertomuksen alun ja lopun välillä. 17 tuokiokuvassa keskitytään kuvailemaan henkilöhahmon tai -hahmojen tunteita tai mielentilaa tietyllä hetkellä. Kuudessa kohdeteksteissä on selkeisiin jaksoihin jaettu episodirakenne, jonka osissa tarkastellaan tiettyä teemaa tai tapahtumaa eri päähenkilöiden näkökulmasta tai saman henkilöhahmon silmin ajallisen siirtymän jälkeen. Episodikertomus on aineistossa selvästi oma alatekstilajinsa ja sellaiseksi olen tulkinut myös songfikin, jossa laulun sanat kertomuksen osana vaikuttavat sen muotoon ja rakenteeseen. Lisäksi yksi juonellisista kertomuksista oli kirjoitettu sadun ja yksi päiväkirjan muotoon. Fanifiktiossa käytetyt lukuisat alagenret ja alatekstilajit tutustuttavat sen lukijoita ja kirjoittajia eri tekstityyleihin ja -lajeihin, joiden tuntemus ja hyödyntäminen ovat tärkeä osa kirjoitustaitoon kuuluvaa tekstilajikompetenssia.

Kirjoittajien intertekstuaalinen varanto eli muihinkin kuin *Potter*-kirjoihin liittyvä lukemis- ja kirjoittamiskokemus kuuluu myös tekstilajikompetenssiin. Se ilmenee muutamissa kohdeteksteissä interteksutaalisina viittauksina tunnettuihin romaaneihin, joiden tapahtumat limittyvät fikin teemaan. Yhdessä fikissä itse keksityn henkilöhahmon nimi on lainattu muusta kuin *Potter*-romaanista. Yleisintä intertekstuaalisuus on songfikeissä, joissa tietyn musiikkikappaleen sanat on kirjoitettu tekstin lomaan tai sen loppuun. Laulujen sanat korostavat yleensä kertomuksen tunnelmaa ja päähenkilön tunteita. Kertomuksen sisään kirjoitettuin ne myös rytmittivät fikin rakennetta.

Aineiston luetuimmissa fikeissä kirjoittajat ovat osanneet hyödyntää sekä kirjoittamisen sosiaalista- että tekstilajikompetenssia: he ovat löytäneet fanilukijoita kiinnostavat aiheet ja niille sopivan käsittelytavan. Seitsemän luetuimman fikin joukossa on neljä kohdetekstiä, joiden pääsanomana on aineistossa yleinen rakkaus tai perheeseen ja sukulaisuuteen liittyvät ihmissuhteet. Teemaa olennaisemmaksi seikaksi lukijoita kiinnostavassa kertomuksessa nousee aineistossa kuitenkin omaperäinen aihevalinta, jonka ympärille on rakennettu monipolvinen juoni. Näissä kertomuksissa näkyikin selvästi myös kirjoittajien kognitiivinen ja tekstuaalinen kompetenssi. Yhtä kolme kertaa kun -tarinoiniin kuuluvaa episodikertomusta lukuun ottamatta luetuimmat fikit ovat juonellisia kertomuksia. Kaikkien näiden tekstien

kerronta on mielikuvia ja tunteita herättävää sekä koherenssia eli johdonmukaista ja yhteneväistä. Niitä yhdistää myös fantasiaan kuuluva maagisuus tapahtumien kuvauksessa yhtä fikkiä lukuun ottamatta, jossa pysytään arkitodellisuudessa. Kertomuksissa on suosittu pääasiassa pohjatekstin mukaista hän-kertojaa tai kaikkietietävää kertojaa. Luetuimpien fikkien tyylipiirteissä esiintyy joko surumielistä angstia tai huumoria, jotka ovat koko aineistossa yleisimmät alagenret. Niissä voi nähdä yhteneväisyyttä Rowlingin *Potter*-kirjojen kerrontatyylin kanssa, joka on sekä tunteisiin vetoavaa että humoristista. Tämä tukee näkemystä, että fanifiktioforumilla voi hioa kirjallisia taitoja ja saada varmuutta taiteelliseen ilmaisuun menestyneen kirjailijan tyyliä jäljittelemällä ja valmista tarinamaailmaa hyödyntämällä (ks. Jenkins 2006, 181–185).

Eniten lukijoita saaneiden kertomusten päähenkilöiksi tai merkittäviksi sivuhenkilöiksi on valittu henkilöhahmoja, joita on käytetty aineiston fikeissä usein: Harry, Draco, Hermione, Luna ja Ginny. Poikkeuksena on Harryn kasvattititi Petunia, joka ei esiinny aineiston muissa fikeissä. Kertomuksen saamista kommenteista päätellen kuitenkin juuri tämä epätavallinen henkilövalinta on yksi syy lukijoiden kiinnostuksen heräämiseen. Luetuimpia fikkejä yhdistää lisäksi kaanonin mukaisuus henkilöhahmojen kuvauksessa. Yhdessä kertomuksessa on käytetty pohjatekstin vastaan tulkintaa ja paritettu toistensa vihamiehet Harry ja Draco, mutta siinäkin kirjoittaja on rakentanut Harryn henkilöhahmon muutokselle juonelliset perusteet. Sen sijaan aineistossa vähiten luettujen fikkien päähenkilöt ovat pohjatekstissä vastenmielisen pahiksen roolin saaneita sivuhenkilöitä, kuolonsyöjä Bellatrix Lestrange ja ihmissusi Fenrir Harmaaselkä, tai kaanonissa vähäisen sivuosan saaneita henkilöhahmoja, Cedric Diggory ja Regulus Musta. Yhdessä fikissä päähenkilönä on kirjoittajan itsensä keksimä OC-hahmo. Tästä päätellen *Finin Potter*-fandomin jäsenet haluavat lukea ja jakaa erityisesti pohjatekstin keskeisiin hahmoihin liittyviä kertomuksia.

Aineistossa fanifiktion tekstityypit gen-, het- ja slash eivät näytä juuri vaikuttavan siihen, minkä verran fikki saa lukijoita. Kohdeteksteistä suurin osa on gen-fikkejä, kaikkiaan 28, het-fikkejä on 13 ja slash-fikkejä seitsemän. Lisäksi kahdessa kertomuksessa käsitellään sekä hetero- että homosuhdetta. Sen sijaan fanifiktion tekstinormeihin kuuluvien fikin alkutietojen selkeys näyttäisi olevan tärkeässä osassa lukijoiden kiinnostuksen herättämisessä kertomusta kohtaan. Kaikissa luetuimmissa fikeissä kertomuksen päähenkilöt on ilmoitettu jo otsikossa, alaotsikossa tai alkutietojen kohdassa ”päähenkilöt” tai ”paritukset”. Vähiten luettujen kohdetekstien alkutiedot on puolestaan kirjoitettu pääosin puutteellisesti ilman päähenkilöön

liittyviä tietoja. Niissä ei ole käytetty myöskään parituksia, joilla voi kiinnittää lukijoiden mielenkiinnon. Yleistunnelmaltaan nämä kertomukset ovat synkkiä tai realistisia. Osassa niistä tapahtumat on kerrottu epäjohdonmukaisesti, mikä vaikeuttaa kertomuksen ymmärtämistä.

5.2 Fikkien kognitiivinen ja tekstuaalinen kompetenssi

Kognitiiviseen kompetenssiin liittyvät ”mitä jos?” -variaatiot ilmenevät aineistossa erilaisina interventioina pohjatekstin mukailemisesta ja matkimisesta kohti omaperäistä uudelleen tulkintaa ja toisinkirjoittamista. Kaanonin mukainen uudelleenkirjoittaminen on kohdeteksteissä selvästi kaanonin vastaista toisinkirjoittamista yleisempää: pohjatekstiä noudattavia kertomuksia on tulkintani mukaan 33 ja kaanonin rikkovia fikkejä 17. Intervention keinoina on käytetty uudelleenkontekstualisointia ja -fokalisointia, aikajanan pidentämistä, tunteiden tehostamista, näkökulman syventämistä, genrenvaihtoa, erotisointia, henkilöhahmon dislokaatiota ja henkilökohtaistamista.

Yksinkertaisin, mutta aineistossa harvinainen, intervention keino on mukailla tiettyä pohjatekstin kohtausta, ja kirjoittaa se uudelleen omin sanoin. Tätä keinoa on käytetty fikeissä *Nuku taas kotiin* (6) ja *Perhe* (37). Interventio on voitu toteuttaa myös kirjoittamalla pohjatekstin tapahtuma tai tapahtumasarja uudelleen lisäämällä sinne omia sivujuonia ja kertomuselementtejä, kuten fikeissä *Tulella ei kannata leikkiä* (11), *Kelmien alku* (15), *Kolme anteeksiantamatonta kirousta* (19), *We live for the future* (29) ja *You can't* (44). Kaanonin mukaisen henkilöhahmon tulkintaa on saatettu myös syventää keskittymällä kuvailemaan hahmon tunteita ja ajatuksia tietyllä pohjatekstin hetkellä. Näin on tehty POV-fikeissä: *Todelliset ystävät* (4) ja *All the sacred* (23). Fikeissä *Kaunotar ja hänen hirviönsä* (7) ja *Peikkotyttö* (35) nämä keinot on yhdistetty: niissä sekä laajennetaan pohjatekstin tapahtumia että syvennetään henkilöhahmojen sisäisen maailman kuvausta.

Aineistossa edellisiä intervention keinoja yleisempi tapa muuttaa pohjatekstiä on täydentää jotain kaanonin aukkoa kokonaan uudella, itse keksityllä tapahtumasarjalla tai laajentaa sitä tausta- tai jatkokertomuksella. Nämä kertomukset ovat enimmäkseen juonellisia, ja niiden kehittäminen vaatii kirjoittajalta paitsi pohjatekstin hallitsemista myös tapahtumien

keksimistä tietyn ongelman ympärille, aiheeseen liittyvää taustatutkimusta ja henkilöhahmojen tunteisiin eläytymistä.

Kolmessa kohdetekstissä uusi kertomus on tiettyyn *Potter*-kirjaan keksitty sivujuoni: Dumbledoren ”toisenlaiset” yksityistunnit Harrylle fikissä *Taikuuden alkeet* (5), Lunan vankeudesta kertova *Ripaus* (9) ja Ronin kiinnostusta vastakkaista sukupuolta kohtaan kuvaava *Kyllä sinä vielä tajuat* (34). Useimmiten uusi kertomus on *Potter*-kirjojen henkilöhahmoja sekä ajan ja paikan ominaisuuksia hyödyntävä kaanonin mukainen tapahtumasarja, kuten *Tyttöbakteereja* (21), *Karvanopat* (27), *Uudenvuodenlupaus* (32), *Isäni ei osaa* (46) ja *Humalassa* (41). Muutamissa tämäntyyppisissä kohdeteksteissä kirjoittaja on käyttänyt mielikuvitustaan lisäämällä kertomukseen itse keksittyjä sivuhenkilöitä tai muita hahmoja, joita ovat Brindle-menninkäinen fikissä *Ystäväni, Menninkäinen* (30), Selene-täti fikissä *Rumuus* (22), opettaja Sergei Yermolov ja monet Durmstrangin koulun oppilaat fikissä *Vuoden pahin tunti* (45) ja ihmissusi Alan Phillips fikissä *Vappuaatto* (26).

Selkeistä jaksoista koostuvissa kolme kertaa kun -tarinoissa *Kiehumispiste* (42) ja *Ginny melkein tipahti* (49) kirjoittaja on myös keksinyt uusia, kaanonin mukaisia tapahtumasarjoja. Tämä kertomustyyppi on episodirakenteensa ansiosta tuotos, josta aloittelevan fiktiivisen tekstin kirjoittajan on helppo lähteä liikkeelle, koska sen kirjoittaminen ei vaadi pitkän juonen kehittelyä tai suurta henkilöhahmoihin eläytymistä. Episodikertomusta kirjoittaessa oppii kuitenkin koherenssien tekstijaksojen tuottamista tietyn teeman ympärille, aiheen rajausta sekä henkilöhahmon toiminnan kuvausta.

Osa aineiston pohjatekstiä laajentavista uusista kertomuksista on tuokiokuvia, jotka syventävät kaanoniin kuuluvan henkilöhahmon tulkintaa kuvailemalla hänen tunteitaan ja ajatuksiaan. Näihin fikkeihin kuuluvat ”*Isä, minä kuolen pian*” (13), *Ensimmäinen kohtaaminen* (16), *Itsesääli yhdistää* (18), *Loppu* (24), *Jos joskus* (31), *Sen voi kuvailla vain tunteella* (43) ja *Häivähdys lämpöä* (50). Näissä kertomuksissa korostuu kirjoittajan kyky eläytyä *Potter*-universumiin kuuluvan henkilöhahmon sisäiseen maailmaan.

Luovuus ilmenee osassa kohdetekstejä myös siten, että kirjoittajat ovat yhdistelleet pohjatekstin fantastista tarinamaailmaa ja arkitodellisuutta. Tämä näkyy esimerkiksi fikissä *Karvanopat* (27), jossa Ginny ja Hermione vierailevat jästimaailmassa ja fikissä *Jos joskus* (31), jossa kuvataan Hermionen tunteita, kun hän palaa asuntoonsa, jossa hänen

poikaystävänsä Ron toipuu kavereidensa kanssa edellisen yön juhlinnasta. Muutamista kertomuksista pohjatekstin maagisuus on jätetty kokonaan pois, ja niissä käsitellään ihmiselämään kuuluvia teemoja *Potter*-kirjoista lainattujen henkilöhahmojen välityksellä, kuten fikeissä ”*Isä, minä kuolen pian*” (13), *Rumuus* (22) ja *14. helmikuuta* (38). Näistä kaksi ensimmäistä ovat esimerkkejä vakavien teemojen käsittelystä, kun taas viimeisessä on kuvattu arkiseen yhdessäoloon liittyvää tunnelmaa.

Tekstuaaliseen kompetenssiin kuuluva päähenkilön toiminnan uskottavuus on kaanonin mukaisissa fikeissä luotu kertomalla tapahtumista päähenkilön näkökulmasta yleensä hän-kerronnalla, mutta joskus myös minä-kerronnalla. Tuokiokuvissa *All the sacred* (23) ja ”*Isä, minä kuolen pian*” (13) tunnelman kuvausta vahvistaa päähenkilön sisäinen monologi. Fikissä *Sen voi kuvailla vain tunteella* (43) on käytetty poikkeuksellisesti sinä-kerrontaa, joka lähenee tajunnanvirtatekniikkaa päähenkilön aistimusten, tunteiden ja ajatusten kuvauksessa.

Aineiston fikit, joissa on käytetty kaanonin vastaisia toisinkirjoittamisen keinoja, ovat kaikki uusia, pohjatekstin inspiroimia kertomuksia. Niissä on kaanonin mukaisia fikkejä selkeämmin nähtävissä kognitiiviseen kompetenssiin liittyvä rohkeus rikkoa totuttuja kirjoittamisen tapoja ja etsiä pohjatekstistä uusia näkökulmia. Niihin on sisällytetty usein kaanonin vastainen paritus, kuten fikeissä *Unen poika* (1), *Macnairin suunnitelma* (17), *Révolution de Drago* (28) ja *Kaunis vanha mies* (48). Tämänäyttävissä teksteissä tekstuaaliseen kompetenssiin kuuluva henkilöhahmon toiminnan uskottavuus liittyy kiinteästi valittuun kerrontatekniikkaan, joka on yleensä hän-kerronta päähenkilön tai päähenkilöiden näkökulmasta mutta joskus myös kaikkietävä kertoja. Yhdessä fikissä näkökulmaa on vahvistettu päähenkilön sisäisellä monologilla ja yhdessä tajunnanvirtatekniikalla. Varsin usein henkilöhahmojen toiminta on muutettu kaanonin vastaiseksi huumorin keinoin, kuten fikeissä *3 isää ja yksi äiti* (12), *Varmuus on parasta* (33) ja *Werther-efekti* (39). Niissä kirjoittajat ovat hyödyntäneet tekstuaalisen kompetenssin lisäksi selkeästi myös tekstilajikompetenssia.

Omaperäinen kaanonin vastaisuus näkyy aineistossa myös toisinkirjoittamisena, jossa muutetaan pohjatekstin todellisuutta ja faktoja. Tätä keinoa on käytetty synkkätunnelmaisissa fikeissä *Kolme päivää pelastukseen* (2), *Vääräuskoinen* (8), *Lupaus* (25) ja *Isäni* (14). Fikki *Syy ja seuraus* (47) poikkeaa aineiston muista kohdeteksteistä siten, että sen tapahtumat on sijoitettu päähenkilön kuoleman jälkeiseen aikaan, tuonpuoleiseen.

Kaanonin vastaisiin fikkeihin sisältyy kolme kertomusta, joiden päähenkilönä on kirjoittajan keksimä OC-hahmo: *Miekat, keihäät ja naamiot* (3), *Kohtaaminen* (10) ja *Vaikea rakkaus suhde* (20). Niissä kirjoittajan omaa kokemusmaailmaa on yhdistetty pohjatekstiin ottamalla kertomuksen sivuhenkilöt *Potter*-tarinamaailmasta ja lainaamalla sieltä jotain myös tapahtumaympäristöön.

Fikeissä *Révolution de Drago* (28) ja *Kaunis vanha mies* (48) omaperäisyys ilmenee pohjatekstin tyylistä selkeästi poikkeavana kirjoitustyylinä. Niistä ensimmäisessä on mainoksista tuttuja ilmaisuja ja runollisia kielikuvia, jotka tuovat tekstiin liikkeen ja kuvan yhdistävää multimodaalisuutta. Toisessa kertomuksessa on käytetty tunteellisia ilmaisuja ja lyhyitä lauseita, jotka on sijoitettu omille riveille siten, että fikki on muodoltaan kuin runo.

Kahdessa kaanonin vastaisessa kertomuksessa on hyödynnetty hyvin monipuolisesti kirjallisia taitoja. Niiden kehittäminen on vaatinut pohjatekstin tuntemukseen perustuvaa henkilöhahmojen ja tapahtumaympäristön kuvausta, monipolvisen juonen kehittelyä sekä hahmojen ajatuksiin ja tunteisiin eläytymistä, mutta myös juonellisten perusteiden rakentamista henkilöhahmojen toiminnalle, joka ei ole pohjatekstin mukaista. Keskeisenä vastaan tulkinnan keinona on käytetty kertomusten päähenkilöiden seksuaalisuuden tarkastelua kaanonin vastaisessa parituksessa. Nämä kohdetekstit ovat humoristinen *Drakon* (36) ja angstinen *Vasta sitten kun on aika* (40). *Drakon*-fikissä kirjoittaja on käyttänyt mielikuvitustaan muun muassa rakentamalla pääjuonen itse keksimänsä maagisen päähineen, vaalibaskerin, ympärille ja lisäämällä kertomukseen *Potter*-kirjojen tyyliin sopivaa sanastoa. Näissä fikeissä on nähtävissä selvästi kognitiivisen ja tekstuaalisen kompetenssin lisäksi myös tekstilajikompetenssi eli tekstilajin ja alagenren ominaisuuksien hyödyntäminen.

Aineiston monipuolisuus osoittaa, että uusien kertomusten kehittäminen faniyhteisön arvostaman kulttuurituotteen pohjalta voi innostaa hyvin erilaisiin ja omaperäisiin kirjallisiin tuotoksiin. Erilaiset genrekokeilut ja erityisesti pohjatekstin vastaan tulkinta vaativat rohkeutta heittäytyä leikkimään henkilöhahmoilla ja tarinamaailmalla. Kaikille yhteisön jäsenille tutun pohjatekstin interventio voi madaltaa kynnystä tähän suuntaan muun muassa siksi, että henkilöhahmot mielletään ikään kuin yhteiseksi omaisuudeksi kansantarinoiden tapaan. Parhaimmillaan tämäntyyppinen kirjoittaminen vapauttaa luovuutta, mikä on edellytys fiktiivisen tekstin kirjoittajana kehittymiselle. Suosittu tarinamaailma ja sen mahdollisuuksien

tutkiminen todennäköisesti myös ylläpitävät intoa kirjoittamiseen, koska tunnettua pohjatekstiä käyttämällä teksteilleen saa fanifiktiofoorumilla lukijoita.

6 PÄÄTÄNTÖ

Tutkielmassani olen analysoinut luovan kirjoittamisen tuotoksina viittäkymmentä noin 13–25-vuotiaan nuoren kirjoittamaa suomenkielistä one-shot-fikkiä. Olen kerännyt aineiston *Fin*-foorumin *Harry Potter* -fandomiin kuuluvasta Godrickin notko -osastosta, jonka kertomukset ovat vapaasti luettavissa ja ikärajaltaan 11-vuotiaille ja sitä nuoremmille sallittuja. Tutkimusnäkökulmani on perustunut kokonaisvaltaiseen kirjoittamiskäsitykseen, johon kuuluvista osa-alueista olen kiinnittänyt huomiota kirjoittamisen luovuuteen, prosessiin, tekstilajin tuottamiseen ja sosiaaliseen toimintaan (ks. Svinhufvud 2016). *Finin Harry Potter* -fandomia olen tarkastellut osallisuuden kulttuurina, joka on noussut keskeiseksi käsitteeksi media- ja tekstitaitojen tutkimuksessa viime vuosikymmeninä (ks. Jenkins 2006, 169–185; Jenkins et al. 2006, 3–4).

Olen käyttänyt kertomusten sisällön analyysiä kohdetekstien samankaltaisuuksien ja poikkeavuuksien hahmottamiseen. Kohdetekstien analysointiin olen soveltanut äidinkielellä kirjoittamisen kompetenssimallia (ks. Makkonen-Craig 2011) huomioimalla sosiaalisen kompetenssin eli kirjoituskulttuurin, jonka piirissä tekstit ovat syntyneet sekä fanifiktio tekstilajin ja -normien mukaisen tekstilajikompetenssin. Näillä keinoilla olen selvittänyt, miten *Finin* toimintaan osallistuminen tukee kirjoitusprosessia ja minkälaiset kertomukset kiinnostavat *Finin Harry Potter* -fandomin lukijoita. Lisäksi olen analysoinut kohdetekstien kognitiivista ja tekstuaalista kompetenssia: fikeissä käytettyjä intervention keinoja, kerronnan näkökulmaa sekä tapahtumaympäristön ja henkilöhahmojen kuvausta suhteessa pohjatekstiin. Näitä asioita tutkimalla olen vastannut kysymyksiin, minkälainen suhde kohdeteksteillä on pohjatekstiin ja miten luovuus ja omaperäisyys ilmenevät aineistossa.

Finin toimintaan osallistuminen näyttäisi tukevan kirjoittajan kirjoitusprosessia monella tavalla: kertomuksen ideoinnissa, sisällöllisten ja aikataulullisten tavoitteiden asettamisessa, omien toimintatapojen arvioinnissa ja palautteen saamisessa. Tekstilähtöinen tutkimusmetodi

ei kuitenkaan sovellu osallisuuden kulttuurin toimintatapojen syvälliseen tarkasteluun, vaan se vaatisi tekstianalyysin rinnalle haastattelututkimusta. Sen sijaan käyttämäni menetelmä osoitti, että fanifiktio kertomusten kirjoittamisessa hyödynnetään monenlaista kielitajua ja taitoa eli kirjoittamisen kompetensseja.

Potter-tarinamaailman laaja henkilögalleria oli mahdollistanut aineistossa monenlaisten henkilöhahmojen tutkimisen luovan kirjoittamisen keinoin. Aineiston fikeissä päähenkilöinä oli usein joku pohjatekstin päähenkilökolmikosta: Harry, Ron tai Hermione. Pohjatekstin sivuhenkilö oli nostettu päähenkilöksi kaikkiaan 32 kertomuksessa, tosin seitsemässä fikissä päähenkilöitä oli kaksi tai useampi. Kirjoittajat olivat yleensä pyrkineet laajentamaan tai syventämään henkilöhahmon tulkintaa suhteessa pohjatekstiin. Aineistossa näkyi selvästi fanien näkemys Harrysta homoseksuaalisena tai seksuaalista suuntautumistaan pohtivana hahmona. Kaanon oli laajennettu erityisesti *Potter*-universumin pahisten kuvauksissa ja etsitty näistä hahmoista inhimillisiä piirteitä.

Aineiston kaikki kohdetekstit olivat one-shot-fikkejä, joka on novellia muistuttava fanifiktion alatekstilaji. Suurin osa fikeistä oli juonellisia kertomuksia ja vähän yli puolet tuokiokuvia, joissa keskityttiin kuvailemaan henkilöhahmon tunteita tai mielentilaa tietyllä hetkellä. Yhdessä juonellisessa fikissä oli käytetty sadun ja yhdessä päiväkirjan muotoa. Joukossa oli myös kuusi selkeistä jaksoista koostuvaa episodikertomusta, jotka luokittelin omaksi alatekstilajiksi. Sellaiseksi tulkitsin myös tietyn musiikkikappaleen inspiroimat songfikit, jotka saattoivat olla joko juonellisia kertomuksia tai tuokiokuvia.

Tekstilajikompetenssi näkyi aineistossa aiheeseen sopivan alagenren valintana. Kohdetekstit olivat yleensä Rowlingin *Potter*-romaanien tyylipiirteiden tapaan monien eri alagenrejen yhdistelmiä. Kaikki aineiston fikit oli luokiteltu draamaksi, jonka lisäksi genreinä oli käytetty eniten tunteisiin vetoavaa angstia ja huumoria. Muutamien fikkien alagenreksi oli määritelty myös romanssi, deathfikki, parodia, vaihtoehtoinen todellisuus (*AU*), fluff tai mysteeri. *AU*-genre, huumori ja parodia erottuivat selkeimmin pohjatekstin vastaan tulkinnoissa. Huumori- ja parodiafikeissä henkilöhahmojen luonteenpiirteitä tai toimintaa oli liioiteltu tai se oli muutettu täysin kaanonin vastaiseksi. *AU*-genreen kuuluvista fikeistä oli jätetty pois *Potter*-universumiin kuuluva maagisuus. Tekstilajikompetenssi näkyi aineistossa jonkin verran myös intertekstuaalisina viittauksina tunnettuihin romaaneihin. Yleisintä intertekstuaalisuus oli

songfikeissä, joissa tietyn musiikkikappaleen sanat oli kirjoitettu tekstin lomaan tai sen loppuun.

Aineiston luetuimpia fikkejä yhdisti kaanonin mukainen henkilöhahmojen ja tapahtumaympäristön kuvaus. Niistä yhdessä kertomuksessa oli käytetty pohjatekstin vastaan tulkintaa ja paritettu toistensa vihamiehet Harry ja Draco, mutta kirjoittaja oli rakentanut Harryn henkilöhahmon muutokselle selkeät juonelliset perusteet. Eniten lukijoita saaneiden kertomusten tyylipiirteissä oli yhteneväisyyttä Rowlingin *Potter*-kirjojen kanssa, joiden kerronta on sekä tunteisiin vetoavaa että humoristista. Niiden tapahtumien kuvauksessa oli hyödynnetty yleensä myös fantasiaan kuuluvaa maagisuutta. Lisäksi luetuimpia kertomuksia yhdisti omaperäinen aihevalinta, monipolvinen juoni sekä mielikuvia ja tunteita herättävä koherenssi kerronta. Niiden kirjoittamisessa tekijät olivat hyödyntäneet paitsi sosiaalista- ja tekstilajikompetenssia myös kognitiivista ja tekstuaalista kompetenssia. Näistä kertomuksista päätellen menestyneen kirjailijan tyyliä jäljittelemällä ja valmista tarinamaailmaa hyödyntämällä voi hioa kirjallisia taitoja ja saada varmuutta taiteelliseen ilmaisuun (ks. Jenkins 2006, 181–185).

Kognitiivinen kompetenssi ilmeni kohdeteksteissä erilaisina interventioina pohjatekstin mukailemisesta ja matkimisesta kohti omaperäistä uudelleen tulkintaa ja toisinkirjoittamista. Kaanonin mukainen uudelleenkirjoittaminen oli selvästi kaanonin vastaista toisinkirjoittamista yleisempää. Tekstuaaliseen kompetenssiin kuuluvaa henkilöhahmon toiminnan uskottavaa kuvausta vaadittiin erityisesti fikeissä, joissa oli kaanonin vastaista tulkintaa. Se oli ratkaistu yleensä käyttämällä hän-kerrontaa päähenkilön näkökulmasta. Intervention keinoina oli käytetty uudelleenkontekstualisointia ja -fokalisointia, aikajanan pidentämistä, tunteiden tehostamista, näkökulman syventämistä, genrenvaihtoa, erotisointia, henkilöhahmon dislokaatiota ja henkilökohtaistamista.

Aineistossa yleisin tapa muuttaa pohjatekstiä oli täydentää sitä uudella, itse keksityllä tapahtumasarjalla. Pitkien juonellisten kertomusten keksiminen oli vaatinut kirjoittajalta muun muassa pohjatekstin hallitsemista, tapahtumien kehittämistä tietyn ongelman ympärille, taustatutkimusta ja henkilöhahmojen tunteisiin eläytymistä. Muutamissa kertomuksissa oli kirjoittajan luomia OC-hahmoja. Yhdessä fikissä kirjoittaja oli käyttänyt mielikuvitustaan kehittämällä pääjuonen itse keksimänsä maagisen esineen ympärille ja lisäämällä kertomukseen omaa *Potter*-kirjojen tyyliin sopivaa sanastoa. Tuokiokuvamaiset uudet

kertomukset keskittyivät kuvailemaan kaanoniin kuuluvan henkilöhahmon tunteita ja ajatuksia, ja niissä korostui kirjoittajan kyky eläytyä *Potter*-universumiin kuuluvan henkilöhahmon sisäiseen maailmaan.

Osassa kohdetekstejä kognitiivinen ja tekstuaalinen kompetenssi ilmenivät rohkeina kokeiluina, joissa henkilöhahmojen toiminta oli kaanonin vastaista tai niissä oli muutettu pohjatekstin todellisuutta ja faktoja. Niihin oli sisällytetty usein kaanonin vastainen paritus, joka oli vaatinut juonellisten perusteiden rakentamista, jotta henkilöhahmojen toiminta vaikutti uskottavalta. Kahdessa kohdetekstissä omaperäisyys ja luovuus ilmenivät pohjatekstin tyylistä selkeästi poikkeavana kirjoitustyylinä: toisessa oli liikkeen ja kuvan yhdistävää multimodaalisuutta ja toinen muistutti tunteellisine ilmaisuineen ja lyhyine lauseineen runoa.

Fanifiktio tutustuttaa sen lukijoita ja kirjoittajia moniin alagenreihin ja -tekstilajeihin, joiden tuntemus ja hyödyntäminen kehittävät kirjoitustaidossa keskeistä tekstilajikompetenssia. Erilaiset genrekokeilut ja pohjatekstin vastaan tulkinta vaativat rohkeutta heittäytyä leikkimään henkilöhahmoilla ja tarinamaailmalla. Tämäntyyppinen kirjoittaminen kuitenkin vapauttaa luovuutta ja siten tukee fiktiivisen tekstin kirjoittajana kehittymistä. Kaikille yhteisön jäsenille tutun pohjatekstin interventio voi madaltaa kynnystä tähän suuntaan muun muassa siksi, että henkilöhahmot mielletään ikään kuin yhteiseksi omaisuudeksi kansantarinoiden tapaan. Suosittu tarinamaailma ja sen mahdollisuuksien tutkiminen todennäköisesti myös ylläpitävät intoa kirjoittamiseen, koska tunnettua pohjatekstiä käyttämällä teksteilleen saa lukijoita.

Aineistoni monipuolisuus oli yllättävää ottaen huomioon, että fiktit oli kerätty yhdestä *Finin* osastosta rajaamalla haku one-shot-fikkeihin, jolloin ulkopuolelle jäivät monet fanifiktio alatekstilajit, kuten ficletit ja jatkotarinat sekä monet fanifiktiossa käytetyt alagenret ja fandomit. Tarkkoja rajoja kaihtavana ja joustavana tekstilajina fanifiktio näyttäisikin tarjoavan moninaiset mahdollisuudet fiktiivisen tekstin kirjoittajana kehittymiseen. Aineiston fiktit oli julkaistu vuosien 2007 ja 2009 välisenä aikana, jolloin *Finin Potter*-fandomiin osallistuminen oli tämänhetkiseen tilanteeseen verrattuna aktiivisempaa. Tämän jälkeen tekstilajeissa ja -tyyleissä on luultavasti tapahtunut muutoksia.

Itselleni fanifiktioon perehtyminen avasi uusia näkökulmia *Potter*-kirjoihin ja lisäsi kiinnostusta niiden lukemiseen. Aineistoa analysoidessani minuun teki vaikutuksen nuorten kirjoittajien kyky eläytyä erilaisten henkilöhahmojen tunteisiin ja ajatuksiin. Uskon, että fanifiktiota voidaan hyödyntää paitsi kirjoittamisen opetuksessa myös kirjallisuuden opetuksessa ja harrastamisessa keinona tutkia tarinamaailmaa ja herättää keskustelua. Hyvät fiktit paitsi viihdyttävät ja tarjoavat ajattelemisen aihetta myös auttavat lukijaa käsittelemään omia tunteitaan ja lisäävät ymmärrystä erilaisia ihmisiä ja heidän toimintaansa kohtaan aivan kuten kirjallisuus yleensä.

Tällä hetkellä suomenkielinen fanifiktio jakautuu moneen eri fandomiin, minkä voi todeta tarkastelemalla esimerkiksi *Finin* osastoja sekä *Fanfiction*- ja *AO3*-sivustoja. Lisäksi sitä julkaistaan useilla kansainvälisillä fanifiktiosivustoilla, blogipalveluissa ja verkkoalustoilla, joissa valtakielenä on englanti. Tämä vaikeuttaa todennäköisesti sekä suomenkielisten fanifiktioyhteisöjen muodostumista että lukijoiden tavoittamista, ja nämä molemmat seikat tarvitaan, jotta harrastajien mielenkiinto kirjoittamista kohtaan pysyy yllä. Pohdinnan arvoista olisi miettiä, voisiko suomen kielellä kirjoittavia harrastajia koota yhteen ohjelmistoratkaisulla, jonka toiminnot vastaisivat monipuolisuudeltaan suosittujen kansainvälisten sivustojen toimintoja.

Fanikulttuuri perustuu vapaaehtoisuuteen, joten sitä on vaikea ohjata ulkoapäin. Peruslähtökohta fanifiktioyhteisöjen syntymiselle on kiehtova pohjateksti, joka innostaa paitsi lukemaan myös tutkimaan tarinamaailman mahdollisuuksia. Suomenkielisen fanifiktion elinehto vaikuttaa olevan lisäksi kirjallisuus, jota on saatavana myös suomen kielellä. Toisaalta fanifiktioharrastuksessa tulee huomioida tekijänoikeuksiin liittyvät asiat. Joka tapauksessa suomenkieliseen fanifiktioon liittyvää tietoa tulee jakaa, jotta kiinnostusta harrastusta kohtaan voidaan lisätä.

LYHENTEET

CoS: Chamber of Secrets
 DH: Deathly Hallows
 GoF: Goblet of Fire
 HBP: Half-Blood Prince
 OotP: Order of the Phoenix
 PoA: Prisoner of Azkaban
 PS: Philosopher's Stone

LÄHTEET

Primaarilähteet

Fanifiktiokertomukset

- Ameijoa 2008. *Unen poika*. [= 1].
<https://www.finfanfun.fi/index.php?topic=4678.msg71113#msg71113> (11.2.2020).
- Annie Black 2008. *Kolme päivää pelastukseen*. [= 2].
<https://www.finfanfun.fi/index.php?topic=4115.msg68071#msg68071> (11.2.2020).
- Aurélie 2008. *Miekat, keihäät ja naamiot*. [= 3].
<https://www.finfanfun.fi/index.php?topic=6464.msg107579#msg107579> (11.2.2020).
- Bebe 2008. *Todelliset ystävät*. [= 4].
<https://www.finfanfun.fi/index.php?topic=5092.msg78124#msg78124> (11.2.2020).
- Ben eneth 2008. *Taikuuden alkeet*. [= 5].
<https://www.finfanfun.fi/index.php?topic=4247.msg66084#msg66084> (11.2.2020).
- Chikyro 2008. *Nuku taas kotiin*. [= 6].
<https://www.finfanfun.fi/index.php?topic=3967.msg61304#msg61304> (11.2.2020).
- Codename 2008a. *Kaunotar ja hänen hirviönsä*. [= 7].
<https://www.finfanfun.fi/index.php?topic=3673.msg57185#msg57185> (11.2.2020).
- Codename 2008b. *Vääräuskoinen*. [= 8].
<https://www.finfanfun.fi/index.php?topic=5484.msg85460#msg85460> (11.2.2020).
- Fiorella 2008. *Ripaus ylellisyyttä*. [= 9].
<https://www.finfanfun.fi/index.php?topic=5343.msg85987#msg85987> (11.2.2020).

Gil Galad 2008. *Kohtaaminen*. [= 10].

<https://www.finfanfun.fi/index.php?topic=6696.msg112277#msg112277> (11.2.2020).

Hedwigg 2008. *Tulella ei kannata leikkiä*. [= 11].

<https://www.finfanfun.fi/index.php?topic=5481.msg85434#msg85434> (11.2.2020).

hiddenben 2009. *3 isää ja yksi äiti*. [= 12].

<https://www.finfanfun.fi/index.php?topic=8453.msg156147#msg156147> (11.2.2020).

iittaliia 2009. *"Isä, minä kuolen pian"*. [= 13].

<https://www.finfanfun.fi/index.php?topic=9355.msg179175#msg179175> (11.2.2020).

Jennea 2008. *Isäni*. [= 14]. <https://www.finfanfun.fi/index.php?topic=5990.msg96380#msg96380> (11.2.2020).

Joiku 2008. *Kelmien alku*. [= 15].

<https://www.finfanfun.fi/index.php?topic=4643.msg70545#msg70545> (11.2.2020).

Lallu 2008a. *Ensimmäinen kohtaaminen*. [= 16].

<https://www.finfanfun.fi/index.php?topic=4579.msg70093#msg70093> (11.2.2020).

Lallu 2008b. *Macnairin suunnitelma*. [= 17].

<https://www.finfanfun.fi/index.php?topic=4606.msg70390#msg70390> (11.2.2020).

Liz 2007. *Itsesääli yhdistää*. [= 18].

<https://www.finfanfun.fi/index.php?topic=2711.msg42128#msg42128> (11.2.2020).

Lozku 2008. *Kolme anteeksiantamatonta kirousta*. [= 19].

<https://www.finfanfun.fi/index.php?topic=6854.msg115387#msg115387> (11.2.2020).

Luihuinen_89 2008. *Vaikea rakkaus suhde*. [= 20].

<https://www.finfanfun.fi/index.php?topic=5168.msg79378#msg79378> (11.2.2020).

Maya 2008. *Tyttöbakteereja*. [= 21].

<https://www.finfanfun.fi/index.php?topic=8140.msg148027#msg148027> (11.2.2020).

Maya 2009. *Rumuus on ikkunan edessä*. [= 22].

<https://www.finfanfun.fi/index.php?topic=8450.msg156083#msg156083> (11.2.2020).

miisa 2008. *All the sacred things Today don't mean a thing*. [= 23].

<https://www.finfanfun.fi/index.php?topic=6042.msg97586#msg97586> (11.2.2020).

Millijoona 2008a. *Loppu*. [= 24].

<https://www.finfanfun.fi/index.php?topic=7815.msg141005#msg141005> (11.2.2020).

Millijoona 2008b. *Lupaus*. [= 25].

<https://www.finfanfun.fi/index.php?topic=7180.msg123092#msg123092> (11.2.2020).

Millijoona 2008c. *Vappuaatto*. [= 26].

<https://www.finfanfun.fi/index.php?topic=7005.msg118924#msg118924> (11.2.2020).

- neiti Rosemary Grant 2007. *Oliks meillä karvanopat?* [= 27].
<https://www.finfanfun.fi/index.php?topic=279.msg1025#msg1025> (11.2.2020).
- Nettie, c'est moi 2008. *Révolution de Drago: "Pourquoi, ma mère?"* [= 28].
<https://www.finfanfun.fi/index.php?topic=4297.msg66484#msg66484> (11.2.2020).
- nichaila 2008. *We live for the future.* [= 29].
<https://www.finfanfun.fi/index.php?topic=5610.msg88165#msg88165> (11.2.2020).
- Nukkemestari 2009. *Ystäväni, Menninkäinen.* [= 30].
<https://www.finfanfun.fi/index.php?topic=8488.msg156984#msg156984> (11.2.2020).
- Picca 2007a. *Jos joskus.* [= 31].
<https://www.finfanfun.fi/index.php?topic=2601.msg38973#msg38973> (11.2.2020).
- Picca 2007b. *Uudenvuodenlupaus.* [= 32].
<https://www.finfanfun.fi/index.php?topic=3265.msg50461#msg50461> (11.2.2020).
- Picca 2007c. *Varmuus on parasta.* [= 33].
<https://www.finfanfun.fi/index.php?topic=2987.msg46039#msg46039> (11.2.2020).
- Picca 2008a. *Kyllä sinä vielä tajuat.* [= 34].
<https://www.finfanfun.fi/index.php?topic=3970.msg61381#msg61381> (11.2.2020).
- Picca 2008b. *Peikkotyttö takkutukka.* [= 35].
<https://www.finfanfun.fi/index.php?topic=4980.msg75703#msg75703> (11.2.2020).
- Proserpina 2007. *Drakon politikon.* [= 36].
<https://www.finfanfun.fi/index.php?topic=2152.msg32598#msg32598> (11.2.2020).
- raato 2007. *Perhe.* [= 37].
<https://www.finfanfun.fi/index.php?topic=1556.msg21789#msg21789> (11.2.2020).
- Reincarnate 2009. *14. helmikuuta.* [= 38].
<https://www.finfanfun.fi/index.php?topic=8901.msg167325#msg167325> (11.2.2020).
- Sakura 2008. *Werther-efekti.* [= 39].
<https://www.finfanfun.fi/index.php?topic=7361.msg128048#msg128048> (11.2.2020).
- Scarlett 2008. *Vasta sitten, kun on aika.* [= 40].
<https://www.finfanfun.fi/index.php?topic=3549.msg55119#msg55119> (11.2.2020).
- Snapu on Pyörylä 2008a. *'Humalassa, minäkö?'* [= 41].
<https://www.finfanfun.fi/index.php?topic=5506.msg86049#msg86049> (11.2.2020).
- Snapu on Pyörylä 2008b. *Kiehumispiste.* [= 42].
<https://www.finfanfun.fi/index.php?topic=7390.msg128939#msg128939> (11.2.2020).

Snapu on Pyörylä 2008c. *Sen voi kuvailla vain tunteella*. [= 43].
<https://www.finfanfun.fi/index.php?topic=6259.msg102886#msg102886> (11.2.2020).

ssatine 2007. *You can't change your destiny*. [= 44].
<https://www.finfanfun.fi/index.php?topic=1206.msg13979#msg13979> (11.2.2020).

Taki 2008. *Vuoden pahin tunti*. [= 45].
<https://www.finfanfun.fi/index.php?topic=5773.msg91744#msg91744> (11.2.2020).

toyhto 2009a. *Isäni ei osaa leikata kalkkunaa*. [= 46].
<https://www.finfanfun.fi/index.php?topic=8742.msg163363#msg163363> (11.2.2020).

toyhto 2009b. *Syy ja seuraus*. [= 47].
<https://www.finfanfun.fi/index.php?topic=9375.msg179791#msg179791> (11.2.2020).

Viwiél Singóllo 2007. *Kaunis vanha mies*. [= 48].
<https://www.finfanfun.fi/index.php?topic=165.msg543#msg543> (11.2.2020).

Wallen 2007. *3 kertaa, kun Ginny melkein tipahti luudanvarrelta*. [= 49].
<https://www.finfanfun.fi/index.php?topic=1680.msg24294#msg24294> (11.2.2020).

yhy 2008. *Häivähdys lämpöä*. [= 50].
<https://www.finfanfun.fi/index.php?topic=3332.msg51425#msg51425> (11.2.2020).

Kaunokirjallisuus

Rowling, J.K. 1997. *Harry Potter and the Philosopher's Stone*. [= PS]. London: Bloomsbury.

Rowling, J. K. 1998a. *Harry Potter and the Chamber of Secrets*. [= CoS]. London: Bloomsbury.

Rowling, J.K. 1998b. *Harry Potter ja viisasten kivi*. (*Harry Potter and the Philosopher's Stone*, 1997.) Suom. Jaana Kapari. Helsinki: Tammi.

Rowling, J. K. 1999a. *Harry Potter and the Prisoner of Azkaban*. [= PoA]. London: Bloomsbury.

Rowling, J. K. 1999b. *Harry Potter ja salaisuuksien kammio*. (*Harry Potter and the Chamber of Secrets*, 1998.) Helsinki: Tammi.

Rowling, J. K. 2000a. *Harry Potter and the Goblet of Fire*. [= GoF]. London: Bloomsbury.

Rowling, J. K. 2000b. *Harry Potter ja Azkabanin vanki*. (*Harry Potter and the Prisoner of Azkaban*, 1999.) Helsinki: Tammi.

Rowling, J. K. 2001. *Harry Potter ja liekehtivä pikari*. (*Harry Potter and the Goblet of Fire*, 2000.) Helsinki: Tammi.

Rowling, J.K. 2003. *Harry Potter and the Order of the Phoenix*. [= OotP]. London: Bloomsbury.

Rowling, J.K. 2004. *Harry Potter ja feeniksin kilta*. (*Harry Potter and the Order of the Phoenix*, 2003.) Suom. Jaana Kapari. Helsinki: Tammi.

Rowling, J.K. 2005. *Harry Potter and the Half-Blood Prince*. [= HBP]. London: Bloomsbury.

Rowling, J.K. 2006. *Harry Potter ja puoliverinen prinssi*. (*Harry Potter and the Half-Blood Prince*, 2005.) Suom. Jaana Kapari. Helsinki: Tammi.

Rowling, J.K. 2007. *Harry Potter and the Deathly Hallows*. [= DH]. London: Bloomsbury.

Rowling, J.K. 2008. *Harry Potter ja kuoleman varjelukset*. (*Harry Potter and the Deathly Hallows*, 2007.) Suom. Jaana Kapari-Jatta. Helsinki: Tammi.

Sekundaarilähteet

Alton, Anne Hiebert 2009 (2003). Playing the Genre Game: Generic Fusions of the Harry Potter Series. Teoksessa *Critical Perspectives on Harry Potter*. Ed. Elizabeth E. Heilman. New York: Routledge, 199 – 224.

Apo, Satu 1998. Kertomusten sisällön analyysi. Teoksessa *Kvalitatiivisen aineiston analyysi ja tulkinta*. Toim. Klaus Mäkelä. Helsinki: Gaudeamus, 62–80.

Archive of Our Own. <https://archiveofourown.org/> (22.1.2020).

Black, Rebecca W. 2009. Online Fan Fiction and Critical Media Literacy. *Journal of Computing in Teacher Education* 26:2, 75–80.

Carabella Lëralondîr 2020. Finin ylläpitotiimi + poissaolot. <https://www.finfanfun.fi/index.php?topic=4497.msg69032#msg69032> (19.3.2020).

Driscoll, Catherine 2006. One True Pairing: The Romance of Pornography and the Pornography of Romance. Teoksessa *Fan fiction and fan communities in the age of the Internet: new essays*. Ed. Hellekson, Karen & Kristina Busse. Jefferson, North Carolina: McFarland & Company, 79–96.

Fanfiction. <https://www.fanfiction.net/> (22.1.2020).

Finfanfun. <https://www.finfanfun.fi/> (29.1.2020).

Firdilien 2008. Disclaimer eli vastuuvapaus. <https://www.finfanfun.fi/index.php?topic=3964.0> (17.3.2020).

Flawless 2014a. Ficcarin sanakirja. <https://www.finfanfun.fi/index.php?topic=38895.0> (31.1.2020).

Flawless 2014b. Ficin kirjoittamisesta. <https://www.finfanfun.fi/index.php?topic=38895.0> (10.10.2019).

Flawless 2017. Finfanfunin säännöt. <https://www.finfanfun.fi/index.php?topic=45826.0> (10.10.2019).

Illusia 2014a. Godrickin notko. Ohjeita osastolle. <https://www.finfanfun.fi/index.php?topic=38905.0> (20.1.2020).

Illusia 2014b. Hunajaherttua. Ohjeita osastolle. <https://www.finfanfun.fi/index.php?topic=38909.0> (31.1.2020).

Illusia 2014c. Pimeyden voimat. Ohjeita osastolle. <https://www.finfanfun.fi/index.php?topic=38907.0> (31.1.2020).

Ikonen, Teemu 2008. Tarina ja juoni. Teoksessa *Kirjallisuudentutkimuksen peruskäsitteitä*. Toim. Outi Alanko-Kahiluoto & Tiina Käkälä-Puumala. Helsinki: Suomalaisen Kirjallisuuden Seura, 183–205.

Haavisto, Helena 2018. ”Severus Snape as a leading man in a romance novel?” *Romanssiromaanin, goottilaisen romaanin ja feministisen pornon lajipiirteet Harry Potter -fanifiktiossa*. Suomen kirjallisuuden pro gradu -tutkielma. Tampereen yliopisto. <https://trepo.tuni.fi/handle/10024/103632> (24.1.2020).

Harkema, Oona 2017. *Fanikirjoittajat ja lainatut maailmat. Tutkimus fanifiktioyhteisön jäsenistä ja heidän kirjoittamistaan teksteistä Harry Potter -romaanisarjan ja elokuvien pohjalta*. Kirjallisuuden pro gradu -tutkielma. Itä-Suomen yliopisto. https://epublications.uef.fi/pub/urn_nbn_fi_uef-20170399/urn_nbn_fi_uef-20170399.pdf (24.1.2020).

Heilman, Elizabeth E. & Trevor Donaldson 2009 (2003). From Sexist to (sort-of) Feminist: Representations of Gender in the Harry Potter Series. Teoksessa *Critical Perspectives on Harry Potter*. Ed. Elizabeth E. Heilman. New York: Routledge, 139–162.

Hellekson, Karen & Kristina Busse (ed.) 2006. *Fan fiction and fan communities in the age of the Internet: new essays*. Jefferson, North Carolina: McFarland & Company.

Ihonen, Maria 2004. Lasten ja nuorten fantasian kerronnalliset keinot. Teoksessa *Fantasiaan monet maailmat*. Toim. Kristian Blomberg, Irma Hirsjärvi & Urpo Kovala. Helsinki: BTJ Kirjastopalvelu, 76–96.

Jenkins, Henry 1992. *Textual Poachers: Television Fans & Participatory Culture*. New York: Routledge.

Jenkins, Henry 2006. *Convergence Culture: Where Old and New Media Collide*. New York: New York University Press.

Jenkins, Henry, Katie Clinton, Ravi Purushotma, Alice J. Robinson, & Margareth Weigel 2006. *An occasional paper on digital media and learning. Confronting the Challenges of Participatory Culture: Media Education for the 21st Century*. Illinois: The MacArthur Foundation. <https://files.eric.ed.gov/fulltext/ED536086.pdf> (3.2.2020).

- Kallionpää, Outi 2017. *Uuden kirjoittamisen opetus – osallistavaa luovuutta verkossa*. Scriptum Creative Writing Research Journal 1/2017. Väitöskirja. Jyväskylä: Jyväskylän yliopisto. <https://jyx.jyu.fi/dspace/bitstream/handle/123456789/52704/scriptumOuti.pdf?sequence=1> (3.2.2020).
- Kaplan, Deborah 2006. Construction of Fan Fiction Character Through Narrative. Teoksessa *Fan fiction and fan communities in the age of the Internet: new essays*. Ed. Hellekson, Karen & Kristina Busse. Jefferson, North Carolina: McFarland & Company, 134–152.
- Karpovich, Angelina I. 2006. The Audience as Editor: The Role of Beta Readers in Online Fan Fiction Communities. Teoksessa *Fan fiction and fan communities in the age of the Internet: new essays*. Toim. Hellekson, Karen & Kristina Busse. Jefferson, North Carolina: McFarland & Company, 171–188.
- Karasti, Iina 2016. *Fan fiction Suomessa ”Fan fiction on mahtava leikkikenttä, jossa kaikki on sallittua ja mahdollista.”* Yhteisöpedagogikoulutuksen opinnäytetyö. Nuorisoalan tutkimus- ja kehittämiskeskus Juvenia. Mikkelin ammattikorkeakoulu. http://www.theseus.fi/bitstream/handle/10024/117319/Opiskelija_Karasti.pdf?sequence=1&isAllowed=y (29.1.2020).
- Kauppinen, Anneli 2011. Lukiolaisten tekstimaisemat ja kieliasenteet – kyselytutkimuksen satoa. Teoksessa *Lukiolaisten äidinkieli. Suomen- ja ruotsinkielisten lukijoiden opiskelijoiden tekstimaisemat ja kirjoitustaitojen arviointi*. Toim. Anneli Kauppinen, Hanna Lehti-Eklund, Henna Makkonen-Graig & Riitta Juvonen. Suomalaisen Kirjallisuuden Seuran toimituksia 1304, Tiede. Helsinki: Suomalaisen Kirjallisuuden Seura, 303–383.
- Klink, Flourish & Elizabeth Minkel, 2016. Five Tropes Fanfic Readers Love (And One They Hate). *Fansplaining*. <https://www.fansplaining.com/articles/five-tropes-fanfic-readers-love-and-one-they-hate> (19.2.2020).
- Leppänen, Sirpa 2004. Jokaisessa meissä asuu pieni toisin kirjoittaja: Tekstuaalinen interventio lukemisen ja kirjoittamisen opetuksessa. Teoksessa *Hiiden hirveä hiihtämässä: hirveä(n) ihana kirjoittamisen opetus*. Toim. Pasi Jääskeläinen & Minna-Riitta Luukka. Äidinkielen opettajain liiton vuosikirja XLVIII. Helsinki: Äidinkielen opettajain liitto 2004, 123–144.
- Leppänen, Sirpa 2008. Kouluikäisten fanifiktio: *Populaarikulttuurin uudelleenkirjoitusta*. Teoksessa *Nuoret kielikuvassa: koululaisten kieli 2000-luvulla*. Toim. Sara Routarinne & Tuula Uusi-Hallila. Helsinki: Suomalaisen Kirjallisuuden Seura, 191–209.
- Leppänen, Sirpa 2009. Playing with and Policing Language Use and Textuality in Fan Fiction. Teoksessa *Internet Fictions*. Ed. Ingrid Hotz-Davies, Anton Kirchhofer & Sirpa Leppänen. Newcastle upon Tyne: Cambridge Scholars Publishing, 62–83.
- Lehtonen, Sanna 2015. Writing Oneself into Someone Else’s Story. Experiments with Identity and Speculative Life Writing in Twilight Fan Fiction. *Fafnir: Nordic Journal of Science Fiction and Fantasy Research*. 2(2). 7–18. <http://journal.finfar.org/articles/316.pdf> (24.1.2020).

Makkonen-Craig, Henna 2011. Kirjoittajan kompetenssit ja äidinkielellä kirjoittaminen. Teoksessa *Lukiolaisten äidinkieli. Suomen- ja ruotsinkielisten lukijoiden opiskelijoiden tekstimaiset ja kirjoitustaitojen arviointi*. Toim. Anneli Kauppinen, Hanna Lehti-Eklund, Henna Makkonen-Craig & Riitta Juvonen. Suomalaisen Kirjallisuuden Seuran toimituksia 1304, Tiede. Helsinki: Suomalaisen Kirjallisuuden Seura, 62–88.

Neme 2014. Sivukartta - Mitä kaikkea FinFanFun pitää sisällään? <https://www.finfanfun.fi/index.php?topic=39172.0> (20.1.2020).

Paajanen, Inka 2019. ”Ihanaa, että joku pitää Suomen ficcaajien hukkuvia päitä pinnalla” – suomalaisten fanifiktioharrastajien asenteet suomenkielistä fanifiktiota ja sen kirjoittajia kohtaan. Suomen kielen maisterintutkielma. Jyväskylän yliopisto. <https://jyx.jyu.fi/bitstream/handle/123456789/64228/URN%3aNB%3afi%3ajyu-201905272831.pdf?sequence=1&isAllowed=y> (22.1.2020).

Pugh, Sheenagh 2005. *The Democratic Genre. Fan fiction in a literary context*. Glasgow: Seren.

Sheltrown, Nicholas 2009 (2003). Harry Potter’s World as a Morality Tale of Technology and Media. Teoksessa *Critical Perspectives on Harry Potter*. Ed. Elizabeth E. Heilman. New York: Routledge, 47–64.

Silén, Sannariikka 2012. ”Everything is possible in fan fiction”: the thrill of rewriting and reading according to Finnish fan fiction buffs. Englannin kielen pro gradu -tutkielma. Jyväskylän yliopisto. <https://jyx.jyu.fi/dspace/handle/123456789/40165> (23.1.2020).

Sinisalo, Johanna 2004. Fantasia lajityyppinä ja kirjailijan työvälineenä. Teoksessa *Fantasian monet maailmat*. Toim. Kristian Blomberg, Irma Hirsjärvi & Urop Kovala. Helsinki: BTJ Kirjastopalvelu, 11–31.

Svinhufvud, Kimmo 2016 (2007). *Kokonaisvaltainen kirjoittaminen*. Helsinki: Art House.

Tieteen termipankki 2020. Kirjallisuudentutkimus. <https://tieteentermipankki.fi/wiki/Kirjallisuudentutkimus> (24.2.2020).

Waters, Darren 2004. Rowling backs Potter fan fiction. *BBC News* 27.5.2004. <http://news.bbc.co.uk/2/hi/entertainment/3753001.stm> (24.1.2020).

Pikkarainen, Nina 2012. ”Amazing! This is just like magic!” Magia-motiivin ilmenemismuodot ja funktiot J. K. Rowlingin Harry Potter -romaanisarjassa ja siitä käydyssä julkisessa keskustelussa. Kirjallisuuden pro gradu -tutkielma. Itä-Suomen yliopisto. https://epublications.uef.fi/pub/urn_nbn_fi_uef-20120331/urn_nbn_fi_uef-20120331.pdf (24.1.2014).

Pimenova, Daria 2009. Fan Fiction: Between Text, Conversation and Game. Teoksessa *Internet Fictions*. Ed. Ingrid Hotz-Davies, Anton Kirchhofer & Sirpa Leppänen. Newcastle upon Tyne: Cambridge Scholars Publishing, 44–61.

Viitanen, Leena 2008. *Fanifiktio kirjallisuutena eli kuinka koulukiusaajasta tuli seksikäs sankari*. Yleisen kirjallisuustieteen pro gradu -tutkielma. Tampereen yliopisto.

Wienker-Piepho, Sabine 2004a. Kansantarinat ja folklore fantasia maaperänä. Teoksessa *Fantasian monet maailmat*. Toim. Kristian Blomberg, Irma Hirsjärvi & Urop Kovala. Helsinki: BTJ Kirjastopalvelu, 32–55.

Wienker-Piepho, Sabine 2004b. Potter-demonologia: fantasiaa vai kunnon tutkimusta? Teoksessa *Fantasian monet maailmat*. Toim. Kristian Blomberg, Irma Hirsjärvi & Urop Kovala. Helsinki: BTJ Kirjastopalvelu, 99–127.

Wilson, Melissa 1996. *Dr. Merlin's Guide to Fan Fiction*.

<http://web.archive.org/web/20010405192015/http://missy.reimer.com/library/guide.html> (2.3.2020).

LIITE

Kohdetekstien sisällön analyysi

Nro	Tekijä, aika	Otsikko	Ikäraja, genre, tekstilaji	Paritus, henkilö-hahmot (päähenkilö alleviivattu)	Beta	Luki-jamää rä (19.12. 2019)	Tiivistelmä	Teema
1	Ameijoa 02.05.2008	Unen poika	K-11, draama, [slash]	<u>Harry</u> / Draco, Kalkaros, Lipetiti, Hermione, Ron	Ei	1578	Harry on kävelemässä Hagridin mökille, kun Draco Malfoy kaataa hänet hankeen ja pilkkaa häntä. Seuraavan kerran Draco pilkkaa häntä Kalkaroksen liemitunnilla. Harry herää yöllä hikisenä unestaan, jossa hän on nähnyt pojan, jolla on tutut silmät ja vartalo. Hän pohtii, onko hän homo. Professori Lipetitin tunnilla Harry joutuu Dracon parina opettelemaan tainnuttamista. Kumpikaan pojista ei suostu antamaan toisen kirotta itseään ja he joutuvat jälki-istuntoon. He joutuvat purkittamaan lientä Kalkaroksen varastohuoneessa. Liemipurkit putoavat lattialle ja räjähtävät poikien päälle. Heidän hortoillessa pitkin varastoa Harryn katse osuu Dracon silmiin. Seuraavana yönä Harry näkee taas unen pojasta ja tajuaa herättyään, että unen pojalla on Draco Malfoyn kasvot. Hän näkee Dracon aamiaisella ja tajuaa olevansa tähän rakastunut. Yhtenä päivänä Harryn ollessa kirjastossa Draco ilmestyy hyllyjen välistä hänen eteensä ja suutelee häntä. Harry tavoittaa Dracon lopulta tähtitornista katsomasta tähtiä ja heidän suhteensa alkaa.	Rakkaus, rakastuminen
2	Annie Black 28.03.2008	Kolme päivää pelastukseen	K11, angst, deathfic, draama, AU, kind of romance, songfic, [kolme kertaa kun -tarina].	<u>Sirius</u> / Remus, Lily, James	Pikkumyy	2024	Sirius hoitaa mielenterveytensä menettänyttä Remus Lupinia. Antonin Dolohov on vienyt osan Remuksen muistista ja järjestä. Remuksen huono, hyvä ja paha päivä. Keskustelevat kirjasta Ylpeys ja ennakkoluulo, joka on Remuksen lempiteos. Kertoo Remuksen huonon, hyvän ja pahan päivän tapahtumat. Huonona päivänä Remus leikkaa partaansa ja saa haavan. Sirius laittaa siihen laastarin. Lily ja James tulevat katsomaan Remusta ja Siriusta ja Sirius yrittää esittää heille, että kaikki on hyvin. Remuksen hyvänä päivänä hän käy Siriuksen, Lilyn ja Jamesin kanssa baarissa. Hänen pahana päivänään hänet on löydetty kuolonsyöjien tappamana pieneltä kujalta läheltä Vuotavaa noidankattilaa. Lily ja James kertovat tiedon Siriukselle, kun hän on tuomassa Remukselle suklaata ja kirjan. Sirius jää Remuksen huoneeseen muistelemaan häntä ja heidän rakkaussuhdettaan.	Rakkaus, rakastetun menettäminen
3	Aurélie 04.09.2008	Miekat, keihäät ja naamiot	S, draama, angst	Ei, Bellatrix, <u>Carinae</u> [OC], kotitonttu	Ei	1214	Carinae istuu huoneessaan ja tuntee olevansa loukussa. Hän haaveilee prinssistä, joka tulisi hakemaan hänet pois ja muistelee Romeon ja Julian tarinaa ja sitä, että kuolema oli vienyt Julialta hänen rakastettunsa. Hän on oppinut, että kuolema vie pois, ottaa ja tukahduttaa, mutta inhoo sitä, koska hänen äitinsä [Bellatrix] ajattelee niin. Carinae kuulee äidin liikkuvan alakerrassa ja lyövän nyrkkiään pöytään. Hän kuulee äitinsä tulevan hänen huonettaan kohti ja tönäisevän kotitontun seinää vasten. Tultuaan huoneeseen Bellatrix käy Carinaen kanssa keskustelun, jonka mukaan äiti päättää kaikesta tytön elämässä, myös puolisosta. Carinae muistuttaa kuitenkin, ettei ole vielä naimisissa. Bellatrix vastaa siihen, että ”kapinan voi nujertaa, tulipalon voi tukahduttaa, väärintekijää voi rangaista”. Carinae tuntee itsensä nujerretuksi äidin vallan alla.	Perhesuhteet, äiti–tytönsuhde, valtataistelu
4	Bebe 03.06.2008	Todelliset ystävät	S, draama	Ei, <u>Luna</u>	Ancka	1577	Luna muistelee ystäviään ja katselee huoneensa kattoa, johon muodostuu heidän kuvansa sekä sana ”ystävyyss”. Kattoon piirtyy Neville, Ginny, Harry, Hermione ja Ron. Hän suree Albuksen kaartin hajoamista, koska hän on tuntenut olevansa siinä tarpeellinen ryhmän jäsen. Hän toivoo, että saisi auttaa taas ystäviään.	Ystävyys
5	Ben eneth	Taikuuden	S, draama	<u>Harry</u> /Albus	Ei	1873	Albus Dumbledore antaa Harrylle yksityistunteja ja haluaa näyttää hänelle maailman sellaisena	Rakkaus,

	08.04.2008	alkeet		Dumbledore, Ron, Hermione			kuin hän sen näkee. Harry menee rehtorin työhuoneeseen, josta Albus johdattaa hänet linnan pimeään pihamaan kautta KIELLETTYYN metsään. Harry on rakastunut Albuksen voimaan, valtaan ja viisauteen, mutta ei kerro tätä hänelle suoraan. Metsässä Albus näyttää maailmansa ja kysyy Harryltä, näkeekö tämä valon. Harry ajattelee, että Albus on valo ja menettää tajuntansa. Albus ottaa hänet käsivarsilleen.	rakastuminen
6	Chikyro 17.03.2008	Nuku taas kotiin	S, draama, raapale, [songfic]	Ei, Harry, Remus	Ei	1610	Remus Lupin lohduttaa Harrya Sirius Mustan kuoleman jälkeen, kun tuska repii heidän molempien sydämiä. Bellatrixin nauru kuuluu vielä linnan käytävillä. Hän on tappanut serkkunsa Siriuksen.	Kuolema
7	Codename 16.02.2008	Kaunotar ja hänen hirviönsä	K11, romance, draama, angst, songfic, deathfic, het	Remus /Nymphadora Tonks, Dolohov, Bellatrix	Ei	2359	Remuksen ja Tonksin tarina heidän kuolinhetkestään heidän hautajaisiinsa. Kuolonsyöjä Dolohov surmaa Remuksen Tylypahkan taistelussa ja kuolonsyöjä Bellatrix surmaa hänen puolisonsa Tonksin. Fikissä vuorottelevat kuvaukset taistelusta ja takaumat, joissa kuvaillaan Remuksen ja Tonksin rakastumista, mikä vertautuu kaunotar ja hirviö -tarinaan. Muut löytävät Tonksin ja Remuksen linnan lattialta kuolleina taistelun jälkeen. Heidät asetetaan yhteiseen arkkuun, missä he pitävät toisistaan kiinni ja viedään hautaan.	Rakkaus, ikuinen rakkaus
8	Codename 01.07.2008	Väärä-uskoinen	K11, draama, angst, songfic, [het]	Harry/Luna, Hermione, Lavender, parantajat	Vipza	1622	Luna on menettänyt mielenterveytensä Harryn kuoleman jälkeen. Hän on kuollut taistelleensa Voldemortia vastaan. Luna ei voi uskoa Harryn kuolemaa todeksi, ja hän näkee tapahtuneesta tilanteesta toistuvasti unia. Niissä vihreä valo surmaa Harryn. Luna on ollut jo kolme vuotta sairaalassa, missä hänet on sidottu pakkopaitaan. Hän yrittää karata uudelleen ja uudelleen. Hermione haluaa olla Lunan lähellä, koska pelkää tämän tekevän itsemurhan. Lavender haluaa, että Hermione jättää Lunan rauhaan. Lavender taikoo Hermionen tajuttomaksi ja kantaa hänet kaappiin, ettei hän voi auttaa Lunaa. Sen jälkeen Lavender poistuu. Lunan jäätyä yksin Harry saapuu ikkunasta hänen luokseen ja haluaa viedä hänet pois heidän yhteiseen kotiinsa. Hän pyytää Lunaa antamaan luvan laittaa hänen käsivarteensa lääkettä, jotta häne on helpompi kuljettaa hänet turvaan. Luna suostuu Harryn pyyntöön. Parantajat huomaavat Lunan saaneen yliannostuksen lääkettä ja ruiskuttavat häneen vastalääkettä. Harry katoaa vähitellen Lunan läheltä ja hän huomaa olevansa taas sairaalan huoneessa ilman Harryä, joten hänen mielenhäiriönsä jatkuu. Hän ei edelleenkään usko Harryn olevan kuollut.	Rakkaus, rakastetun menettäminen
9	Fiorella 20.06.2008	Ripaus ylellisyyttä	K11, draama, [gen]	Ei, Luna, Narcissa, Bellatrix, Lucius, Garrick Ollivander, Matohäntä, Leswyn, Travers,	Ei	12 608	Luna on herra Ollivanderin kanssa vankina Malfoyn kellarissa, kun hänellä alkavat kuukautiset. Hän uskaltautuu tunnustamaan Ollivanderille ongelmansa ja tämä kehottaa häntä pyytämään apua. Lunaa nolottaa, mutta Ollivander ilmoittaa hänen olevan kipeä ja pyytää jotain naista huolehtimaan hänestä. Matohäntä hakee Leswyn paikalle ja he pyytävät lopulta Bellatrixin katsomaan Lunaa. Tämä pyytää päästä kylpyhuoneeseen. Bellatrix antaa hänelle kidutusloitsun, mutta suostuu lopulta viemään Lunan yläkertaan siinä pelossa, että hän kuolee, minkä vuoksi he eivät voisi enää kiristää hänen isäänsä kuolleella tyttärellä. Luna viedään Luciuksen ja Narcissan luokse ja Narcissa osoittaa hänelle äidillistä huolenpitoa ja vie hänet kylpyhuoneeseen peseytymään. Narcissa vie Lunan likaiset vaatteet pesuun ja antaa hänen lainata niiden tilalle omia vaatteitaan. Narcissa antaa Lunalle myös valkoisia kangassuikaleita ja sidevyön. Hän antaa hänelle myös syötävää ja kampa hänen hiuksensa hellästi. Lopulta Bellatrix vie Lunan takaisin tyrmään. Siellä hän makoilee tyytyväisenä puhdasta pellavaa ja silkkiä ihoaan vasten ja tuntee sisimmässään löytäneensä ”äidin”, joka asuu yläkerran huoneissa.	Vanhemmuusäidillinen huolenpito
10	Gil Galad 18.09.2008	Kohtaaminen	S, draama, [gen]	Ei, Harry, Hannah Snow (Sointu) [OC]	Ei	1059	20-vuotias Hannah Snow (Sointu) on juuri valmistunut ja saanut ensimmäisen virallisen tehtävän, hänen pitäisi löytää yksi kuolonsyöjä. Hän on junamatkalla Lontooseen ja samassa junassa istuu hänen entinen opettajansa Harry Potter, jonka hän on tavannut viimeksi kaksi vuotta sitten. Hannah näkee junan ikkunasta joutsenia, jotka tuovat hänen mieleensä lapsuuden Suomessa, mutta kauniit muistot saavat hänet alakuloiseksi. Hannahin matkalaukku putoaa lattialle ja sen tavarat leviävät laukusta ulos. Harry ottaa yhden laukusta pudonneen valokuvan ja aloittaa keskustelun Hannahin kanssa. Selviää, että hän on Harryn entinen oppilas. Junan saavuttua Kingcrossin asemalle Harry ehdottaa, että Hannah tulisi hänen luokseen asumaan. Hannah suostuu ehdotukseen.	Ystävyys

11	Hedwigg 01.07.2008	Tulella ei kannata leikkiä	S, draama [kolme kertaa kun -tarina, gen]	Ei, <u>Ginny</u> , <u>Ron</u> , <u>Charlie</u> , Arthur	Tunne- limyy- rä	1364	Arthur Weasley on kuollut tulipalossa kaksi päivää sitten noin 70-vuotiaana ja Ginny, Ron ja Charlie muistelevat tuleen liittyviä tilanteita menneisytydessään. Ginny muistelee sitä, kun hän käytti ensimmäisen kerran hormipulveria. Hän oli ihmetellyt, kun hänen isoveljensä olivat kadonneet liekkeihin ja luullut, että he paloivat. Arthur oli opettanut hänelle, miten jauhetta käytetään. Seuraavana päivänä Ginny oli kokeillut samaa vehnäjäuholla, astunut palavaan takkaan ja saanut pahat palovammat. Charlie muistelee ensimmäistä työpäiväänsä lohikäärmeenkesyttäjänä. Lohikäärme oli puhaltanut lieskoja häntä kohti ennen kuin hän oli saanut taltutettua sen. Ron muistelee, kuinka hän pelkäsi Harryn puolesta kolmivelhoturnajaisissa, kun tämä väisteli sarvipyrstön lieskoja ja Ron ajatteli hänen kuolevan. Kaikki kolme ajattelevat, että tulella ei kannata leikkiä.	Kuolema, kuoleman vaara
12	hiddenben 20.01.2009	3 isää ja yksi äiti	S, draama, voimaton humour, [gen]	Ei, <u>Kelmit</u> , <u>James</u> , <u>Sirius</u> , <u>Peter</u> , <u>Remus</u>	Ei	1373	James on aina tiennyt, minkälainen isä hän olisi. Hän olisi rakastava ja hauska isä, joka opettaisi lapselleen kaikki tärkeät taidat ja temput. Sirius ei ollut tullut koskaan ajatelleeksi isyyden hyviä tai huonoja puolia. Hän ei tiennyt, minkälainen isä hän olisi. Peter ajatteli omaa lasta aina huokaillessaan, koska hän halusi lapsen, mutta ei naista. Naiset valittivat kaikista, mutta lapsen hän voisi opettaa itsensä kaltaiseksi, iloiseksi ja optimistiseksi. Remus ei tiennyt, halusiko hän lapsen. Kauan aikaa sitten hän oli haaveillut vaimosta, mutta koska sitä ei ollut löytynyt hän oli alkanut miettimään lapsen hankkimista. Remuksesta tulisi mitä luultavammin hyvä äiti.	Vanhemmuus
13	iittaliia 21.03.2009	”Isä, minä kuolen pian”	S, draama	Ei, lääkäri tai sairaanhoitaja, <u>Luna</u> , Lunan isä	Ei	2723	Lunalla on pahanlaatuinen aivokasvain. Hän makaa sairaalan vuoteessa ja tietää kuolevansa pian, mutta on kuitenkin aivan tyyni. Häntä hoitava sairaanhoitaja tai lääkäri ihmettelee hänen tyyneyttään. Luna vastaa, että kaikki kuolevat joskus. Sairaanhoitaja tai lääkäri ymmärtää, että Luna ei halua taistella kasvainta vastaan, koska se vain pitkittäisi hänen kipujaan ja kuolemaansa, mutta hän ei kuitenkaan halua kuolla niin, ettei ehdi hyvästellä ketään. Lunan isä tulee sairaalahuoneeseen ja Luna kertoo hänelle voimakkaalla ja varmalla äänellä kuolevansa pian.	Kuolema
14	Jennea 03.08.2008	Isäni	S, draama, pieni angst, AU, [song-fic, gen]	Ei, <u>Teddy Lupin</u> , (Remus Lupin)	Ei	1860	Teddyn ajatuksia isästään Remus Lupinista, joka on antanut hänet muiden kasvatettavaksi. Teddy on saanut kirjeen, jossa hänelle kerrotaan hänen isästään. Sen luettuaan hän näkee isänsä kaikkialla, vaikka on elänyt ja kasvanut 20 vuotta ilman häntä. Hän harmittelee sitä, että on vihannut isäänsä kaikki nuo vuodet. Enää hän ei kuitenkaan pysty vihaamaan tätä. Hänelle on kerrottu, että hänen isänsä on kuollut sankarina. Hän kokee elämän epäoikeudenmukaiseksi, koska ei ole koskaan saanut tutustua isäänsä. Toisaalta hän on ylpeä siitä, että hän näkee isänsä kylpyhuoneen peilistä ja kykenee muistamaan hänestä edes jotain ja voi olla siitä ylpeä.	Vanhemmuusisä-poika-suhde,
15	Joiku 29.04.2008	Kelmien alku	S, ”voi kun tietäis”, [draama, het]	lievä <u>James</u> /Lily, Sirius, Andromeda Musta Remus, Peter Piskuija, Kathleen Dodds [OC], McGarmiwa, Voro, Lihava leidi	Ei	1658	Tarina siitä, miten Kelmit saivat alkunsa. James muistelee, kun hän meni ensimmäistä kertaa Tylypahkaan ja tutustui Sirius Mustaan junamatkalla. Sen jälkeen hän tapasi Siriuksen kanssa Remus Lupinin ja Peter Piskuilan. Myös punahiuksinen tyttö Lily tuli samaan vaunuun Kathleen Doddsin kanssa. He kaikki pääsevät Tylypahkassa Rohkelikkokojen tupaan. James muistelee heidän seikkailujaan näkymättömyysviitassa.	Ystävyys
16	Lallu 27.04.2008	Ensimmäinen kohtaaminen	S, draama, ”tuitui-söpöilyä”, raapale, [gen]	Ei, <u>Draco</u> , Scorpius-vauva	Ei	1861	Draco saa ensimmäisen kerran sylissään oman poikansa Scorpius-vauvan. Hän näkee pojassaan ”täydellisyysperikuvan” ja on varma siitä, että hänestä tulee jotain ”suurta ja mahtavaa”.	Perhesuhteet, suvun jatku-minen
17	Lallu 28.04.2008	Macnairin suunnitelma	Draama, [slash]	<u>Walden Macnair</u> / Rabastan	Ei	1243	Walden Macnair (kuolonsyöjä) on saanut tehtäväkseen teloittaa lohikäärmeen ja haluaa tehdä teollaan vaikutuksen nuoreen mieheen Rabastan Lestrangen (kuolonsyöjä). Lohikäärme vastustaa teloitusta ja lyö pyrstönsä piikeillä syvän haavan Waldenin käsivarteeseen. Hän saa	Rakkaus, ihastuminen

				Lestrage			kuitenkin lyötyä pedon kaulavaltimon kirveellä poikki. Rabastan haluaa parantaa Waldenin haavan ja tämä myhäilee, että on onnistunut tekemään tähän vaikutuksen.	
18	Liz (Volde- (Volde- mort) 31.10.2007	Itsesääli yhdistää	S, draama, angst, [gen]	Bill, Remus (Bill/Fleur)	Ei	2073	Bill istuu Sianpäässä Remuksen kanssa ja pohtii tuntemuksiaan siitä, mitä muutoksia Fenrir Harmaaselän puremasta koituu hänelle. Hän pelkää muuttuvansa ihmissudeksi. Miehet jatkavat seurustelua Remuksen kotona, koska Bill ei uskalla mennä omaan kotinsa kummallisten tuntemustensa vuoksi. Remus ei kykene olemaan harmissaan Bilille tapahtuneesta onnettomuudesta, koska haluaa itselleen ymmärtäjän. Hän löytää Billistä sieulunkumppanin.	Ulkopuolisuu- den ja eri- laisuuden kokemus
19	Lozku 27.09.2008	Kolme anteeksi- antamaton- ta kirousta	K11, draama, [Kolme kertaa kun - tarina, het]	James/ Lily, opettaja, Bellatrix, Voldemort	Ei	1381	Lily saa kolme kirousta. Ensimmäisessä komennuskirouksessa hänen käsketään nousta tuolille ja ottaa paita pois. Hän nousee tuolille, mutta ei suostu riisumaan paitaansa. Häntä komentava ääni (opettajan ääni) kehuu häntä siitä, että hän pystyi vastustamaan kirousta. Toisessa kidutuskirouksessa Bellatrix huutaa hänelle ”kidutu” ja hän tuntee niin suurta tuskaa, että uskoo kuolevansa. Lopulta James tainnuttaa Bellatrixin ja pelastaa Lilyn. Viimeisessä tappokirouksessa Voldemort tappaa Lilyn ja Jamesin. Lily kaatuu Harryn kehdon eteen, mutta tuntee olevansa turvassa ja uskoo myös lapsensa olevan turvassa. James koskettaa Lilyn olkapäätä ja hän hymyilee Jamesille, joka hymyilee hänelle takaisin. He lähtevät kulkemaan yhdessä rantaviivaa.	Kuolema
20	Lui- huinen_89 08.06.2008	Vaikea rakkaus suhde	S, draama, romance, het	Dennis Creevey/ Sharon eli Luihuinen_89 [OC], Collin Creevey	Lilla- Myy	1480	Sharon kuuluu Luihuisten tupaan ja Dennis Rohkelikkoihin, mutta he seurustelevat. Kummankaan sukulaiset eivät hyväksy heidän suhdettaan. Dennisin isovelji Collin on huutanut Sharonille, koska on löytänyt hänen kirjeensä Dennisin tyynyn alta. Sharon istuu joen rannalla, kun Dennis tulee hänen luokseen. Sharon ehdottaa, että he karkaisivat yhdessä, menisivät kihloihin ja naimisiin ja hankkisivat lapsia. Dennis hämmästyttää ja haluaa lopettaa suhteen. Hän jättää Sharonin yksin rannalle. Tämä päättyy hukuttautumaan järveen.	Rakkaus, rakkaudessa pettyminen
21	Maya 31.12.2008	Tyttö- bakteereja	S, draama, fluff, humour, [het]	Ron/ Hermione, Harry, Sea- mus, Laven- der Neville, Dean, Parvati, Percy	Catt- leya	1763	Opiskelijat viettävät torstai-iltaa Rohkelikkotornissa. Hermione kirjoittaa esseitä peikkojen koulutusjärjestelmästä, jonka Ron ja Seamus haluavat kopioida. Lavender ehdottaa, että he alkaisivat tehdä joitain muuta kuin läksyjä. Niinpä he alkavat pelata totuutta ja tehtävää. Hermione nuolee tikkarina sokerisulkakynää ja Harry saa tehtäväkseen syödä siitä puolet. Harry ottaa tikkarin. Ron sanoo, että hänestä on ällöttävää (syödä toisen nuolemaa tikkaria), koska ihmisen suussa on paljon bakteereja. Seamus huomauttaa, että ”Ron taitaa kammota tyttöbakteereja”. Ronia aletaan pilkkaamaan hänen kommenttinsa takia ja Seamus kehottaa laittamaan tikkarin kiertämään, jotta nähdään, kuka on pelkuri (kuka ei uskalla nuolaista tikkaria). Ron on ainoa, joka ei uskalla nuolla sitä, mutta suostuu hipaisemaan sitä kielensä kärjellä muiden painostuksen tuloksena. Leikki loppuu, kun Percy kommentaa kaikki nukkumaan. Viisi vuotta myöhemmin, kun Ron on syömässä suklaasammakoita Hermione tulee huoneeseen ja alkaa suudella häntä Harryn nähden. Harry tietää heidän seurustelevan, mutta ihmettelee, miten he suutelevat noin näkyvästi. Seamus tulee huoneeseen ja toteaa: ”Ron, eikö tuo ole aika ällöttävää?”	Rakkaus, ihastuminen
22	Maya 19.01.2009	Rumuus on ikkunan edessä	K11, draama, [het]	Petunia/ Vernon, Selene [OC]	Catt- leya	3359	Petunia hörppii teetä avaamaton sisustuslehti edessään, kun hänen katseensa osuu olohuoneen verhoihin. Vernonin isotäti Selene on kuollut ja testamentannut Petunialle omat ”oranssinruskeanmustankirjavat” lempiverhonsa, koska on ollut tietoinen siitä, että Petunia pitää sisustamisesta. Hän ei kehtaa kieltäytyä Vernonin tuomista verhoista, koska heidän kodissaan on suruaika, joten hän joutuu ripustamaan ne olohuoneen ikkunaan. Siinä ne muistuttavat häntä Selenen ilkeistä sanoista, joiden mukaan hän on ollut ”kummajainen kummallisesta suvusta”. Ne ahdistavat häntä unissakin. Kuukauden kuluttua Petunia päättää, että suruaika on ohi, ottaa verhot pois ikkunasta ja polttaa ne.	Sukulaisuus- suhteet, vaikeat ihmissuhteet
23	miisa 06.08.2008	All the sacred things Today don't mean a thing	S, angst, songfic, [gen]	Fred, George	Ei	1308	Kuollut Fred tarkkailee elossa olevaa kaksoisveljeään Georgea, joka suree hänen poismenoaan. George on omassa huoneessaan alakuloisena ja kysyy miksi? Fred lohduttaa häntä ja saa hänet pyyhkimään kynneleensä, avaamaan ikkunan, josta tuuli puhalttaa hänen kasvoilleen ja hän alkaa hymyillä. Fred uskoo veljensä selviytyvän surusta.	Kuolema
24	Millijoona	Loppu	S, draama,	Ei, Fenrir	Ei	1008	Fenrir Harmaaselkä nauraa ja ajattelee näyttävänsä muiden silmissä pedolta ja tietää olevansa	Pahuus

	11.12.2008		[gen]	<u>Harmaaselkä</u>			peto. Hän nousee öisin tappamaan ja menee lepäämään päivällä. Hän jatkaisi tätä niin kauan, että joku tappaisi hänet. Hän tuntee olevansa lopussa, mutta jatkaa pedon työtään, koska hänen ei sallita kuolla.	
25	Millijoona 20.10.2008	Lupaus	K-11, drama, AU, [gen]	Ei, <u>Fenrir</u> <u>Harmaaselkä</u> , Draco	Ei	1008	Fenrir Harmaaselkä menee lähes tyhjiin asuntoon, jossa on virttynyt sohva ja pahvilaatikoita. Hän lähettää puhelimellaan viestin ja nukahtaa. Parin tunnin kuluttua Draco tulee sisään. Hän kehottaa Fenrirä pakenemaan jonnekin, koska isot kihot ovat päässeet hänen jäljilleen. Voldemort on palkattu "hoitelemaan" Fenrir. Draco ehdottaa, että hän aloittaisi alusta jossain muualla, koska vuosikin on vaihtumassa. Fenrir ei usko voivansa aloittaa alusta. Hän kehottaa Dracoa lopettamaan huumeiden käytön. Dracon käsissä on neulanpistojen jälkiä. Fenrir antaa kuitenkin Dracolle rahaa. Draco tunnustaa haluavansa aloittaa alusta, mutta ei tiedä miten. Hän haluaa Fenririn menevän turvaan, koska hänestä on lohdullista ajatella, että jos hän ei onnistu, hän voi palata Fenririn luokse pyytämään rahaa tai kamaa. Fenrir kysyy, aikooko Draco antaa uudenvuodenlupauksen. Draco sanoo tekevänsä, mutta ei halua kertoa Fenrirille minkälaisen. Sitten hän lähtee. Fenrir jää asuntoon nauramaan susimaisesti.	Ystävyys
26	Millijoona 08.10.2008	Vappuaatto	S, draama, [gen]	Ei, <u>Fenrir</u> <u>Hamaaselkä</u> , Alan Phillips [OC]	Ei	983	Kertoja seisoo yöllä katsomassa kuuta, kun ihmissusi puree häntä ja hän joutuu Pyhän Mungon sairaalaan, missä hän herää vappupäivänä. Siellä hänet yritetään parantaa. Sairaalaan päästyään hän toteaa olevansa 23-vuotias terve mies ja ihmissusi [Fenrir Harmaaselkä]. Hän tappaa Alan Philipsin, saman miehen, joka on herättänyt hänet eloon. Hän jättää huolehtimatta ulkonäöstään ja liittyy pimeyden velhon Voldemortin joukkoihin. Jokainen purema tuo "uuden aamun hänen sielulleen" ja hän kiittää Alan Philipsiä, joka herätti hänet eloon.	Pahuus
27	neiti Rose- mary Grant 03.07.2007	Oliks meillä karva- nopat?	S, draama, humour, gen	Ei, <u>Hermione</u> , <u>Ginny</u> , Harry, Ron, McGarniwa, Neville, Pimento, Seamus	Ei	2109	Hermionea kyllästyttää ja Ginny houkuttelee hänet luvattomalle retkelle jästimaailmaan pois Tylypahkasta, lentävät sinne sinisellä Ford Anglialla. Käyvät kiosilla, mistä ostavat colajuomat, jäätelöt ja pornolehden Ginnylle. Palaavat autolla takaisin Tylypahkaan tyttöjen makuusaliin, mistä kaikki komennetaan Suureen saliin kuulusteltaviksi, mutta tytöt eivät jää karkurekstaan kiinni. Tarina päättyy aamiaispöytään, jossa nauravat kokemuksilleen. Lopussa epilogi, joka liittyy tyttöjen käymään keskusteluun Hermionen Ginnylle antamasta cd:stä.	Ystävyys
28	Nettie, c'est moi (Draco- nette) 10.04.2008	Révolution de Drago: "Pourquoi, ma mère?"	K11, inest, parody, hieman slash	Lucius/ <u>Draco</u> / Narcissa	Ei	1955	Draco juoksee isäänsä Luciusta kohti kotinsa pihalla. Isä odottaa häntä avoimin käsivarsin, mutta Draco juokseekin käsivarsien alta äitinsä luokse, joka on ottamassa aurinkotasolla aurinkoa. Draco tunnustaa rakastavansa äitiään eikä tahdo isän tulevan heidän väliinsä. Isän saapuessa pakalle Draco tappaa hänet kuolettavalla loitsulla. Äiti ja poika kävelevät sisälle käsi kädessä.	Rakkaus
29	nichaila 11.07.2008	We live for the future	S, draama, songfic, [gen]	Ei, <u>Bellatrix</u> , Sirius	Draco- nette	1125	Bellatrixin on nuoruudessaan hiipinyt salaa ulos katsomaan tähtitaivasta ja makaamaan ruohikolla. Hänen vanhempansa ovat nimenneet hänet tähden mukaan, mikä on hänen ylpeydenaiheensa. Sen vuoksi tähdet kiinnostavat häntä ja hän tuntee niiden kirkkaudet. Hän kadehtii sitä, että Siriuksen tähti on muita tähtiä kirkkaampi, mutta vähitellen kateus unohtuu. Kouluvuosinaan Tylypahkassa hän ei pääse enää salaa katsomaan tähtitaivasta, mutta on kiinnostunut tähtitiedosta. Vähitellen hän rakentaa korvikkeita menetetyn yötaivaan tilalle ja siirtyy pimeän puolelle. Hän löytää miehen, jota rakastaa [viittaus Voldemortiin] ja joka vie hänet "pahuuden portille". Azkabanissa vankina ollessaan hän katsoo tähtiä kaltereiden raosta ja ymmärtää, etteivät ne ole ikuisia.	Pahuus
30	Nukkemes- tari, 22.01.2009	Ystäväni, Menninkäi- nen	S, draama, [gen]	Ei, <u>Molly</u> Weasley, Arthur Wea- sley, Brindle [OC]	Hidefi	1970	Molly kirjoittaa yhdeksän päivän ajan päiväkirjaa odotellessaan miestänsä Arthuriä töistä kotiin. Hän kertoo kitkevää menninkäisiä, koska muuten niitä voi olla niin paljon, että ne kaappaavat vallan ja alistavat Mollyn perheen kotitontuikseen. Kolmantena päivänä Molly löytää puskaista loukkaantuneen menninkäisen, jonka murtuneen jalan ja ruhjeet hän hoitaa ja sulkee sen sitten kanahäkkiin. Neljäntenä päivänä Molly nimeää menninkäisen Brindleksi ja viidentenä päivänä hän huomaa sen osaavan puhua. Se kertoo olevansa puoliksi kotitonttu. Hän ei muista vanhempiaan, mutta oli päätnyt velhoperheen palvelukseen, joka oli pahoinpidellyt häntä ja viskannut hänet pois. Hän oli kierrellyt ja pudonnut kalliolta, jolloin hänen jalkansa oli murtunut. Hän oli huomannut osaavansa kaikkoonua ja ilmiintyä paikkaan, jossa on paljon menninkäisiä ja oli päätnyt Weasleyn puutarhaan. Molly esittelee Brindelle taloa ja antaa sen	Ystävyys

							luea Ronin sarjakuvia. Se ilmoittaa haluavansa jäädä heille joksikin aikaa asumaan. Perjantaina Molly esittelee Arthurille Brindlen, koska Arthurilla on vapaapäivä. Arthur ja Brindle ovat aluksi arkoja toisiaan kohtaan, mutta lopulta Arthur lupaa, että Brindle saa jäädä heille asumaan joksikin aikaa. Brindle asustaa pikkuhuoneessa, jonne Molly taikoo huonekaluja. Hän on myös pienentänyt sille Ronin vanhoja vaatteita.	
31	Picca (Kaatosade) 21.10.2007	Jos joskus	S, draama, vähän angst, songfik, [het]	Ron/ <u>Hermione</u> , Harry/Nadia [OC]	Popka	1731	Hermione tulee kotiin ja löytää Ronin kavereineen nukkumasta öisen juhlinnan jälkeen. Hänen ja Ronin asunnossa on kaaos, siellä on juhlistu Nadian valmistujaisia. Hermione haluaisi olla kuten muutkin ja kyetä juhlimaan, mutta ei tunne pystyvänsä siihen. Ron yrittää ymmärtää häntä, mutta houkuttelee hänet lähtemään illalla jästipaikkaan juhlimaan Nadian ystävien kanssa heidän valmistumistaan ja kuuntelemaan bändiä. Hermione epäilyttää lähteä, mutta hän suostuu.	Ulkopuolisuuden ja erilaisuuden kokemus
32	Picca (Kaatosade) 31.12.2007	Uuden-vuodenlupaus	S, humoristinen draama, [gen]	Ei, Ron, Fred, George, Harry, Hermione, Arthur, Molly, Bill, Fleur	Ei	2273	Weaslyn perheessä vietetään uudenvuodenaattoa. Ron saa kuulla uudenvuodenlupauksesta, joita silloin on tapana tehdä. Hän päättää olla kadehtimatta Frediä ja Georgea, Harrya ja Hermionea, mutta peruu lupauksensa joka kerta, koska huomaa, ettei pysty olemaan kadehtimatta.	Ulkopuolisuuden ja erilaisuuden kokemus, kateus
33	Picca (Kaatosade) 02.12.2007	Varmuus on parasta	K11, drama, mysteeri, [het]	Hermione/ <u>Harry</u>	Ei	2442	Hermione huomaa, että Harryä vaivaa jokin. Harry tunnustaa epäilevänsä, että pitää pojista, koska ei ole ollut kiinnostunut pornolehdessä näkemistään naisista. Hermione haluaa auttaa häntä selvittämään asian ja vie hänet liinavaatevarastoon. Siellä hän riisuu itseltään paidan ja ohjaa Harryn koskettelemaan itseään. Harry ihastuu Hermionen mustiin rintaliiveihin, ottaa ne ja häipyä. Omasta mielestään Harry on saanut selvyuden seksuaaliseen suuntautumiseensa.	Rakkaus ja seksuaalisuus, seksuaalisen suuntautumisen pohdinta
34	Picca (Kaatosade) 17.03.2008	Kyllä sinä vielä tajuat	S, draama, mysteeri, [het]	Ron/ <u>Penelope</u> (Percy/Penelope)	Arte	1916	Ron ei ymmärrä veljensä Percyn seurustelua Penelopen kanssa, mikä heidät saa käyttäytymään siten, että he pussailevat eivätkä osaa olla erossa toisistaan. Ron kohtaa Penelopen kahden kesken ja alkaa ymmärtää, miksi hänen veljensä on rakastunut häneen. Penelope syyttää häntä seuraamisestaan ja Ron tunnustaa, miksi on seurannut häntä, siksi koska ei ymmärrä veljensä käytöstä. Penelope sanoo hänelle, että "kyllä sinä vielä tajuat". Lopussa Ron ymmärtää, miksi Percy haluaa pussailla Penelopen kanssa ja huomaa olevansa itsekkin tähän ihastunut.	Rakkaus, ihastuminen, rakastumisen mysteeri
35	Picca (Kaatosade) 24.05.2008	Peikkotyttö takkutukka	S, angstinen romanttinen draama, [het]	Viktor/ <u>Hermione</u> , Parvati, LaverderPadman, Fleur, Harry, Ron, Matami Pomfrey, Neville	Popka	3039	Hermione häpeää omaa rumuuttaan ja liian pitkiä etuhampaitaan, jotka taitetaan vielä pitemmiksi. Hän vertaa itseään muihin tyttöihin ja pitää itseään rumana. Matami Pomfrey taikoo hänen hampaansa lyhyiksi. Hermione menee kirjastoon ja tapaa siellä Viktorin. Hänen itsetuntonsa kohoa, kun hän saa neuvoa Viktoria etsimään loitsukirjaa ja Viktor tarjoutuu kantamaan hänen laukkuun. Viktor ottaa joulutanssiisiin parikseen Hermionen, joka näyttää kauniilta hienossa kampauksessaan ja mekossaan. Muut ihmettelevät mitä hänelle on tapahtunut.	Rakkaus, ihastuminen
36	Proserpina 13.09.2007	Drakon politikon	S, draama, humour, slash (lievä)	<u>Harry</u> / <u>Draco</u> , myyjä	Mielen-maltti	3418	Velhomaailmassa on ens. vapaat vaalit Voldemortin kuoleman jälkeen. Harry ostaa Dracolle vaalibaskerin, koska tämä ei saa päätettyä ostaako sen vai ei ja myyjä ahdistuu. D. raahaa vastalahjaksi H:n lounaalle. Siellä H. kertoo Hermionen perustamasta Samat Yhteiset Lait Kaikille -puolueesta. Vaalipäivänä H. kohtaa D:n ja vie hänet teille Vuotavaan noidankattilaan. Siellä hän kertoo eronneensa Weaslystä [Ginny] parin vuoden seurustelun jälkeen ja etteivät tavanomaiset sukupuoliroolit sovi hänelle ja flirttailee D:lle, koska on kuullut huhuja tämän homoseksuaalisista suhteista. D. kertoo uskovansa, että Velhomaailman Yhtenäisyys -puolue voittaa. H:n on vaikea uskoa tätä, koska siihen kuuluu useita entisiä kuolonsyöjiä. D. kaappaa vaalibaskereiden avulla itselleen vallan muuttamalla niissä olevaa taikaa siten, että Velhomaailman Yhtenäisyys voittaa. H. tietää D:n manipuloineen vaalitulosta ja painostaa hänet asian paljastumisen uhalla lähtemään kanssaan ulos.	Rakkaus, ihastuminen, oman edun tavoittelu
37	raato 05.08.2007	Perhe	S, draama, [gen]	Ei, Ron, <u>Hermione</u>	Ei	1241	Ron ja Hermione kinastelevat Kutka-rotan kuolemasta, jonka Hermionen lemmikkikissa Koukkujalka on syönyt. Ronin mielestä Kutka oli hänen perheenjäsenensä. Hermionen mielestä on sääliä, että Ron pitää rottaa sukulaisenaan.	Perhesuhteet

38	Reincarnate 18.02.2009	14. helmikuuta	S, draama, hieman fluffy, [gen]	Ei, <u>Cedric</u> , Hermione, Ron, Harry, Sean, Neville, Oliver, Han- nah Abbott	Ei	1178	Cedric herää linja-autossa. Hänen päättään kivistää kahvin puute. Hänelle kerrotaan, että hän on nukkunut 12 tuntia. Hän käy linja-auton perällä vessassa, tarkkailee itseään peilistä ja raikastaa suunsa pastilleilla. Sitten hän menee istumaan Hermionien viereen. Hän kysyy, mikä päivä nyt on ja hänelle kerrotaan, että on helmikuun 14. päivä eli ystävänpäivä. He suunnittelevat lähtevänsä johonkin kahvilaan, mutta koska on ystävänpäivä, he olettavat kaikkien paikkojen olevan täynnä. Harry on käynyt ostamassa huoltoasemalta koko kaveriporukalle kahvia ja tulee autoon kantaen tarjotinta, jolla on take-away-mukeja. Harry hymyilee Cedricille ja sanoo ”ystävänpäivä”. Cedric hymyilee hänelle takaisin ja on tyytyväinen elämäänsä.	Ystävyys
39	Sakura 03.11.2008	Werther- efekti	K11, draama, angst, humour [slash]	<u>Harry</u> /Sirius, Harry/Remus, Sirius/Remus, (Harry/ Teddy)	Ei	2182	Harry muistelee seksuaalisia suhteitaan kummisetäänsä Siriukseen, joka on kuollut ensimmäisenä, ja sen jälkeen tiennäyttäjäänsä Remukseen, joka on kuollut Siriuksen jälkeen. Remus on jättänyt hänelle poikansa Teddyn kasvatettavaksi ja Harry on myös hänen kummisetänsä. Hän on saanut vaivoin pidettyä näppinsä erosta Teddystä. Nyt Harry on väsynyt elämäänsä, Ginnyyn, giniin ja lapsiinsa, ja haluaa mennä Siriuksen ja Remuksen luo tuonpuoleiseen ja odotella heidän kanssaan, että Teddykin tulee sinne.	Rakkaus, ikuinen rakkaus
40	Scarlett 01.02.2008	Vasta sitten, kun on aika	K11, draama, hieman angst, [songfic], twincest, slash, het, hieman OoC	<u>Fred</u> /George, punatukkai- nen nainen	Chiisai Hana	2343	Fredin ja Georgen välit rikkoutuvat, koska Fredille paljastuu, että George pettää häntä naisen kanssa. George jättää veljelleen kirjeen, jossa hän kertoo toivovansa, etteivät he näkisi toisiaan vähään aikaan. Fred jää yksin sekavien mietteidensä kanssa.	Rakkaus, rakkaudessa pettyminen
41	Snapu on Pyörylä 03.07.2008	'Humalassa, minäkö?'	S, draama, parody, [songfic, gen]	Ei, <u>Lucius</u> , Draco, Severus Kalkaros, jästit	ransu	3105	Lucius on ollut juhlimassa kuolonpsyöjen kanssa Kalkaroksen luona eikä halua lähteä vielä kotiin. Hän menee jästibaariin Pub Beer House. Hän ottaa itseensä jästien naurahdukset ja taikoo heidät kantamaan itsensä kotiin taikasanalla ”Komennu”. Draco näkee miesten kantavan isänsä kotiinsa ja ihmettelee. Lucius sanoo kouluttavansa jästejä. Lucius käskää heidän riisua itseltään viitan ja nuorimman miehistä riisua vaatteensa. Yksi jästeistä hakee hiilihangon ja kohottaa sen vaatteensa riisuneen miehen pakaroiden yläpuolelle.	Pahuus, ylimielisyys
42	Snapu on Pyörylä 06.11.2008	Kiehumis- piste	S, draama, humor, [kolme kertaa kun - tarina, gen]	Ei, Severus, mies-Malfoyt <u>Lucius</u> , <u>Draco</u> ja <u>Scorpius</u> , Drabbe, Goyle, rohkeliikko- tyttö	Ei	2634	Nuori Severus antaa Luciukselle tukiopetusta limen keittämisessä. Lucius kuumentaa liemensä niin kuumaksi, että se räjähtää. Myöhemmin Severus opettaa liemitunnilla Luciuksen poikaa Dracoa ja muistelee, miten hänen isänsä räjäytti liemen hänen päälleen. Draco lisää liemeensä sammakonkoivet liian aikaisin ja hänenkin liemensä räjähtää. Vanhana miehenä Severus opettaa liemien keittämistä Dracon pojalle Scorpiukselle. Tämä naureskelee punatukkaisen rohkeliikkotyön kanssa ja häipyä yllättäin tämän kanssa luokasta. Scorpiuksen liemi jatkaa kiehumistaan ja räjähtää ympärillä olevien oppilaiden päälle.	Perhesuhteet, suvun jatku- minen
43	Snapu on Pyörylä 20.08.2008	Sen voi kuvailla vain tunteella	S, draama, angst, [songfic, gen]	Ei, <u>Remus</u>	ransu	2214	Remus kuvailee muodonmuutoksen tunnetta, hetkeä, jolloin hän muuttuu ihmissudeksi. Hän vertaa muutosta myrskyn saapumiseen, jota hän toisaalta pelkää, mutta toisaalta toivoo, koska hänen voimansa lisääntyy. Hän tuntee yhtyvänsä ukkospilviin ja salamoihin. Hän tuntee pelkäävänsä koko ajan mutta samalla nauttivansa pelosta. Ilman myrskyä [ihmissudeksi muuttumista] hän ei tuntisi olevansa se mikä on.	Ulkopuoli- suuden ja erilaisuuden kokemus
44	ssatine 21.07.2007	You can't change your desti- ny	K11, draama, deathfic, [het]	<u>Lily</u> /James (Dumbledore, Voldemort)	Ei	1726	Alkaa ajasta ennen Harryn syntymää, Lily ja James ovat naimisissa ja Lily odottaa Harryä. James lähtee ystäviensä kanssa tutkimaan Walesin murhia ja jättää Lilyn yksin. Hän saapuu matkalta. He keskustelevat siitä, että ovat vaarassa ja Jamesin mielestä heidän kannattaisi luovuttaa syntynyt lapsi Lilyn sisarelle, mutta Lily kieltäytyy. Dumbledore käy katsomassa Harryä, kun tämä on syntynyt. Lily saa kirjeen sisareltaan Petuniaalta, joka kertoo saaneensa myös lapsen. Tarina päättyy Voldemortin hyökkäykseen ja Lilyn ja Jamesin kuolemaan, jolloin Harry jää eloon.	Perhesuhteet, suvun jatku- minen
45	Taki 22.07.2008	Vuoden pahin tunti	S, draama, lievä angst,	Ei, Gellert Grindelwald,	Ei	1538	Durmstrangin koulussa opetetaan pimeyden voimia ja niiltä suojautumista. Yermelov pitää suojautumisen opettamista turhana, koska oppilaat eivät opi pimeyden voimien suojelusloitsua.	Maagisten taitojen

			vähän humour, gen	opettaja <u>Sergei Yermolov</u> [OC] ja oppilaat [kaikki OC] Nathaniel Fuhr, Jochen Metzger, Alfons Kowalski, Nicodem von Eichel, Onufrius Aachen, Lino Avogadro, Zako Fodor, opettaja herra Horváth			Hänen tunnillaan opiskelijat yrittävät tehdä suojausloitsun siinä onnistumatta, kunnes yksi oppilas Onufrius Aachen onnistuu loihittamaan suuren, hehkuvan orin, joka laukkaa hetken luokassa. Tämän jälkeen Jochen Metzger onnistuu loihittamaan hohtavan pingviinin. Sitten Alfons Kowalskin paita syttyy tuleen, koska joku on loihittanut sen palamaan. Hän saa kiskottua paidan päältään. Syylliseksi osoittautuu Gellert, joka tunnustaa tekonsa ja tunti jatkuu. Nicodem von Eichel taikoo luokkaan kyyhkysen, mikä herättää ihailua, mutta Gellert pilkkaa taikaa neitimäiseksi. Nicodemuksen mukaan tyttöystävä tekisi hänelle hyvää. Alfons Kowalski taikoo jättimäisen, huonetta valaisevan alligaattorin. Tunnin päättyessä Gellert kysyy opettajaltaan, eikö ole muuta keinoa suojausloitsun ankeuttajilta kuin suojausloitsulla. Opettaja kehottaa häntä hankkimaan itselleen hyviä muistoja, jotta kykenee suojausloitsun ja korjaamaan asian, joka estää häntä olemasta onnellinen. Tunnin päättyttyä Yermolov toteaa, ettei koulu ole onnellisten ihmisten koulu, koska vain neljä kahdestakymmenestä oppilaasta oli onnistunut tekemään suojausloitsun. Hän päättää ottaa lopputilin.	opiskelu, onnellisuu- teen pyrkiminen
46	toyhto 08.02.2009	Isäni ei osaa leikata kalkkunaa	S, draama, [gen]	Ei, <u>pikku- James</u> , Harry, Ginny, Lily (sisko), Albus (veli), Hugo Weasley, Rose Wea- sley, Teddy Lupin, Her- mione, Ron	Ei	7011	Pikku James (9 v.) häpeää isäänsä, joka kieltää häntä pelaamasta huispausta Lilyn ja Albusen kanssa, koska maassa on vielä jäätä. Isä on outo myös siksi, että hän väittää, ettei hänellä ole muita sukulaisia kuin oma perheensä. Silti aikuiset puhuvat keskenään ja kyläillessään Weasleylla Barny-serkusta, joka on ollut taitava velho ja tuhonnut pimeyden velhon vuosia sitten. Isä on luvannut Jamesille, että hän tapaisi Barny-serkun vielä jonain päivänä, mutta James epäilee, että hänen isänsä ei suostu esittelemään lapsiaan Barny-serkulle, koska häntä vain nolottaa, kun hän ei itse osaa tehdä muuta kuin ristisanatehtäviä. Isä on outo myös siksi, että häntä tuijotetaan joskus kadulla. Jamesin mielestä hänen isänsä ei osaa leikata edes kalkkunaa. Hermione-täti kertoo, että lehdessä on taas ollut juttu Barny-serkun suurteoista. Jamesin isä miettii, miksi vanhoja asioita pitää nostaa vielä esiin, hänestä Barnyn pitäisi jo antaa olla rauhassa. Silloin pikku-James sanoo, että hänen isänsä on vain kateellinen, kun Barny-serkku on tehnyt kaikkea hienoa, mutta hän itse ei mitään. Hetken keskusteltuaan aikuiset päättävät, että Jamesin on jo aika saada tarkempaa tietoa Barny-serkusta, koska hän aloittaa kahden vuoden päästä opinnot Tylypahkassa. Isä vie hänet olohuoneeseen ja kertoo, että Barny-serkku on hänen oma salanimensä ja hän on tappanut Voldemortin viisitoista vuotta sitten taikamaailman sodassa monien ihmisten avustuksella. Hänen isänsä sanoo, että he eivät ole halunneet vielä kertoa tätä lapsilleen, koska asiat ovat pelottavia eikä hän halua lastensa kuvittelevan, että hän on jotenkin erikoinen ihminen. Lopulta pikku-James tajuaa, että hänen isänsä on sankari ja haluaa itsekin tulla sellaiseksi.	Vanhem- muusisä- poikasuhde, sankaruus
47	toyhto 23.03.2009	Syy ja seuraus	S, draama, [gen]	Ei, <u>Regulus Musta</u> , Sirius Musta	Ei	1066	Regulus tietää kuolevansa ja on mielestään suunnitellut kaiken tarkkaan, mutta huomaa, että suunnitelmissa "souda, juo, kuole" on aukkoja. Hän on valinnut päälleen silitetyt jästivaatteet ja kiiltonahkakengät. Hänellä on mukanaan myös jästi-Lontoosta ostettu kamera. Hän huomaa olevansa märissä vaatteissa ja kengissä, kamerakin on kastunut. Hänen suustaan on hävinnyt liemen aiheuttama polttava tunne ja hän tietää hukkuneensa. Hänen ympärillään on nilkkoihin asti loskaa ja ilma on viileä. Sirius huutaa hänen nimeään ja Regulus huomaa hänen istuvan puussa. Sirius vetää Reguluksen puuhun aivan kuten hän teki heidän ollessaan lapsia. Nyt Siriuksen käsi vain tuntuu viileältä, koska siinä ei enää kierrä veri. Sirius tarjoaa hänelle tupakan ja ihmettelee, miksi hän on kuollut [hukkunut]. Regulus ei osaa vastata. Hän katsoo ympärilleen ja näkee pelkkää loskaa ja laivan, joka ei näytä olevan matkalla minnekään. Regulus irrottaa kenkensä, pudottaa ne loskaan ja katsoo niiden jättämiä aukkoja. Laiva on kadonnut näkyvistä ja sen aiheuttamat aallot hajoavat puunrunkoa vasten. Regulus ei tiedä syytä hukkumiseensa.	Kuolema

48	Viwiél Singóllo 02.07.2007	Kaunis vanha mies	S, draama, songfic, [slash]	lievä Har- ry/ <u>Draco</u>	Giselle	2139	Draco käy vanhana miehenä Harryn haudalla muistelemassa häntä ja puhumassa hänelle. Lopussa hän on näkevinään nuoren Harryn hahmon, joka katoaa. Draco pudistaa päätään ja lähtee pois hautausmaalta.	Rakkaus, rakastetun kaipaaminen
49	Wallen 10.08.2007	3 kertaa, kun Ginny melkein tipahti luudanvar- relta	S, draama, humour, [kolme kertaa kun - tarina, gen]	Ei, <u>Ginny</u> , Fred, George, Matami Huisi, Malfoy	Ei	3511	Kertoo Ginnyn kolmesta luodallalentotilanteesta, ensimmäisestä lentotunnista, yrityksestä päästä Weasleyn huispaustiimin joukkueeseen ja osallistumisesta rohkelikkujen huispaustiimissä tupamestaruuteen luihuisia vastaan. Kaikki lennot päättyvät siihen, että Ginny on pudota luudalta, mutta välttää sen täpärästi.	Maagisten taitojen harjoittelu, sisukkuus
50	yhyy 06.01.2008 Ens. fikki	Häivähdys lämpöä	S, drama, [het]	Todella lievä <u>Draco</u> /Hermi one, professori Kuhnusarvio	Morre	1873	Draco kohtelee Hermionea tylästi liemitunnilla ja pohtii samalla, miksi on Hermionelle niin ilkeä, mutta ei loppujen lopuksi kykene muuttamaan toimintaansa.	Pahuus